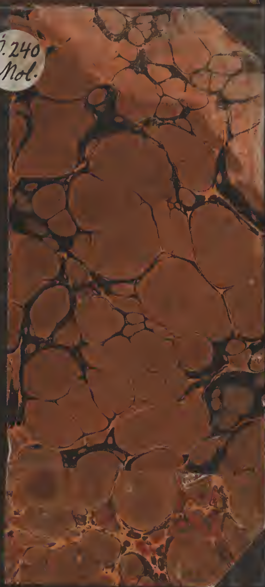

SOLILOQVIA ANIMÆ
Þad er.

Eintal Saalar

ennar vid sialfa sig/ Hvørsu ad hver Christen Madur kann a Dag lega i Baan og Andvarpan til Guds/ ad tractera og hugleida þa allra Haale itustu Pijnu og Dauda vors Herra Jesu Christi/ og þar af taka agiætar Aaminningar/ og heilnæmar Hugganer/ til þess ad lifa Gudlega/ og Deya Christe lega.

Samantekenn wr Gudlegre Aaminningu/ z Scriptis þeirra gømlu Kennefedra/ Enn wr Þysku wtløgd.

Af S. Arngrijme Jons. Syne.

Þrentud enn ad nyu a Hoolum i Hiallta Dal.
ANNO. M DCC xxxvj.

Esa. 53.

Hañ hefur önguañ Yperlite
nie Fegurd. Vier saum hañ
eñ þar var eckert Alit sem oss
þocknadest. Hañ var sa hinn
allra fyrerlitlegaste / og hinn
forsmanarlegaste / fullur Pijñ
nu og Krankleika. So var hñ
forsmadur ad Meñ byrgdu
sijna Asionu fyrer honū.

Gudhræddum og Erlegum
[...]eimans Personum/ þeim Systrum
[...]mon/ Halldoru z Kristgnu Gudbrands
Dætrum/ mijnum kiærū Systrum j Drottne/
Oska eg Nadar og Fridar af Gude fyr
er Jesum Christum/ med allskonar
Lucku og Velferd Lijfs
z Sálar.

AN sa Guds Madur hinn heilage David (mi̅nar Kiæru Systur j Drottine) vill vtmala þa Girnd og Feigenleika sem Christens Manns Saal a ad hafa til Guds Orda/ og suo þa Næring sem hefir þar j innote veitist af Gude j hans huggunarsama Orde/ þa lijker hann Gude og hans Orde vid eirn Lifanda vatnsbrun̄/ en̄ Saalunne vid eitt Villudyr/ Hynd edur Hiart/ sem ad akaflega þyster j fagra Brun̄a/ z seiger David so.

Eins sem Hiarten̄ langar epter Va

[Vat]nsbrunnenum/ So langar mijna Sal
til þijn Drottinn/ Mijn Sal er þyrst til
Drottins/ Ja til Drottins þess lifanda
og Vatnsbrunns/ Psalm. 42.

Hugsrænum Davids Ordum til utleggingar þurfum vier ad taka þad sem skrifad finst um Hiarter eda Hindarennar Natturu. Ad þetta Dyr þyrster mest i Høggorma Bited/ (Plin. Lib. 8. Cap. 32. & Lib. 28. Cap. 9. Hvert Rit ad er talldrar Natturu) synum med þvi ad Natturlegum Uphita þar a ad svala. En þo Dyrenu þike Orma kiøted ka lit og vænt ætu/ þa er þad þeirrar Tegund ar/ ad sa innre steikiande Hite æsest þess meir/ og upp kueiker obærelegan þurk og Þorsta/ svo Dyred saker þess akaflegar i Vatns læke og Brunna.

Þetta kalla þeir lyke med Mannsins syndugre Natturu/ Ad hun þyrster i saker epter Syndunum (er riettelega mega Eitur ormar heita) synum iafnaddla Girndarbruna þar med ad svala. En þo ad Madurenn hafe lyst þar af a med an hann drygger Syndena/ þa vaknar þo Salenn og sa innre Madurenn sydan vid Smalortskar Eitur/ med obærelegum Þurk og Þorsta til Guds Nadarbrunn

ad

ad hañ fær ad svala ser a hønum/ Nu ad eg tala vm Christna Men/ sem fatta Guds Anda vid sig enda/ þa vill hñ þeirra vitiad hafa/ eñ ecke vm forherdta/ qui sunt reprobæ mentis.

Vm þeñañ Nadarbruñ talar Gud/ Esa. 55. Komed hingad til Vatnsins aller sem þyster erud. Zach. 13. Kallar hañ opeñ Bruñ/ sem yfer ønguñ fie Syndur/ er til hans þyster. Jeremias 2. kallar hñ Bruñ þess lifanda Watns/ So kallast hñ eirneñ Apoc. 21. og 22. Þesse same Nadar Bruñurñ segeñ Jesus sialfur vera/ Johañis 4. C. Huars Fyrermyndan ad var sa Hellusteirn/ af huørium Gud liet Watnsflod ena dasamlega vtspretta/ sinu Folki til Svølunar og Hressingar/ Exo. 17. Num. 20. So sem S. Paall þad sialfur vtþyder/ 1. Cor. 10. Þui so sem Moyses vard ad sla a Helluna epter Guds skipan/ adur Watned wt rañ/ Exo. 17. Num. 20. So vard Christur fyrer vorar Synder [illegible]dur/ slegeñ/

barest og sundur marest/ Esa. 53. C.
So ad af honum vtflyte sa Lijfsins og
Nadarbrunnurenn/ sem oss eilijflega endurnærer.

Nu þo ad oll Lijfsagan Herrans Jesu Christi (auk annarar heilagrar Ritningar) leide oss og vijse ad þessum Nadar Brunnenum/ Þa er þo sa Lijfsogu partureñ sem hliodar vm hans blessudu Pijnu z Dauda/ sa eitna helliste og Niartnæmaste þar til/ sem bæde lætur oss Kiena þeññañ Sælar Postañ/ og so vnder eins a vorar Syndumbiŋdar Sæler z Samvisfur/dreypper z stockur þui Lijfs z Nadar Vatnenu/ vm huort hiŋg ad til talad er/ So sem þeir munu sialfer framar satta/ er þeññañ Bæking elska og a Hiartad leggia/ huarium eg. þarf ei med morgum Ordum ad hæla/ edur framhallda/ þui hñ losar sig sialfur/ sem sa fær giørst ad vita er reyner. Hañ hefur a Þyska Tungu samsettañ af heilagre Ritningu/ sem sia ma/ Sa ægiæte Þion i Vijngarde DROttins/

er

er Martinus Mollerus nefnast/og hst kallar Soliloquia Animæ/ Sálarenar Eintal vid Gud og sialfa sig. Kiennan de þar med/ad Christens Mans Sála a alldrei jdiuslaus ad vera/ helldur ä optast vid Gud og sitt eiged Hiarta ad tala/a þennan hätt/sem hier kienner/so Diosullenn hafe þar ecke Rwm med sijn um Syndsamum Hugsunum.

Eg hefe fyrer nockrum arum þessa ce Book snued a vort Modurmaal/af þui eg þottest vm þetta efne einguann Bækling Norrænmare funded hafa/ Þad z annars ad þesse Historiu partur enn/er alment vm hond hafdur/helldur enn hinn Hlute af Lijfsögunne Herrans Christi/ sem ad meira parte er j þeim Sunnudaga z annara Hatijda Gudspiallm samanteknum. Þann fyrsta Formaala hefe eg ecke vilagt/vegna þess/ þad sa sya kiennur feirna fram j Bokenne/sem j hönn er snuned. Eg hefe og vfdda j þess um Bæklinge vered Liber interpres.
Þad er/ecke bunden vid Bokstafe z at
A iiij Kurde

huade/ Nelldur tomslega vtlagt/ z sum stadar (þo vueda) nockud lited vndan teked/ so sem mier hefur þott epter vorre Malyskiu/ helst til skilnings hæfa.

Enn nockur misnar Fromu Systur j Drottne/ hefe eg j vndverdu þetta mitt litla Omak a þeim Baklinge steinkt a giefed/ og nockur þesse Islendsku Saltis Sula annafnad/ fyrer þad skulld/ ad þa þesse Bok kom mier fyrst fra Hondum/ reyndust mier enguer sem hana munde so vel þeckia/ sem þid Kandar. Nins z af ars/ ad þid varud med þessare lytelle Missingu ammistar og vmhiednar/ þad alvelega vppþyrtiada Guds Barna þar et prackvergis ad elska og rækta/ Eg meina j þeim Skoola Drottins ad ella ast z aukast/ sem þid erud asyndar Gud hrædslu og Kristelu Forelldrum tilsett/ ar/ vppfæddar og frædd ar/ z þar vid ad lifa og deya.

Og þo þid þurfed ecke vmbeitne ed ur Aminningar vid/ sem a þetta og allt gott enid farsulliet/ Lof Drottne. Þa sie

þo

þo þesse mijn Minning til þess/ ad lata
þa Gømlu Drottning/ gefur vitra/ hier-
ins enfaldast j þad minsta ad voru lette þ.
hier sale Hieronymus liet nockrum Ku-
einsuptum/ seyndum ad Ment og Gud-
rækne/ sijn Skrypta/ Skrif og Bækur
Dedicerадar vera/ af huørium þessar eru
til nefndar/ Fabiola/ Marcella/ Eusto-
chium/ Romverskar Kuinnur allar. Og
þo eg sporneft vid ad taka gefur til jaf-
na vid Fabiolam/ Marcellam Eustoch-
ium/ þær menntafullu Kuinnur/ bæde j
Rietningum og Tungumalum/ þa tek
eg mig þo enn skylder samann vid Hierony-
mum. Og er sumt lepfelegt af þeirra
Gudlegum Dæmum ad vita/ hvad sie
ed eda myked af þeirra Fotsporum epter
hafa/ sem Gud vill sijna Nad til gi-
efa/ hapande hier ad auk/ noog æfitr
syrn og nu eilegra Gudhræddra Man-
na Dæme.

Og med þui vekkar Kiære H. Fader/
sem nu helldur a sijne Hofa [illegible] hunad
Gud giefe a [illegible]) þesse vora Lande

 til

til eilijfs Sꜳlargagns/ vill nu med ꜳd-
rum þessum Bækling prenta láta/ epter
nockra Manna Bon og beidslu/ sem þess-
se Soliloquia sier kiær hafa/ þa sie eg
þad giarnast/ ad sem flester mætte þess-
sa lijtelmotlega omaks sijns eg hefe hier
til lagt/ niotande verda/ þar med hef eg
skiled mier þad j Skrifara laun/ ad Pr-
entarenn skyllde þessum litla Formala ec-
ke vndan skilia. Ydur Systur bꜳdar
bid eg/ & adra/ þessa mijna einfallda me-
ining/ vel fyrer mier ad virda/ Viliast
fyrer Verked taka/ og láta sem ad eyst-
emme fylgia Auma giofum.

Gude Fodur allrar Nꜳdar fel eg yck-
ur bꜳdar a Hendur/ med elskulegum fo-
dur & Brodur/ Vinum & Vandamonn-
um/ sa same Lijknarfaderenn/ hallde oss
& ollum Christnum monnum/ jafnast vid
þann skiæra Brunnenn sijns Lijfgefande
Orda/ vorar Saaler & Hiortu þar med
ad næra j þessa Heims & Hollds Mot-
lætum ollum/ allt þar til hann oss hiedan
farsællega leider/ inn j þa nyu & eilijfu
Jerusal

Jerusalem/ Huar ed vera mun vte z en
dud vesse auma Hiervist/ Neims z Ho
llds barmtta/ Þa ed Gud mun þerra all
Tarenn af vorum z allra þeirra Augnalo-
ka Augum/ og ecke mun framar meir
vera Hel nie Hrygd/ Harmur nie Ana
ud/ Þui þetta stundlega er þa gleymt
og vmlided/ Apoc. 21. Esa. 51 z 56.

Skrifad a Miel j Midfirde/ 8. Dag.
Feb. Anno. 1599.

Arngrijmur Jons Son.

Christens Manns Sælar Eintal vid sialfs aff sig/ vm Pijnu og Dauda Lausnara vors Jesu Christi/ Ad Minst hana sier til Hiartans Huggunar j øllum Motgangs og Anaudum j minne hafe.

Fyrste Capitule.

Stutt vndervijsan/ huernenn Christens Mans Hiarta skal bwa sig vnder/ ad huxa riettelega vm Pijnuna Herrans Jesu Christi.

Esaia 53. Cap.

Annlega bar hañ vorn Siukdom/ og hlood a sig vorre Angist. En vier hielldum hañ ad vera hann/ sem af Gude slegeñ/ plagadur og pijnd

ptindur vare. Enn hann er sakum vorra Misgiarda særdur/ z sakum vorra Syndа lemstradur. Hegningenn lä á hõnum

um/ so vier hefdum Fridenn/ z med hans
Beniū erū vier heilbrygder vordner.

Salarennar Eintal vid sial fa sig/ wt af þessum Spamanz sins Ordum.

JEsu Christe/ Drottinn minn z
Gud minn/ Eg aum og Synd
ug Manneskia/ veit ad a epsta
Deige villtu openberlega He
imsins aptur vitia/ og ognarlegur Elld
ur mun vndan þier ganga/ og hrædeleg
ur Stormur med þier koma Þa muntu
kalla a Himen z Jord/ so þu munt þa
dæma allan Lyd/ Psal. 50.

Sia þu Drottinn minn/ Þa hliota all
ar mijnar Synder z Jllgiorder fyrer so
morgum Þusundum manna ad openber
ast/ z aller mijner Glæper fyrer heilog
um Eingla skara ad auglysast/ Ei ad
eins huad eg med Verkunum/ helldur
og so einnen huad eg med Ordunum z

hug

huxunum syndgad hefe/ Psalm. 6.
Þess vegna Orottinn miñ/ er mitt Hiarta mieg Sorgbited j miñu Lijfe/ miñ Bein skielfast/ og miñ Saal er nest sta hrygg. Miñ Aslana dryppur nidur af storre Hrygd/ og ſer Elleleg ordeñ- Hulad eg veit ad eg er af syndugu Sæ de gieteñ/ og j Syndeñe tok miñ Moodr er vid mier. Eg medkiefe miñar Miß giorder/ og miñ Synd er jafnan fyrer Augum mier. Mitt Hofud er krankt/ mitt Hiarta er þreytt z madt. Ja/ fra Iljum vpp til Huirfils er ecke heillt a miñum Lijkama/ helldur Syndarefiar Saar og Lemstur/ Allt er þad Blodrisa og Raunum hladed. Eg skamast miñ ad lifa/ enn eg hrædest ad deyia/ Psal menum. 58.

O myn Saal/ þu Avagstarlausa Eik/ Huar eru þijner Avexter? þu vist nada z gagnlausa Trie/ þu ert verdug ad þu skuler vpphogguast/ og j eilijfañ Elld kastast. Huoriu villtu andsuara

a. Þm

á þeim Deige/ þegar þu att Reikning
skap ad giora af øllum þijnum Lijfdøg
um/ Ja/ eirnen̄ fyrer huort hid minsta
Augnablik? Matth. 3.

Þu ert sa hin̄ vonde Þion/ sem vm̄
tiju þusund Pund ert skylldugur/ z j mo
te tiju Guds Bodordum syndgad hefur
so hrædelega. Þu ert sa otrue Raads
man̄/ sem siins Herra Gotze hefur eidt.
Þeink þu og hugsa vm/ huersu margar
godar Gafur Drottin̄ hefur giefed þi
er/ En̄ huersu jlla hefur þu fared med
og vanbrwkad þær? Boluanen̄ er yfer
þier/ þui þu hefur ecke halded huad j
Logmale Drottins skrifad er. Deut. 27.

Sia þar/ Dagur Drottins er fyrer
Hendi/ Og sem ein Snara mun hann
koma yfer þig/ og yfer alla þa sem a
Jardrijke byggia. Eg villde optiogan
da Vatn være j minu Hofde/ z ad mijn
Augu være Tarabrunnar/ suo ad eg
Dag og Nott mætte syta z grata mijn
ar Synder. Grat z sijt þu Saala mijn
Lat

Lat þijn Taar pliota og renna Dag og Nott/ so sem eirn Arstraum/ og gief ei vpp/ og þinn Augasteirn læte ecke af/ þui sa allra Nædste er grimmur vppa þä nar Misgiorder.

Eg Aum vesol Manneskia/ Quad hefe eg giórt? Quad illa hefe eg med mig farid? Auvij/ Auvij/ O þu Gut md hins allra hædsta/ fall þu ecke yfer mig/ O þu Grimd þess allra Megtugasta/ huor kañ vid þier ad standast?

O huilijk Sorg/ O huilijk Skielfing. Quort skal eg hafa mig a þeim Deige nær Drottins Allsvalldande vill Dom enn halldaẽ? Quort skal eg þa mijnum Augum renna?

Sia/ Hfer mier er Doomarens hüsz sum oll Fylsn mijns Hiarta Opeñber eru/ Vnder mier er Helvijte/ ō sitt Gin og Kuetðar vpp sperrer/ til ad gleypa mig. Til Hægre Handar sie eg Skara þeirra Hellogu/ hia huorium eing ein Saurugur vera ma. Til Vinstre

Handar ſe eg Dioſuleñ/ og Flock hellra Fordæmdu/ ſem j eilijfan Elld gan ga Kulu. Egte eg til Jardarenar/ þa er hun j einu Baule/ z einges kaſt þar ad vera/ Stode eg ſkalfaſt mig/ þa ſiñ eg ecke aſiad eñ vonda Samviſku/ z nag ande Orm. Huad ſkal eg ſeigia? Huad ſkal eg til giøra? Myn Hiarta Glede heſur Enda teked/ z miñ Hlatur er ad Harme ordeñ/ Koronañ er falleñ af mijñ nu Høfde. Gud næde ad eg hefe ſo jlla ſyndgad.

Huørt a eg nu þeſſ ad ſlyia/ ſuo ad eg ei ſyrerfareſt? Til þijn minn Goode Jeſu alleina/ þitt hefur dyra blodeð þuet mijn Brot/ og mig vid þiñ Fodur ſætt.

Þeſſ vegna haf nu Huggun Sala mijn/ þijnar Synder eru þier ſyrergiefnar. Þui ſo hefur Gud elſkad Heimeñ ad hañ gaf vr ſiñ Eingieteñ Son/ ad aller þeir ſem a hñ trua/ ſyrerfareſt ecke/ helldur hafe pad eilijſa Lijf.

Minn

Minn Herra Jeſu Chriſte/ eg true ad ſǫnu a þig/ Enn hialpa þu minne veykre Tru a fætur/ Mar. 9. Ja/ Drottinn/ eg true af Hiartans Grunne/ og eg veit viſſelega ad þu ert kominn j þeſſa Verølld mier til Hialpræde/ ꝛ mig aumann Syndara holpenn ad giora. 1. Tim. 1.

Minn gode Gud/ eg er ſannlega einn af þeim ſtærſtu Syndurum/ Ohö. Laat mig þijna myſkun ødlaſt/ ꝛ laat mig jafnan j mijnu Hiarta þann fagnadar trauſt ꝛ þa kroptugu Huggun heyra/ Ad allar mijnar Synder ſieu med þijnu Blode ꝛ þijnum dauda ſannlega bættar ꝛ betaladar.

Huer vill nu aklaga mijna Saal? Hier er Gud ſem mig Riettlatann giører/ Huør vill mig fordæma? Hier er Chriſtur ſem fyrer mig er dauden/ og þad meira er/ vpp aptur riſenn/ Hann ſem nu er til Fodurſins hægre Handar/ og bidur fyrer mier/ Rom. 8.

O þu Heilage liknſame Fader/ Nu erſu harla mierg hefur þu mig eiſkad=

O þu Heilage lijknsame Skapare/ Nu ersu Fødurlega hefur þu minst mijns O þu omælelega Giæska/ O þu oseigianlega Godgirnd/ O þu omælelega Elska. Þiñ Son/ Ja þiñ einka Son hefur þu j Daudañ giefed/ suo ad þu þiñ Þræl peinger Endurleysstañ. Gud er Madur ordeñ/ so ad eg aum fortøp ud Maßeskia/ af Dioþulsins Vallde frials yrde.

Ja Fader/ þiñ sæte Son liet sier þad ei nægia/ ad hañ sig so lijtelæckade/ og vort Holld j Jomfrwr Lijfe a sig tæke/ Helldur þar ad auk/ liet hañ sig sem aftañ Spillvirkia a Krossen vppfesta/ hefur hellt þar wt sijnu Dyrmæta Blode / og deyde so fyrer mijnar Synder.

Sa Naaduge Herra er komeñ/ Hañ er komeñ med storre Giæsku og Mijsku Hañ er komeñ ad giøra þad holped sim tapad var. Hañ hefur leitad ad mier/ aumre tapadre Saudarskiepnu/ Ja hiñ hefur mijn leitad/ og funded mig/ og a

sijnū Nerdū til Saudahwssins hefur
hañ mig bored/ sa gode Herra og minn
trwfaste og Dygdarsfaste Hirder Jes
us Christus.

O huilijk Elska/ O huilijk Giæska/
er pad? Huor hefur nockurn tijma hey
rt slijkt eda reynt? Huar er sa hañ sag
ne ecke yzer slijkre Raad og Mijstunt
Huar er sa (Drottiñ miñ) ad ecke dæest
ad piñe Elsku/ sem pu hefur til Mañ
añar? Piñ kiære Sonur er pad rietta
plecklausa Lamb/ sem Heimsins Synd
er hefur burt teked/ z vorn Dauda med
sijnum Dauda ad engum giort/ og med
sijñe vpprisu pad eilijfa Lijfed vtvegad.

Huarneñ kuñum vier pier Drottiñ so
mykla Velgiorninga ad endurgialldat?
Huada Lop eda Packargiord kuñum
vier pier par fyrer maklega ad færa?
Po vier hefdum Visku Einglañā og
peirra Krapt allañ/ pa giætum vier ec
ke vmbunad pier suo stoora Raad og
Giæsku. Og po huor Lidur og Limur

a vorum Lijkama kyñe ad tala/ þa giæt um vier þad ecke nog/ega þackad. Þui þijn Elska og Kiærleike til vor yferges ngur alla Vißku og Kuñattu.

Þess vegna vil eg taka mig vpp/ O Drottiñ miñ Jesu/ og til þiña allra helgustu Sára ganga/ Jere. 28. Eg vil flytia mig wr Borgeñe/ og bwa j Biargskorum. Cof. 11. Eg vil giora sem Dwpañ/og hreidra mig j Jardar eñar Fylsnum/ j Hellerum og Biarg skorum. Cof. 11. Esa. 2. Psalm. 55. Þad er j þijnum Blessudum Undum miñ Herra Jesu Christe/ þar vil eg mig nu sáleggia/ þar vil eg stadar ne ma og bijfa. Þar vil eg mitt Arvide fyrer mig taka/ þar vil eg hugleida þinn Heilaga Kross/ Kusl og Pijsler þijnar.

Jea/ þiñ heilaga Kross og þijna Pij nu vil eg iapnañ j mijnu Hiarta og a mijnu Hollde/ z j mijnum Muñe bera. J mijnu Hiarta vil eg hañ hera. Þui

eg

eg vil Daglega og oaflaꝛtanlega þar vm hugsa og læta mier þad til Hiarta ns ganga/ so eg med S. Pale seigia meige. Eg veit eckert añad eñ Jesum Christum þañ Krossfesta/ 1. Cor. 23.

A mijnum Lijkama vil eg þijna Pijnu og Kross þiñ lijka bera/ þui eg vil al lañ Kross og Motgang/ vt af Kiærlei ka til þijn miñ Herra Jesu Christe/ gi arnañ bera og lijda/ so eg seigia meige/ Giore mier eingeñ hier epter meira O næde/ þui eg ber Beniar mijns Herra Jesu Christi a mijnum Lijkama/ Gal. 6. Ja/ ad eg mætte verdugur vera ad seigia/ Eg er med Christo Krossfestur Gal. 2.

J mijnu Muñe vil eg lijka bera þijna Pijnu r Dauda/ þuiad eg vil ollum stu ndum vm þijnar heilogu Vnder mañ af lꝛts ꝛæda miñ Herra Jesu/ ꝛ þier oll um stundum þar fyrer Packer giora.

A beñañ hætt skal þijn heilaga Pij na Drottiñ Jesu/ avallt vera bæde j Hi

selanu og a Hollðenu og j Mañennum. Eg vil hana fyrer Augum hafa dagle ga/ z mier j ollu mÿnu Frampferde þar epter hegda so eg ecker lese/ eckert tale eckert þeinke/ eckert skrife/ vtan alleina vm Jesum Christum pañ Krossfesta/ z ad eg avallt meige skunda z flya til þi ña Blodugra Unda/ sem þyrer mier op nar og opplatnar standa/ Esa. 2.

J þessa Biargskoru vil eg jñganga/ miñ Herra Jesu/ og mig fela j þÿnum Undum/ fyrer Grimdar Reide Guds Allsheriar/ og fyrer hans hrædelega Tignarvellde/ svo eg af þessum Stein skorum eg Blodugum Undum þÿnum meige suga Hunanged af Hellu ne/ og Vidsmiored af hordum Griotsteine/ Psal. 34. z meige so fa ad smacka/ hu ad godur og Nædarfullur þu ert Gud miñ og mitt Hialpræde.

Hugleid nu mÿn Sal/ huar af kantu þÿns Drottins Kiærleika lioslegar ad merkia/ eñ af hans Særumk Huzrnuñ

kuñe

kuñe hañ stærre Elsku til þijn ad hafa eñ ad láta sitt Lijf fyrer þig? Þui verd eg alleina a hñ trua z treysta. Hier er Nagdeñ Nadareñar/ Hier er Mergd Sæleleikans/ Hier eru allar Dygder og Mañkoster folgner.

Og nu søkum þess/ mitt Herra Jesu eg kañ edur orka einskis an þijn/ i þess um mijnum Veykleika/ Joh. 15. Þa drag mig nu epter þier/ suo eg kuñe ad bara epter Sætleiks ilm þiña heilaga mu Smirsla/ þad er til þeirrar Huggunar sem folgeñ er i þiñe helgu Pijnu/ ad eg vm hana huge Nott z Dag eige med Folldu/ Latu eda gailausu Hiarta/ helldur med eirnre lifande trw z brenande Astar elsku til þijn.

Og þa eg nu med mier hugleide/ hm orneñ þu varst bundeñ/ lameñ/ spottadur/ fordæmdur/ Þa gief mier ad mitt Hiarta huñleñ i þijnum Sarum/ og þar sijna Roo z hunild hafe/ hia þeim Naglunu sem þijnar blessudu Hendur z Fæ

tur j giegnū ſtungu/ hia þeirre Þyrne
Kronu/ ſem a þitt heilaga Hofud ſett
var/ hia þui Spiotenu ſ̃ þier j giegnū
Sæl & Hiarta er geinged/ Vppa þad
Drottiñ miñ/ ad mitt hiarta ſie jafnan
neglt a þinn heilaga Kroſſ/ og eg mier
af ongu hroſe/ nema af þijnum heila
ga Kroſſe/ huar med mitt Hiarta my
kt og ſigrad verde/ ſo ad þad olldungis
ſnue ſier til þijn/ miñ Herra Jeſu Chri
ſte/ añad eckert elſke/ añars ecke leite
eñ alleina þijn/ O Jeſu/ þu ſem miña
vegna varſt forack tadur/ Haddur & Kr
oſſfeſtur.
Huorn ſem nu langar epter eilijfu
Lijfe & farſælld/ & huor ſem nu Nafned
Jeſu elſkar/ huor ſem girneſt j ollū Dy
gdum rijkur ad vera/ Vijſdom & Hygg
ende ad odlaſt/ Item/ j Lucku og Mot
gonge ſtodugur ad bijfa/ Sa ſijna go
tu vill med Frid & Spekt ganga/ hañ
kome nu med mier/ vmhuxe Rotfeſte
Kroſſeñ Herrans Chriſti/ ſmacke hañ
ann

añ sæta Bikar hans heiløgu Þijnu.
Þuiad Þijnañ Jesu Christi er þ besta
Skiol j øllum Freistingum/ ꝛ su einka
Lækning j móte øllum Syndum.

Allur Mañlegur Wijsdomur verdur
ad ønguu/ allt Hølldlegt Rietlæte og
Heilagleike er fallvalltur/ Øll mañleg
Forþienan er einskis verd/ Eñ Blodet
Jesu Christi Guds sonar giører oss hr
eina af vorum Syndū. 1 Joh. 1. Þui
ad hier a Jørdunne er eckert heilnæmara
eckert Dyrmætara/ til ad græda Sæar
minar Samvisku/ til ad hugga Hiarta
mitt j øllū Krosse ꝛ Motgange/ so sem
Þra/ þeg' eg vel ꝛ alvarlega huxa um
þijn Sár/ minn liufe Lausnare.

Þetta er vor Hrodsan/ þu Christeñ
Madur/ sem er Nafned þijns Lausnara
Jesu Christi/ sem er yfer øllum ødrum
Nøfnum/ Philip. 2. Huer j þessu Nafne
blessadur er a Jørdunne/ hañ er æfenle
ga blessadur j Himnarijke.

Lijttu upp/ þu Christeñ Madur/ og
sia

fra til Sarana Jesu/ so mun þitt skiel-
ft z sundurknosad Hiarta fa Huggun/
Skoda þu Sarenn Christi/ þad mun
lækna sar og syndugar Akomur þijns
Hiarta. Haf þier fyrer Augum Epter
dæme Drottins Jesu/ þa muntu hughr
austur vera j allra handa Motgange.
Fylg þu hans Fotsporum epter/ þa fer
þu ecke villt.

Kom hingad/ tefdu ecke vid/ O mijn
Saal/ Þui hier er Froo fyrer þa aumu/
hier er Fridur fyrer þa Veslu/ Hier er
Huggun fyrer þa skielfdu/ z Endurna
ring fyrer þau sundurknosudu Hiortu/
Hier er Hialp þeim veyku/ z Huggun
fyrer þa Harmþrungnu. Tak Heim er
ast/ Hollded fyynka/ eg mun samt ei fal
la/ Þui eg stend a einum ôruggum Hel
lusteine/ sem vastlega er grundvalladur
Lat Diofulenn olmast/ lat oll Helvijtis
Port ypa sig/ eg mun samt stodugur bliu
fa/ buiad j þijnum Sarum/ minn Herra
Jesu/ vil eg fela mig.

Þetta

Þetta er ſu rietta Leid til ad þeckia Gud. Þetta er vegurin̄ til Himenſins/ Þetta er leiden̄ til þeirrar æſkelegu Ve farar/til þeſſ eilijfa Lijfſins. Huør þeſſ um Veige hafnar/eda hn̄ forſmaar/þ̄ſſ hærra ſem han̄ an̄ars vpp ſtygur/ þeſſ diwpara hrapar han̄ nidur. J þeſſu er vor Hroſan/ hier er vor Von/vor Hiar tans Glede/ſ̄ er j þeirre heilogu Pijnu vors Herra Jeſu Chriſti.

Og nu min̄ Herra Jeſu/ vil eg med þin̄e hialp/ ⁊ fyrer heilags Anda nad/ vppbyria þeſſa Jdiu/ſ̄ mijna Sæl ept er langar/ ⁊ vil tractera ⁊ hugleida/og mier Hiartgroña giøra þijna heilaga Pijnu. Eg vil mier þad allt fyrer hend ur taka/og j giegnum ſkoda/og hallda Samtal þar vm/vid mitt eiged Hiarta og mijna Sælu/ Drottin̄ min̄/lat þu mier þad vel vegna/og lat þeſſa mijna Jdiu verda þijnu heilaga Nafne til lofs og Dyrdar/ ⁊ mijnu Hiarta til æfenleg rar Huggunar ⁊ Heilſubotar.

⁊ Cap

II Cap.

Um Personuna sem Pijnd var þyrer oss/ og vm þa Oguðlegu Rædagiørd Phariseana/og vm Suik arann Judas.

Matth. 28. Mar. 24. Luc. 22. Joh. 12.

ENN þa nalgadest su sætra Brauda Hatijd/sem nefnd est Pæskar. Og Jesus sagde til sijna Læresueina/ Þier vited ad epter tuo Daga koma Pæskar og Mannsins Sonur mun forrædest verda/ so hann Krossfestest.

Þa toku sig saman Kennemanna Hofdingiar/ og þeir Skriptlærdu og Ølldunger Lydsins j Hollu Byskupsins sem hiet Caiphas/ og baru sijn Raad saman huernen þeir mætti Jesum med Kænsku grijpa og aflijfa/ þui þeir ottudust Folked/ og sogdu/ ecke vm Hatijdena/ so ei verde Upphlaup med Folkenu.

Og

Og þa Jesus var i Benþania i Hw-
se Simonis þss Lÿkþraa/ gieck ad honū
ein Kuinna/ su hafde eitt Bauk med O-
þolsud

falsud Dyrmæt Nardus Smyrsl/ Og
hun braut Baukeñ/og hellte Smyrslu
num yfer Hofud Jesu/ þar hañ sat til
Bords. Þa hns Lærisueinar þad sau
lijkade þeim þad midur/ z sogdu/ Huad
skal slijk spilling? Þesse Smyrsl hefdu
matt seliast fyrer myked/og giefast fa
tæku. Og þeir mogludu vm þetta. Þa
Jesus fornam þad/sagde hañ til þeirra
Lated hana j Fride/ Þui amæle þier
henne? Gott Verk hefur hun giort a
mier/Fatæka hafe þier iafnañ hia yd
ur/ og meiged þeim gott giera þa þier
vilied/eñ mig hafe þier ei avallt/Hun
giorde þad hun kuñe/ þui med þessum
Smyrslum hefur hun smurt miñ Lijk
ama til Grefturnar miñar. Sañlega
sege eg ydur/ Huar sem þetta Gudspi
all er j Heimenum predikad/ þa mun se
sagiast j heñar miñing/þad sem hun nu
giort hefur.

En þa var Andskoteñ fareñ j Ju
das Iscarioth/sem var einn af þeim to

lf.

lf. Og hañ gieck til Kiennemañā høfd
ingia og talade vid þa/ og vid Høfuds
meñ Folksins/ z sagde/ Huad vilie þier
giefa mer/ so ad eg selie hñ j ydar hend
ur? Þa þeir þad heyrdu/ vrdu þeir gla
der vid. Og þeir budu hønum þriatiju
Silfurpeninga/ Og hañ tokst þad af
hendur. Og vpp fra þui leitade hann
lægis ad suijkia Jesum/ so ad ei yrde nie
itt Vpphlaup af.

Eintal Sælarenñar/wt af þe ssum Gudspiallañā Ordum.

Werk hier fyrst Sæla miñ/ huada Personu hier sie gein geñ j Dauda og Pijnu þiña vegna. Þui fra Heimsins Vpphafe hefur ei slijkt nockurn tijma skied. Opt hefur Gud sijna Eingla sendt/ eitt Erende edur añad med stoor um Dasemdum ad reka. Eñ þetta er ende vm vora Endurlausn/ er so frabær lega stort/ ad huorke Einglar nie neck

 rar

rar adrar Skiepnur gietu þui op̃ stad komed/ helldur sa eilijfe Guds Son Jesus Christus/ priñ Gud z Drottiñ/ hñ hefur þetta wtriett sialfur/ huør sig kallar þess vegna hier Mañsins son/ þui hañ er vorra vegna Nattúrlegur Madur ordeñ.

Ja Herra Jesu/ þu ert sa sañe Guds hymneska Fodurs einka Sonur/ eilijfur og Nattúrlegur/ su eñur Persona añ þeirrar Verdugu og heilögu Þreñingar/ samlijkur j Makt og Dyrd/ Gude Fodur og heilögum Anda/ Joh. 1.

Þu ert þad ORD sem var j Vpphafe/ Frumburdur allra Skiepna/ Dyrdar geysle þijns Fodurs/ z hñs riettasta mynd. 1. Joh. 1. Col. 1. Heb. 1. Ps. 24. Þu leitst a Eymd z Vilegd þiñar skiepnu/ þa þegar vier vorum oþijner Ovin er/ Ja/ þegar Daudeñ eñ nu ryckte yfer ollu Hollde/ z allt Adams Sæde var ei kūfrar Fordæmingar verdugt/ þa leitstu twiur af þijnu Hasæte/ j þessañ Eymd ardal

ardal/a Neyd þijns Folks/og liest þier hana til Diarta ganga. Þu hafder no ꝼkud j ſiñe vid oſſ/ ꝫ var huxun Fridar/ ꝛ eilyffrar Endurlauſnar/ Jerem. 19. Og þo þu bwer j þui ſkiæra Lioſe ꝫ ei ngeñ kañ ad komaſt til/og tender ollu med þijnu kroptuga Orde/ þa komſtu ſamt hingad nidur/lijtelætkader þig ſia lſan/ tokſt a þig Þræls Mynd/og giør deſt Madur/ og ert ad Negdan fund eñ ſo ſem Madur/Syndeñe fratekeñe. Ebre. 1. Philp. 2.

Ei tokſtu a þig Einglaña Nattuꝛu helldur Adams Sæde. Þu varſt ſa meſte/ og þu giørdeſt ſa minſte/ Þu varſt ſa rijkaſte/og þu giørdeſt ſa fatækaſte/ þu varſt ſa frijdaſte/ꝛ giørdeſt ſa oſtele gaſte/ Ebr. 2. Þu varſt Kongur Dyrd areñar/og þu giørdeſt ſa lijtelmotlega ſte Þræll/ Þu varſt ſa allra hædſte/ og þu giørdeſt ſa lægſte/ Eſa. 53. Ja/þu varſt ſa allra helgaſte ꝛ ſaklauſaſte/ꝫ hus muñe eingeñ Flærd er fundeñ/ꝛ ei

 viſſer

visser af nockre synd/ Joh. 8. z hefur þo mijnum Synda saur a þig hladed/ og lated þig sem aña Illvirkia z Ill rædismañ uppheingia/ 1. Pet. 4.
Og þo þinn Guddomur huorke lide Pijnu nie Dauda/ þa giordest þu samt þijnum Fodur hlijdeñ/ allt til Krossens Dauda/ og ert dæmdur epter Holldenu/ sokum vorra Synda/ og oss til Rietlæt is uppriseñ/ og heiur Endurlausnena afrekad med sialfs þijns forskulldan/ so vier þyrer Trwna hefdum Lijsed j þiñ nu Nafne.
Sia þar nu Sala mijn/ huad haleit Persona hefur fyrer þig pijnst/ sem er/ æδre øllum Einglum/ øllum Moñum øllum Skiepnum/ sa hañ er Skapare allra Hluta/ Joh. 1. Þesse Personan gi orer Þijnuna meire eñ Himen z Jord og kroplugre eñ allar Heimsins Synder.
Þar fyrer skalltu ecke orvinlast Sala mijn/ Huorneñ kuña þijnar Synder

so storar ad ve, a/ ad þiñ Lausnare Jes
us/ hafe ecke kunttad þar/ huor sitt Fo
lk heþur med sijnu eigen Bloode apeus
leyst. Act. 20. Ja miñ Herra Jesu/
skyllde mijnar Synder og allrar Verall
dareñar/ metast vid þijna Nadarrijku
Pijnu z dauda/ þa kiæme þad ecke nær
saman/ eñ Austred og Vestred/ eda Hi
men og Jørd/ Psalm. 103. Vertu nu
þui glod mijn Saal/ ad þu hefur so Al
mættugañ Endurlausnara/ Amen.

Christur sagde fyrer sijna Pijnu/
og gieck viliugur j Daudañ.

SJadu og heyr Saala mijn/ huorsu
viliugur DRottiñ er til ad pijnast/
þui þo hañ visse pyrer allt huad fram
vid hañ ætte ad koma/ Joh. 20. samt
kiemur hañ sialfur til Jerusalem/ z get
ngur sem þegiande Lamb til Slatrun
ar stadarens. Þier vited(seiger hñ)ad
epter tuo Daga eru Paaskar/ og Mañ
sins Son mun ofurselldur verda/ so hañ
sie krossfestur. Eiñ Sia

Sia þar mijn Sal/ Mañsins sonur geingur þangad/ so sem skrifad stendur ad hñ skyllde sitt Lijf láta/ mørgum til lausnar/ Matth. 10.

Herra Jesu/ þad var so mæcredit/og þess vegna varstu ; Neimeñ kon eñ/ ad giefa þiñ Lijkama til Syndaþornar/ Esa. 53. og þijna elskulega Sal ; Ovina he ndur/ Jer. 12. Þu vissʳ vel/ ad þeir mun du leida þig sem Lamb til Slatrunar Beckfins. Þo samt ertu hlijdeñ/ og seig er/ Sia eg kiem/ j Bookene er skrifad vm mig/ þiñ Vilia fullgiøre eg giarn añ miñ Gud/ Psalm. 40.

Lofadur sierltu Drottiñ miñ Lausnare ad þu gafst þig svo viliuglega ; Daud añ fyrer mig. Eg prijsa þig þu Kong ur Jsraels/ þu trwe Þion Drottins/ ad þu giørder so vijslega/ og hefur þui so vel af stad komed/ Esa. 52. Eg þac ka þier/ þu þad allra helgasta Lausnar giallð/ þu sem ert Offur Fridarens/ ad þu med þijnum Sæt eike Jlm/ hef ur

ur ſtillt þiñ Fødur. Meñ Lauſnare Je
ſu/ Vppoek þu mitt Hiarta til ſaňar
legs Þackłætis/ Lat þitt Lof jafnan j
miſnum Muñe vera/ Pſalm.34. Gieþ
ad eg hroſe þiſſe Giæſku/og þijna ſtoo
ra Gjæſku priſſe af Hiarta. Vñ mter/
ad aller mijner Lijfdagar/ ſie ſafnlegt
Þackłætis Offur fyrer Mykeleik þin
nar Myſkunar/ ſem þu oſſ overdugum
Prælum veitt ꝛ ſynt hefur/ Amen.

Trwud Guds Børn meiga Motgan
gs vænta þeſſa Heims/ og læra Kroſſen
med Christo ad bera viluglega.

LÆt hier nockud mijn Sal/og ſiæ til
þu ganger j Footſpor þijns Herra/ þui
ſuo ſem Herrañ Christur viſſe fyrer ſiñ
na Pijnu/og ſagde þad ſijnum Poſtul
um/ eñ gaf ſig ſamt viliuglega þar til/
Matth.20.Luc.18.Mar.10. Suo og
mijn Sala/ fyrſt þu veiſt þad/ ad Gu
ds Born hliota j giegnũ Kroſſ ꝛ Mot
gang/og ad lyckum j giegnum Daud

an/ jn j Guds Rýke ad ganga/ Act. 14. Pa lat þig et furda/ nær þier Drottins sin Kross a Herdar leggur/ Þui þ er eingenn nyr Tilburdur/ þeink huad Drottin hefur fyrer sagt.

Hialpa Drottin Jesu/ ad eg mig jaf nan vid Krosse og Motgange bwe/ þui so er pad ætett/ og so þoknast þier/ Ad vier tokum vorn Kross vppa oss og fylg sum þier epter. Gief ad eg þar vm huxe og þar vm tale/ z daglega til reidu sie/ ecke alleinasta Heimsins motkast ad lij da/ helldur (ef þad er þin Vilie) eirnin þina vegna mitt Lijf ad lata/ Amen.

Vm þa ogudlegu Radagiørd Þha riseanna a mote Christo.

Hvad hafast Pharísearner ad/ þess a mille/ z þr Skriptlærdu? Þeir ha þa teked sig saman (min Gud) j mote þinum Syne Jesu/ huorn þu hefur sm urt (Act. 4. Og seigia/ Vier vilium sit ia vm þan Rettlæta/ þui han giorer oss opt jllt j Giede/ z setur sig vpp j mo te oss

ke oſs/og kieñer oſſ vm/ ad vier ſyndgū j mote Logmalenu/og kallar vort Lyſterne ſyndſamlegt/ Sap. 2. Hañ lætur a ſier heyra/ ad hañ þeke Gud/og hro ſar þui ad hñ ſie Guds Sonur/ Pſal. 41. Og auglyſar huad vort Hiarta yfer byr/ Pſalm. 31. Vier meigum hñ ecke fyrer Augum lijda/ þui hans Framferde er ei ſem añara Mañа/ hañ helldur vöra Side oſæmelega/ og fordaſt þ(ar)s Andſtygd/ z læſt vm þad tala huad gódt þeir Rietlatu eige fyrer Hondum vm ſijder/og hrooſar þui ad Gud ſie hãns Fader.

Þui latum ſia til huert hñ ſatt ſeiger/ z reynum huada enda þetta vill hafa/ Sie hañ ſañur Guds ſon/ þa muñ Gud honum hialpa wt Hondum hans Ovina. Vier viliū hañ med Knot z Hadung heim ſækia/ ſo ad vier ſiaum huad godur hañ er/ Vier ſkulum hñ til ſmanarlegs Dauda fordæma/ þa mãa þeckia hañ af hans Ordum.

Herra Jesu Christe/ þijn Arfleifd er þier ordenn sem Leon j Skoge/ z greniar j mote þier/ Þeir byſtaſt nu oafláttanlega/ og þeirra Æde hefur ei enda/ Jer. 12. Og þo þeirra Aſetningur være ad láta þetta ecke ſkie vm Paaſka Hátijde na/ ſo ad ei yrde Vpphlaup med Folke nu/ þa var þad þo fyrre áſett j Rade heilagrar Prediſingar/ ad þeirra Rang læte vid þig ſkyllde a þeirre hiolmeñu Hátijd fram̃ koma/ z vard med þui mo te þijn Simán þeſſ ſtærre/ Þijnañ þeſſ Hædungar meire fyrer þeirra Augum og þiñ Daude þeſſ kuñugre/ z openber are ollu Folke/ ſem aþ fiarlægum Sto dum vrdu til þeirrar Storhátijdar ad ferdaſt.

Ja miñ Herra Jeſu/ Þu wtvalder þier eirneñ þeñañ Dauda tijma/ fyrer þa myklu Paaſkahátijd/ ſo þu þar med audſyner/ ad þu værer alleina þad riet ta Paaſkalamb/ ſem fyrer vorar Synd er átte a Kroſſenum ad ſláttraſt.

Heyr

Heyr Almattuge Gud Himneske Fader/ sem so dasamlega hefur læted vpp fyllast/ huad heilog Ritning vm þijns Sonar Þijnu hefur kungiort. Kenn þu mier ad kecka þitt Guddomlega Rad sem þu hefur þier asett/ Ad þu vilier þijna V.valda/ þad er/ alla Riettrwa da og lijka dasamlega leida j giegnum þeñañ Eymdar dal. Eg veit ad sañu minn Gud/ þu hefur kallad mig og til skickad/ ad eg skyllde lijkur verda þijnum Syne/ j þui ad ganga vnder hans Kr oß/ og med honum ad lijda/ Ja/ eg veit þu skamtar mier allañ minn Motgang Vegur mier hañ vt med þinne Gullegu vickt/ z þad Augnablik hefur þu tilsett nær hañ skal til taka/ huad stor eda þungur hañ skal verda/ z huørsu lenge hañ skule vara. Send þu mier Þolenmæde/ gief mier blijdugt hiarta/ z stødugt sinne ad eg giefe mig æfvallt viliuglega vnder þitt Dasamlega Guddoms Rad og vilia/ z ad eg sie þar viß vppa/ ad so s

Daud

Daude og Pijna þijns kiæra Sonar/ mijns Lausnara hefur Verolldeñe þad eilijfa Lijf aprekad/ so munt mier z øll um sem þitt Nafn elska/ aller hluter ad godu verda/ Amen.

Um Kuiñuna sem Smyrslunum hellte yfer Høfud Drottins.

GIef og giæfur ad mijn Sæl/ þeirre Konu/ sem mijns Frelsara Hofud smurde/ Joh. 11. Luc. 10. Huor Kona ad var Maria syster Lazari z Marthæ j Bethania. Hun vtvalde jafnañ þad goda Hlutskipte/ og hefur opt til Fota Jesu seted/ heyrt hans Kieñingar/ og sied hñs Dasemd/ þa hñ reiste af Da uda heñar Brodur Lazarum/ Joh. 11. Og þui gat heñar Trw sier ecke leynt huoria hun j liose liet/ fyrst med Þack læ'enu/ ad hun hressiñ giorde Herrañ Christum/ med Jlm þessara dyrmætu Smyrsla/ hañ sem þa var af Ferdum og sijtelldum Predikonum mæddur/ lw eñ z þreyttur/ huort Smyrsla vatn ad

verk

verdt hefur vered nær 37. Dala. Þar næst auglyste hun syna Tru j Jatnin guñe/ ad hun hrædde st ecke Hofdingia Kieñelydsins/ og þeirra Hatur j mote Jesu/ ꝛ fordadest þa ei ad þessu/ helldur avysar med þessare siñe Einurtingu/ ad Jesus af Nazareth sie Sonur Gu ds lifanda/ Kongur Dyrdareñar/ og sa riette hadste Kieñemadur/ sem vorra sy nda vegna munde deyia/ og vors Riett lætis vegna vpprÿsa.

O Herra Jesu/ huad vel þier þocknar dest slykt Þacklæte og soddan Jatning Þar þu vitnar og seiger/ Ad gott Verk hafe hun giort a þier. Miñ Drottiñ/ alldrei kuñe hun betur ad koma sif vum Smyrslum/ Og huorneñ gaftu og bet ur gladt hennar Sal. Lattu Drottiñ myna Sal eirneñ jata og vidurkieña allt huad þu hefur giort vid mig/ so ad eg þrone þynu Nafne med þock og Lof giørd/ suo þier lyke. Þui fyrst Maria var so þacklaat fyrer siñ Brodur Lazar

um

um/huern þu af þeim skundlega Dau
da uppvakeð hafter/ Nuad framar atte
eg þa að þacka þier mín Lausnare/ huo
rn þu hefur af þeim eilyfa Dauda frel
sað/ og gefeð og skickað það eilyfa Lijf
og Kietilæte.
Hialpa þu mier Drottinn Jesu/ að eg
þier þione með Fognude/ og kome fyr
er þitt Auglit með glodu Hiarta/ Þia=
zoo. Gief þu eg þig prijse með Hiarta
og Munne/ og Lofgiord fære þijnu Na
fne með Ordum z Giordum/ Lat mig
alla mijna Bón a þig setia/ og þig af
ollu Hiarta elska. Styrk þu mig með
þijnum heilaga Anda/ að eg jæte z vi
durkienne þitt heilaga Nafn allt j Dau
dan/ og þijn dyrdlegu Verk prijse/ alla
mijna Lijfdaga/ Lat mig stodugann stan
da/ suo að huorke Lijf nie Daude/ skijte
mig fra þier/ suo þu avallt sierk minn
Hialparskielldur/ j mote ollum mijnū
Ovinum/ z að eg meige christelega dey
ia/ z j þier eilijflega lifa/ Amen.
Vm

Vm Suikaran Judam/ og þa 30. Sylpur Peninga.

Ohu Juda/ þu leide Forrædare/ Er þetta su Þock sem þin Lavardur æ ad þier fyrer sijna otelianlega Velgiorningar Sia þu myn Sæl/ þin Frelsare giordest hier Joseph/ huorn hns eg gen Brædur selldu/ Gen. 37. Hier er han selldur og forraden vorra Synda vegna/ Psalm. 49. O Herra Gud/ dyrt kostade þad ad kuitta vorar Synder ad þad mætte ei mina kosta en þin einka Son. Sia hier Kaupskap/ Drottin Jesu/ sem er meire en Himen og Jord/ z fullt Gialld er fyrer allar Heimsins Synder/ han er selldur fyrer 15. Dala virde/ Zach. 11. O skal mier þikia þeir hafa meted þig dyran. En so var þad asett/ ad sa einskis þotte verdur fyrer Veralldarenar Alite/ skyllde so dyrmætur j Guds Auglite vera/ Ad hns Daude skyllde vera fullur Betalingur þ allar Mankynsins Synder.

hialpa

Hialpa mier Drottinn/ ad eg kyñe þol enmodur ad vera/ þa Heimurenn metur mig lijtels/og mig þorsmaaer/ Lat mig ei alleina ganga epter þeirre virdingu sem Meñerner aleggia/ helldur eirninn til þijn huxa/ huad lijtels þu hafe þig virdtañ/ ad eg ei sie fundenn med þeim sem helldur vilia Mañaña Metord ha pa/eñ hia þier/edur j þijnu Auglite. Þuiad Mañaña Metord z Virdingar eru eimskis verdar/ eñ sa er til Æru sett ur sem þu giefur Virding. Og þo þeir kuñe ad opsækia mig til Daudans/ þa giep þu mier stodugleik/ Þui Daude þiña heilagra er dyrmætur fyrer þijnū Augum/ Psalm. 116.

Vm Agyrne Forrædarans.

SJA hier eirneñ (til Dæmis) mijñ Sal/af Forrædara DRottins/ ad Bækur þeirra Ogudlegu fylleſt alldrei Þui so giora jafnañ þeir Agiarnu/ad einn Suñkur Lijfed af odrum/ þar fyrer skalltu hneygia þitt hiarta til Boderda Drott

Drottins/eñ ei til Agyrne/Prov.11.
Þui þeir sem Audeñ stunda/ falla j Fr
eistingar/ Snørur og marga skadsam
lega og Dærlega Fysn/ huer Mońun
um steyper j Gløtun og Fordæming/
Psalm. 119. Huad Agyrne er Rot til
alls Ills/ sem Judam og flere adra he
fur sigrad/ so þeir eru fra Truñe falln
er/1. Tim. 6.

Margur er suiñur og adsiall/og rak
ar samañ med þui mote/ eñ huxar so sijd(
añ med sier/ Nu vil eg hallda mig kræse
lega/ og hafa gooda Daga af mijnu/
Enn hañ veit ecke ad hans Daudastu
nd er so nær/ ad hañ hlijtur riettur og
sliettur fra ad ganga/ Syrach 11. Pro
10. Þar fyrer skalltu DRottne trey
sta mijn Sæl/ og muntu ꝏ ønguu Br
est hafa/ Syrach. 33. Eñ vm sijmu
lausañ Spocka eru misiafnar Radur/
og er riett giort/ Þui huad skal Audur
eñ einum korgum Hunde,

D Steþ

Giefþu mier Drottinn Jesu/ad su jlla Agyrnd sie mier aff Hiarta leid/ og mitt Hiarta þyngest ei med Sorg og Ahyggiu fyrer min ne Lijfs Næring. Sømuleidis vñ þu mier/ ad eg jafnnan kieppest epter Riettlætenu/ Gudrækneñe/ Kiærleikanum/ Polenmædeñe og Lytelætenu/ og þitt heilaga Ord sie mier kiærara/ eñ þusun dfalldar nægter Gulls og Sylfurs/ Eigna og Audæfa/ Amen. Luc. 21. 1. Tim. 6. Psalm. 119.

III Cap.

Um Gydinga Paaskalamb og huad þad hafde ad þijda.

Matth. 26. Mar. 29. Luc. 22.

Fyrsta Deige, þeirra Sætu Braudaña / þegar Paaskalambenu atte ad slatra/ geingu Lærefueinar Jesu til hans og sogdu/ huar villtu ad vier tilreidum þier Paaskalambed? Og hañ sende Petrum og Johañem/ og sagde/ Gagned j Borgena/ og sia/ þa þid ko med jñ/ mun eirn Madur mæta yckur/ berande eina Vatns skiolu/ fared epter

hon

honum þangad sem hañ jñgeingur/ set
ged Hwsherranum/ Meistareñ lætur
þier so seigia/ Mÿn Stund er nálæg/

 Hiá

Huar er þad Herberge/ j huoriu eg mei
ge med mijnum Læresueinum Paaskala
mbsins neyta? Og hann mun sijna yckur
eitt prijdd Sal/ þar skulu þier tilrei
da þad. Og þeir foru af stad/ z fundu
so allt sem hann hafde þeim sagt/ og bi
uggu þar til Paaskalambed.

Enn þa Kuolld var komed/ Kom Jes
us/ og setteſt til Bords med sijnum tolf
Postulum/ z sagde til þeirra/ Mig hef
ur af Hiarta epter langad/ med ydur
þeta Paaskalamb ad eta/ adr enn eg pijn
est/ Þuiad eg seige ydur/ ad hiedan af
mun eg ecke af þui neyta/ þangad til þ
fullkomnast j Guds Rijke. Og hann tok
Kaleikenn/ þackade og sagde/ Medtakid
hann/ og skipted honum a mille ydar/ þui
ad eg seige ydur/ Hiedan j fra mun eg
ecke drecka af Wijnuidar auexte/ þar til
Guds Rijke kiemur.

Eintaled.

merk

Merk hier og giæt ad mijn Sæl/ huærnenn ad Herrann Christur etur þad Gydingaña Paskalamb med Postulunū. Og skalltu huglei da mædur/ huærnen Moyses Guds Þio nustu madur hefur fyrer þui skiled/ og þad jnnsett/ Exo.12.

Fyrst tilsetur Moyses huada Lamb þar skyllde til taka st/og seiger so.

A tijunda Deige þess fyrsta Manad ar/ take huør Hwsfader sier Lamb/ eitt Lamb/ huør til sijns Heimilis. Eñ sie þad nockud Hws sem offætt Folk er til ad oppeta Lambed j einu/ þa take hañ siñ Nægranna/ edur suo marga/ ad þeir giete Lambenu loked. Eñ þier skulud eitt Flecklaust og Vankalaust Lamb þar til taka/ eitt Lamb Aars gamallt af Saudum eda Kidum/ skulu þier wt velia þ/og geyma þad til þess fiortan da Dags sama Manadar.

J añañ mata skipade Moyses/nær z huørn eñ þeir skylldu sama z Lambe slætra/Og huø rnenn þeir skyldu þ Matgiøra z eta.

Eitt huør

Huør eirn Hoopur j Israel skal slatt
ra þessu Lambe mote Kuollde/ og taka
þess Blod/ z rijda þui a Dyrustafena/
z a efsta Dyratried Hwssins/ þar þeir
jñe eru ad neyta Lambsins. Kiøted sku
lu þeir þa Nott steykia/ z eta þad vid o
syrdu Braude/og beysku Sallte. Eige
skulu þeir þad hrætt eta/og ecke sodid j
vatne/ helldur a Ellde bakad/med Hø
fde og Fotum/ eirnen Jñyflum/og ley
fa eckert til Morguns/ Eñ verde nock
ud epter til Morguns/ þad skulu þeir j
Ellde breña.

J þridia mata baud Moyses huada at verd
Bwnad/ Luxaner/ þeir hafa skylldu/ med
an þeir æte Paaskalambed.

Eñ a þeñan hatt skulu þier þad eta
Gyrda skulu þier Lendar ydar/ og ha
fa Skoo a Footum/ og Stafe j ydrum
Høndum/og skulu þier þad eta/ so sem
þeir ed fliotlega vilia ferdast/ þui þ eru
Paaskar(þad er vmferdar Dagur)Dr
ottins. Þui eg vil a þeirre somu Nottu
fara vm Egyptaland/ z alla Frumbu
væ

rdeſdrepa/ bæde Maña og Fienadar/ z
vil audſyna mitt Straff a Godum þeir
ra j Egyptalande/ Eg er Drottiñ/ Og
Blooded a ydar Dyruſtoþum ſkal vera
Merke a ydur/ So ad þegar eg ſie þad
ad eg ſneide þar hia/ og Plagañ kome
ei a ydur/ ſem ydur fordiarfe/ þa eg ſlæ
Egyptaland.

Merking og Vtþyding Paſkalambſins.

SJaa nu mijn Saal/ ad epter Gydin
ga plagſid/ hefur þiñ Lauſnare Paa
ſkalambed eted med ſijnum Læreſueinū.
O huad ágiæter og heilager Meñ ha
fa þar til ſamans vered. Þar ſtendur
Hirdereñ a mille ſiña Sauda. Þar ſte
ndur þad Þolenmoda lámb Guds a mil
le añara Lamba/ Eſa. 8. Þar er Fad
ereñ hia ſijnum Børnum/ huør Gud
hafde hønum giefed. Miñ Herra Je
ſu/ þar eru þijn børn ſem Vidſmiors vi
dar Kuiſter/ vid þitt Bord/ Pſal. 128.
Auvi miñ Lauſnare/ huad feige ei eg
villde mijn Saal hefde þar vered/ þier

og þijnum Læresueinum matt hiona / z
þo eg hefde ei vered / nema Molana ä
ofur Hundíyk vpp ad tijna. Ja / mier
hefde þad fullt dugad / hefde eg þitt hei
laga Andlit feinged ad sia / z þijna hei
logu Rædu feinged ad heyra.

Eñ þui ertu hrygg mijn Sal / z þui
er þier so ordit / Ps. 42. Sia / vier hofū
og eitt Paaskalamb / s er Christur Dro
ttinñ þ oss offradur. 1. Cor. 15. Hier ap
skulu þeir Hungrudu eta og sedtast / suo
ad þeir j Hallæris tijdeñe onguañ brest
hafe / Psa. 22. Miñ gode Herra Jesu /
so sem þig af Hiarta langade epter ad
neyta Paaskalambsins med þijnū Lære
sueinum / suo langar mijna Sal epter
þier / mijnu heilnæma Paaskalambe / og
epter þiñe Nautgun.

Gief þad Herra Jesu / ad mijn Sal
neite / og med retttre trw þiñar Nadar
niote / So ad eg saddur verde af rijkugle
gum Giædū þijns Hwss / Psal. 29. Dry
ckia þu mig med þiñe Welipsting / suo
sem

sem med Vatnsstraume/ þui hia þier er sa lifande Lijfsins Brunnur/ Amen.

Paaskalambed sem var eitt Nyrtlamb merker Jesum Christum/ sem er vort riettra Paaskalamb.

HErra Jesu Christe/ þu ert þad Lamb Guds/ þad sanna Paaskalambed eirn Kaupmadur. Þu ert sa Madur ept er Hiarta þijns Fodurs/ sem allan hans Vilia hefur fullgiort/ Act. 13. Þu ert sa Madur z Drottinn/ epter huerium vor er fyrstu Foreldrar vonudu/ Gen. 4. Þu ert sa Madur er nefnest Zemach/ Þui vnder þier hefur vaxed/ og þu vpp bygger Mustere Drottins/ Zach. 6.

Minn Herra Jesu/ s ert sa riette Madur z Meystare til ad hialpa/ hialp og eirnen mier/ z gief ad mitt Hiarta (þui þad er Mustere Drottins) vaxe lijka vnder þier/ z aukest j riettre Tru z Kiærleika/ z þijnu Nafne til Lofs z Dyrdar vppbygt verde/ Amen.

Christur vort Paaskalamb er Lytalaus og blettlaus.

ÞV ert mitt Herra Jesu fleckłaus/ Sy tałaus/ Þui þu hefur ønguum oriett giort/ og eingenn Flærd er j þinn Munn komenn/ Es. 53. Huør kann þier vm noeck ra Synd ad kiena? Joh. 8. Og þo þu vilser ecke af nockre Synd/ þa hefur þo Gud þinn Fader giort þig ad Synd vor ra vegna. 2. Cor. 5. Soddan Paaskala mb/ Ja soddan Erkebyskup/ og Edla Kiennemann hlutu vier ad hafa/ sem hei lagur/ saklaus og flecklaus være/ hær re enn Himnarner/ ꝛ huør ei þyrfte fyr er sijnar eigenn Synder ad offra/ helld ur þann er sialfann sig/ sꝭm þad rietta Paa skalamb fyrer vorar Synder j Forn fær rde/ Ebre. 7.

Herra Jesu Christe/ þu heilaga La mb Guds/ Giør mig heilagann ꝛ hrein ann af øllum mijnum Syndum/ Amen.

Paaskalambed var af Sauda hiørdenne valed.

SO varstu Drottenn Jesu af Mannky nenu øllu/ hier til vtvalenn/ Þui þu to kst a

kſt a þig þræls Mynd/ z gierdeſt ſ aſt ar Madur/ og ert j allre Maſtlegre hegdan pundeſt ſem Madur/ ad prateken ne Syndeñe. Ei hefur þu Einglaña(helldur Abrahams Sæde þier ſamtein gt/ og vppa þig teked/ Ebr. 2. Og ſuo ſem þau Børn ſem þiñ Fader þier gaf Holld og Blod hafa/ eins hefur þu og eirneñ.

Miñ Herra Jeſu/ þu hid ſaña Paſkalamb/ ſem ſo virdteſt ad lijktaſt oſſ au mum Moñum j Holldenu/ Gief mier ad vera þier lijkur j þui Eilijfa Lijfe/ Amen.

Paſkalambed var teked vt af/ fiorũ Døgum ádur eñ þui var ſlatrad/ Chriſtur og eirneñ.

ÞV varſt og eirneñ/ miñ Herra Jeſu/ ſo ſem vt af tekeñ/ z vandlega vard veittur/ ſuo þu yrder vort Paſkalamb/ Þuiad þu varſt ecke ad eins af Gude Þijnum Fodur ſkickadur til ad vera þad rietta Paſkalamb/ og varſt fraſkilenn ollum

øllum ødrū Syndugum/ Helldur ſkøm mu fyrer þiñ Dauda. Þa toku Kienne mañа Høfdingiarner Rꝛad med Judas huortneñ þr kyñe ad taka þig af Døgū Pſalm. 41.

Hialpa þu mier Drottiñ/ ad eg eirniñ halde mier fra Syndum þeſſarar Ver alldar/ halltu mÿnum Fotum a þinne Gøtu/ og greid Fætur mÿnar a Veg Fridarens.

Paſkalambenu var ſlatrad/ Chriſt ur var og ſo Lyflatenn.

ÞV varſt lÿka lyflatiñ miñ Herra Je ſu/ þu ſaña z ſaklauſa Lamb Guds/ Þad var ſuo fyrerhugad/ ad Chriſtur ſkylldi vpprættur verda. Og ſuo villder þu þitt Lijf til Synda offurs giefa/ z þig ſem añad Lamb til ſlatrunar læta leida/ Þu varſt medal þeirra Framlid nu yfergiefeñ/ lÿka ſem þeir j Grofun um liggia.

O þu Lamb Guds fyrer oſſ lÿflatid ſem oſſ med þÿnu Bloode hefur aptur

lepſt

leyst/ Lat þijna saklausu Pynu og þinn Dauda/ jafnan vera mijna Hiartans Huggun j øllum Raunum z Motgange.

Þaskalambenu var slatrad j mote Kuølldе.

SO liestu þig eirnenn minn Lausnare mote Kuølldе lijflata/ Þad er j mote Heimsins Enda/ Þui þu hefur Nu se Davids laungu adur okoma Hlute fyrer sagt/ ad a sijdustu Døgum skyllde þad Fiall/ a huøriu stæde Hws Drott ins stødugt gioraſt/og hærra verda enn ønnur Fioll. A seinustu tijmum høfum vier þetta reynt/ 1. Reg. 7. Esa. 2. Jerm. 30.

Eg þacka þier þu heilaga LambGuds/ad þu hefur a þessum seinustum døgum kient mier ad þeckia þetta/ og hefur giefed mier Hlutdeilld j þijnu Heilaga Þaska offre/ Hialpa þu mier/ ad eg sie ecke sa seinaste/ Helldur med þeim fyrstu j truñe/ Kiarleikanũ/voneñe og til Æfeloka stødugur stande/ Amen.

Þask-

Paaskalambed var a Elldе steikt og bakad.

LJka so varstu mïñ Herra Jesu/ a Elldе steiktur/ Þui þijns Fodurs Reide/ hun kramde þig og þreyngde ad þeir med ollum sijnum straumum/ þitt Hiarta var j þijnu Lijfe sem kramed (brædt) Vax/ Þiñ Muñur var so þurr ordenn sem Leirkier/ og þijn Tunga lodde vid þiñ Gom/ Psal. 88. Psal. 22.

Jesu Christe/ þu heilaga Lamb Gu ds/ sem af breñande Eisku til vor/ giek st j þad loganda Baal/ Grimdar og Reide þijns Fodurs/ og haň bijdkader hialpa þu og bid fyrer oss/ ad þiñ Fad er sie vor Fader/ og þiñ Gud vor Gud/ so vier af Hiarta seigia meigum/ Abba Hiartkiære Fader/ Amen.

Lambsins Bein mætte eing enn briota.

EJ var helldur neitt þitt Bein broted mïñ Lausnare/ so ad þess gamla Paas kalambsins þydingeñ lijk være eirniñ j þessu þijñe þijnu.

O Drottinn minn/ þu sanna Paskalamb verndaþu og líka oll myn Bein og Lidamot/ Lat ei mitt Hofudhaar af falla/ og ønguan Motgang lijda/ an þins Vilia/ Amen.

Paskalambed var eted.

SO er og Christur vor Salar fæda/ huors vier eigum ad neyta med trúnu Hiarta. Þitt Holld Herra Jesu er su rietta Fæda/ og þitt Blood sa riette Dryckur pyrer vora Sal. Huor þitt Holld etur/ og þitt Blod dreckur/ sa lifer i þier og þu i honum/ og hañ hefur þad eilijfa Lijf/ Joh. 6.

Herra Jesu/ þu heilaga Lamb Guds sem kallar og seiger/ Komed z eted mitt Braud/ og drecked þad Vijn sem eg ſke inke/ Prov. 9. Lattu mig giøraſt reidubweñ/ ad eg meige þiñ Gieſtur vera alla mijna æfe/ ſo myn sal endurnæriſt/ z mitt Hiarta m̄z eilijfre huggũ vpfylleſt.

Sydingar mattu eckert af Paskalambenu leyfa.

So

SO eigum vi er ad taka allañ Christ um vort Paaskalamb til vor/ þad er ad þeckia hañ riettelega. Legg þu eirn eñ kapp a Saal mijn/ ad þu þitt Paaskalamb Christum allañ til þijn taker og af Hiarta truer þui/ad Drottiñ sie sañur Madur og sañur Gud/ j einne oslijtanlegre Personu/ Þui huør sa Ande sem medkieñer ad Jesus Christur sie j Holldenu komeñ/ hañ er af Gude/ eñ sa þad eige medkieñer/ hñ er ei af Gude 1. Joh. 4.

Lattu mig Drottiñ af Hiarta med kieña/ og med Muñenum jaata/ ad þu alleina siert Christur Drottiñ/ sem fæddur ert af Sæde Davids epter holldenu og ert openberadur sonur Guds epter Andanum/ Rom. 1. So eg fyrer Truna ødlest Lijfed j þijnu Nafne/ Amen.

Paaskalambed mætte ei siodast j Vatne/ So ma Truen a Christum øngua Mañaña Setninga lijda.

Backta

VAkta þig eirneñ mijn Sal/ suo ad þitt Paskalamb sie j önguan mata j Vatne soded/ Deut. 4. Þui þu skallt huørke vana þad s̃ Drottiñ þiñ baud þier/ og ei þar vid auka/ Mat. 7. Þui ad til onÿtis er þad/ ad vilia þiona Gude med þeim Kieñingum/ sem ei eru ne ma Mannanna Bod og Setningar Esa. 29.

Bevara þu mig Drottiñ alla tijma f̃ añarlegum Lærdome/ ad eg ecke Meist ara leite/ añara/ eñ þijn/ helldur þier j Truñe æfenlega þione/ Amen.

Blodenu Lambsins var brugded a Dyrustafena.

SO audkieñer Bloded Jesu vor Hiørtu/ z hlÿfer oss fyrer Fordiarfaranũ So hefur þu Drottiñ Jesu yfer marga heidna støckt þijnu Blode. Es. 13. Þui þitt Blod er þad ædreiþingar Blood/ sem betra hefur ad seigia eñ Abels Blod/ Ebre. 12. Þuiad þitt Blod hrep ar j Hiørtum Trwadra/ þijna skiæra

Rad og Syndaña Fyrergiefning.

DRottiñ Jesu/ stæcktu eirneñ þijnu Blode a mijna Saal/ so hũ hrein verdè Puo mig so eg Sniohuijtur verde/ Ps. 51. Audkieñ mig þijnu Bloode j mitt Eñe/ z innsigla mig þiñ Þion/ þier til Handa/ so mijn Saal frelsest fra Glataranum/ Amen. Open. 7.

Osyrdra Brauda var neytt
med Paskalambenu.

SJa þu eirneñ so til Saal mijn/ ad þu burt hreinser þ gamla Surdeig/ so þu nytt Deig verder/ 1. Cor. 5. Lat aþ jllu og lær gott ad giøra. Vert heilog þui Drottiñ Gud þiñ er heilagur/ Lat syndena ei Drottna j þijnū daudlegum Lijkama/ so þu hlyder heñe epter heñar Girndum/ Esa. 1. Þui vier erum skulld bundner/ ecke vid Hollded/ ad vier epter þui lifum/ Rom. 6. Þui ef þu lifer epter Holldinu/ þa muntu deya/ Eñ ef þu deyder med Andanum Holldsins Girnd er þa muntu lifa.

Hialpa

Hialpa mier Drottinn minn/ þu verduga hæleita Paskalamb/ ad eg ollum stundum stríde mannlega/ z trwnne z godre Samvisku verde halldande/ allt til enda Dags/ Amen.

Gydingarner ætu beyskat Sywrur vid sijnu Paskalambe.

GLeym þu ecke helldur minn Sal þessu beyska Sallte/ sem er j Kroßburde og Motgange paled/ tak helldur a þig Herrans Ok/og fylg honum epter Matth. 11. Þui sa er ei so giorer/ hann kann hans Lærefueinn ecke ad vera, Heyr þad minn Sal/ Drottinn vill ad Christner Menn skule bera sinn Kroß/ Gydingar bera hann ecke/ Tyrkiar bera hann ecke þui þeir þeckia ecke hans Nafn. O Herra Jesu Christe/ huad heilnæmt er þitt Kroß/ Þui þa Hormungenn er þ Hondum/þa leita Menn þijn/og þa þu hyrter oss/þa kollum vier grætande til þijn/ Esa.26. Þa þu hyrter/þa elskar þu/ og þa þu lijtelackar/ þa upphefur þu/ Apoc.5.

O þu Þolenmoda Lamb Guds/ sem j Kroſſ og pijnu ert vndan oſſ geingiñ/ z med ſtorre Hogværd z Lijtelate oſſ Dæme gefed heƒur/ Gief mier vnder þitt Ok/ avallt viliugū ad ganga/ og þier med allre Hlijdne epter ad ƒylgia.

Vorar Lendar ſkulu vera vm gyrdtar Daglega.

SO ſkalltu lijka mijn Sal/ vmgyrda þijnar Lendar mz Sañleika. Eph. 6. Riettlæted ſie Bellte þiña Lenda/ z Trueñ Lynde þiña Nyrna. Eſa. 11.

O Drottiñ Jeſu/ Gyrd þu mig faſt med Bellte þijns Riettlætis/ og ſtyr mier med Anda Sañleikſins/ ſo ad eg kyñe jafnañ læta ætlæſt mijna Koſtgiæfne/ þier alvarlega og ſtrapplauſt ad þiona j mijnu Kalle og Embætte/ ad eg þig j mijñe hafe/ og ſem eirn godur Stijdsmadur ſtande/ 1. Tim. 2. Lat mig fordaſt Æſkuñar Vellyſting/ og ſækia epter Riettlætenu/ Truñe/ Kiærleikañ um og Fridnum/ Lat mig ævallt þad

eina

eina girnast/ sem þier vel þocknast/ og
j þan̄ mata sijna z stadfesta/ ad þu ha
ser mig kallad og wtvaled til þess eilijf
fa Lijfs.

Gydingar toku a sig sijna Skoo
edur Sciguiel.

SO eigum vier ætijd ad vera Skofat
ader. Vertu lijka Skoklædd til þin
na Foota mijn̄ Sal/ og til reidu ad re
ka Erende Drottins/ og giora hans
skipan/ Eph. 6. Gack þorstalega hia
þeim sem þar fyrer vtan eru/ Gal. 4.
Quad san̄arlegt er Ærlegt/ Riettlatt/
Loflegt/ Agiætt/ Quad vel fer/ sie þar
Dyrd nockur j/ sie þar loflegt nockud j
hyga þu þar epter.

Gief mier min̄ Herra Gud/ ad eg suo
ende mitt skeid/ ad eg Riettlætisins Kor
onu odlest/ sem þu Drottin̄ Riettlatur
Domare mier giefa munt a þeim Dei
ge/ Amen.

Stafuren̄ skal j Hende vera/ Þad mer
ker Guds Ord fyrer Augum ad hafa.

Hafþ eirnen Stafen j hende þiñe mijn Sal/ 1. Tim. 1. Þad er/ Hafþ Guds Ord fyrer Augum/ halltu jafnan a Fyrermyndan þess Hialpræðis Orðs/ sem þu heyrt hefur/ af Trune a Jesu Christum/ auk þar ecke vid/ tak þar ecke af/ Þui oll hans Ord eru ferkýmrud/ z eru eirn Skiolldur/ sterkur þeim sem a hañ trua/ Þui þo Himeñ og Jord forgange/ þa munntu hñs Ordñ same hallda/ þui Ord Drottins varer eilijflega/ og aller þeir sig vid þad hallda/ z þar epter giora/ Esa. 40.

Hialpa þu mier Drottiñ/ ad ei þurfe eg velkia mier med ymislegum añarlegum Kieñingum/ helldur lat þitt Ord rijkuglega byggia og bwa j mijnu Hiarta/ so þ mvalle sie Lampe miña Fota/ og Lios a mijnum Veige/ Lat þad vera miñ Stafþ og mijna Stod/ vid huor ja eg mig styde alla Æfe/ Amen/ Col. 3. Psalm. 119.

Gydingar attu sitt Paskalamb stand ande

SJa þu eirnest so til mijn Saal/ ad þu
huorn tijma stert so reidubwen̄/ sem
þu æter sniogglega ad þara ad stad hie
dan/ og j þ eilijfa Fødurland/ Psal. 91.
Lat ei villa þig nie hindra a þijnu hla
upe/ og vtvel þier Veg Sañleikans/ 1.
Pet. 2. Fylg Orde Drottins/ z Fotspo
rū þijns Lausnara Jesu Christi/ Es.
30. Þui þetta er su riefta Leid/ Afiar
stadar skalltu huorge vijkia til vinstre
eda hægre Handar/ Ja/ mijn Saal/
Vier høfum hier ongúañ langvaran
de Samastad edur Vist. Þar þyrer le
ita þess okomna stadar/ z vit/ ad vor vm
geingne/ vort Heimile er j Himnenum/
huadan vier væntum Frelsarans Jesu
Christi/ sem er Drottiñ/ huor ed vora
lijtelmotlega Lijkame mun forklaata/ z
samlijka giøra sijnum forklarudum Lijk
kama/ Phil. 3.

Miñ Gud og Herra Jesu Christe/
hialpa þu mier/ so ad eg jafnañ vake

og bidie/ þui eg veit ei nær tijmen er ko
men/ Mar. 13. Gief mier trwlyndum
ad vera allt til Dauda/ ſuo eg Koronu
Lijfſins ødleſt/ Apoc. 2. Min Láuſna
re/ eg girneſt laus ad vera hiedan/ og
vera hia þier. Nær mun eg fa mijna
Holldlega Byrde af ad leggia/ j þinn
Fögnud jnganga/ og þa riettu Hwijld
ad ødlaſt? Phil. 2. Nær ſkal eg verd
aſt jn j þijna Dyrdarlegu z eilijfu Bo
rg? Nær a eg ad nalgaſt þiñ heilaga
Eingla Koor/ ſo eg prijſe þitt heilaga
Nafn/ Ebre. 13.

Min Frelſare/ Lat mig til þijn koma/ og
þitt Auglit ſkoda/ hia þier vera/ og þijna
Dyrd lijta. Vñ mier ad eg ſie kuittur vm al
lt jllt/ og Daudans Skielþing ei hytte/ Hell
dur med Abraham/ Jſaac z Jacob/ Ja med
þier ſialfum og øllum þinum heiløgum til
Bords ſitie/ og þeſſ riettа Paſkalambs ney
ta meige/ Amen.

IIII Cap.

Vm

Vm þa haaleitu Kuølldmaal tijd Drottins Jesu Christi.

G sem þeir til Bords sætu/ a þre sømu Noottu/ sem Jesus var suikenn/ tok hann Braudet þackade/ braut þad/ gaf þad sijnum Læresueinum og sagde/ Taked z eted/ Þad er minn Lijkame/ sem byrer ydur verdur giefenn/ Giøred þad j mijna Minning.

Sømuleidis tok hann Kaleikenn/ epter Kuølldmaltijdena/ þackade/ gaf þeim hann z sagde/ Drecked aller hier af/ Þesse Kaleikur er þad nya Testamentum j mijnu Blode/ sem fyrer ydur og marga wthellist/ til Fyrergiefningar Syndanna/ Þetta giøred/ so opt s þier þ drecked/ j mijna Minning. Og þeir drucku þar af aller.

Eintaled.

Nottins Kuølldmaltijd er vissulegt Nadarmierke þess nya Testamentis/ oss giefed j stad þess gamla Paaskalambsins/ j huør re

ee Maaltyd Christus Jesus oss fedur med sijnum sonum Lijkama z Blode.
Quad dyrdarleg Kuoldmaaltijd er þetta? Quad agiætlegt er þangad ad hugsa? Eg kan ecke nogu freckt ad dæmt ad slijku Rijkedæme þinar Nadar/ Drottin Jesu/ ad þu oss i þui nya Testamente/ edur þeim nya Sattmaala/ ad auk þijns Ords vm vora Endurlausn/ sodd an Nadareñar Teikn z stadfeste giefed hefur/ og so dyrmætum Fiesiood med oss skyptet? Quad kañer þu framar ad giora? Quornen mætter þu vor Hiertu framar huggat? Miñ Gud/ O hu ad kostulegt Testament hefur þu gioert/ Quad stoor Gotz hefur þu skeinkt z epter þig læted?
Adrer Hofdingiar nær þeir deyia/ þa læta þr epter Slot z Borger/ Gull og Gimsteinar. Opt byggia þeir stor kostuleg Hws/ og prijdelega Legstade og Leide/ til siñar Miñingar/ sem þo er allt Forgeingelegt/
Enn

Eñ þu Drottiñ Jesu/ þu hefur oss j þÿna Minning/ þig sialfañ z þitt Holld og Blood til Testamentis giefed/ z til Fædu skickad. Ja Herra Jesu/ þad er þÿn Maltyd/ sem þu hefur jñsett sialf ur þyrer þÿna Trwada. Þetta er þad veglega Bord/ sem þu hefur þÿnum Bornum fyrerbwed/ þar af þu oss sialf ur sedur med þÿnum heilaga Lÿkama og sialfur nærer oss med þÿnu saññarlegu Blode/ Psal. 21. Sæl ertu mÿn Sæl/ sem til þeirrar Lambsins Kuollldmaal tÿdar ert kõllud/ sem Drottiñ Zebaoth þiñ Herra tilreidt hefur a sÿnu heila ga Fialle/ þyrer ollu Folke/ Esa. 75. Skunda og kom mÿn Sæl/ þuiad allt er þar til reidubwed/ Kaup z et/ kom z kaup aan Peninga/ og fyrer eckert/ bæ de Wÿn og Miolk/ Esa. 55. Þui eyde þier Peningum/ þar sem eckert Braud er til Kaups? Sia/ hier er Drottiñ/ þad saña Lÿfsins Braud/ huor til ha ns kiemur mun ei hungra/ og huor a

haññ

han trwer han mun ei þyrsta/ Joh. 6.
Min Herra Jesu Christe/ Lat mijna Saal riettelega langa epter þisse Maal tijd/ z mitt Hiarta alvarlegt Hungur og Þorsta hafa epter þessare Himneſku Fædu. Þu lifanda Braud af Himnum komed/ sed þu mijna Hungrada Saal/ med þisse Huggun/ uppfyll hana med þijnum Goda/ so eg j þijnu Auglite sa ódur og Gledefullur life/ Amen.

Um verdugra og Overdugra Ber ging Maaltydar Drottins

ENN siadu til mijn Saal/ ad þu ecke overdug/ þad er/ an riettrar Jdran at eter af þessu Braude. Vakta þig/ ad þu ei med vantruudu Hiarta af Kalek Drottins drecker. Þui huor þar af etur overdugur edur dreckur/ han etur z dreckur sialfum sier Doms afelle/ j þui han giorer ei greinarmun a mille Lijka ma Drottins z annarar Fædu. Ja mijn Saal/ þu kant ecke vnder eins ad drecka Kaleik Drottins/ og Diofulsins/ Og ecke

ecke vnder eins ad bergia af Borde Dr
ottins og Diofulsins/ 1. Cor. 10.

Þar-fyrer bw þig til med einum hrei
num og fogrum Sylkeklædum/ sem er
Riettlæte þeirra Heilogu. Þetta er þ
ietta Maltijdar Klæde/ sem er Trwen
a Christum med goodre Samvisku.
Reyn þig sialfa/ og kom til þessarar
Maaltijdar med sanre Jdran. Dæm
þig sialf/ so verdur þu ecke af Drottne
dæmd.

Minn Herra Jesu/ Eg medkienne mi
nar Synder/ og mig angrar þær j mi
nu Hiarta. Eg sie ad minar skiemder
eru illar/ og minar Akomur banvæn
ar/ Þui sny eg mier til þijn minn Gud/
Snu þu lijka Þier til mijn/ med þinne
Huggan/ Eg true a þitt Nafn/ styrk
þu mig med þinne Naad/ og laat mig suo
af þessu Braude eta/ og af þessum Kal
ek drecka/ ad eg med riettre Jdran sie
Verolldunne prasnwen/ og þier j allre
eylijfd samteingdur verde.

Mitt Sæluhialpare/ eg veit ad þijn Myskun er stærre enn minn Overdugleg ke/ z þijn Giæska meire enn mijn vesælld þessi veykare sem eg verd z aumre/ þess framar þarf eg þinar Nædar/ þar fyr er gief þu mier Drottinn/ ad eg til þijns Bords gange med stødugu Trauste/ z þar af berge med heiløgu Hiarta/ suo eg blijfe j þier/ og þu j mier/ z eg alldreg fra þier skilenn verde ad eilijfu. Giepz þrammveigis þinn Heilaga Anda j mitt Hiarta/ og giør mig ad soddan Mannes kiu/ sem j þijnum Bodordum gange/ z þijn na Doma (þad er/ huad þu dæmer riett ad vera) hallde z fullgiøre/ Ezech. 36.

Nytsemd og Gagn Kuolldmaal tydar Drottins.

SO opt sem þu etur af þessu Braude mijn Sæl/ edur dreckur af þessum Kaleik/ þa skalltu kunngiøra Dauda Drottins þijns/ þar til hann kiemur.

Ja minn Herra Jesu Christe/ þesse þijn heilaga Kuølldmaaltijd/ er mier or

liggur Vitnisburdur/ ad þu heşur eł Einglaña/ helldur Maňaña Nolld z Nattúru vppa þig tekeđ miña vegna/ og munt heñe æfenlega hallda.

Gief mier miñ Lausnare/ ad eg ad þe ssum Leyndardome jafnan dæmest/ og af Hiarta mig gledie þar af/ ad þu he fur mig suo nært/og nakuæmlega sam teingt þig vid mig vesæla Maňeskiu.

2 Drottiñ miñ Jesu/ þijn Kuølldmaal tijđ er mier eirneñ orafkanlegt Jñsigle/ med huørtu þu mier reiknar og eignar þitt Riettlæte/ sem þu mier med þijnu Bloode aprekađ heşur/styrk þu miñna Tru/ađ eg mvallt og eflaust true/ og stadfastlega vite/ ad eg sie viss og obryg danlegur Erfinge allra þiña Giæda/ og þiñar Nꝋdar/ Amen. Rom. 4. 1. Cor 10.

3 Drottiñ miñ Jesu/ þijn Kuølldmaal tijđ er mier z eirneñ Nꝋdareñar Mer ke/ giører mig fullvissañ og efalausañ vm þad/ ad eg sie þier samteingdur/ suo

sem

sem Limerner vid þiñ Lijkama. Stat þu ert Wijntried/ eñ eg kuisturiñ/ Col.1

Hialpa þu mier/ so ad eg jafnañ stødugur og stadfastur blijfe vid þig/ fæe Krapt og Mætt af þier/ og goda Aurekte fære. Þu ert Høfuded/ eñ eg er þiñ Limur/ Gief ad eg ævallt af þier Lijf ꝛ Anda þigge/ so ad mig høke komn° nie Økomner Hluter fra þier skilie/ Rō. 8.

4 Drottiñ Jesu/ þijn Kuølldmaaltijd er mier øruggur Vitnisburdur/ ad þu framveigis vilier j mijnu Hiarta bygg ia/ og mier med þijnum heilaga Anda kroptuglega stijra.

Lát mig eirneñ þijna Huggun j mijnu Hiarta finna/ ad eg blijfe j Samfielagskap þijns heilaga Anda/ ꝛ ad hañ Vitnisburd giefe mijnū Anda ad eg sie Guds Barn/ Amen/ Rom. 8.

5 Herra Jesu/ þijn Kuølldmaaltijd er mier sem Bevijsing og Merke/ ad þu vilier til Heimsins enda/ þijna Christne a Jørduñe hafa/ sm̄ þijna Maaltijd

5 þijna Miñing hallda skule/ þig lofa/ þiñ Dauda kuñgiora skule/ þangad til þu kiemur/ 1. Cor. 1.

Miñ Herra Jesu/ Halld mier z odrū j riettre Meiningu og medferd þinnar Maaltijdar/ Laat mig verda riettan Lim þiñar Christne/ og eirn Saud j þijnum Haga/ huorn eingeñ kañ wr þiñe Hende al slijta/ Amen. Psal. 74.

6 Miñ Herra Jesu/ þijn Kuølldmaal tijd er mier z eirn obrigdanlegur Pant ur miñar Vpprisu a Doms deige/ Þui ad fyrst þu fæder mig med þijnu Heilaga Hollde og Blode/ z mig þier so sam teinger/ þa muntu ecke yfergiefa mitt Holld j Daudanū (þui þad er eirn þiñ Limur) helldur muntu vppvekia þad/ z þijnum dyrdarlegum Lijkama samlykt giora/ Amen.

7 Miñ Herra z miñ Gud/ jñsigla þu þessar Hugganer jmijnu Hiarta/ z gief ad ea mier jafnañ til þijns Bords hallde/ So ad mijn Tru til þijn/ þroest/ og Elsk

Elſkaň til þyn vaxe/ myn Þolenmæde vnder allra handa Motgange aukeſt/ ⁊ miň ſkødugleike j øllu godu/ þier loß legur/mier gagnlegur verde.

Aňad Gagn Kuølldmaltijdareſtar/ er Hiartanlegt Þacklæte þyrer alla Vel giørninga Drottins.

VErtu nu glød Sæl myn/ vid Bord þyns Drottins/ ⁊ pryſſa þiň Frelſa ra/ſem ſo dyrdlega Hlute hefur giørt vid þig/ Haň ſem þiňa vegna er Mad ur ordeň/ og j ſmanarlegaň Kroſſens Dauda giefeň er. Haň ſem þig hefur ad ſijnu Barne giørt/ fæder og Endur nærer þig/ſuo ſem Faderen ſijn Børn vid ſitt Bord. Pſal. 23.

Eg packa þier Drottiň af øllu Hia rta/ j Rade þeirra Gudhrædd/ ⁊ j þeſ ſa Samkundum/ Mykel eru verk Dr ottins/ Huør ad þeim gæer/ ſa hefur Glede af þeim. Huad hellſt haň ſkick ar/ þad er Loflegt og Veglegt/og hňs Rietllæte varer eilijflega. Haň hefur

F ij jňſett

Jnsielf Miñing sina Dasemda/ sa nad uge og Myskunsame Herra/ hañ giep ur þeim Fadu sem hañ ottast/ hañ hur ar æsenlega epter siñum Sattmaala/ hañ sender Endurlausn siñu Folke/ so hans Sattmaale vare æsenlega.

Myskunsamur z Nadugur er Drott iñ/ Polenmodur og næsta Godsamur. Hañ høndlar ecke vid oss epter vorum Syndum og endurgiellduross ecke epter vorum Misgiorningū. Þui so hatt sin Himeneñ er fra Jørduñe/ so latur hañ siña Nad-mykla vera yfer þeim sem hañ ottast. So langt sem Austred er fra Bestre/ suo langt lætur hañ vorar Synder fra oss. So sem eirn Fader au mkar sig yfer siñum Børnum/ so Mys kunar sig Drottiñ yfer þeim sem hñ ott ast. Myskun Drottins varer fra Eilif so til Eilifdar/ yfer þeim hañ ottast/ og hans Riettlæte er yfer þeirra Bar na Børnum sem hans Sattmaala hā llda/ og epter hans Bodordum hyga/ ad

ad þeir lifi epter þeim. Eofadur sie Dr
ottin myns Meal prædis/ ſ so vel til mijn
glorer/ Amen/ Psal. 103.

Pad þridia Gagn/ er stadfost
Trwareñar Jatning.

HAf Huxan par a mijn Sal/ ad þu
optlega neyter af Bordum þijns Dr
ottins/ og med þui openberlega jiater/ j
mote Dioflenum/ og ollum Helvijtes
Borgar hliduml/ ad þu Christo tilheyr
er/og a hans Nafne trwer/ Mar. 8.

Lattu mig Drottiñ ei vera j Rade
þeirra Ozudlegu/ og ecke sitia j hia þe
im Dramblatu/ Heldur so sem hlyded
Barn vera vid þitt Bord/og med þier
(sem ert miñ Fader) Nadareñar mæl
tijd hallda. Lat mig a þitt Nafn af
Hiarta trua/ suo eg Riettlatur verde/
Lat mig þig med Muñenum jata/ so
eg holpeñ verde/ Amen.

Fiorda Gagn er Aminning til Br
odurlegs Kiærleika.

LEgg þad eirneñ j Miñe mijn Saal/ þesse Kuølldmaaltijd er þeim Truudu eitt Kiærleiks merke jñbyrdis. Þui suo sem vier aller af einu Braude etum/ so erum vier aller eirn Lijkame/ huørs hø fud ad er Christur/ sem j oss sijnum Li mum kroptugur er/ 1. Cor. 10. Eph. 5.

Herra Jesu Christe/ uthell þijnum heilaga Anda yfer þau Børn/ sem til þijns Bords sitia/ so ad vier aller mz Kiærleiksins Bande samteingiunst/ j Elsku og Fride byrer hier lifum/ og þitt heilaga Nafn samhuga lofa kyñum ad eilijfu/ Amen.

V Cap.

Um Foota Þuottiñ/ Þar um skrifar S. Joh. 13. Cap.

ENN fyrer Paaskahatijdena (þad var Affangadags Kuølldeð) þa Jesus visse ad hans Stund var komiñ ad skiliast vid þessa Verolld og fara til Fødursins/ so sem hañ hafde elskad sijna

sem

ſem j Heimenum voru/ ſo elſkade hann
þa allt til enda.

Og epter Kuølldmaaltijden a/ þa ed.

Andskotenn hafde Judas Jscharios Si mons syne j Hiarta Blased/ ad hā for riede Jesū/ vitse Jesus ad Faderenn haf de allt j hans Hendur giefed/ og ad hā af Gude være komenn/ og til Guds fære hañ/ þa stod hañ vpp fra Kuolldmal tijdeñe/ lagde af sijn Klæde/ took Lijn dwk og batt vm sig/ Þar epter steypte hañ Watne j Muñlaug/ og tok til ad þuo Fæturnar a sijnum Lærisueinum/ og þurkade þa med þeim Lijndwke sem hañ hafde a sig bunded.

Þa kom hañ ad Simone Petro/ og hā sagde til Jesum/ Skalltu þuo mijn ar Fætur? Jesus suarade og sagde/ Þu ad eg nu giore veistu ei/ Eñ seinna mu ntu vita þad. Þa sagde Petur til hās/ Alldrei skalltu mijnar Fætur þuo. Jes us andsuarade honum/ Ef eg þuæ þig ecke/ þa hefur þu ecke neitt Hlutskipte med mier.

Simon Petur sagde til hans/ Herra Ei ad eins Fæturnar/ helldur z eirnenn

Hof

Höfud og Hendur. Jesus andsuarade honum/ Huor þueiginn er/ hann þarf ei ad þuo neina Fæturnar/ helldur er hann allur hreinn. Og þier erud hreiner/ enn ecke aller. Þui hann visse vel/ huor hann munde forrada/ Þui sagde hann/ Þier erud ecke aller hreiner.

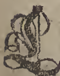
En sem hann hafde nu þeirra Fætur þueiged/ tok hann sijn Klæde/ settest nidur aptur/ og sagde til þeirra/ Vite þier huad eg hefe giort ydur? Þier kalled mig Meistara og Herra/ þier saled þ og rett/ þui eg er þ/ Og ef eg ydar Meistare hefe ydar Fætur þueiged/ þa skullu þier z þuo huor annars Fætur. Eitt Epterdæme hef eg giefed ydur/ ad þier giored so sem eg hefe ydur giort. Sannlega seige eg ydur/ Þionenn er ecke yfer sijnum Meistara/ og ecke Sendimadur enn yfer þeim sem hann sender.

Fyrst þier nu slijkt vited/ þa eru þier saler ef þier þad giored/ Eg seige þad ecke um ydur alla/ eg veit huoria eg vt

waled hepe/ heckdur suo/ ad Ritningenn vppfylliest/ Sa mitt Braud etur hann tredur mig med Footum. Nu seige eg ydur þad þyrer/ adur enn þad skiedur/ so ad þa þad er skied/ ad þier þa trwed/ ad eg sie sa same. Sannlega sannlega seige eg ydur/ huor sem medtekur þann eg sende/ sa medtekur mig/ Enn huor mig medtekur/ sa medtekur þann sem mig sendt hefur.

Eintaled

Vm Elsku Herrans Christi til sinna Læresueina.

Egg hier fyrst a Hiartad/ Saal myn/ Elsku og brennande Kiærleika þyns Lausnara til Postulanna z til allra hans sinna j Verolldenne eru. Enn þeir eru hans/ sem hans Fodurs Vilia giora/ þess sinn a Himnum er. Ja/ þeir sem Guds ord heyra/ og breyta þar epter/ og ap sodd an ofeilgianlegre Elsku/ sem hann hap-
de

de til þeirra/ tekur hñ þad til Bragds ad þuo þeirra Fætur sialfar. Mijn Sal/ hugleid og legg stijft a Hiarta/ Huad mykel ad er Ast z elska hjñs La unara/ vid oss aumar Vesaler Mann eskiur. Huad er þad hañ hefur epter skiled/ edur ogiort læted? Miñ Herra/ miñ Lausnare/ Huad hofum vier þier ad endurgialldá? Huorneñ eigum vier ad hegda oss vid þig.

Huorneñ kuñum vier þier maklega ad þacka/ Drottiñ Jesus Lat mig j stadenn elska þig afenlega. Lat mig j þier einum miñ Fognud/ og mijna Gle de hafa/ ad eg af þeirre Elsku synge z seige. Af Hiarta kiæraſt hefe eg þig Drottiñ/ mitt Biarg/ mijn Borg/ miñ Frelsare/ miñ Gud/ miñ Styrkur a hu ern eg treyste/ Psalm. 18. Ja miñ Dr. ottiñ/ þu veist ad eg elska þig/ Þu miñ elskulege veist ad mijn Sal hefur þig kiæraſt/ z mitt Hiarta hefur avallt gle de z huggũ hia þier/ Joh. 21. Cant. 1.

O þu

O þu elſkulege Herra / O gode Jeſu myn Elſka og myñ Gud / Latttu mig ðr efla aþ þiñe Elſku / þynum Kiærleika / þynum Sætleika / Fognude og Glede / ſo þad þriote alldrei j mynu Hiarta og Miñe / Lat mig þig elſka af ſialu z af ollum Mætte / þig hafa j Hiarta z minne / og fyrer mynum Augum / ſo ad eing eñ ohęyrelegr aſt nie elſka þiñeſt / nie ſtad hafe j mynu Hiarta.

Pad mykla Lijtelæte Drottins j Fotaþuottenum.

GLeym þu ecke myn Saal / þui mykla Lijtelæte þyns Drottins Jeſu / Sia þu / hñ ſtendur vpp fra Bordenu / legg ur aþ ſier ſitt Yferklæde / bindur vm ſig Lindwk / heller Vatne j Muñleg / og tekur til ad þuo og þurka Fætur ſinna Lærelueina.

O þu Drottiñ Jeſu / þu rietta Lijtelæte / þu hefur allt þetta giort ſialþur. Þu hefder ad ſoſu einhuorium þinna Lærelueina mátt ſkipa þad / Enn þu

hneyg

hneygder þig sialfur z lautst ad þeirra Footum/ þvoder og þurkader þa med þijnum eigen Hondum. J hvern maa ta kufie nockur Þræll eda Þienare aud mjukare ad vera?

Læt þier mijn Saal til Hiarta ganga soddan Audmÿkt/ sem og Petrus giør der þa honum þotte þetta vm Op/ og sagde/ Drottinn/ alldrei skalltu mijnar Fætur þvo.

O hvilijkt Audmÿkt og ẽmdæmelegt Lijtelæte er þetta? Enn hvør er þo svo stoor sem Drottinn vor Gud? Sem sig hefur so hatt settann/ enn sier þo a þad sem lagt er/ bæde a Himne og a Jordu Jaa/ Hatt sitiande er Drottinn/ enn lijtur þo a þad sem lagt er/ og þecker þa stoll su ap Fiarlægd. Hann stendur a mote Dramblatum/ enn þeim Lijtelatu giefur hann Naad/ Hann hrinder þeim Voll dugu af Stole enn vpphefur Lijtelata.

Hialpa þu mier Drottinn minn/ svo ad eg meige Hiartans Lijtelæte odlast/ lat mitt

mitt Hiarta ecke dramba/ og mijn Au gu ecke stollt verda/ Þuiad Dramblæt ed er ecke gott/ og kiemur alldrei nema illu af stad. Minn goode Jesu/ send þu mer Nad/ ad eg mig Lijtelæcke vnder þijna Vollduga Hond/ so þu vpphefier mig þa Tijmenn kiemur. Minn sæte Jesu/ sigra þu minn Offstopa med þinne Hogværd/ og afmaa mijna Drambseme med þijnu Lijtelæte.

Drottinn hreinsar Postulana mz Fota þuottenum/ Og vijger þa til predik unar Embættis.

SO sem Aaron og hans Syner þuo du Hendur sijnar og Fætur/ þa þeir i Vitnisburdar Tialldbwdena geingu so giørde og Drottinn vid sijna Lærsueina/ Hann þuode þeirra Fætur/ z hreina giørde Sonu Levi/ þa hann þeim Predikunar Embætted a Hendr befalade/ z þa wt vm Heimenn sende/ til ad kienna. Skoda þar fyrer mijn Sal/ huad Eiginleger eru a Fiallenu Fætur þeirra sinn

Feid

Fridenn boda/ og peirra sem þad gooda kunngiora/ og af Nalpradenu kiesia/ & seigia til Syon/ Þinn Gud er Kongur/ þar fyrer skalltu þeckia þa sem þinna vegna arfida/ og þier Forstodu veita j Drottne/ og þig amiña/ haf þa þesske æraie þeirra Arwidis vegna/ Medtak þa suo sem Eingel Drottins/ Ja/ suo sem Christum sialfan/ þui þeir eru Sendebodar j Christi stad.

Nalpa mier þar til Drottinn/ ad eg hlijde mijnum Kieñefodur/ þui hann vaker yfer minne Sælu/ suo sem sa er þar skal Reikningskap af standa. Gief ad eg j Neidre hafe þijna Ordsins þienara/ & þa Ollburga sem goda Forstodu haña/ tuefalldrar Æru verduga hallde einkum þa sem erfida j Ordsins Kiennu.

Fofabuottureñ þyder & merker eirneñ Hreinsun vorra Synda/ fyrer Blood ed Jesu Christi.

Neyt

HEyr lijka pad mijn Saal/ hvad Dr ottiñ seiger til Petrum/ Hvoe eg þig ecke/ so hefur þu onguan Nlutdeilld mz mier. Drottiñ miñ/ aller erum vier O hreiner/og allt vort Riettlæte er sem sa urugt Klæde/ Esa. 64. Hvad er Mad ureñ þess/ad hañ kuñe hreiñ ad vera? Eda ad sa kuñe Riettlaatur ad vera sm̃ af Kuiñuñe er borenn? Sia Drottiñ/ af ollum þijnum Þionum er þar ecke eirn Flecklaus/ Þu hefur eirnenn hia Einglunum Ranglæte funded/ z j þij nu Auglite eru ecke Stiornurnar hr einar.

Eñ þu ert vort Hialprade/ þu sem Synons Saurende afþuær/og Blodsku lld Jerusalem tekur af heñe. Þu hefur sialfur afmad vorar Synder. Þu hef ur mig elskad og mig hreinsad af Syn dunum med þijnu Blode/ 1. Joh. 1.

Ad vijsu/ þitt Blood Drottiñ Jesu/ þuær og hreinsar mig af ollum mijnum Syndum. Vert mier Nadugur/ miñ Frelſ

Frelsare/ epter þiße Giæsku/ og afmaᵭ mijnar Synder epter þiße mykellre my skunseme. Þuo vel af mier mijnar Synder/ og hreinsa mig af mijnum Misgiorningum. Skapa þu Drottinn j mier hreint Hiarta/ og gief mier eirn nyan stødugann Anda/ þuo mijna Saal af mijnum Mißgiorningum/ huar med eg hefe þig styggdann/ so sem þu hefur mier þyrerheited og tilsagt/ Psalm. 51. Eg vil þa hreina giora/ og þeir skulu vera mitt Folk/ Eg vil vera þra Gud/ ꝛc. Ezech. 36.

Fotaþuottureñ þyder eirneñ Endurnyung Lijþdagaña/ ad Madur huoc sig sialþur/ Þad er/ Take sier vara þyrer Syndeñe.

NV vegna þeß mijn Saal/ þu ert þu eigeñ ꝛ hreinsud j þijnu Hiarta/ fyrer Tru rietta/ so þuo nu og lijka þijnar Fætur/ þui huor þueigeñ er (seiger Drottinn) hñ þarf ecke meira ad þuo eñ Fæturnar/ þui hañ er allur hreinn. Og eck

 ert

ert er pordæmanlegt a þeim sem j Jesu Christo eru/ huorter ecke epter Hollde nu/ helldur epter Andanum ganga.
Þar fyrer mijn Sæl/ þuo þu Fæiur a þijnum Tareſuemum/ þad er/ þitt Skil ningar ſine/ þin Vilia/ þin Hug z þan Kaſt a alla þijna Time. Þui j Sanleika eru þetta þijns Hiarta Þienarar z Þr æl^a o þijna ſkipan giora/ þr þijns Holl ds vilia avallt giort hafa. Sia/ eing en Madur veit huad opt han fellur/ þui ſa hin Riettlæte fellur ſiøſinum/ z riſs vpp aptur/ Pſal.19. Þar fyrer ſkal ſiu þuo pa/ ſo ad þeir vpp hiedan j Andanum gange/ ſuo ſem þeir hafa hing ad til Holldenu þionad/ Þui hafer þu hied mödur þijna Timu og Tidu/ til ad þio na Ohreinleikanum/ fra einnre Synd j adra/ þa gief þa nu og lia til ad þiona Riettlætenu/ ſo þeir helger verde.
Hialpa mier Drottin ad eg mitt Hiarta þuoe af allre Illſku/ ſo eg holpen verde. Lat mig hafa þad vonda/ enn
Hallo

halda þui goda/ Jerm. 4. Rom. 12.
Vñ mier lijka mijn Augu ad þuo/ ad
eg þaug geyme/ suo þaug skygneſt ecke
epter añarlegum onytum Lærdome/ he
ldur ad eg þeim vpp til þijn reke/ þu ſ
a Himnū ſitur. Ja/ ſo ſ þienaramer
ſiña a Hendur ſiña Drottna/ og Ambátt
ttaſa Augu a Hendur ſiña Modra/
ſier þadan Biargar z Næringar vænt
ande/ So lꝍt mijn Augu avallt ſiꝍ og
horfa a þig miñ DRottiñ/ þangad til
þu hialpar mier/ Pſal. 119. Pſ. 124.
Drottiñ/ hneyg þu lijka mijn Eyru/
ſuo ad þau heyre Ord þeirra Hyggnu/
Þui þad Eyra ſem Bmvonduñe hlijd
er/ mū byggia a medal þeirra hyggnu.
Gief mier eirneñ/ ad eg mijnar Hend
ur þuoe/ og med Sakleyſe hreinum ha
lde/ Lꝍt mig þær breida wt fyrer þa
Fotꝍku/ og þær riett ad þeim þurfꝍ
ugu/ Pſalm. 34.
Lꝍt mig z ſaſamt mijnar Fꝍtur þuo
og venia þa a veg Fridarens/ Lꝍt mig
 ecke

ecke sitia j Rꝏde þeirra Oguðlegu/ og ecke ganga a Veige þeirra Jdrunarla usu/ Luc. 2. Psal. 1.

Fotaþuottureñ þyder eirneñ Brod urlegan Kiærleika/ sem hylur þigl da Syndanna.

HAf þu og vakt þar a mijn Sæl/ ad DRottiñ hefur þetta þier til Fyrer myndar giort/ so þu skyllder hñs Foot sporum fylgia epter. Þier kalled mig Meystara og Herra (seiger hañ) Og þier seiged þad riett/ þui eg er hañ. Og ef eg ydar Meystare og Herra/ hefe þu eigid ydar Fætur/ þa skulu þier z eirniñ þuo huar annars Fætur. Þetta Epter dæme hefe eg ydur giefed.

Sæl ertu mijn Sæl/ sem þetta veitst/ ef þu þad giører. Sia þar fyrer til/ ad þu þuoer Fætur Heilagra/ z añest Na udþurfter þeirra/ Lat þijna Elsku ve ra ofalska og Kiærleikañ Hiartgroeñ.

Tak vakt a þessum sijdustum Dogū sem nu eru yfer oss komner/ og þeink hu ad

ad Drottin̄ sagt hefur/ Ad a sijdustum Dogum munde Ranglæted yfer gan ga/ z Kiærleikuren̄ wtslokna j margra Hiortum, Sia þu/ vier erum þeir/ yþer huoria þessa Heims Ende er komen̄/ þui fylg þu þijnum Drottne epter/ suo sem astwdlegt Barn/ og gack fram̄ j Kiærleikanum.

Lættu mig Drottin̄ min̄ Jesu ecke launa jllt med jllu/helldur Syndan̄a Fiølda hylia med Kiærleikanum. Lat mig øllum Stund um heyrelega Virding syna huørium Manne og þyrre til Vilia vera ødrum. Lat mig haþa allt Rapp a/a d haþa samhellde z Ein ing Andans þyrer Band Fridarens/med all re Hogværd og Lijtelæte.

IV Cap.

Huornen̄ Drottin̄ giorer sin̄ Forrædara openberan̄. Giorer Petro Amin̄ing vm sitt Oþtraust a sialþum sier/og þa adra Lærisueina ørgiætlega hug gar og þeim kienner.

Matthei 26. Marc. 14. Luc. 22. Joh. 14.

S þa nu Jesus hafde þetta sagt/ vard hañ hrelldur j Anda/ vitnade og sagde. Sann lega sañlega seige eg ydur/ ad eirn af ydur/ sem med mier etur mat mun mig forrada/ Sia ad Hond þess sem mig suikur/ tekur j Fat med mier/ Og Lærësueinarner urdu hrygguer/ og huør leit til annars/ z þr voru hugsande vm huørn hañ þ sagde. Og þeir toku til ad spyriast þyrer sijn a mille/ huør þ munde vera/ og sagde til Jesum eirn ep ter añañ/ Herra/ er eg þad nockud? Eñ hañ suarade/ eirn af þeim tolf/ sem Nidedeñe j Fated med mier tekur/ mun mig forrada. Mañsins Sonur mun ad su su fara/ so sem skrifad er vm hañ/ Eñ vei þeim Mañe/ fyrer huørn Mañsins Sonur verdur suikeñ. Betra være hm̃ ad sa Madur hefde alldrei fæddur ver ed. Þa suarade Judas (sa ed sueik hñ) og sagde/ Er eg þad nockud Rabbi? Hañ sagde til hans/ þu seiger þad.

Eñ

En þar var einn af hans Lærisuein=
um/ sem sat til Bordsins/ huern ed Je=
sus elskade/ honum bende Simon Pet=
rus/ ad hann spyrde Jesum ad/ huer sa
være/ um huern hann hafde talad/ af þui
hann la þa a Briooste Jesu. Og hann sag=
de til Jesu/ Herra/ Huer er þat? Jesus
suarade/ Sa er hann/ ad huerium eg ri=
ette vætuadann Braudbita/ Og þa hann
vætade Braudbitann/ gaf hann þad Ju=

þaſe Simons ſyne Iſchariotħ/Og ept
er þañ Bita for Andſkotiñ j hañ.
Þa ſagde Jeſus til hans/Quad þu
giører/ þa gior þad ſnart. Eñ eingeñ
aþ þeim ſem til Bordſins ſætu/ viſſu til
huers hañ talade. Sumer ætludu þad
af þui ad Judas hafde Fiepingiuna/
ad Jeſus munde ſeigia honum/ Kaup
þ oſſ er Þørf til Natthidardagſins/ eda
ad hañ giæfe nockud fatækum. Og þa
hañ hafde Bitañ teked/ gieck hañ ſtr
ax wt/ z þa var Nott. Eñ þa hñ var
wtgeingeñ/ þa hooþſt vpp Þræta þeir
ra a millum/ huør þeirra munde meſtur
hallldeñ verda. Eñ hañ ſagde til þeir
ra/ Veralldleger Konggr Drottna/og
huørier Yfermaktena hafa/ þr kallaſt
Nadugar Herrar/ Eñ þier ſkulud ei ſo
Nelldur ſa ſem meſtur er ydar a mille/
vere hañ ſo ſem minſte/ og hiñ ædſte ſe
ſañar Þienare/ þut huør er meire ſa ſm
til Bordſins ſitur/ eda ſa ſem þionar?
Er ecke ſo/ ad hñ ſem vid Borded ſitr?

Eg

Eg em a millum ydar sem sa er þiona de/ enn þier erud þeir/ huorier hia mier voru/ j mijnum Freistingum/ og eg vil tilleinka ydur Rijke/ suo sem minn Fader hefur mier þad einkad/ suo þier skulud eta og drecka yfer mijnu Borde/ j mijnu Rijke/ og sitia a Stoolum/ daman de tolf Kynkuisler Jsraels.

Enn þa sagde Jesus/ Nu er Mansins Sonur auglysstur/ og Gud er auglysstur med honum/ Er nu Gud auglysstur med honum/ þa mun Gud auglysa hann j sialf sier/ z skiarlega mun hann auglysa hann.

Sonakorn mijn/ eg em litla stund hia ydur/ þier leited mijn/ z lijka sem eg sag da Gydingum/ Huort eg fer/ þangad kunne þier ei ad komast. Og nu seige eg ydur/ Eitt nytt Bodord þa gief eg ydur ad þier elsked huor annann/ lijka so sem eg elska ydur/ so skulu þier elskast innbyr dis/ Og af þui þeckia aller/ ad þier erud mijner Lærisueinar/ ef þier hafed Kiærleikann ydar a mille.

Simon Petrus seiger til hās/ Herra huort fer þu? Jesus suarade honum/ þangad sem eg fer/ mattu nu ad sine ecke fylgia mier. Petur sagde til hans/ Herra/ þui ma eg nu ecke fylgia þi*/eg vil setia mitt Lyf wt fyrer þig. Jesus suarade honum/ Quad muntu setia þitt Lijf vt fyrer mig? Simon/Simon/sia þu/ Andskotēn hefur girnst ad hā ma ete sialldra ydur sem Huette/ Eñ eg bad fyrer þier/ ad þijn Tru þrotnade ecke. Og þa þegar þu snyst aptur/ þa styrk þu Brædur þijnar. Eñ hañ sagde til hans/ Herra/reidubueñ er eg med þi er i Fangelse og Dauda ad ganga. Eñ hañ sagde/ Petre/ Eg seige þier/ ad i Dag gelur Haneñ ecke tuisuar/ adur eñ þu hefur þrisuar afneytad þui/ ad þu þecker mig.

Og hañ sagde til þeirra/ Þa eg sende ydur wt an Pungs eda Toskn eda Skofata/ huort brast ydur þa nockud? Eñ þeir sogdu/ alls eckert. Þa sagde hann

hañ til þeirra/ Eñ nu/ huør ed Pung hefur ſa take hañ/ lijka og eirneñ Toſ kuna/ og ſa er ei hefur/ ſelie hañ Kyrt el ſitt/ og kaupe Suerd/ Þuiad eg ſeige þad hlijtur a mier ad fullkomnaſt huad ſkrifad er. Nañ er a medal Illvirkia re iknadur/ Þui huad aþ mier ſkrifad er/ hefur nu Enda. Eñ þeir ſøgdu/ Her ra/ ſia/ tuo Suerd eru hier/ Nañ ſagde ha til þeirra/ Þad er noog.

Eintaled.

Drottinn er Niartaña Ranſakare/ z ve it allt pyrer/ bæde huad Petrus z Ju das mundu gióra hønum.

Ygg ad miin Saal/ huad þiñ Lauſnare talar med Nrelldu Niarta. Eirn aþ ydur mun ſuijkia mig. O miñ Nerra Je ſu/ Nuad illt mun hønum Lærefueinum hafa orded vid þeſſa Rædu/ Nuad ſorg bitner munu þeir hafa lited huor til añ arar/ Miñ Lauſnare/ þu ert ſa ſem ſier huad

huad huled er/ og þecker vor Hiørtu j giegnum/ þu fornemur vorar Hugan er/ og veist alla Hlute fyrr eñ þeir ver da/ Þui þu ecke ad eins visser fra Upp hafe/ huør þig munde forrǽda/ Helld ur og eirneñ sǽstu fyrer þad hryggele ga Fall Peturs/ og sagder hønum fyr er/ ad hañ munde prisuar afneyta þier.

Pañeg ransakar þu og þecker eirneñ miñ Gud/ huørt eg sit eda stend vpp/ þa veitstu þad. Þu ser huad eg huxa/ allt af Fiarlǽgd/ Huørt eg geing eda ligg/ þa ertu vmhuerfes mig/ og ser al la mijna Vegu/ Þuiad sia/ Ecke er so eitt Ord a miñe Tungu/ ad þu viter þ ecke Drottiñ allt saman. Þijn Augu sau mig/ ǽdur eñ eg var skapadur/ og aller mijner Dagar voru þa j þiñe Bok skrifader/ sem koma ǽttu/ þa þegar eg var eingeñ.

Eg bid þig miñ Gud/ Kieñ þu mier a vallt ad giøra þad huad þier þoknast/ Þui þu ert miñ Gud/ og þiñ Ande sǽr

er

er mig a riettañ Veg/ Vÿſa þu mier huøria Gotu eg ſkal gánga/ z leid mig jafnan med þÿnum Augum. Styr þu og ſtiorna mÿnu Hiarta/ og lát mig ecke Villuſtigu rata. Miñ Gud og Frelſare/ ranſaka mig/ z reyn mitt Hiarta Þroŭa og reyn huad eg meina/ z huad eg horfe/ og huort eg er a jllum Veige og leid mig a Stig eilÿfs Lÿfs/ Am. Pſalm. 123. z 139.

Vm þañ Lœreſuein/ ſem Jeſus Elſkade.

EG Jef gaum ad Sal mÿn/ þeim Lœreſueine/ ſem vm Kuølldmaltÿdena lá a Brioſte Jeſu/ ſem var Johañes Gudſpiallamadur/ huørn Jeſus hafde ſo kiærañ/ ad hañ ſagde honum huør ſiñ Forrædare munde vera.

Sia þu til mÿn Sal/ ad þu ſiert riett ur Lœreſueirn þÿns Lauſnara/ Tru þu a hans Nafn/ og elſka hañ af Hiarta Þa muntu eirneñ a hñs Brioſte huÿla z j hans Fadme ſofna. þu munt j hñs Elſku

Elsku stødug blijfa/z hans Hönd mun pitt Skiol œvallt vera.

Drottin Jesu/ Lœt þijna Elsku vera sem eitt Tialld yfer mier/ Legg þijna vinstre Hond vnder mitt Høfud/z fad ma mig med þiñe hœgre Hende/ Vmgyrtu mig med þiñe Giaſku/ og krijn mig med þiñe Nad/ ſuo ſem ødrum Skyllde. Lœt mig ei hallda Vinſkap vid Verølldena/ helldur vid þig/ þui Veralldareñar Vinſkapur/ er Guds Fiandſkapur/ Og huør Veralldareñar Vinur giøreſt/ſa giøreſt Guds Ovinur.

Herra Jeſu/ minn allra beſte Vinur/ þu ert miñ/og eg þiñ/ Lœt mig jafnan ſitia vnder Skugga z ſkiole þiñar hœgre Handar/ og lœt þitt Ord og þijnar Hugganer vera Sœtleik mijns Hiarta.

Vm þad nya Bodord Drottins.

Elſkeñ þu og ecke mijn Sal/ þui nya Bedorde þijns Lausnara/ ſem hans ſijnuſt

ſijnum Lærefueinum giesur/ſuo þu þad
ritt alvarlega hallder/ſo ſeiger hañ/
Eitt nytt Bodord gief eg ydur/ad þier
ydur jñbyrdes ſo elſked/ſem eg ydur eiñ
ad hefe / þar af munu Meñ vita/ z ef.
Sia þu mijn Sal/ þar eru øll Bod
ord þeſſ nya Teſtamentis/ ad vier ſkul
um elſka huor añañ jñbyrdis/ Ei ſo ſē
Cain/ ſem af þeim Vreckvijſa eiin var
og drap ſiñ Broodur. Huor ſiñ Brood
ur elſkar ecke/ ſa bliſþur j Daudanum/
z huor ſiñ Brodur hatar/ er eirn Mañ
drapare. Og þo nockur kuñe ad ſeiga.
Eg elſka Gud/ og hañ hatar ſiñ Ná
unga/ſa er eirn Liugare. Þui huor ſiñ
Broodur elſkar ecke/ þañ hañ ſier/ hyꝛ
meñ kañ ſa Gud ad elſka/ huorn hann
ſier ecke? 1. Joh. 4. Eñ Kiærleikuriñ
hefur j ſier jñefaldar allar Dygder/ jæ
hañ er Løgmalſins Uppfylling/ þui
ad Kiærleikureñ er Bidlundar goodur
og Uingiarnlegur/ er ecke meinbægeñ
nie Jllgiarn/ opphrokaſt ecke/ er ecke
otter

stierlegur/ leitar ecke sijns eigenlegs gä gns/ verdur ecke vpp ertur/ huxar ecke jllt/ pagnar ecke yfer Ranglætenu/ sam fagnar Riettvijsene/ vmlijdur allt/ trw er ollu/ vonar allt/ lijdur allt/ og hefur ecke enda/ 1. Cor. 13.

Hialpa oss Drottinn Jesu/ ad vier ecke jnnbyrdis reitum huor annan/ suo vier ei verdum porkærder vor a mille/ Helldur veit oss/ ad vier elskum huor annan/ so vi er bijgpum j pier/ og pijn Elska sie pull komenn j oss/ Lat oss og eirnenn vorn Kiærleika audsyna/ ei med Ordum/ edur Tungunne eirnre/ helldur og so med ver kunum/ og j Raun og Sannleika/ so vo rt Lios lyse fyrer Monnunum/ og ad hu er Madur skilie/ ad vier sieum pijner Læresueinar.

Vm Andskotans Flærdar List/ huorn Drottinn sigrad hefur/ og oss mote hann um starpest/ og Bryniad.

SKoda hier mijn Sal/ sniduga Flærd pijns Ovinar Diofulsins/ z heyr huad

huad Drottiñ seiger til Petrũ. Andskotanum hefur vered hugur a þier/ ad hañ mætte sikta þig sem añad Hueite/ Enn eg hefe beded fyrer þier/ so þijn tru bilade ecke.

Jæ Saal mijn/ Andskotenn er Manndrapare allt fra Upphafe/ og hefur ei stadfastur staded j Sannleikanum/ Af þui ad Sañende eru ecke j honum/ Þa hañ lygur/ talar hañ af sialfum sier/ þui hañ er eitt Lygare/ og Lygeñar Fader. Hañ er þiñ Sakaraɴdere/ z motstandare og geingur j kring sem grenjande Leon leitande ad þeim sem hañ suelge. Hañ latur sem hañ sie Liossins Eng.ell/ og ꝛegngeingur Verolldena. Hañ viller Heimsins kringlu alla. Hañ rekur Guds Ord wr Mañañña Hiortum/ og sær sijnu illu Sæde þar j stadeñ aptur.

Þar fyrer mijn Saal/ vert vakande z vör vm þig/ þui þu hefur ecke eingiña vid Holld og Blood ad beriast/ helldur vid Mæktar Hofdingia Veralldarenn

ar/ sem er vid þa illsku Anda j Loptenu og þa sem j Veralldareñar Myrkrum drottna. Þar fyrer skalltu iklædast Ner skrwda Drottins/ so þu standest Diøfulsins areaser og slægder. Stattu hønum stødug j møte j Truñe/ suo flyr hañ fra þier. Drottiñ straffe þig Satan/ Drottiñ straffe þig/ sem þar til hefur sig openberad/ ad hañ þitt Rijke z þijn Verk nidurbriote/ 1. Pet. 5. Jac. 4. Zach. 3.

Enn vertu med glødu Hiarta mijn Sal/ og ottast ecke/ Þui hañ er wtskw fadur sem þig aklagade Nott z Dag Sa DRottiñ Jesus hefur fyrer þier bedet/ ad þijn Trw skyllde ecke bila. Drottiñ hefur hañ yfervñed/ og skein ut þier Sigurenn. Sa same Drottiñ er eñ nu til Guds hægre Handar/ z bidur fyrer þier/ Rom. 8.

Herra Jesu Christe/ sem ert miñ Gud og enlega/ Eg true ad søñu a þig/ eñ hialpa þu miñe Vantru/ Lat hañ rukande Hør ecke j

mier

mier stokna/og þann veyka Reirlegg ecke brio-
ta/medtak þu mig Veyktrwadann/og leid sem
Vngbarn/ꝫ styrk þu myna Trw/ꝫ haf ei þy-
na hønd af mier/Stadfestu mig hia þier/so
eingenn nae mier wr þynum Høndum/ Minn
Frelsare/þu munt(eg veit vissilega)þad va-
rdveita/sem þu hefur mier tiltrwad/ allt til
þess Dags/ þui þad er Vilie þyns Fødurs/
ad þu ecke missir neirn af þeim hann þier gi-
efed hefur/Styrk þu mig Gud minn/og ver-
nda jafnann/fyrer þeim vonda Diøfle/ad hann
fyrer ønguann Stig nie Gøtu nae til myn/ꝫ
ønguum synum Vilia edur Ofbellde framko-
me vid mig. Þu ert Mattugur þa Gudhr-
æddu fra Freistingunum ad leysa.

Drottinn minn Jesu/sem truer og Sannordur
ert/og lætur ønguann freistast yfer sitt megn
fram/ Lat mynar Freistingar ecke kyngre
verda/ enn þad þu giefer mier Kraft vnder
þeim ad rysa/Amen.

VII Cap.

Stutt Yferfeid þess/ 14.15.ꝫ 16.Cap
S. Johannis/sem var Herrans Jesu Predi-
kun/næsta merkeleg fyrer hans Lære-
sueinum hørd/ædur hann gieck til
Fiallsins Oliveti.

OG hañ sagde til sinna Læresueina/ Hryggest ecke j ydar Hiarta/ True þier a Gud/ þa true þier a mig. J mijns Fodurs Hwse eru margar Vistar verur/ Eñ ef ei so være/ þa segda eg/ ad eg fære ad tilbwa ydur Stad. Og eg ef fer hiedan ad tilbua ydur stad/ þa vil eg þo aptur koma/ og taka ydur til mijn sialfs/ so þier sieud þar sem eg er/ og huort eg fer þad vite þier/ og Veigeñ vite þier.

Thomas sagde til hans/ Herra vier vitum ei huert þu fer/ og huornen meigum vier þa Veigeñ vita? Jesus sagde til hans/ Eg er Veguriñ/ Sañleikureñ og Lijfed. Eingeñ kiemst til Fodursins nema fyrer mig. Ef þier þeckt ud mig/ þa þeckiu þier og mijñ Fodur/ Og nu hiedan j fra þa þecke þier hañ/ og hafed sied hañ.

Philippus sagde til hans/ Herra/ Syn oss Foduriñ/ þa næger oss. Jesus

sagde

sagde til hãs/ so leinge er eg hia ydur/ og þu þecker mig eiges Philippe/ huor mig sier/ sa sier og Fodurēn/ Og huor neñ seiger þu þa? Syn oss Fodurēn/ Truer þu eige ad eg em med Fodurnu/ og Faderen̄ med mier? Þaug Ord eg tala til ydar/ þaug, tala eg ei af sial sum mier. Faderen̄ sa sem med mier byr hañ gioꝛer þaug Verk. Trued mier/ ad eg er med Fodurnum/ og Faderenn er med mier/ Ep ei añars/ þa trued mi er þo ꝑrer Verkaña saker.

Sañlega sañlega seige eg ydur/ Hu ꝛ hañ truer a mig/ sa mun gioꝛa þau Verk sem eg gioꝛe/ hañ mun og gioꝛa þessum meire/ Þuiad eg fer til mijns fo durs. Og huors þier bidied Fodurēn j mijnu Nafne/ þad vil eg gioꝛa/ suo ad Faderen̄ dyrkest j Synenum.

Ef þier elsked mig/ þa hallded mijn Bodoꝛd/ Og eg mun bidia Fodurēn/ ad hañ giefe ydur añañ Huggara/ þann er bliifar med ydur æfinlega/ þañ Sañ

leikslns Anda/ huorn Heimuren fär ecke medteked/ þui hañ sier hañ eige/ z þecker hañ eige/ Eñ þier þecked hañ/ þui

þui hn̄ er hia ydur. Eg mun vera med ydur/ Eige læt eg ydur Fodurlausa/ Eg kiem aptur til ydar.

Jñan skams tijma þa mun Heimur eñ ecke sia mig/ eñ þier skulud sia mig/ þuiad eg life/ og þier skulud og lifa. A þeim Deige kieñe þier/ ad eg er med fødurnum/ og Faderen med mier/ og eg med ydur.

Huør hañ hefur mijn Bodord/ z helldur þaug/ hn̄ er sa sem mig elskar. Og huør hañ elskar mig/ hañ elskast af mijnum Fodur/ og eg mun elska hañ z eg mun openbera mig pyrer hønum.

Þa sagde Judas (ecke Jscharioth) til hans/ Herra/ Huad er þad/ ad þu villt openbera þig fyrer oss/ eñ ecke fyrer Heimenum? Jesus suarade og sagde til hans/ Huør hañ elskar mig/ sa varduetter mijn Ord/ og miñ Fader mun elska hañ/ z vid munum til hans koma og hia hønum Vistarveru giøra. Eñ huør hañ elskar mig eige/ sa vardveit

er eige miñ Ord. Og pad Ord þier he yrdud er ei mitt/ hellour Fodurſins ſem mig ſende. Þetta ſagde eg ydur/ med þui ez var hia ydr/ Eñ Huggareñ hiñ heilage Ande/ þañ er miñ Fader mun ſenda ydur j miñu Nafne/ hañ ſial fúr mun kieña ydur alla Hlute/ og miña yd ur a allt huad eg ſagde ydur.

Miñ Frid lat eg hia ydur/ miñ Frid gieþ eg ydur. Ei ſo ſem Heimuriñ gie þur þa giefeg ydur. Ydart Hiarta hry ggieſt ei nie ſkielfeſt. Þier heyrdud pad eg ſagda ydur/ Eg fer burt/ og kiem til ydar aptur. Eþ þier elſkudud mig/ þa gleddiſt þier vid pad/ ad eg ſagda/ Eg fer til Fodurſins/ þuiad Faderiñ er mi er meire. Og nu ſagda eg ydr pad fyrr eñ pad ſkier/ ſo ad þier trwed þa pad er ſkied. Hier epter mun eg ei tala margt til ydar/ Þui Hofdinge þeſſa Heims ki emur/ og med mig hefur hañ eckert/ he llour pad/ ad Heimureñ vite/ pad eg elſka Fodureñ/ og pad eg giore/ ſuo ſem

Fad

Faderen hefur mier boded. Standum vpp z gongum hiedan.

Joh. 15.

Eg em sannur Wijnvidur/ z min Fad er er Wijnsgards Madurenn. Huorn Kuist a mier sem ad ei færer Avoxt/ mun han afkuista. Og huorn þann sem A voxt færer/ mun hann hreinsa/ so ad hann fære meire Avoxt. Þier erud nu hrein er fyrer saker þess Ords sem eg talade vid ydur. Blijfed j mier/ og eg med ydur/ Lijka sem Wijnkuistur kann ecke fæ ra Avoxt af sialfum sier/ nema hann sie a Wijnvidartrienu/ So eige helldur þier/ nema þier blijfed a mier.

Eg em Wijnvidartried/ enn þier Wijn vidarkuisterner. Huor hann blijfur j mi er og eg med honum/ sa færer mykenn A voxt. Þuiad an min fæe þier eckert giort. Huor sa ei blijfur z mier/ hann er vtkastadur/ sem annar Willekuistur/ og vpp þornar/ og þeir samanlesa þa/ z ka sta a Elld z brenna. Nu ef þier blijfed

ꝥed j mier/ og mijn Ord blijfa j ydur/ biðied þa huors þier vilied/ og þad skal ydur veitast/ Þar med verdur minn Fad er dyrkadur/ ad þier fared myken Avo xt/og verded mijner Lærefueinar.

So sem minn Fader elskade mig/ lijka so elska eg ydur/ Blijfed j minne ast≀semd Ef þier vardveited mijn Bodord/ þa bl ijfe þier j minne astsemd/ lijka sem eg vardveite mijns Fodurs Bodord/ og eg blijf j hans Astseme. Þetta tala eg þui til ydar/ ad minn Fognudur blijfe hia ydur/ og ydar Fognudur vppfyll ist. Þad er mitt Bodord/ ad þier elskest ydar a millum/ so sem eg elskade ydur.

Eingenn hefur meire astsemd enn so/ ad hann setur sitt Lijf vt fyrer sijna Vi ne. Þier erud mijner Viner/ ef þier gi ored þad eg byd ydur. Hiedan af kalla eg ydur ecke Þienara/ þuiad Þionenn ve it ei af þui/ huad Herrann gierer. Enn ydur seige eg Vine/ þuiad allt huad eg heyrda af mijnum Fodur/ þad hefe eg

kunngiort ydur. Ecke wtvolldu þier mig helldur hefe eg wtvaled ydur/ og eg ſkickade ydur/ ad þier ganged og fared Avext/ ſo ad ydar Avoxtur blijfe til þeſſ ad hvers þier bidied Fodurenn) mijnu Nafne/ þad giefe hann ydur.

Þad bijd eg ydur/ ad þier elſked hvar annan. Ef Heimurenn hatar ydur/ þa vited hann hefur mig fyrre hatad enn ydur. Ef þier værud af þeſſum Heime/ þa elſkade Heimurenn hvad hans være. Enn med þui þier erud ecke af þeſſum Heime/ helldur wtvallde eg ydur af Heimenum/ fyrer þad hatar ydur Heimurenn. Minneſt a mijn Ord er eg ſagda/ Þionenn er ecke meire ſijnum Herra/ Ef þeir hafa ofſokt mig/ þa munu þeir ydur offſakia eirnenn/ Hafe þeir geymt mijn Ord/ þa munu þeir z geyma ydar ord.

Enn alls þetta munu þeir giora ydur/ fyrer mijns Nafns ſaker/ þui þeir þeckia ecke hann/ hann er mig ſende. Ef eg være ei komenn/ og hefde ei ſagt þeim þ/ þa

þa hefdu þeir ongua Synd/ Nu hapa
þeir ecke huar þeir vernde sijna Synd
med. Huor sem mig hatar/ sa hatar z
miñ Fodur. Ef eg hef da ei giort þau
Verk a medal þeirra sem eingeñ hefur
añar giort/ þa hefdu þeir ongua Syn
nd/ eñ nu hafa þeir sied þaug/ og hata
þo bæde mig og miñ Fodur/ Helldur þ
su Malsgrein sem skrifud er i þeirra
Logmale uppfyllest. fyrer eckert hoþ
du þeir mig ad Hatre.
Eñ þa sa Huggareñ kiemur sem eg
mun senda ydur af mijnum Fodur/ sem
er Sañleikßins Ande/ huor af fodurnū
framgeingur/ hañ mun bera Vitne af
mier/ Þui þier haped i Upphafe hia
mier vered. Joh. 16.
Eñ allt þetta hefe eg talad til ydar
so ad þier hneykslest ecke. Þuiad þeir
munu forboda ydur/ Og sa tijme kiem
ur/ ad huør ydur Lijflætur/ hañ mein
ar sig ad giora þægt Verk Gude/ Og
þetta giora þeir ydur/ þuiad þeir þeck
ia

ta huørke Fødurenn nie mig. Enn þet ta tala eg þui til ydar/ ad nar su stund kiemur/ þa skulut þier minnast þar a/ ad eg sagda ydur þad. Enn þetta sagda eg ydur ecke j Vpphafe/ þui eg var hia ydur.

Og nu fer eg til hans sem mig sende og eingenn af ydur spyr mig ad/ huert fer þu? Helldur af þui eg talade þetta til ydar/ þa vppfylltest ydar Hiarta af Hrygd. Enn eg seige ydur þo Sannleik ann/ Þad batar ydur ad eg fare hiedan Þui ef eg ad eg fer ecke j burt/ þa kiemur ecke Huggarenn til ydar/. Enn ef eg fer hiedan/ þa mun eg senda hann til ydar. Og þa hann kiemur/ straffar hann Heimenn fyrer Syndena/ og fyrer Riettlæt id/ og fyrer Domenn. Fyrer Syndena/ þui þeir trua ecke a mig/ Enn fyrer Riettlæted/ þui eg fer til Fodursins/ og þadan af siaie þier mig eige. Enn fyrer Doomenn/ Huiad þessa Heims Hofdin ge er dæmdur.

Eg hefe margt ad seigia ydur/ en þier er fæed ei allt ad sijne þ bored. Nær ad ki emur sa Sannleiks Ande/ þa mun hann kienna ydur allann Sannleik/ Þuiad ei te kur hann af sialfum sier/ Helldur huad hann heyrde þad talar hann/ og huad o komed er/ þad kunngiører hann ydur/ Hn same mun euglysa mig/ þuiad af mijnu mun hann þad taka z kunngiora ydur.

Vm lijted Tijma munu þier ei sia mig/ Og enn aptur vm lijted Tijma mun nu þier sia mig/ Þuiad eg fer til Fødur sins. Þa sagdu hans Læresueinar sijn a mille/ Huad er þad hann sagde oss/ Vm lijted Tijma þa munu þier ei sia mig/ og enn aptur vm lijted Tijma mu nu þier sia mig/ þuiad eg fer til Fødur sins/ Huad er þad hann seiger j maa lijt els Tijma. Vier vitum ei huad hn seg ger. Þa fornam Jesus/ ad þeir villdu spyria hann ad/ og sagde til þeirra/ Þi er spyried ad þui ydar a mille/ ad eg sa gda/ Vm lijted Tijma þa munu þier

ei sia mig//og þa eñ aptur vm litteñ tid
ma munu þier sia mig. Sañlega sann
lega seige eg ydur/ Þier munud grata
og syrgia/ eñ Heimureñ mun fagna.
Þier verded hrygguer/enn ydar Hrygd
mun snwast j Fognud.

Konan nær hun skal fæda/ þa hefur
hun hrygd/ þuiad heñar Stund er kom
eñ/ Enn þa hun hefur Barned fædt/
miñest hun ecke þess Harmkuælis leing
ur/ fyrer Fagnadar saker/ þuiad Mad
ur er j Heimeñ boreñ. Þier haped nu
Hrygd/eñ eg skal sia ydur aptur/og yd
ar Hiarta skal fagna/og ydar Fognud
skal eingeñ af ydur taka/ Og a þeim de
ge munu þier mig einskis spyria.

Sañlega sañlega seige eg ydur/ Huo
rs þier bidied Fodureñ j mijnu Nafne/
þad mun hann giefa ydur/ Hingad til
hafe þier einskis beded j mijnu Nafne/
Bidied/ þa munu þier medtaka/ suo ad
ydar Fognudur fullkomneñ.

Þetta hef eg talad j Ordskuidum til
ydar

ydar. Sa Tijme kiemur/ ad eg tala ei j Ordskuidum til ydar/ helldur kunngiore eg ydur berlega af mijnum Fodur. A þeim tijma munu þier bidia j mijnu Nafne. Og ei seige eg ydur/ ad eg mune bidia Fodurenn fyrer ydur/ þuiad sialfur Faderenn elskar ydur/ af þui þier elskudud mig/ og trwdud þ eg sie af Gude wtgeingenn. Eg em af Fodurnum wtgeingenn/ z komenn j þennan heim/ eg forlæt apter þennan Heim/ z fer til Fodursins.

Hans Lærisueinar seigia þa til hans/ Sia/ nu talar þu berlega/ z mæler onga Ordskuidu/ Nu vitum vier/ ad þu veist alla Hlute/ z þarft ei þess vid ad nockur spyrie þig/ Fyrer þad trwum vier/ ad þu sert af Gude wtgeingenn.

Jesus suarade þeim. Nu trwe þier. Sied/ su Stund kiemur/ og er nu þegar komenn/ ad þier tuistrest j sundur/ huor til sijns/ og lated mig einsaman/ enn eg er þo ei einsaman/ þuiad Faderenn er med mier. Þetta tala eg þui til

ydar

ydar/ ad þier hefdud Frid j mier. J hei-
menum hafe þier Þrenging/ enn vered
þo hughrauster/ þuiad eg hefe yfervvst
ed Heimenn.

Eintaled.

SKoda þu Sæl mijn/ allt huad
hier er skrifad/ Þuiad allt er
þad skrifad oss til Lærdoms/
og Aminningar/ Ad vier fyrer
Þolenmæde og Huggun Ritningaña/
hefdum Vonena/ Rom. 15.

O þu allra kiærasste Herra Jesu Chr-
iste/ sañlega eru þijn ord (sem þu hefur
talad) Ande og Sañleikur. Þad giecck
S. Petur ad hiarta/ þa hañ sagde/ þu
hefur Ord eilijfs Lijfs. Slijkt hid sa-
ma medkiendu þier Þionar Þøstingiañ-
na/ sem sender voru til ad fanga þig/
þa þeir sagdu/ Alldrei hefur nockur
Madur suo talad sem þesse Madur/
Joh. 7.

Minn Gud/ þu ægiætasste Malsku

Meistare/ þijn Ræda er hrein/ þijn ord
eru ſætare en̄ Hunang/ þeim ſem þig el
ſka. Þijnar Varer eru ſem driwpande
Hunangs Seimur. Hunang z Miolk
eru vnder þijnum Tungurootum. Þijn
Predikun er ſætare en̄ Hunang/ og þijn
ar Varer ſætare en̄ Hunangs Seimur
Huør þar ſmackar af/ han̄ þyſter þar
epter jafnan/ Syr.25.
Vidurkien̄ þu miin Sæl/ Med þijns
Frelſara/ ſem ſijn Ord ſo rijkuglega gi
efur/ med fiølda þeirra ſem þau fram̄
flytia/ Ecke er þad Tungumæl/ i hu
eriu ei heyreſt hans Rauſt. Hans ord
wtbreidaſt vm øll Lond/ og hans Ræda
til Heimſins Enda. Ja Sæl miin/ þ
er Rauſt þijns Vinar/ ſem kallar og
ſeiger/ Statt vpp Vnuſta/ miin ægiæ
ta/ kom hier/ Ja/ Drottin̄ Jeſu/ þad
er þijn Rauſt/ vm hueria þu hefur ſa
gt/ huør ydur heyrer/ han̄ heyrer mig.
Drottin̄ min̄ Gud/ Hier er eg/ z eg hefe
med Maria þad Goda ad mier teked/ z
ſit til

ft til þiffa Foota/ hlijde a þijna Rædu.
Min Frelsare/ Opna þu mijn Eyru/
ad eg heyre og skilie. Lat mig ei ohlijd
eñ vera/ nie til baka ganga. Gief mi
er hlijded Hiarta/ og vppvek mijn Ey
ru/ ad eg heyre til og hluste sem godur
Læresueirn. Minn Frelsare/ tilbw þu
mitt Hiarta med Heilogum Anda þijn
um/ so þad godur Akur giøreft/ j huør
ium þad Heilsusama Sæde þijns Ords
stadar neme/ og Avørt goodañ fære.

So sta nu til mijn Sal/ ad þu halld
er fast a þui Heilsusama Orde/ sem þu
hefur af Drottne feinged/ og fordast
Fals Lærdoma/ s̃ ecke eru añad eñ mañ
aña Setningar. Fordast þu þa sem sla
ster smijda sier Kieñingar/ snwa Eyrū
fra Sañleikanum/ og snwast ad logn
um Æfintyrum/ Samlaga þig ecke
þeim sem sitia fyrer sijnum Kieñefedrū
j Samkundu sem Guds Folk/ heyra
Guds Ord/ enn breyta þar ecke epter/
Hellldur blystra epter þeim/ og dæra þa

 j morg

morgū/ og lifa saınt j sinne Agirnd/ huoria Gud mun straffa afh̄num til fulls/ og þeim med Nrafnurū laun giefa.

Drottin̄ min̄ Jesu Christe/ Laat mig æva lít heyra þyna Raust/ þui hun er harla fǿgur. Laat mig vera Saudarkind j þynu Hagleude/ þuiad þad er myn Huggun j min̄e eystu Neyd/ ad þitt Ord mune næra mitt Hiarta. Jaa/ hefde þitt heilaga Ord ecke myn Huggun vered/ þa være eg nu forgeingen̄ j min̄e Neyd og Angist. Tak ei þitt Sannleika Ord wr mynum Mun̄e/ þuiad þitt Ord er mynum Mun̄e sǽtara en̄ Hunang. Laat þyna hægre Hønd leida mig j mynu Lífe/ og ad eg mig jafnann reide vppa þitt heilaga Ord/ og ad eg þad vardveite j mynu Hiarta so eg syndge ecke j mote þier. Drottin̄ min̄/ eg gledst og fagna yfer þinu Orde/ sem yfer myklu Herfange goodu/ Þui Ord Drottins er ecke ut an̄ Sannleikur. Vona þu a hans Ord/ myn Sal/ þui þad er obrygdult/ og huad han̄ lofar/ þad helldur han̄. Jaa/ Himen og Jørd munu forganga/ en̄ hans Ord forganga eige.

Drottin̄ Jesu/ vppvek þu mitt Hiarta/ so sem þu giørder þeirre Kuin̄u Lydia/ þa Paulus hen̄e aheyrande predikade/ so eg þad heyre skilie og Rootfeste/ og þar epter breyte. Laat mitt Hiarta ecke vera sem lekan̄ Pott/

sem

sem ei kan̄ Lærdomenum ad hallda. Lat mig ei vera so gælausan̄ Tilheyrara Ordsins helldur ad eg mætte eirnen̄ þar epter lifa og breyta, Vehell yfer mig Anda San̄leiksins/ og lyk vpp mijnum Skilninge/ so eg þitt ord heyre/ Rotfeste ꝛ Avøxtin̄ bære j þolenmæde

VIII Cap.

Vm þa huggunarsømu og Hiartnæmelegu Bæn Drottins.

ENN þetta talade Jesus/ Og hoof vpp sijn Augu til Himens/ og sagde/ Fader/ Stundin̄ er komin̄/ ad þu auglyser Son þin̄/ so ad þin̄ Sonur auglyse og þig. So sem þu gafst honum Walld yfer øllu Hollde/ ad han̄ giefe þeim øllum/ er þu gafst honum/ eilijft Lijf. En̄ þad er eilijft Lijf/ ad þeir vite þig einan̄ sann an̄ Gud vera/ og þan̄ þu wtsender Jesum Christum.

Eg Auglyste þig a Jordu/ og fullkomnade þad Verk sem þu fieckst mier

 ad

ad giora. Og nu auglys mig Fader/
hia sialfum þier/ medur þeirre Dyrd er
eg hafde hia þier/ adur en̄ Heimuren̄
var, Eg hefe openberad Nafn þitt hia
Mønunum/ þeim er þu gafst mier af
Heimenum. Þeir voru þijner/ z þu ga
fst mier þa/ og þeir geymdu þijn Ord.
Nu vita þeir ad allt huad þu gafst mi
er/ sie af þier/ Þui þaug Ord er þu ga
fst mier/ þa gaf eg þeim/ og þeir hafa
þaug

þaug medtekeð/og sañlega vidurkient/ þad eg er af þier wtgeingeñ/og þeir tr ua þui ad þu sender mig.

Eg bid fyrer þeim/Eige bid eg fyr er Heimenum/ helldur fyrer þeim/huer ia þu gafst mier/þui þeir eru þijner/ All It huad mitt er/þad er þitt/ z huad þitt er/þad er mitt/ og j þeim er eg auglyst ur. Og eg er ei meir j Heimenum/ enn þeir eru j Heimenum. Og eg kiem til þijn Heilage Fader/ Geym þa j þijnu Nafne/ huoria þu gafst mier/ ad þeir sieu eitt so sem vid. A medan eg var hia þeim j Heimenum/ þa geymda eg þa j þijnu Nafne. Og huoria þu gafst mi er/þa vardveitte eg/ z eingeñ af þeim er glatadur/nema sa eirn Glötunar son ur/so ad Ritningeñ uppfylleſt.

Eñ eg kiem til þijn/og þetta tala eg j Heimenum/so ad þeir hafe þiñ fullañ Fögnud med sialfum sier. Eg gaf þm þijn Ord/og Heimureñ hatar þa/ þui ad þeir eru ecke af Heimenum. Eg bid

ecke ad þu taker þa aþ Heimenum/ helldur ad þu geymer þa fra jllu. Þeir eru ei af Heimenum/ so s eg er ei aþ Heimenum/ Helga þu þa j þijnum Sañleika. Þijn ord eru Sañleikur. Líka s þu sender mig j Heimeñ/ so sende eg þa j Heimeñ/ þyrer þa helga eg sialfann mig/ so ad þeir sieu z heilager j Sañleikanū.

Eg bid ei einasta fyrer þeim/ helldur jaþnoel fyrer þeim sem trwa munu a mig fyrer þeirra Ord/ so ad þeir sieu all er eitt/ so sem þu Fader ert medur mier og eg medur þier/ ad þeir sieu z eitt med ur ockur/ suo ad Heimureñ true þad þu sender mig. Og þa Dyrd sem þu gafft mier/ þa gief eg þeim/ ad þeir sieu z eitt so sem vid erum eitt/ og eg med þeim/ z þu medur mier/ so ad þeir sieu fullkomn er j eitt/ og þad ad Heimuriñ kieñe ad þu sender mig/ z þad þu elskader þa/ so sem þu elskader mig.

Fader/ huoria er þu gafft mier/ þa
vil

vil eg ad huar s̄ eg er/ þa sieu þeir med
mier/ so þeir siae mijna Dyrd/ þa þu
gafst mier/ þt þu elskader mig fyrr eñ
Heimureñ var skapadur. Riettvijse fa
der/ Heimureñ kiener þig eige/ enn eg
þecke þig/ og þesser vita þad þu sender
mig/ og þitt Nafn giorda eg þeim kun
ngt/ so ad su Astsemd/ med huærre þu
elskader mig/ sie j þeim og medur þeim.

Eintaled.

Ja þar miñ Sæl/ þad er su Ban og Hiartans And
varpan/ sem Drottiñ þiñ Frelsare hefur a Deige sij
ns Holldz/ med sterku Kalle z Tarum
fyrer þig Gude opprad/ og fyrer alla
sem hans Fader hønum giefed hafde/
Og þsse hüs bæn er ei ad eins Kiærleiks
ans Verk/ so sem þa eirn Christeñ bid
ur fyrer ødrum/ Helldur er hun eirneñ
su rietta Fornfæring/ z eirn Partur af
þui Fridþægingar Offre/ sem Guds

Reide stillt hefur/og oss vid Gud forlijkt
Sad/ Nuoria Bæn Jesus j Paradijs bi
riade/ og a Fiallenu Olivett pramþar
de/ en a Krossenum endade/ og med hu
orre hafi þyrer oss brame stendur hia
Fødurnum enn j Dag. Hier
bidur ecke einsamall Mañdomuren/ he
lldur og eirnen Guddomuren/ sem er su
rietta Persona Jesus/ vor Medalgan
gare Gud og Madur/ sem hefur lagt
sig a millum Guds og vor Syndugra
Mana/ þess vegna nær so langt z vñ
dt Kraptur þessarar Bænar/ sem Ver
glldeñ er vijd.

Lat þad nu vera þijna Huggun (mijn
Sal) Ad Jesus Christus er til Guds
hægre Handar/ og bidur fyrer þier/ hñ
er vor Tulkur hia Fødurnum/ z sa rie
tte Kieñemadur/ sem eiljfur er/ Og
þui er hans Kieñemansskapur eiljfur
Nuar af hñ holpna giorer þa/ sem vid
hñs fulltinge til Guds komast. Vertu
nu glød af Hiarta mijn sal/ j þijnu De

offne/ þui hañ heþur ſo vel bedeð fyrer
þier/ ſem fyrer ſijnum Poſtulum þa nꝏ
lagum/ og ſo fyrer ollum þeim/ ſem fy
rer Poſtulañа Ord og Kiennīngar a hñ
trwa.

Drottiñ Jeſu/ eg trwe faſtlega a þijn
Ord/ þad veitſtu/ ꝛ eg efaſt ecke/ ad þu
muner Bænheyrdur verda/ Nuar fyrer
eg trwe/ ad Gud mune mier vid Sañlei
kañ hallda/ ſo eg blijþe j þier/ og þu j
mier/ og ad Faderēñ hafe þa Elſku a
mier/ ſem hañ hafde a þier/ fyrer Ne
imſins Upphaf/ fra huorre elſku eing
eñ kañ mig ſlijta. Rom, 8.

Nañ heþur lijka gieþed mier vijſtugle
ga af ſijnum Anda/ ſem hañ heſur yþ
erpliotanlega wthellt yþer þig/ þad er
Pantur miñar Arþleifdar/ og ber Vit
ne mijnum Anda/ ad eg ſie Guds barn.

Jea/ eg veit eirneñ/ ad eg mune æfen
lega vera þar ſem þu ert/ og mun ſiea
þijna Dyrd/ ſem þier þiñ Fader giefed
hefur.

O Drott

Ø Drottiñ Jesu/ jñsigla þu þessa Samvit skal þar støduga Huggun j mjnu Hiarta/ med Krapte þyns Heilaga Anda/ ad eg stødugur þar vid blyfe allt til enda/ so ad eg æfenlega holpen verde.

Þui kiem eg nu daglega fyrer þitt Auglit Drottiñ miñ Himneske Fader/ og akalla þit Nafn/ j Nafne þyns kiæra Sonar myns Frelsara/ sem er miñ æfenlegur Medalgangare og Arnadar Madur. Bænheyr þu mig fyrer saker Elsku þyns kiæra Sonar/ og fyrer hañs Bænastad. Þui hañ er sa huørn þu jafnan Bænheyrer/ Hañ er sa sem þu hefur giefed Heidingiana j syna Arfleifd/ og Veralldarẽnar enda til eignar. Hañ er sa þu hefur skikad oss ad hlyda. Enn hñ seiger vid oss.

Sañlega sañlega seige eg ydur. Huss es þier bidied Fodureñ j mjnu Nafne/ þad mun hañ veita ydur/ Joh. 20.

J þessu Nafne kiem eg nu til þyn/ og stend hier og bid þig/ fyrer saker þyns eingietna Sonar/ og þier samlyka Sonar. J hans Nafne Drottiñ bænheyr mig. Ø Drottiñ vert mier Lyknsamur. Eg bid þig vegna fyrerbonar þyns Hiartkiæra sonar/ sem til þiñar hægre Handar situr/ hneyg þu þitt Eyra til myn/ og heyr/ Lat upp þitt Auga og [illegible]/ heyr þu mjna Bæn og Andvarpan/ [illegible] samlega j mjns Frelsara Nafne/ Añ

Quotidiek

IX Cap.

Huørnen̄ Drottin̄ Jesus ept er Lofsøngen̄/ gieck til Vidsmiors Fiallsins/og huad hn̄ a Veigenum talade vid syna Lærisueina.

Og sem þeir høfdu Lofsaung til sunged/gieck Jesus wt ept er vana/ yfer vm Lækinn Cedron til Fiallsins Oliveti. En̄ hans Lærisueinar foru med hon̄um. Han̄ sagde þa til þeirra/ A þessare Nottu munu þier aller hneyxlast a mier/ Huiad skrifad stendur/ Eg mun sla Hirdeeren̄/ z sauder Hiardaren̄ar munu tuistrast. Enn þa eg er vpprisen̄/ vil eg ganga vndan ydur j Galileam. Enn Petur andsuarade og sagde til hans/ Þo aller hneyxlest a þier/ þa vil eg þo ecke hneyxlast a þier. Jesus sagde til hans/ A þessare Noottu ædur en̄ Hanen̄ galar tuisuar/ mūtu afneita mier þrisuar. Petur han̄ talade þa en̄ frekar/

Ja/ þo eg ætte ad deya med þier/ skyll de eg ecke apneita þier/ og slijkt hid sa ma sǫgdu aller Læresueinarner.

Þa kom Jesus j þañ stad med þeim sem kallast Gethsemane/ Þar var eirn Grasgardur/ huar jñ ad Jesus gieck/ z hans Lærefueinar. Eñ Judas sem hñ forried/ visse vel af þeim sama Stad/ Þui Jesus hafde opt vered þar med sijnum Lærefueinum. Þa sagde Jesus til þeirra

Þeirra/ Setied ydur hier nidur/ medan eg geing burt þangad/ og bidst fyrer.

Eintaled.

Drottin kiener oss/ ad vera þacklatum þegar ad vier høfum medtekeð Guds Lam og Thapur.

Hlusta þu til/ og legg j miñe myn Sal/ huørneñ þiñ Lausnare/ ad Kuølldmaaltijdeñe endadre/ giøz er Þacker/ og Lof seiger sijnum Himna eska Fodur. Eñ þesser Lofsønguar vo ru sa/ 113. 114. 115. 116. 117. 118. Psal. Hueria sex Psalma Gydingar voru va ner ad lesa/ huørn epter añañ/ vm Paa ska tijmañ/ Einkū þa þeir høfdu Paaß kalambed eted.

Skoda nu myn Sal/ hid mykla Lit telæte þyñs Drottins/ Þui þo hañ va re Herra yfer allre Skiepnu/ liet hañ sier ecke minkun þikia med sijnum Lære. sueinum/ Bordpsalmeñ ad lesa/ z Maa leñ eda Maaltijdena ad þacka. Og hi

er med hefur hañ þier Epterdæme gie
fed/ad þu skuler hans Footsporum fyl
gia. Þess vegna/ Huort sem þu etur eda
dreckur/ eda huad þu giører med Ord
og Verk/ þa giør þad allt j Nafne Dr
ottins Jesu/ til Dyrdar Gude/ og þac
ka Gude Fødur fyrer hañ/ 1. Pet. 2.
1. Cor. 10.

Og so opt sem þu ppser þijnum Bor
dum: villt Lof giora Gude/ þa heink a
þetta Epterdæme Drottins/og munstu
þess Hiartanlegat þad giora. Bid þu
og þacka Gude um Aplmats/ og hallt
Lofgiærfelega til Bænarefnar/ øllum
þeim j þijnu Hwse eru/ so sem Drottiñ
giørde vid sijna Lærefueina. Þui eing
eñ tekur þad hønum er ecke giefed/ þui
huad hefur þu þad/ þu hafer ei þeigid.
Enn hafer þu þad þeiged/ þui villtu
þier hrosa/ so sem hefder þu þad af sial
fum þier til? 1. Cor. 4.

Mañ Himneske Fader/ þu ert ad sen
nu sa sem vor Hiørtu vppfyller med siñe

Fæd

Fædslu/ z med glede. Allra Skiepna Au
gu vona a þig Drottinn/ og þu giefur þe
im þeirra Fædslu j hæfelegan Tijma/
Þu vpplætur þijna milldu Hond/ z sed
ur allar lifande Skiepnur med þinne ble
ssan/ Psalm. 145. Nær þu gieþur þa
safna þær/ og nær þu þijna Hond vpp
lætur/ þa verda þær mettar/ Ps. 104.

Blessa þu z metta mig einnen/ O Dr
ottinn minn/ og alla þa j mijnum Hwsum
eru/ Þa vil eg æpenlega færa þier Off
ur mitta Vara/ og þacka þier þyrer al
lt þad þu heþur giefed mier. Eg vil
þitt Nafn lofa og prijsa/ þad þrekast
eg kann og mä/ þo ertu enn meire z ædre
Eg vil prijsa þig af öllum Mætte/ og
ei vppgiefa/ og þo fæ eg ei vpptaled til
fulls þijna Giæsku/ suo er hun omælan
leg/ Amen.

Drottinn tekur sijnum Kæresueinum
vära þyrer þeirre Ancyxlan/ af
hans Þijnu.

A Þessare Nootť (sagder þu) munu þi er aller hneyxlast a mier. Þui þu vist sier vel (Drottinn) ad Petur munde þier afneyta/ z aller Lærefueinarner þig forlata. Þui þu varst settur i Zion/ til ein⸗ ns Hyrningar Hornsteins/ z til Hneyx⸗ lunar Hellu/ til Snoru og Falls Jeru⸗ salems Borgar Monnum/ Og marger af þeim hafa reked sig a þig/ og eru i sundur fallner/ j Snoruñe fanger z fan⸗ gner ordner. Þui þu varst nafta ofyne⸗ legur ad lijta hia odru Folke/ og þu varst sa forsmadaste/ og mest ovirdtur fullur Sorgar og Siukleika. Þu varst so porakadur/ ad Men byrgdu sig fyr⸗ er þier/ þui hafa þeir ecke sint þier/ Esa.53.

Ja/ Drottinn Jesu/ so hneyxlast ma⸗ rger a þier enn i Dag/ so ad þu ert þad Teikn/ sem miog er i mote mællt/ af ollum þeim þitt Nafn þeckia ecke. Þe⸗ ir hneyxlast a þiñe Personu/ og mæla a mote þijnum Kienningum/ Þeir hneyx⸗ la sig

sig a þinē Pijnu/ og sleypta sig a þijnum Dauda. Ef þu ert sannur Gud/ z sanū ur Madur j eirnre Persónu/ þui gieta þeir ei trwad. Þu bodar og veiter Syn danna Fyrergiefning/ af þinē sliære Nad/ ef þeir vilia hana med sinē For þienustu hafa. Þu villt þeir skule þitt Ok og þiñ Kross epter þier bera/ Enn þeir fylgia Wellystingum þessarar ver alldar/ og forsaka so þitt sæta Ok.

Eñ mier ertu riettur z sañur Grund volls Steirn/ O Kottiñ miñ Jesu/ eirn Hiødugur Hyrningar steirn/ ś avallt ri ettur er/ A þig trwer mijn Sæl/ z treyst ter j Lijfenu/ og Daudanum. Þar ꝥ n ū eg alldrei til Skamar verda. Gief mi er þig riett ad þeckia sanañ Gud z sañ an Mañ/ þig ad prijsa/ þijn Ord ad læ ra/ skilia/ og mier til Sæluhialpar ad føra/ og mig af þinē Pijnu ad hugga alla tijma/ z þitt Ok viliuglega ad dra ga/ þui sætt er sa sem ecke hneyxlast a þier/ Amen/ Mat. 11.

Sa tiellte Hirder Christur var sielg en sinar Hiardar vegna.

Hu varst ad sökiu sa goode Hirder Dr ottinn Jesu/ sa einka og ædste Hirder sa Wollduge Hirder/ sem pijnum Saud um beiter/og pa bæler sialpur/ sem leit ar peirra ep vantar/ og hepur pa vpp sem villast/ pu sem pa saru læknar/ og giæter peirra veyku/ Verndar pa mettu og köstu/og hefur ttettelega Umhyggiu syrer peim/ Ezech.34. Ebre.13. 1. Pet.5.

En huada Særum eru pad/ mitt æ giæte Hirder/ i pijnum Hondum? Suo erru særdur i Hwsum peirra sem pig el skudu/og pu hefur fyrer pijna Saude/ pitt Lijf lated. So hefur Drottinn pinn Gud plægad pig/ med Siukdome/ og allra vorra Syndum a pig hladed. Esa.53.

Þu Suerd/ giør pig reidubwed(seig er Drottinn Z baoth)yper mitt Hirder/ og yfer pann Mann mier nækomnast ur er

kt/ſlæ þu Hirdereñ/ ſo mun Hiordenn tuiſtraſt.

O miñ Drottiñ z miñ Hirder/ Huad kiærar hefur þu þijnar Saudakindur? Þu holder Suerd þijns Fødurs/ og lei dſt þaug Sløg ſem vier hofdum forþi ent/ Med þijnum Benium erum vier læ knader/ Hegningeñ liggur a þier/ ſo vi er hefdum Frideñ/ Eſa. 53.

Miñ Drottiñ Jeſu Chriſte/ beit þu mier jafnan j þijnu Grænu Haglende/ Þiña heilogu Orda/ og lat mig na fæ ſtu Vatne þiñar Huggunar. Leita þu ad mier/ þa eg villeſt j burtu/ og græd þu mig þa eg fæ Akomur/ Lat mig æ valldt vera eirn af Saudum þijns Hag lendis/ og þig miñ gooda Hirder riett ad þeckia/og þiñe Roddu ad hlijda/ fre lſa þu mig af þeim Helvijſka Vlfe/ Endurnær þu og æpenlega vernda miñ na Sal og mitt Lijf til Eilijfs Lijfs/ Amen.

Vm Tuiſtran og Opſokn

Saudanna Drottins.

MIñ Herra Jesu/ so sem þijner Lære sueinar tuistruduft z blodu/ þa þu fangeñ varst og bundeñ/ sem þu þeim ædur sagt hafder. So eru eñ j Dag þeir sem a þig trua/ halldner sem Sau der/ sem onguañ Hirder hafa. Vier er um so nær a oss komner/ sem þeir minstu og Daudanum vndergiefnu/ Vier erũ Verolldeñe ad Sionarspeigle ordner/ Einglunum lijka og Moñunum/ Vi er erum Darar halldner þiña vegna/ Vier erum safnann sem Bolvan Ver alldareñar/ og Landhreinsunar Offur ollu Folke. Þiña vegna er oss slatrad Dageñ vt/ og erum halldner slatrun ar Fie/ Psalm.44.

O Drottiñ miñ Gud og Fader/ Þu munt ad søñu þijnu Folke ecke vtskufa og þijna Arfleifd ecke forlata/ þess bid eum vier Drottiñ/ Hirtu oss ecke j þiñe Reide/ og ei plaga oss j þiñe Grimd/ so þu þitt Folk ecke eydelegger. Vthell

þinne

þiñe Reide yfer Heidingiana/ sem þig ecke þeckia/ og yfer þær Kynkuysler/ sem þitt Nafn ecke akalla. Eñ myst una þu oss sem erum Sauder þijns Nag lendis/ þuit þu verndar Slatrunar fied so-um þiña Vesalings Sauda/ Þo þu tuistrer þiñe Samkundu/ þa giefur þu hafr hana saman aptur/ z munt hana bevara/ suo sem Hirdereñ sijna Hiord/ so ad þijn Hiord verdur taleñ wt og jñ.

O/ fagned nu Saudakorn Hirderſins Jesu Christi/ z vered glader/ þuiad þier haſed dygguañ Hirder/ hañ kañ ad de yda og lijfga aptur. Hañ kañ ad særa og græda aptur. J siñe Reide sæcer hñ eñ j siñe Nad myskunar hañ sig yper þa.

O DRottiñ Jesu/ þu allra trw aste Hirder/ hamla þu Ulfenum sem þijna Hiord vill sundur slijta/ og beit þ añe Ni ord j Nædum/ hallt oss saman/ og ver nda oss sem þiñ Auga stein/ Og tak oss þijna Hiord wt Vilegd þessare/ jnn t

 þad

þad eilijfa Sauda Nws/ Amen.

Um Gang Drottins yfer vm Lækin Cedron.

PEsse Lækur/ hañ reñur a mille Jerusalem og Fiallsins Oliveti/ ofan ept er einum Dal/ heþur Nafn feinged af Myrkre/ og sem lijklegt er af Dim̃u Vatne/ eda vegna þess hañ hefur rūñ ed j diwpum Dal/ og med Skoge voxen um kueim megeñ.

Nier hlytur þu Saal mijn ad lijta m Bak aptur j þad gamla Testamentid til Kong Davids/ hver ed var Fyret myndan Herrans Christi/ þa hañ af Achitophel sijnum ædsta Radgiafa a Kiærasta Vin/ forraden og suikeñ var/ o̅g af sijnum eigeñ Syne fra Lande og Eydum wt rekeñ/ þa gieck hañ einmi̅t med sijnum Vinum og Footgangandi Pienurum yfer vm þeñañ myrkua eda suarta Læk Cedron/ til þess Vidsmiors vidar Fiallsens alment nefndest Oliveti. Nañ gieck med allskonar Pijnu og hry gd

Ad/med ſkyldu Andlite/ grieť ſarlega/ og bar vpp ſijna Neyd ꝑyrer Gude/ bad j mote Achitophel/ eñ gaf ſig þo audmiukelega vnder Guds Nadugañ Vilia/ þolde Bolvan og Nœdyrde Simei/ hu er David grijta vilde/ og Bloodhund kallade/og eitn Trwlauſañ Mañ/ vid huertum hañ þagde ſem añad Lamb/ 2. Sam. 15.

Sia mijn Saal/ þañ ſama Gang geingur hier þiñ Frelſare/ ſa riette Iſra els Kongur/ og ſa Elſkunadur Drottins/ og fullkomnar þeſſa Fyrermyndan j allañ mata/ Þar hañ af ſijnum Lærdſueine ſuikeñ var/og af ſialfs ſijns Folke til Dauda dreigeñ. Mun þu þig Saal mijn/ gleymm ecke þeſſum Nrygdar Gange Davids og Herrans Chriſti/ Þui Chriſtur er vndan geingeñ/ þui hl ytur þu ad fylgia honum epter.

O þu Myſkunſame Jeſu Chriſte/ huad margañ Nrygdargang a madur Chriſtiñ fyrer hendum/ j giegnum Fre

 iſting

eistingar og Krossburd/ Sotter og Vesolld/ Hungur og Anaud/ Smæn z Spott/ Jæ/ j giegnum Neyd og Dauda/ þyrr eñ hañ komest þeñañ Eymdardal Heimsins æ enda/ sem suo næsta dimmur og þraungur er.

Hialpa þu mier Drottiñ Jesu Christe/ ad eg þolenmodur sie a mijnum Vege/ og j Lijtelætenu þier fylge/ suo sem þijner Lærefueinar. Og þa eg geing j Myrkrañs Dal/ lat mier lysa Geysla þiñar Huggunar/ Fær mig þa aptur j Lioſed/ so eg mña Lyst meige æfenlega hafa a þiñe Nad.

Drottiñ aminnar Petur fyrer Ofrausk sem hañ hefur æ sialfum sier/ og seiger hönum ꝥ siet hryggelega Fall.

Hier skalltu adgiæta mijn Sal/ hu ad misg S. Petur/ og adrer treystu uppa sig/ Sia hier huad Holld z Blod giører. Þui þa Drottiñ liet a sier heyra/ huørsu ad aller þeir mundu a siet hnyklast

hneyklast/ og ofergiefa sig/ þa læt þad S. Petre þungt/ lijka sem Jesus trydde honū so lijtt/ byþst þar ꝼ til/ ad hn̄ vilie ꝼ þa alla/ Herranum Christo/ lijka vel j Daudanū fylgia/ Og slijkt hid sama sogdu aller Lærefueinarner. Eñ litlu sijdar þa adfram̄ kom/ þa reyndust þeir j Reyndene/ so sem Nieren̄ reinest sijnū Vngum.

Þar aꝼ sier þu Saal mijn/ huad miog vier meigum treysta vppa vort Holld ꝛ Blood. Sañlega er Mañsins Hiarta stollt/ eñ þo blautt og hrædt/ huor kañ þar vm ad huga? Stollt er þad a med an vel geingur/ þui þad er ecke hægt ad temia edur stilla/ þad fylger sijnum eig eñ Vilia/ og lætur sier ecke seigiast/ eñ ragt ꝛ blautt er þad þa jlla geingur/ j þui er ecke añad eñ Vijl og Volgur/ þa reñur þad ꝼyrer einu þiotanda Lauf blade/ og ef mogulegt være j giegnum eitt Jarnmwr.

Eñ þu Drottiñ Jesu ert sa sem vor Hior

Hiortu grundar/ z vor Nyru rannsakar
þu þecker oss alla/ þu þarft ei vitna ad
leita vm neitt. Eingenn þecker sialfann
sig/ enn fyrer þier erum vier aller obuld
er. Þu þecker minn Gotustig/og veist
Huad eg mune lata giort edur ogiort/
allt til Endadags. Greid þu Gotu mij
na epter þijnu Orde/ og lat ecker Ran
glæte drottna yfer mier/ leid mig j þijn
nu Riettlæte/ z lat mig ecke falla j Syn
nd a Synd ofan. Tak fra mier huad
mier skadlegt er/og gief mier huad mig
bata kann. Gief mier þad Hiarta sem
þig otteſt/ Þad ſine sem þig elske/ þad
Vit og Skyn/ sem vm þig huxe/ þaug
Eyru sem þier hlyde/ þaug Augu sem
skapnan a þig horfe. Eg befel þier a
Hendur j Dag og alla Tijma mijna
Sal og Lijf/ Syn og Heyrn/ og oll skil
ningar Vit/og alla Salarennar Kraf
ta/ Ord og Giorder/ allt huad eg hefe
jnnra og ytra/ Minne og Sinne/ Trw og
Traust/ z alla Lijfs z Salar stadfest
þel

Fel eg j Hǯna Megtuga millda Nǫnd vernda þu þad z vardveit Dag z nꝏtt huorn tijma og Augnablik/ hiedan j fra og ad eilijfu/ Amen.

Vm þaſ Graſgard Gethſemane ſem lygdeſt Vidſmiǫrs preſſa.

Þeſſum ſurſum kom Jeſus med ſijnū Læreſuemum/ til Vidſmiors Preſſu ſtar/ Gethſemane/ j þaſ Alldengard ſem þar war/ er þad haſ villde fordaſt ſijna Hǯnu/ helldur ad þeir ſkylldu þeſſ ſnarara yſtā haſ. Þuí bæde Judas z nꝏlega huor Madur viſſe/ad haſ var vanur opinlega ad vera j þeſſum Gras garde/ j huorium haſ eplauſt opt hef ur bedeſt fyrer/ og ſig til ſinnar Hǯnu bwed.

Nier ſkalltu athuga/ Sal mijn/ ad þad er eingeſ Markleiſa/ad Herraſi Chriſtur er med ſijnū Læreſueinum til Vidſmiörs preſſuſtar geingeſ/þui þar med avijſar Chriſtur/ad haſ eine ha fe Vijnþrꝏguna troded/ og eingeſ af

Folk

Folkenu medur honum. Þar var hañ pressadur med Guds Reide/ og so fergð ur vnder Byrde vorra Synda/ ad hann sueitteft Bloodenu.

O Drottiñ Jesu/ þu ert ad sønu Kongur allra Konga/ og Drottiñ allra Drottna/ eñ þu hefur þo troded Wijnþrung þeirrar hrædelegu Grimdar Reidi Guds Fødurs. Þu ert sa riette Wijnvijdarklase/ sem Josua og Caleb af þui Fyrerheitna Lande wtbaaru/ og so vart þu pressadur og fergdur/ ad Vatn z Blod raū af þijnum Lijkama. Þetta er sa ædla Vokue/ sem vor Hiortu endurnær og lijfgar. Endurnær þu mig Drottiñ med þijnum Vokua/ og dreif honum a mijna maddu Saal/og lijfga hana med Lijfsins Vatne/og hreinsa mig med þijnu Blode.

Eñ skalltu hier athuga mijn Saal/ ad so sem Drottenñ leidde sijna Lærersueina til Vidsmiors Pressunar/ suo leider hañ opt og ostalldan sijn Born til mot

lælis Preſſu Kroſſ og Motgangs/ vnd er huorre Preſſu þaug ſo pergiaſt/ ad Tæralækerner oſpart giøra ad reka.

Þar fyrer ſkalltu mijn Sæl hlijdenn vera/nær ſem Drottiñ ſetur þig j þeſſa Preſſuna/ z leggur þig vnder þetta mot gangs farg/epter ſijnum nadugum vil ia/ Þui þad mattu vita/ad þad er þier fyrer beſtu. Ja/Drottiñ Jeſu/So kre iſter þu vt mijnar Andvarpaner/ z kieſt er mier ad bidia/So lætur þu mier leid aſt þetta forgeingelega Lijf/ og langa epter þui eilijfa.

Gief þu mier DRottiñ/ vnder þijnu Farge og þiſſe Preſſu þolenmodum ad vera/og þitt OK viliuglega ad bera. Kieſt þu mier ad þeckia/ ad vier j Ver olldeñe Angiſt hliotum ad hafa/ z gie gnum marghalltadar Hørmungar hli otum vier j Guds Rijke ad ganga. Eſt þo þu mier Byrde a Herdar legger/ þa hialpa þu mier ad bera hana/ A men.

Vm þañ Grasgard / j hvørium Drottiñ vard þangeñ.

HVørt er nu þiñ Vñuste geingenn Saala mijn? Vid viljum leita ad hønum. Miñ kiærasti hañ er nu geingiñ vt j siñ Grasgard / Ja / j eirn Alldengard er hañ geingeñ / ad hñ skiemte sier j Grasgardenum og plocke Liliurnar. Sia hier mijn Saal / Eins z þijni Eva vppkomst j Alldengardenum Paradijsar / So lijkade Drottne sijna Pijnu j Grasgardenum ad vppbyria / suo hañ med sijnum Bloodugum Sueita afreka de þier Rwm og Vist j Paradijs.

Þad er z sumra Meining / ad Kieñe meñ Gydinga hafe att þeñañ Grasgard / z hier lated geyma sitt Slatrunar Fie / til Daglegra Fornfæringa. O Jesu Guds Son / saña Guds Lamb / Nu arsu viljuglega þu nalæger þig vorum Slatrunar og Fornfæringar Saudñ? Þu villder ecke vanda þad vdruvijs / eñ lata sækia þig þangad j Grasgarden.

Þesse þinn Hrygdargardur/ er mier þag
ur Alldengardur/ og j þýnum Angist
argarde gledur sig mijn Saal/ huar af
hun safnar Huggunar Blomstrum/ &
Liljum Fagnadarens.

Haf þig til Vegar mijn Saal/ & fylg
þýnum Bñusta/ gack med þýnum Bñ
usta til Vidsmiørs Fiallsins/ med þýnu
Hiarta/ og arka j hans Alldengarde/
Hugga þig med hans Angist/ og gled
þig med hans Hrygd/ þui hans Hrygd
færer þier eilijfa Glede/ og hans Ang
ist eilijft Riettlæte.

Lættu Drottinn minn/ Saalu mijna j
þýnum Vidsmiørs Garde optlega minn
ast/ og huxa vm þýna hrædelegu Hel
iar Pijnu & þitt Dauda strijd/ sier þar
inne j Lijfe & Dauda ad hugsuala/ Amen.

Drottinn hlijfer þeim veyku Læresuein
um/ enn took med sier þria þa Hell
stu j sinne Angist.

ÞEsser þrijr voru/ Petur/ Johannes &
Jacob/ þeir sem ædur a Fiallenu Ta

bor Høpdu sted pa Nimneſku Dyrd Ne
rrans Christi/og hans dyrdarlega Be
Uoe/ og pa haſi Jairi Dotter af Dau
da vakte. Þesser voru þeir hellstu Lare
sueinar/ Petur sa hellste/ Johañes sa
kiærasté/ sem med sijnum Brodur Ja
cob/naut bonar sinar Modur Salome/
ad þeir mætti gañga næst Herranum
Christo/ eñ ecke j Veralldareñar Nar
vegum sem þeir meintu/ helldur j Pijn
ufie/ Ecke j stundlegre Vellyßting/ hel
ldur j Krosse og Motgange/ so þeir sig
med Skijrn Drottins skijra liete/ z hñs
Kaleik drycke/ hans Daudans Angist
z Mañlegañ Veykleik sæe/ Eñ hind
þa veykare voru af sl' hier Drottiñ hia
Gethsemane bijda og huijlast/ þui þeir
voru eñ þa veyker/ Sorgbitner og Su
efnþurfande.
O Drottiñ Jesu/ þu kallast med rie
ttu dæsamlegur/ Þui øll þijn Verk eru
furduleg/ og þu fer furdanlega med þij
na heilaga. Þa þu elskar/ þa agar þu
og

og Doomureñ byriast a þijnu Nwseo Þess Heilagre sem þijner eru/ þess meite er Motgangureñ. Þess sterkare sẽ Trweñ er/ þess øflugre er Freistingeñ þess kiærare þeir eru Christo/ þess meite er Sorgeñ. Þui þijner Heilogu eru þijner Strijds Kappar/ og Christner Riddarar/ þu setur þa j øndverdre Filkingu/ og leggur vppa þa þaug hellsiu þyngst af þijnum Krosse. Ad søñu Drottiñ Jesu/ þad er þiñ Vilie/ ad þeir skule lijda med þier/ og med þier til vegsemdareñar vpphafder verda/ ad þeir næst þier beriest/ og med þier þa Dyrdareñar Koronu ødlest.

Drottiñ miñ Jesu/ þu þecker mig allra best og veitst miñ Vanmætt. Ef leggur þu myked vppa mig/ þa ertu trior og bregst ecke/ og þu hialpar mier ad bera þad/ Leggier þu mier lijted vppa/ þa veitstu samt/ ad an þiñar Hialpar/ kañ eg ecke ad bera þad. Miñ Gud/ læt mig ei freistast yfer Megn fram/ og ecke fremar eñ þijn Vilie mier hialpar vnder ad rijsa/ Amen.

X Cap.

Um þad Kualaþulla Dauda striid Christi/ hans grætlega Bæn og Bloodugañ Sueita/ a Vid smiørs Fiallenu.

OG Jesus took til sijn Petrū/ Johañem/ og Jacobum/ þa tuo Sonu Zebedei/ og took til ad verda hryggur/ skialfa og hrædelega ad kueltast/ og sagde til þeirra/ Mijn Saal er hrygg allt j Dauda/ Vered hier og vaked med mier/ Bidied so þier falled ecke j Freistne.

Og hañ gieck þra þeim/ suo sem vm eitt Steinsnar/ þiell fram a sijna Asionu nidur a Jardu/ og bad ef mogulegt være/ ad su Stund mætte hia lijda/ og sagde/ Abba kiære Fader/ allt er þier mogulegt/ Tak þra mier þeñañ Kalek/ Þo ecke huad eg vil/ helldur huad þu vill. Og hñ kom aptr til sijña Lærisueina/ og fañ þa sofande/ og sagde til

Þet

Peturs/ Simon sefur þu/ Gastu ecke vakad eina Stund med mier/ Vaked z bidied/ so ad þier falled ecke j Freistne/

Andeñ er Reidubueñ/ enn Holldeð er veykt.

J aňadſiñ gieck Jesus j burt/badſt fyrer og ſagde/ Fader miñ/ ſie þad ecke mogulegt/ ad þeſſe Kaleikur lyde hia mier/nema eg drecke hñ/ þa verde þiñ Vilie. Og hñ fañ þa eñ ſofande/ Og þeirra Augu voru hallden af Suefne/ og viſſu ecke huoriu þeir ſuorudu hon um, Og hañ liet þa vera/ gieck burt z bad j þridia ſiñ ſomu Ord ſem fyrr/Fa der/vilier þu ſuo/þa tak þeñañ Kaleik þra mier/ Eñ þo verde ecke miñ Vilie helldur þiñ. Eñ honum byrteſt Eing ill af Himne ſa ed ſtyrkte hañ. Og þar kom ad hñ ſtriddde vid Daudañ/ z bad aꝼ aplegar. Eñ hans Sueite var ſem Bloddropar og þiellu a Jørdena.

Og hañ ſtood vpp fra Bæneñe/kom til ſinna Lærefueina/ og fañ þa ſofande fyrer Hrygdar ſaker/ z ſagde til þeirra Vilie þier nu ſoþa og huýlaſt? Þui ſo þe þier? Þad nægeſt/ Simeð/ ſu ſtund

er

er komeñ/ ad Mañsins Son mun sel
kast j syndugra Nendur/ Standed vpp
og latum oss bara hiedan. Simed/ sa
ed mig suijkur haf er nærre/ Eñ bidied
pier/ so ad pier falled ecke j Freistne.

Eintaled.

Nuada Merke sie til pess/ ad Drottiñ
hafe vid Dauda ñ og Helvijtis Kuol
barest j Grasgardenum.

Heyred til allar Pioder (seiger Drottiñ j sijñe Angist) z skod ed mijna Nrelling/ pier sem fr añ hia ganged/ og athuged huort nockur Kuøl er sijk/ sm mijn Kuøl sem mig spent hepur/ Narm. Iere. 1.

Avuij Drottiñ Iesu/ pu mæte Nial par Mañ/ Nuada Mañe vare nu sa/ sem pijn beyska Pijna geingur ecke til Hiartas? Jæ mijn Sæl/ pad er vel satt ad pijns Frelsara Kuol og Angist sem hañ hafde a Vidsmiors Fiallenu/ kañ eingeñ riettelega ad hugleida/ auk hell

 dur

dur med Ord ad hafa. Eñ þo vill hñ og þui hefur hañ lated hana opp skri fa/ ad-vier skulum þad lesa og þar vm hugsa. Þarfyrer/ Sæl mijn/ giør þig reidubuna/ les þetta med Gaumgiæfne og lat þier til Hiarta ganga hans Lijþ søgu/ og þier i Miñe setier þaug Aud kieñe/ sem hans Kuol og Angist audsy na/ huoria hañ leid a þui Widsmiørs Fialle/ og eg vil nu opptelia.

1. Þad fyrsta Audkieñe/ edur Mark til hans Hiartans Angistar/ eru þau hryggelegu Ord Gudspiallamañaña/ med huørium þeir villdu hans bitru Hi artans Þijnu wtmæla/ og segia. Og hañ (Jesus) took til ad verda hryggur/ tifra og kueliast. Þar verdur ei med Ordum nær komest/ Þui þungt er hryg guum ad vera/ þyngra er ad skialfa og tytra/ Þad þyngst ad kueliast i Hug & Hiarta. Drottiñ Jesu/ Huad hrygg ur varstu miña Synda vegna? Huorsu titrader þu fyrer þeirre grimu Dauda

ns Angist/ Og huorsu kualdest þu j Huga z þitt Salu/ fyrer grimdar Reide þijns Fodurs.

2 Pad añad Mark og Audkienne til hans Hiartans Pijnu/voru þesse hans eigenn Ord. Mijn Sal er hrygg allt j Daudann. Ach/ DRottinn minn Jesu/ Helvijtis Bond lau a þier/og Fiotrar Daudans hafa Magt peinged yfer þier.

3 Pad þridia Mark z Audkienne hier til/er pad Hormulega Kall/og su sar grætelega Bæn/sem hann hafde j þriar reisur/seigiande. Abba minn Fader/allt er þier mogulegt/tak þennann Kaleik fra mier/ þo ei sem eg vil/ helldur sem þu villt. O Drottinn Jesu/ Huad vmhug umarsamleg eru þesse þijn Ord/þar þu offrader og badst/ sokum þess hrædelega Kuijda/ ad þinn Himneske Fader villde med odru mote Mannkyned endurleysa so þier hlijfst yrde/ O þu allra helgast ta Asiang/huoria aller Einglar tilbi

 dia

dia/ Huorſu lagder þu þig nidur a Jo
rdena? Huorſu folnader þu af Kuol og
Angiſt? J huada Eymd ratader þu?
4 Þad fiorda Mark og Audkieñe hi
er til/ er þad/ Hañ ſtod ſo opt vpp af
Banenë/ gieck ſuo fra og til ſiña Lære
ſueina/ med ſtoorre Angiſt og Sorgar
vïlle/ vitande et huad hañ ſkyllde giøra
gieck aptur og fram̃ fyrer Harme/ gieck
vpp og nidur/ langt og þuert vm Graſ
gardeñ i Suartnættenu/ þotte gott ad
Læreſueinarner ſkylldu ſkrafa nockud/
og villde þar med Huggunar leita a ſin
ne hrædelegre Kuol og Angiſt/ og ſkip
ade þeim ad vaka og bidia/ bar ſig ſuo
Hormulega/ og leitade Huſlldar/ ſo ſem
eirn Daudſtukur Madur leitar ſier ſkiu
eda tolf Hagenda a einum Deige/ edur
eirnre ſtundu.
5 Þad fimta Mark og Audkieñe er
þad/ Ad eirn Eingell af Himne kom
nidur ꝛ ſtyrkte hañ. O/ Sia þar miñ
Sæl/ huorſu Drottiñ hefur ſig liſtelæ
kad

kad/ Skaparen̄ þiggur Styrk af Skie
pnun̄e/ Herran̄ af sijnum Þienara. Ad
vijsu/ þa ertu nu minne Hattar orden̄ en̄
Einglarner. Og þijn Hiartans Ang.
gist var suo stoor/ ad þu gast ei leingur
an Huggunar og Styrks/ vnder hen̄e
stadest.

6 Þad siötta Mark og Audkienne ha
ns Angistar er þetta/ sem skrifad stend
ur/ Han̄ hafe striijdt vid Daudan̄. Dr
ottin̄ JEsu/ þu ert su Hind/ sem sneist
endis var epter run̄ed/ og þeir Helvijt
sku Hundar plycktust vtan vm þig/ Dr
afullen̄ med sijnu Spiote/ Dauden̄ med
sijnum Brodde/ og Logmaled med sinne
Bolvan/ þesser söktu ad þier/ og Helvijt
te villde suelgia þig j sig.

7 Þad siounda Mark og Audkienne
hans Angistar er/ Ad hans Sueite
var sem Blooddropar fallande a Jorde
na. Heyr þad og athuga mijn Sal/
Soddan Dæme eru ecke skied fra Heim
sins Upphafe. Þar var Hrygd yfer
allt

allt fram̄/ Angist og Hiartans Kuøl o
ūmrædeleg/ langt yfer allan Mennskan̄
edur Einglana Krapt og Mætt. J
þessum hans Sueita/ hefur allur hn̄s
Mattur og Megen̄ slitest/ hiadnad/
og þornad/ so sem þurt Leirkier/ z hn̄s
Tunga hefur klemd vered vid hans
Gom.

Eg helld ad søkiu mijn Sal/ ad þet
ta sie nog Mark og Audkienne til hans
hrædelegu Hiartans Kualar/ sem han̄
j Grasgardenum þolde fyrer oss. Vel
vader hliota þeir fortøpudu Villumen̄
ad vera/ þyrer huørra Mun̄ Diøfullin̄
hefur Þijnu þijns Lausnara spottad/ z
seigia læted/ hun hafe ecke vered neina
ad Yfervarpe/ en̄ eingen̄ Alvara. En̄
einum krenkum Manne syndur/ þa nock
ur missrygger/ og eige vorkienner hans
Veykleika/ Mun þad þa ecke synnda
þier Drottinn minn̄ Jesu/ ad slikt þier no
ckur giora skule/ þu sem̄ þad hrædelega
helvijska Blodbad saklaus þolder fyrer oss.

D

O Drottiñ miñ Jesu/ miñ liufe Lausnare/ Huad stor var þijn Hrygd? Huad hrædeleg var þijn Titran og Angist? Huad ognarsamleg var þijn Hiartans Kuøl? O þu gode Herra Gud/ Huad Eckafullur varstu? Huad þüg er þijn Pijna? Huad sarer voru þijner Harmar? Huad hørmulegar voru þijnar Pijñer? Ja/ allt þetta var meir og freka en nockur kune þad riett ad huxa/ ẽ sijdur ad tala þar vm.

Søk z efne til slijkrar Hrygdar Angistar z Harmkuællingar Drottins.

HVad hafder þu þad giørt/ Drottiñ Jesu/ ad þu þyrfter so ad bera þig? Huad hræddest þu? Huadan kom þijn mykla Hrygd? Hræddest þu Daudañ? Kuijdder þu vid Pijnune? Varstu ecke til þess j Heimeñ komeñ? Hapder þu ecke þess vegna teked vor? Holld a þig/ ad þu med þijnum Dauda skyllder yfervin̄a vorn Dauda/ og giøra þad holpẽd sem tapad var? Huad hefde oss sto

dad

þad þitt Hollogan/ eþ ad Endurlausn̄ eñ sem med þijnu Blode ordeñ er/ hefde ecke þar med fylgt? Hefder þu ecke Or ottiñ smackad þessa Daudans Kuol z Helvijtis Angist/ og þolad þetta Blod bad/ Huor hefde oss fra Helvijte frelst ad? Hefder þu ecke Daudan lided/ hui er hefde þa leyst þa sem þu elskader so prekt. Langade þig ecke epter þijnum Dauda? Þu sagder vid þañ sem þig sui eik/ Huad þu ætlar ad giora/ þad giør þu snart. Þui skielfest þu so miøg? Ja Herra Jesu/ miøg ertu olijkur þijn um heilogum Pijslarvottum/ sem med større Glede hafa geinged til sijns Da uda/ og suo sem hlæande sitt Lijf læted? Eg bid þig DRottiñ miñ/ seigdu z syn þu mier Søk og Efne til þessa/ ad þu varst so sadæma hryggur z Hiarta ku aleñ/ Læt þiñ Heilaga Anda kieña mi er þad ad skynia/ og j Miñe leggia.
8 Su fyrsta søk til þeirrar Hrædelegu Angistar/ Drottiñ miñ Lausnare/ hef ur

ur vered su edlelega Skielþing vid Da
udanum/ sem Mannlegre Natturu er
medþadd/ hvoria Skielþing þu einnest
(þo ad Syndlausu) j þijnu Hiarta þor
numed hefur/ Þui þu hefur vort Hold
sannarlega a þig teked/ med øllum natt
urlegum Veykleika/ ødrum enn Synde
ne. Og so sem nu Guddomurenn/ vm flu
hid þessarar Kualar/ villde samþyckia
slijka ovmrædelega Nijdne/ og lijda ad
soddann Skielþing/ Otte kuøl z Angist
skyllde yf° Mannðomenn ganga/ Þa er
ecke furdande/ þo þitt Hold hafe ecke ha
ft girnd til Daudans. Þui þad er Nat
turunn° edle/ ad þikia myked þ ad skilia
vid þetta Lijf/ Þui fordast Natturann
Daudann/ þui hun er j Vpphafe skop
ud til Lyfsins/ enn ecke til Daudans/ Nu
er ad er Skiemd og Spilling Nattur
unnar. Þar fyrer kualdest þu j þijnu Hi
arta/ ad Daudans skielþing er yfer þig
komenn.

Drottenn Jesu/ Gief þu mier þijna
nad

Nad og styrk mig j minne Daudans ne
yd/ ad eg skilie viliugur hier vid/ og deye
swo lega. En af þui ad slijkt er ecke j
minne Nende/ eda vnder minnu Hollde z
Blode komed/ þa bid eg þig/ ad verka
þad j mier/ med þijnum heilaga Anda
sa mier kiene ad leggia mig med Lijfe z
Salu/ þier einum j Walld æfenlega/
Amen.

2. Onnur Bœn til þinnar hryggelegu
Angistar/ Drottinn minn Jesu/ Var su
hrædelega og þunga Byrde vorra/ og
alls Heimsins Synda/ huoriar Gud fa
der a þig lagt hafde. Þui þo þuværer
ongrar Syndar valldur/ þa hefur þo
samt Gud Fader allar vorar Synder/
og vora andstyggelega Glæpe/ þier til
reiknad/ Þu barst vorn Siukdom/ z vo
rum Hormum hloodstu a þig. Þu hef
ur sokt þier nidur j þann diupa Saur
vorra Synda/ sem Botnlaus er/ þu va
rst staddur j þeim diwpum Botnum/ z
Watnsfalled villde dreckia þier/ Es. 53
Psal. 69.

Cain hafde ecke nema ſÿnar ſialfs Synder ad bera/ z var þo Rꜳdlaus nꜹ ollu z ſagde/ Mijn Synd er ſtærre enn hun verde ſyter giefen. Achitophel og Judas ørvilnuduſt ecke nema af þui ad þra eigen Synder voknudu. En a þig Drottinn Jesu/ var ollum vorum Synd um ſafnad/ þær lꜳu þier a Hꜳlſe/ og þui hefur þu vered ſuo Narmþrunginn.

Sem hier ſtendr Sꜳl/ Huad þeir von du hofdu forþient/ hlaut ſa Saklauſe ad lijda/ vid þui ſem þrællenn hafde til vnned/ hlaut Herrann ad taka/ Huad mannenn hafde broted/ þad hlaut Gud ſialfur ad betala og bæta. Drottinn Jesu Eg hef ad ſænu ſyndgad/ enn þu tockſt vid Refſingunne/ Eg hefe broted/ enn þu gallſt þeſſ/ Eg var drambſamur/ enn þu giordeſt Lijtelꜳtur/ Eg var hræddur vm mig/ enn þu tockſt vid Pijnunne/ Eg var ohlijdenn/ enn med þinne Hlijdne hefur þu bætt mijna Ohlijdne.

3 Þridia Sok og Efne til þinar þr

ædelegu Reydar/ Kualar og Angistar Drottiñ miñ/ var ſu breñande Ognar Re●e þijns Fodurs a Himnum/ ſem hañ hafde a ollum Heimſins Syndū-Þeirre ſiñe Reide hefur hañ allre wt yf er þig auſed/ þar þu til þeſſ eins komſt j Hollldenu/ ad taka a þig þa Pijnu og þad Synda ſtraff/ ſem oſſ Moñunum yfer Hafde hieck. Hañ lypte vpp ſiñe Hende/ ſem þyngre var eñ allt Veralld areñar Jarn og Bly/ og ſlo/ knoſade kramde / z piñde þig/ ſuo þu Bloodenu ſuettleſt.

O Herra Gud/ þungt la þad vorum Forfodur Jacob/ þa Gud glymde vid hañ og lieſt vera reidur. Huad aumlega bar David ſig/ þa Gud ad eins liet hañ ſiña nockud til ſiñar Reide? Enn þu Drottiñ Jeſu/ hafder allar Heimsins Synder/og alla Guds grimdar Reide ad bera. Þijn Augu Tarfelldu/ eñ ſa var ei neirn ſem þig ſkollde hugga. Drottiñ giorde þig ſo fullañ Eymdar a ſijn

á sijnum Reidekat Deige. Huad ond
átlegur wrskurdur/ Huad diwpur Leyn
dardomur er þettak Ad sa Ranglæte
sijndgar/ enn sa Rettlæte tekur vid Ref
singunne/ Sa Oguðlege giører jllt/ enn
sa heilage fær Apellis dóm þar fyrer.
4 Su fiorda Sok og Efne til þijns
Bloduga Sueita/ O Drottinn Jesu/ var
su hrædeléga Arms | Astrijda og Ang
istz sem Diøfullenn og hans Aakar þi
er veittu/ þuiad Gud þinn Fader yþer
gaf þig vm stundar saker/ z kastade þi
er j Helvytis Angist/ Hann hefur yþer
giefed þig j allra Ovina Hendur/ so ad
þeir plægudu z slæge þig søkum vorra
Synda/ Psalm. 8.
Þui hafde Diøfullenn allt j frame/
þui hann Kunne z nenyte sinar þusundfall
du Flærdar þier j mote. Logmalsins
Bølvan dunde fyrer þijnum Eyrum/ z
Daudans Broddur er j giegnum þijna
Sal geingenn. Helvijte villde suelgia
þig/ og eingenn var sem þijna Sal hug

gade. Jtem mijn Sœl/ þar fyrer ber hū ſig ſo hryggelega/og er lijkur þeim ſem fara til Helvijtis z ongua Hialp hafa. Hans Yferbragd er hryggeligt af Angiſt/ hafi er veſall og Vanmegna/ af þui hafi er wtſkwfadur/ og hañ lijdur ſoddan ſkielfing/ ad honum liggur vid ad orvinlaſt.

Drottiñ Jeſu/ þu varſt Harmþrungeñ/ eñ þar var eingeñ ſem þig huggade. Aller þijner Oviner heyrdu þad z glodduſt. Otte og Skielfing/ Ogn og Hrædſla voru yfer þier. Bond Daudans lagu a þier/ z Locker Belials ſkielfdu þig. Þad giorde allt ſamañ Gud Drottiñ þiñ/ ſem vorum Syndum hafde a þig hladed/og þig hafde ſellt j þui lijka Pijnu/ Pſal. 55.18.

5 Hier ad auk kiemur nu ſu pimta ſok og efne/ miñ Lauſnare/ ſem þijna Sœl z Hiarta ſo kualde/ ſem var þetta. Þu viſſer og ſaaſt þad fyrer/ ad þeſſe þijn omædelega Kuøl og Blodſueite/ mun de

de mørgum otelianlegum lyd til einſkis
Sagns koma/ Huorier þitt Blood mun
de med Footum troda/ og þÿnu Evan
gelio ecke trua. Þeir renna huer epter
ødrum/ pad mun þeim Sorger efla/ þe
ir vilia ecke taka þig fyrer ſiñ Lauſnara
Þui munu þeir j ſÿnum Syndum deya.
Ef Jardneſkum Mañe þiker myked/
þa hañ vill nockrum gott giøra/ og ſa
ſame kañ ecke ad þeckiaſt pad/ Huad
mun þier þa þikia miñ Lauſnare/ vm
þa/ ſem þÿna Velgiørninga/ Trygd
og Naſtod ecke akta/ nie a þig trwa
villa.
Sief Rad Lauſnare miñ/ og hialpa
ad þÿn Þÿna vñdfrægeſt til Verallðar
eñar enda/ ſuo ſier til þÿn ſnwe/ og þig
tilbidie allar Þioder Jardareñar. Lat
þier epter verda nockud Sæde ſem þier
þione/ og lateñ þa kuñgiora wt aþ þi
er/ huorn eirn ſÿnum Epterkomendum
ſo þeir kome z vm þitt Rietlæte kieñe.
O Drottiñ/ vert mier auñum Synda

ra nꝏdugur/ z lꝏt þyna hrædeleguDa
ydans Kusl ecke verda mier Gagn
lausa.

Huor Mismunur sie a mille Pynu Gu
vs Sonar/ z añara Pyslarvotta/sem glader
hafa geinged til synns Dauda.

SAl min/ þar sier þu/ af þui sem nu
er vpptaled/ad añara Pyslarvotta
Kualer eru ecke saman reiknade vid Py
nu þyns Lausnara/ Þui þyn Pyna D
ottins Jesu/ var þad rietta Synda Opf
ur/ og Forlykunar Offur vid Gud Al
mattugañ. Eñ Pysler þeirra heilogu
eru ecke añad eñ Packlætis Oppur/ fy
rer þyna Velgiorninga/ til ad prysa þi
tt Nafn. Þu Drottin Jesu varst so sin
Bolvadur/ og af Gude forliteñ/ eñ þe
ir eru jafnan j Guds Fognude/ Nad z
Fride. Yfer þig gieck þad hrædelega
Flood Syndaña og Guds Reide/ Eñ
þeir hofdu Guds Vingan og Fognud
j synu Hiarta/ og þui ganga þeir so gl
ader til sina Pysla.

Þu

Þu barst þa hrædelegu Byrde allra vorra Synda/ en þeir eru med þinne Þijnu Synda frij/ og finna enguan̄ Synda Þunga. Þig kualde Logmalsins Bøl van. En þa hefur þu giort kuitta og hreine. Þu mætter hrædelegū Freistingū Diøfulsins/ En þeir hafa Huggunar Anda Nadareñar/ og fulla Hiartans Glede. Þu smackader Gall og Beiskle ifa Daudans/ En þeir smacka Sætle ika þijns Heilaga Nafns. Þu varst ku aleñ bæde a Salu og Lijkama/ En þe ir ecke neina a Lijkamanum. Þu smac kader Helvijtis Angist/ z eilijfa Fordæ ming/ en̄ þeir hafa smeck eilijfs Lijfs.

Huad Christum þuingade til þess/ ad han̄ villde lijda soddan Kuøl Pijnu og Angist.

HVad dreo þig nu til þess/ min̄ Lausn are/ og þui sokter þu þier suo viliug lega j þessa hrædelegu Kuøl z Angist? a Þad giorde fyrst þijn Sonarleg Hl ijdne vid þin̄ Himneska Fødur/ þui hans

Vilia giører þu giarnañ/ og seiger/ Eg hefe sagt til Drottins/ Þu ert ad søñu DRottiñ/ Eg hlyt epter þijnum Vilia ad pijnast/ Psal. 40. 16.

2 Þar næst var þijn ommæleleg Elska z Kiærleike til vor aumra Maña/ j þui þu hefur elskad oss allt j Daudañ/ og sagt/ Vegna þeirra heilogu sem a Jørduñe eru/ og vegna þeirra Somasam legu/ a þeim hef eg alla mijna Þocknan/ Psam. 6.

Þar fyrer hefur þu Mañlega stridt/ og Høfdinglegan Sigur vuñed. Þad var wtgiørt med mig/ og eg var so sem j burtu/ Eñ þu selldeᵹ sialfañ þig min na vegna/ suo þu feinger mig leystañ/ þu elskadeᵹ mig suo frekt/ ad þu gapst þitt eiged Blood mier til lausnar/ z elskader mig meir eñ sialfañ þig/ þar þu gafst þig j Daudañ fyrer mig.

Lausnare miñ/ huorneñ kañ eg þier ad endurgiallda/ þ þu hefur mier so frelega til goda giørt/ Psal. 126.

Nu

Nu koma agiætar Kienningar

og Huggunar greiner/ sem vier skulum taka oss til Lærdoms/ af þessu Daudastrijde Christi. Og þar næst/ hvad fögur Alldin vier meigum plocka wr þessum Alldengardenum Herrans Jesu Christi Pijnu og Angistar.

Fyrst er þetta Daudans Angur Christi oss eirn Speigell/ j hverium vier lærum ad skoda Syndena/ og Guds Reide j giegn Syndenne.

So talar DRottinn minn Lausnare/ Mier hefur þu Armædu giort med þijnum Syndum/ og hefur mier Mædu auked med þijnum Misgiorningum. Eg er sa sem afmaae þijnar Ofertrods Slur/ sokum mijn/ og minnest ecke a þijnar Synder/ Esa. 43.

Heyr þu hier mijn Sal/ og lat þier ganga til Hiartans þesse Ord DRottins/ jafnvel a þig þijnar Synder/ og dragast þeirra op Hiarta. Sia/ DRottinn seiger

 er

er þier þad lioslega/og dregur þad ecke fyrer þier/ ad þu hafer honum þessa Daudans Angist bakad med þijnum Syndum/og þetta Bleodbad med þijnum Misgiorningum tilreidt.

Ad sonu Drottinn Jesu/ Eg hefe þier þessa Armædu auked/ Eg var Sok og Efne til þinnar Neygdar/ Oll þijn Kuol og Pijna kom af mier til.

Nu sie eg þad/ Drottinn minn og Lausnare minn/ huad þolenmodur þu hefur vered vid mig/ allt til þessa Dags/ ad þu ei hefur refsad mier epter minnum Verkum. Avuij Drottinn Jesu/ Huad opt hefur þu mátt med riettu dimpt j Helvijtis Afgrunn mier nidur steypa/ z. hefur ecke villiad? Þu hefur mier so næ sta Nædugur og Lijknsamur vered.

Minn Lausnare/eg jata þier allar minar Synder/og dyl ecke minar Misgiorder fyrer þier/ med þeim hefe eg þig til Reide reitt/ og þijna Grimd verdskulldad.

Nu

Nu sie eg vm sijder/ huad stor og myk ei er vor Synd/ Nu skynia eg huad al varlega Gud reideſt vorum Syndum/ Pui sijnum eigen Syne hefur han ei hlijfft/ helldur han fyrer oſſ j Daudan giefed.

Drottin min Jeſu/ þad være eingen vndur/ þo mitt Hiarta ſprynge j ſundur aff Harme og Jdran/ þa eg vm ſlijkt huga. Helvijtis Pijna kan ecke ſo ſtor ad vera/ ad eg hafe ecke ſtærre forþie nt med mijnum Illgiørdum/ Eg er ei verdugur ad kallaſt þijn Skiepna/ og ei verdugur ad Jorden hallde mier vp pe/ og mier Næring giefe. Eingen vn dur være þo allar Skiepnur Guds a Hi mne og Jørdu/ hefnde þeſſ a mier/ ſem eg hefe þier a mote giørt med mijnum Syndum.

Ja/ ad ſønnu mijn Sal/ So ſem þin Lauſnare j Graſgardenum hafde ſtund lega Hrygd/ Hrædſlu og Kualana An giſt/ Eins hliota allar jdrunarlauſar

Man

mañeſkiur j Helvyſte/ ad hafa æfenlega Hrygd/ æfenlega Hrædſlu/ æfenlega Kuol/ Pijnu og Angiſt/ Ja ad vijſu/ vm Alldur og Æfe þa þeir alldrei nei na Froo nie roo a ſiñe Angiſt.

Eins ſem Drottiñ hropade og ſagde Miñ Saal er hrygg allt j Daudann/ So munu þeir Ogudlegu og Jdrunar lauſu eilijflega hroopa og hrijna ſeig iande/ Eg lijd hrædelega Pijnu j þeſſ um Loga. Þeir munu leita ad Dauda num/ og hañ ecke finna/ þeir munu fegn er vilia deyaſ og Daudeñ mun flyia ſy rer þeim.

Eins ſem Lauſnareñ bad nakuæmle ga/ og vard þo ei j þad ſinn Bænheyrd ur af ſijnum Himneſka Fodur/ So mu nu þeir Ogudlegu æfenlega yla og æpa / þo alldrei huggader verda. Øll nand og Myſkun er þa wte og a enda komiñ þeir eru Eilijflega jnneluktir j ſijnum Kuolum.

Eins ſem Lauſnareñ barde ſt vid Da udañ

lldan med Hrelling og Angist/ gieck ap tur og fram/ hingad og þangad/ hafa nde ongua Roo nie Froo a sinne Hiart ans Kuøl og Sorg/ So munu þeir O gudlegu eilijfa Angist bera/ ad Hnijsld leika/og bifia hana ecke/ Eiturpoddur nar munu þeirra Vnderdijna vera/ og Ormarner þeirra Abreida.

Jtem/ eins og Tausnarenn i sijnu harda Daudans Strijde/sueittest Blodugum Sueita/ So munu aller Vantrwader i Heluijsku Blodbade sueitast eilijflega an Enda/ i ovmrædelegum Kuølum z Pijslum Andar og Lijkama. Þeir mu nu ei annad sinna/ enn Angist z Hrædslu Ei annad heyra enn Wæch og Wei/ Op og Jlbran/ ei annad sia enn þann grimma Dioful og Elldebranda þeirra Ogud legu/ Ei annad Lyckta þefa eda smacka nema Brælu og Brennesteins Hldu z O þeckt. Þeirra Ormur mun ei deya/ Og þeirra Elldur ecke slokna/ Guds Reide er yfer þeim. Synden þrycker þeim ni

dur/ Daudens nagar pa/ Diøfullen pij
ner pa/ Samviskan bijtur pa/ Logmaal
sins Bølvan hræder og skielfer pa/ Og
Nelvijte suelger pa eilijflega fyrer utan
enda.

O Jesu Christe/ O þu truaste Nial
pare/ O þu goode Hetra/ O minn Lausn
are/ og minn Saluhialpare/ Lattu mig
ecke deya j mijnum Syndum/ Leingdu
Alldur minn/ og hialpa mier til sannrar
alvarlegrar Jdranar/ so þijn Dyrmæt
ta og bitra Daudans Kuol og Pijna
kome mier til Nialpar/ enn ecke til Gl
otunar.

Þu hid harda Steinhiarta/ huenar
ætlar þu ad vakna? Þu Jarnhiarta/
Lat þijns Lausnara Hormung og hans
Angist/ sem hann leid þinna vegna/ gan
ga þier til Hiarta. Ef kiefter þu ecke
til þinna Synda/ þa gack til Vidsmis
ns Fiallsins/ z skoda þar þinn Lausnara
huornenn hann sueittest vnder þijnum sy
ndum/ Pike þier Synden lietth og lijtels
verd

verd/ þa gack til Oliveti Fialls. Og sia þar þad ægiæta Lausnargiallð fyr er þijna Ohlijdne/ sem er Blodeð Herrans Jesu Christi. Hygg ad og sia/ þar er eingen Synd so lijtel til/ ad hun hafe ei forskulldad eilijfar Helvijtis kvaler/ sem þier ad vijssu eru fyrerbwnar & ætladar/ utan þu j tijma jdrest þiña syndu og Misgiørda af Hiarta/ og gior er Yferboot.

Daudans Angist Herrans Christi/ er vor Huggunar Speigell/ j huørium vier meigum skoda Guds Elsku og Giæsku til vor/ & þar med ad þa Syn daña Fyrergiefning.

EMn fagna þu mijn Sæl/ & vert glød vid. Þuiad þiñ Lausnare hefur frelsad þig af þijnum Ovinum/ og af Hende þeirra sem þig høtudu.

Drottiñ er þad saña Leon af Kyne Juda/ & hefur Sigureñ uñed a þui grenianda Leone Dioflenum/ sem þijna Sæl villde giarnañ suelgia. So hefur

vor ſaſte David Chriſtus/ þañ ognarle
ga Goliath ad Velle lagt. So heþur
DRottiñ ſa rietti Michael yperſtyged
þañ gamla Dreka. So hefur hañ ht
einſad þijnar Synder/ med ſialfs ſijns
Blode/ og ſtilit ſijns Fodurs Reide.
Suo hefur hañ aptrked Logmalſins
Bolvan/og þig leiſt vr þeim Heluijſka
Pytte/ þar ſem eingeñ Huggun var.

O Jeſu/ þu eitijſe Guds Sonur/ Hu
ad Breñande er þiñ Kiærleike til vor?
Huad rijk er þijn Naad? Huad omæle
leg er þijn Giæſka? Huad ſtor er þijn
Vinatta? Huad vegleg er þijn Tru
feſte? Ja/ miñ Drottiñ Jeſu/ þu giect
ſt j borgun þyrer oſſ/ og lofader þijnum
Fodur ad bitala fyrer oſſ/ og bæta vora
Syndaſkulld. Þar þyrer ſellder þu ſia
lfañ þig j Daudañ fyrer oſſ/ og bitala
der med þijnu dyra Blode fyrer vorar
Synder/ Ja/ ecke eins fyrer vorar/ hell
dur fyrer allz Heimſins Synder. Da
udañ og Dioſulleñ hefur þu ſiñe Magt
ſuipte Verk

Vert med godu Giede/ mijn Saal/ þuí ad þu hefur øruggua Hialp. Drottinn er sialfur komenn ad hialpa þier/ z Kuinnunar Sæde hefur Hoggormsins Hofud sundur knosad/ Sonur Guds/ þitt Hialpræde hefur openberad sig/ z hefur Diøfulsins Verk nidur broted.

Drottinn minn Jesu Christe/ sem suo mióg hrelldur varst vnder minne Synda byrde/ Forda mier þeirre eilijfu hrelling j Helvijte/ z lata mijna stundlega Hormung snuast j eilijfann Fógnud/ þui þijn Hrygd hefur mier eilijfa Glede vt vegad. Drottinn Jesu/ sem hrædelega titrad z skolfed hefur/ vnder Grimdarreide þijns Fødurs/ forda mier þeim eilijfa skialfta/ hugga þu mijna skielfda Samvisku/ Lat mig j Hiartanu finna/ ad eg hef nu Frid vid Gud þinn Fødur/ fyrer þig/ þui þijn Hrædsla frelsade mig fra þeirre eilijfu Hrædslu.

Drottinn Jesu/ sem so hrædelega kualdest j þijnu Hiarta/ þa Helvijte reif vpp

sitt Sin/ til ad suelgta þig vegna minna Synda/ Forda þu mier þeirre eilijfu Ku ol z Pijnu/ Fyll mitt Hiarta med lifan de Huggun/ so ad eg alldrei j Orvæln an falle/ Þui þijn Hiartans Kuøl og Pijna hialpar mier fra allre Orvænt ing og Astrijdu.

Drottin̄ Jesu/ sem vnder Grimdar re ide þijns Fødurs/ minā Synda vegna/ Blodenu sueittest/ so allur þin̄ Mattur z Megn var j burt/ Styrk þu mig j al lre minne Anaud/ Hugga mig j allre mi ne Angist/ og lækna oll mijn Hrygdar Sar. Þui þin̄ Hrygdar Sueite frels ar mig af eilijfre Hrygd og Angist.

Drottin̄ Jesu/ Þu sem þijna Blood dropa/ liest falla a Jordena/ Latt tu þijns Oids Krapt falla j mitt Hiarta/ sem lijka er Molld og Jord/ so eg ava lt þijna sætu Huggun smacke/ ad alle sie nu kuitt og sætt fyrer þitt Blessada Blood.

Drottin̄ Jesu/ sem vegna minna Syn da

da giørdest hryggur allt j Daudan/ Gief þu mier stødugа Huggun allt til mina Aфelоka/ Lat mig med Glede þu et søpna/ og Daudan ei smacka/ z fyrer þijna Nαad til Lijfsins j Himnana jnn gånga.

Drottin Jesu/ sem bardest vid Daud an/ z mina vegna hepur smackad hans Brodd/ Hialpa þu mier/ so ad eg man lega strijde/ og ad eg j giegnum Daud an komest til Lijfsins/ Þui med þijnum Bardaga hefur þu mier Sigurenn fein gid og afrekad.

Drottin Jesu/ þu sem j þijnum Da udans Bardaga so badst akaflega pyr er/ og alvarlega/ Fyll þu mitt Hiarta med Bænarennar Anda/ so ad eg an Af lats bidie þig millde Lausnare/ vm goo da og gledelega Heimfør/ So eg ødlest godan Christelegan Afgang af þessu Heime/ Og þa mijn Daudastund er fyr er Hende/ þa vnn þu mier ad eg þig af Hiarta akalle/ og þig med Munenum

 jata

sᴂle/ So mitt Lijf endest med Truarinn ar Andvarpan/ og Sᴂlenn j þinna Em gla Hondum boren verde j þitt Himn eska Rijke/ Amen.

Daudans Christi Angist kiener oss/ ad Medalgangaren sie sannur Gud z sann ur Madur.

HJer skalltu lᴂra minn Sᴂl/ ad þinn Medalgangare og Lausnare/ sie bæ de sannur Nᴂtturlegur Madur/ z sann ur Nᴂtturlegur Gud/ j einne osundur skilianlegre Personu. Pad hann sie sann ur Madur/ pad sier þu af Otta z nᴂtt urlegum Kuijda/ sem hann hafde forer Daudanum/og af þeim stora Beyklei ka/ sem hans Bloodugur Sueite a h̄o num audsynde. Ad hn̄ sie z lijka eirn et lijfur Gud/ pad kantu þar af ad vita/ ad hann af slijkre Helvijtis Angist z D seigianlegre Astrijdu/ vard ei yfersti̇gin helldur stood hann pad af sier/ yfervan þessa Astrijdu/ og awrekade storann Fa gnadar Sigur.

Ja

Jaa myn Saal/ Slykañ Almattug añ Medalgangara hlutum vier aller ad hafa/ sem bæde være Gud og Madur/ ellegar hefdum vier eilijflega j Syndenne Deied. Madur hlaut hañ ad vera/ so ad Guds Riettlæte yrde fullnægia giord/ Huiad sokum þess ad Madur hafde syndgad/ þa hlaut sa Madur ad vera/ sem þar fyrer skyllde lijda. Eñ sa sami hlaut og lijka Gud ad vera/ þui eingiñ einfolld Skiepna/ huorke a Himnenum ne a Jordu/ kuñe Guds Grimdar Reide ad bera/ Syndena burt ad taka/ Diefulen ad sigra/ Daudañ ad yfersteiga/ Helvijte nidur ad briota/ og þar j mot Guds Foodurs Reide ad stilla/ Eilijft Riettlæte aptur ad giefa/ vid Gud ad tala/ til hans hægre Handar ad sitia/ Þañ heilaga Anda ad senda/ þad eilijfa Lijf ad giefa/ Truadra Bæner og Andvarpaner ad heyra/ Mañañna Hiertu ad rañsaka/ Christelegre Kyrkiu ad safna/ hana ad vernda og Saalu

 holpna

hialpna ad giora Eilſkblega.
Og þo nu ſoddañ Kuñde og Angiſt/ Hrygd og Bloodſuette eigenlega tilhe yre þeirre eine Mañlegu Nattuiruñe/ þuiad hun ein kañ ad lijda/ eñ Guddom leg Nattura ecke/ þa heſur þo ſamt Guddomm eñ/ eda ſu Guddomlega Nattuirañ ſier þad ſama tillagt og eignad/ Þuiad a Angiſtar og Hrygdar Tijma num huñldeſt hun/ þad er/ giordeſt ſuo ſterkt viliug og hlijdeñ/ ad hun liet ſlij ka Hrygd og Pijnu koma yfer Mañdo meñ/ edur yfer þa Mañlegu Natturu Chriſti/ og vnder þuilijkre þungre By rde/ ſkudde og vid hialpade Guddomleg Nattura/ ſo hun geinge ecke til gruñ ... So er nu vor Endurlauſn/ alſre Per ſonuñe/ þad er bæde Gude z Mañe Je ſu Chriſto ad þacka.
Loſadur ſiertu Drottiñ Jeſu/ ſañur Gud og ſañur Madur/ ſem þig j Dauð añ fyrer oſſ heſur giefed/ og oſſ Eilijft Hialprade afrekad/ Amen.
Dauda

Daudastrijded Christi er Speigell all ra Truadra/huørier sijna langa Æpe ver da eirnen ad strijda/og skulu med Christi Sigur vinna.

MIn Sal/ So sem vor liufe Lausnare hiellt Strijd a Vidsmiørs Fiall enu/ vid alla sijna Ovine/ med stoorre Nrygd Alvøru og Arburdum. Suo skalltu vita mijn Sal/ad þu hlijtur ad strijda þijna langa Æfe/ j mote þijnum Ovinum/ þui hafe Synden sest ad þijn um Drottne/ þa lætur hun þig ei Nlut lausan. Nafe Guds Reide þuingad han/ þa kiemur hun fram vid þig. Nä fe Diøfullen freistad hns/ þa mun hn ecke hlijfa þier. Nafe Daudenn hrellt þinn Lausnara/ þa mun hann og hrella þig. Nafe Nelvijte viliad suelgia han/ þa mun þad og vilia gleypa þig. Nafe þinn Lausnare Kross og Motgang lided hier a Jordunne/ þa mätu þad eirnen fyrer Nondum. Nafe Nolld og Blod þijns Lausnara hafi Kuijda og Nrelling

j hņs hrædelega þungu Daudans ſtrij de/þa muntu eirneñ til þijns veyƙleika piña verda.

Sia þar myn Saal/ Aller þeſſer eru þijner openberer Fiandmeñ og Ovijner ſem daglega vid þig Holmgøngu hall da/og a þig ſtrijda.

O Jeſu/ ſañarlega hefe eg ecke ad eins vid Hollđ z Blood ad beriaſt/ hell dur Storhøfdingia/ þa ſem j Heimſins Myrkrum rijkia/ Ja/ vid þa Illſku Anda vnder Himnenum. Eñ þu Dr ottiñ miñ Frelſare ert ſa riette Jona tas/ſem Philiſteis hefur ſlag veitt/ eg er ad eins þiñ Skiallđſueirn/ Hialpa mier/ſo ad eg brwke riettelega þijn Vo pn/ z Maňlega fylge þier. Þu ert miñ riette Meyſtare/ Vñ mier ad eg lære Strijđs Atferđena af þier(og med þin ne hialp mijna Ovine yferviñe. Iklæđ þu mig þijñi Herſkrwda/ z ſtyrk mig ſo eg giete ſtađeſt þa Oſtundeñ ad høndū kiemur/ z ad eg kome ollu vel til leidar j Holmeñi hallda.

Huada

Huada Vopn og Veriur Herrañ Christur hafe haft/ þa hañ bard est vid Daudañ/ Dioffulen og Syndena/ Su ds Reide og Helvijte/ Og huørta Atþerd hañ hafe/ ad koma Vopnum fyrer sig sem vier skuluñ af hønū læra.

Strax sem Drustuñe took/ þa tek ur þad til ad bidia.

Egg þad vel a Hiarta mijn Sæl/ ad ef þu ratar j nockra Afstrijdu/ þa kalla þu a Drottiñ/ Drag ecke vndan þijna bæn og vert ecke sofande j þiñe Neyd/ Stat þu vpp og kalla a Gud þiñ/ þa mun Drottiñ þier ad goodu Athuarfe verda. Akalla hañ j þiñe Neyd/ og mun hañ frelsa þig. Þuiad Bæn þeirra Naudstoddu z aumu smiŋgur j giengum Skyeñ/ og nemur ei stadar fyrr eñ sa hædste alsijtur hana.

O Drottiñ Jesu/ Vthell yfer mig þijnum Anda/ Anda Nædarennar og Bænareñar/ suo ad eg Daglega byge

mijn Knie pyrer þijnum og mijnum Fødur/ sa sem kallast hiñ retter Faderen yper øllum þeim sem Born kallast a Hime z Jordu. Lát mig fyrer honū beygia Knie mijns Hiarta j allre Neyd og Naudþurpt/ og heiløgum Hønd um til Himna hallda/ an Reide z mog lunar/ med stødugu Trauste/ og þeirre Trw/ ad allar mijnar Bæner verde af þijnum Fødur Bænheyrdar j þijnu Nafne/ Amen.

Hañ giørde sijna Bæn ap sydis alleina.

HAñ skilde vid sijna Læresueina/ z gieck fra þeim/ so sem eitt Steinkast kraup þar nidur og piell til Jardar a sijna Astanu og badst fyrer. So skalltu giora/ mijn Sal/ þa þu bidur til Guds j þiñe Neyd/ Far þu ecke sem Hræsnarar/ huorium giarnt er ad standa z bidia j Samkundum og a Gatnamotum so adrer siae þeirra Heilaglek. Eñ þa þu villt bidiast fyrer/ gacktu j þitt Leinkammar

þar Nerberge/ z lꝍt Dyrnar aptur ep
ter þier/ z akalla so þiñ Fødur j Leynd
um stad/ og þiñ Fader sem ser þad j
Leyne er/ mun þier vmbuna openber
lega.

Hañ bad med faam Ordum/ enn
þo miøg Hiartnæmum.

OG J var þiñ Lausnare margtaladur j
siñe Bæn miñ Sæl. So skalltu og
giøra/ Þa þu bidst fyrer/ skalltu ecke
blapra margt sem þeir Heidnu/ þui þe
ir meina þa sie þeirra Bæn veitt/ ef þe
ir eru margorder/ Þess vegna skalltu ec
ke lijkiast þeim/ þui þiñ Fader veit hu
ørs þu þarpt/ fyrr eñ þu tekur til ad
bidia.

Drottiñ hiellt a siñe Bæn/ So
ad hañ bad þrisuar.

LÆr þad miñ Sæl ap hønum/ a þiñe
Bæn ad hallda/ z a Hialp Drottins
ad vona. Sia þiñ Lausnare badst fyrer
þrisuar/ med somu Bæn/ og þess leing
ur hañ bad/ þess akaplegar bad hañ.

Hialpa mier Drottiñ Jesu/ ad eg ꝼ mińe Bæn halldi/og ei aplæte. Sem/ eg bid Drottiñ Jesu/ Læt mig odlast/ Sem eg klappa a Dyrnar/ Drottiñ Jesu/ lattu vpp pyrer mier/ þui þu hefur ad sañu sagt/ Huer sem bidur/ mun od last/ huer sem leitar mun pifia/ Fyrer þeim sem æknyr/ mun vpploked verda.

Herraň Christur vænte og beid epter sijns Fødurs Hialp.

PO þier þike Hialp Drottins ꝼresta/ mijn Sal/ þa skalltu samt vona heñ at/ þui hun mun eplaust koma. Þui sia þu hier/ Þo Gud Almattugur Fa der hefde so asett/og sinn Son j slijka Daudans Angist koma lated/ þa sende hañ samt siñ Engel af Himne/ til ad styrkia hañ. Þui skalltu mvallt ha fa slijka Von til Drottins/ Vertorugg z okuñdeñ/ z vænntu Drottins/og slepp þu honum ecke/ þangad til hañ blessar þig. Kalla þu efalaust/ þangad til hñ snyst vid þier/ og frelsar þig. Nañ er

nalæg

nalægur øllum þeim sem hañ akalla hañ gioter huad þeir Gudhræddu vm bidia/ og heyrer þeirra Kall og hialp ar þeim.

Frelse hañ þig ecke so snart sem þu vi llt/ þa sender hañ þier samt einhuoria Huggun. Þui hans Einglar eru j kr ingum þig/ þegar þu gioter þyna bæn so sem þeir voru j kringum Herrañ Ch ristū/ sem færa þyna Bæn fram fyrer hañ/ so sem Eingellen sagde til Tobi am. Eg bar þyna Bæn fram fyrer Drottiñ/ Tob.12.

O Drottiñ miñ Jesu/ lat þyna Hei laga Eingla mier alla tyma nalæga vera/ so þeir styrke mig/ og myna Bæn fyrer þig bere/ og mig vardveite a mynu um Vegum.

J añañ mata setur hñ allt sitt Tr aust til syns Fødurs/ og vonar allt na vppa hañ.

Hygg þu ad eirnen myn Sal/ huersu fasta Tru Herrañ j sinu Barnæsku

hefde

hafde til ſijns Fodurs. Vardveittu mig Drottin (ſeiger han) þui eg treyſte a þig. Þar fyrer hefur Gud frelſad hn̄ wr Angiſtenne.

O mijn Saal/ Forlaat þu þig med ſama møte vppa Drottin̄/ af øllu Hiarta og forlaat þig ecke vppa þijna Vitsmu ne/ Þuiad gott er ad treyſta Drottne/ z ecke Møn̄unum/ Ja/ ad forlaata ſig vppa Drottin̄/ en̄ ei vppa Høfdingiana. Drotten̄ er ſem eitt Biarg/ hans Verk eru oſtrappanleg/ þui allt er þad riett ſem hn̄ giører/ Trufaſtur er Gud z ecke er ꝛlit til hia hønū.

Skoda Dæme þeirra gomlu/ Huør hefur nockurn tijma til Skam̄ar ordeð af þeim ſem a DRottin̄ hefur vonad/ Vei þeim ſem miſtreyſta Drottne/ og ecke eru ſtadfaſter vid han̄. Vei þeim Ogudlega/ ſem hingad og þangad vel ſlaſt/ Vei þeim ſem ørvænta/ þui þeir trwa ecke/ og þui faa þeir eckert Vernd af ſkiool.

Sief

Gief mier Lausnare minn/ ad eg setie alla mijna Von a þitt Nafn/ Lat mig ei reida mig oppa Menena/ þui þeir bregdast ỉ Neydene/ og ecke oppa sialf⸗ an mig/ Þui Holld og Blood er til ein skis/ Helldur ad eg forlate mig olldun gis oppa þig/ þu sem kant þa Daudu ad lijfga/ Þitt Nafn er sem Ovinanle gt Slot/ Mijn Saal flyr þangad/ og hefur þar orugt Athuarf.

Mijn Saal/ vona oppa þann/ fra ein um Morgne til annars/ Vona a Drott inn (seige eg) Þui hia hønum er Raad e Endurlausn margfallldleg/ Amen.

Christur wtriette vel allt þad sem Faderenn hafde hønum befalad/ og var hans Vilia hlydenn.

O Drottinn Jesu/ huad hlijdenn þu giørdest þijns Fødurs Vilia? O Fader (sagder þu) Eige sem eg vil/ helldur s̃ þu villt. Þu varst hønum hlijdenn allt i Daudann/ Ja/ allt i Krossins Dauda og þui hefur hann vpphafed þig/ og þ

er

er Nafn giefed/ sem er yfer øllum Nøfnum.

Lærdu hier af Saal mijn/ og legg þar Kapp a/ ad þu brioteft ecke þijns Himneska Fødurs Vilia a mote/ Helldur kostgiæfslega gänger vnder hañ. Siaa/ þu ferdast j giegnum þeñañ Eymdardal/ og allt morgum & megtugum Ovinum ad mæta a bædar Hendur/ sem vm þig vilia villa/ & af Gøtu Drottins leida. Fyrer þier situr Synden sem lockar þig til Jllgiørda/ A bake þier er Andskotenñ/ sem þig a eggiar ad lata Syndena raada vid þig. A hægre Hlid er Verølldiñ med sijn vond Eptyrdæme. A Vinstre Sijdu Holld og Blood/ med øllum sijnum Breyskleika.

Huørneñ villtu nu mijn Saal/ komast j giegnum þeñañ Eymdardal/ suo þu villest ecke? Eg vil (Drottiñ Jesu) æ ávallt hafa þitt Heilaga Ord mier fyrer Augum/ og jafnañ þiñ Vilia gióra. Syndena og Syndsamlegar Tilhneig

leigingar vil eg fordast/ Dioflenum vil eg j Trune Motstødu veita/ og þig vm þitt Hellags Anda styrk ad bidia/ Holld og Blod vil eg med þinne Hialp vnder leggia/ þui eg veit ad ecke er gott j þui. 1. Cor. 9. Rom. 7.

Drottinn Jesu minn Lausnare/ Gief mier jafnan hlyded Hiarta/ sem þijnu Log male ecke gleyme. Helldur þijn Bod ord hallde. Þad þiker huørium sem hann sie a riettum Veige. Enn þu Drottinn Skoder Hiortun ofan/ Kienn mier ad vita/ ad Hlydnenn er betre enn Offur/ og gaumgiæfne betre enn þad feyta af Opprenu/ Leid mig med þinne hægre Hende/ og slepp mier ecke fyrr enn þu hefur komed mier j þann eilijfa Fognud/ Amen.

I fiorda mata þa gleymde Christur ecke Kiærleikanum/ j þui hann liet sitt Lijf fyrer oss.

O Herra Jesu Christe/ Allt hefur þu þetta giort vtaf Hiartans Ast og Elsku/ vid oss aumar Manneskiur/ fyrer

 þa

þa Heilogu sem eru a Jorduñe/ og fyr
ér þa dyrdlegu/ a þeim hefur þu alla
þijna pocknan. Þu hefur framar elsk
ad oss eñ þig sialfañ/ þar fyrer hefur þu
gieſed þig j þessa bitru Daudans Va
mttu/ og hefur hana yfersiaded.
Folg eirneñ þessum hans Fotsporum
epter/ mijn Sæl/ sem oss hefur so frekt
elskad/ þa vier vorum eñ hans Oviner/
Og lat þad/ Vonda ecke yferstĩga þig
helldur sigra þu þad vonda med goodu.
Gialld ecke illt fyrer illt/ ei Lastyrde fy
rer Lastyrde/ helldur blessa þu/ j stadeñ
þui so skipar Drottiñ. Elsked ydar O
vine/ Blessed þa ydur bolua/ giored þe
im gott sem ydur hata/ Bidied fyrer þe
im sem ydur illt giora og ofsækia/ so ad
þier sieud Born ydars Fodurs a Himn
um/ þui hañ lætur sijna Sool/ skijna
yfer illa Meñ og gooda/ og giefur sij
na Dogg yfer Ranglæta sem Rettlæ
ta. Hyste þiñ Ovin/ gief honum ad dr
ecka/ nær þu þad giorer/ muntu hanā
Elldz

Ellds glood yfer Nøfud sasna/ z Drott
tin mun ymbuna þier þad. Lattu mig
Drottin min þessu þijnu Dæme fylgia
og þar epter breyta.

I þissitu Grein/ þa giefur Christur sig
med ollu j sijns Fødurs Hendur/ og yb
ervinnur alla Angist og Pijnu
med Polenmæde.

Herra Jesu Christe/ Huorsu þolen
modlega bärstu þijna Kuøl/ z liest
þin Fodur rada/ Eins og Lambed sem
leidt er a Bloodvølleñ. Nañ hefur vm
litla stund læted þig aþ Gude yfergiest
eñ verda/ Eñ med Dyrd og Heidre hefur
hañ þig Koronad/ Psal. 8.

Nier skalltu læra min Sal/ Ad þu
ecke ad eins trwer a þin Lausnara/ hell
dur og eirniñ (ef so kañ skie) ad þu lijder
hñs vegna/ Huad s vppa kañ ad koma.
Willier þu Gude þiona/ þa mattu bw
ast vid Motgange. Nallt þig vid Gud
z vert þolenmodur j ollum Motgange
Þui so sem Gulled er j Elldz kygnad z

reynd/so verda þeir ſiñ Gude þiona/ j Motgangſins og Anaudaſta Ellde profader og reynder. Eñ ſtattu ſtødug j þolenmædeñe/ þui hñ þokn aſt Gude. Gief þig olldungis j Guds vilia/ z tak vid þui ſem ad Høndum kiemur/ þui þ giora goder Kappar/ ad þeir ganga vñ der Høggeñ og taka vid þeim/ og viña þar med Sigurinñ.

Drottiñ Jeſu Chriſte/ ſem alla þñ na Ovine hefur med þolenmæde yfer vñed/ og med þijnum Kroſſe og Dauda þa ſigrad/ Vardveit mitt Hiarta fyrer Oþolenmæde/ ſo ad eg ecke framar þig til Reide reyte/ og mier Olucku ſtofne. Lat mig giefaſt þier viliuglega a valld med þolenmæde/ j allre mñe Aſtrijdu/ Veit mier Styrk og Hiaſtod med þijn um Heilaga Anda/ ad eg vm ſijder med þier Sigrenum hallde/ Amen.

J ſijdaſta mæta er hier ad merkia huor ſu trwleca Lerrañ Jeſus hañ amiñer ſyna Lærefueina/ ſo ad þeir ſkulu vaka og bid ia/ ad þeir ſalle ecke j Freiſtne.

Gleym

Gleym ecke þeirre ịñelegu Aminningu þijns Lausnara/ mịn Saal/ ad hañ þrisuarsliꝃum tekur til Ords/og seiger/ Vaked og bidied/suo þier falled ecke j Freistne/ Anden er reidubwen/ eñ Holld ed er veyꝃt/ z ct. Pouij mịn Saal/ Villtu nu sofa og huijlast? Þui sefur þu? Sia/ su stịdasta stund er komen/ vm hu oria þin Lausnare hefur pyrer spaad og sagt/ ad a heñe skule stor Hormung koma/ Sia/ Andskoten er laus/ Olm ur og galen/ z veit þad ad hañ a skamt epter/ Verollden er full ap Prettum/ z lockar þig til Syndareñar/ og ad þu paller pra Gude. Holld og Blood er veykt/ og fyser jafnañ a mote Andanū.

Vakna ap þijnum Suefne/ Statt vpp ap þijnum Dauda/ og hegda þier vijslega epter þessare Orlld/ þui þetta er vond Orlld/ Vert ecke gaalaus/ helld ur lær ad skilia/ huad ad sie vilie DRottins.

Þiona Gude med Vokum og Ban

um Dag og Noott/ og vert bwed vid Freistingum/ Lijd þolenmodlega allt þ sem ad Höndum kiemur/ og skeyka ecke so þu æ sterkare og sterkare verder. Sk ryd Kallmanlega/ og kieppst epter Sig renum/ mijn Saal/ medan þu ert hier. Hier er Hlaup ad þreyta/ enn annars He ims er Koronan. Hier stendur Bardag enn/ enn þar sækast Launen. Halt þig þar fyrer hoopsamlega j ollu/ og athu gasama/ sem goodur Guds Kappe/ vak og haf grandvaraun Anda. Sia til þu þocknest Gude/ hvarium þu þionar. Þijn Skiøn sie þier so sem eirn Skioll dur/ Þijn Tru sem Hialmur/ Elskann eda Kiærleikurenn sem Skiøldur/ Þolenmæden sem Brynia.

Hialpa mier med þinne Naad/ Drottinn Jesu/ ad eg lijte þyne alvarlega Aminning mier til Hiarta ganga/ Gief mier Krapt þyns Anda/ ad eg mætte stødugur sie j Trunne/ vonenne/ Bænenne/ med øllum athuga og Andvarlan/ so Freistingarnar yfersttyge mig ecke/ stattu hia mier/ og hialpa/ ad eg Diøfulenn yfervinne med Trwnne/ og Verølldena med Þolenmæd

mædeste/Holld og Blood med Pianing og ti ettre Ugan/Gief þu mier þa Stadfeste/ad eg þ þinc Pionustu stande stødugur til Wpeloka/ so eg eilyplega Sæluholpeñ verde/og þeirre Eylsins Koronu hallde/Amen.

XI Cap.
Huorneñ DRottiñ var þor rædeñ j Grasgardenum/ Og huad fleira þar vid bar.

Og sem hañ var ad tala þetta Sia þu Judas eirn af þeim tolf/ sem nu hafde til sijn tek ed Flock Pienara/ Kieñeman na/ Phariseaña/ Olldūgaña z Skript lærdra/kom og gieck vndañ Skaranū/ med Logbrøndum/ Skridbittum/ Suer dum og Støngum.

Og Forrædareñ hafde giefed þeim eitt Teikn og sagt/ Huorn eg kysse/ sa er þad/ grijped hañ og leided varlega. Og sem Jesus visse nu allt huad frañ vid hañ atte ad koma/ gieck hañ a mo

ſe þeim og ſagde til þeirra/ Ad huorn ſ
leite þier? Þeir andſuorudu honum/
Ad Jeſu af Nazareth. Jeſus ſagde
til þeirra/ Eg em hañ.
Og Judas ſa ſem hañ forried/ ſtood
og hia þeim/ Eñ ſem Jeſus ſagde til
þeirra/ Eg em hañ/ horfudu þeir apt
ur a bak/ og fiellu a Jord nidur. Þa
ſpurde hañ þa ad aptur/ Ad huorium
leite þier? Eñ þeir ſogdu/ Ad Jeſu af
Nazareth/ Jeſus ſagde/ Eg ſagda yd
ur þad/ ad eg være ſa ſame. Ef þier
leited ad mier/ þa læted þeſſa j burtu
ganga/ So þad Ord vppfylleſt er ſeig
er/ Eg hefe onguum tynt af þeim ſem
þu gafſt mier.
Eñ Judas hafde ſig ad Jeſu/ ſo hañ
giæte Kyſt hañ/ og jafnſnart gieck hañ
ad honum/ og ſagde/ Sæll vertu Rab
bi/ og kyſte hañ. Jeſus ſagde til hans/
Vinur/ til huors ertu komeñ? Juda/
forrædur þu Mañſins Son med Koſſe?
Þa geingu þr hiner ad/ lagdu hendur a
Jeſu z gripu hñ.   Eñ

En þa ed þeir sau þer med honum voru/ huad verda villde/ sogdu þeir til hans/ Herra skulum vier ecke sla fram

 med

med Suerde? Pa hafde Simon Petur eitt Suerd/ og droo pad vt/ ꝛ sloo til Pienara Kieñemaña Hofdingians/ ꝛ hio af honum hid hægra Eyra/ og sa Pienare hiet Malchus.

Og Jesus andsuarade/ Lat pa giora huad peir vilia. Og hañ sagde til Petrum/ Slydra pitt Suerd/ Þui huor Suerded tekur/ skal med Suerde tyñast/ Eda meinar pu/ ad eg kuñe ecke ad bid ia miñ Fodur/ ad hañ sende mier meir eñ tolf Legiones Eingla? Skal eg ecke drecka pañ Kaleik sem mier hefur gifed miñ Fader? Huorneñ skal ella Skrifteñ vppfyllast? Pad hlyter so ad ske? Og hañ æhrærde hans Eyra og lækn ade pad.

A þre Stundu sagde Jesus til Kieñe mañaña/ og Hofdingia Musterisins/ ꝛ Hlldungaña/ sem yper hñ voru kom ner/ Þier erud komer so sem til eins Illvirkia/ med Suerdum og Staungum ad Handtaka mig/ Daglega hefe eg

þo

po feted hia ydur/ z eg hefe kient j Mu sterenu/og þier hafed ecke lagt Hendur a mig/ Eñ þetta er ydar Stund z Myrkraña Wellde fuo Ritningeñ vppfyllest. Og þa forlietu hañ aller Lærefueinarner og flydu.

Eñ þar var eitt Vngmeñe sem fylgde honum epter/ sa hafde eitt Lijnklæde yfer bert Hørund/ Og onnur Vngmeñe gripu hañ/eñ hañ slepte Lijnklædenu og flyde nakeñ fra þeim.

Eintaled.

Vm Flærd Suikarans Judæ/og hans Oguðlega Tilræde.

Skyrdu miñ Saal/ huad Judas er ad hafast ad. A med an þiñ Lausnare var j sitte hrædelegu Angist z Daudans striide/ vnder þeim þunga bloodduga Sueita/ þa tekur Judas til sijn Flock man na/ og þienara Kieñemañа Hofdingiaña og Phariseaña/ Ølldungaña og þeirra

þeirra Skriptlærdu/ geingur vndan̄ þe
im sem eirn Sporhundur/ til ad hafa
vpp a Sporunum þa Hind Drottins/
sem er min̄ Lausnare Christus/ so hun
yrde j Syndugra Hendur rekenn z ellt.

Enn sokum þess ad eirn af Postulun
um sem var Jacob hin̄ yngre/ var miøg
suipadur Herranum Christo ad Andli
ts falle/ huors vegna hn̄ sierdeilis var
kalladur Christi Broder/ Þa hafde nu
Suikaren̄ Judas giefed sijnum Fielø
gum og Fylgiurum/ þad til merkis/ ad
huørn han̄ kyste þad være Jesus/ þan̄
skylldu þeir grijpa og leida forsialega.
Sia/ Huad kynduger eru þessarar Ver
a[illegible]dar Syner j sin̄e Kynslood/ þui þeir
vissu ad Jesus hafde opt sin̄is vr þeir
ra Hondum komest vndur/ þui hugudu
þeir ad þeir skylldu ecke taka villt til.

O Juda/ Huad giører þu? Þu forli
est Drottin̄ Himens og Jardar/ s̄ þier
kun̄e þ eilijfa Lijf ad giefa/ z hefur gief
ed þig til Diøfulsins/ sem þier alla þij
na

na fráneſtødu med þeim Ꝺelvijſka Ell dsloga vmbunar. Þu hefur hafnad Stelage Ꝺellagra/ ſem ſitia munu a Se dolum/ og dæma tolþ Kynkuijſler Iſra els/ og hefur giefed þig j Ꝛaad þeirra Ogudlegu/ huorra Gud mun med þier æfenlega til Ꝺelvijtis dæma. Fra þijn um Causnara ertu horþen/ ſem hefur ord eilijfs Lijfs/ en hefur ſamlagad þig Kiekemaña Ꝺøfdingium/ ſem Daud ans og Gudlaſtanar Ord høfdu/og he fur med þeim hlauped Styg Fordiørþ unarennar.

Eñ þu mijn Saal/ Vakta þig vid Samlage þeirra Ogudlegu/ og Staall bræda ſkap þeirra ſem Gud hada. Sk eyt ecke vm þeirra Magt/ og akta ecke þo þeir nockra ſtund hafe gott Geinge. Þui ſo ſeiger Drottiñ/ Selſkapur þeir ra Ogudlegu er ſo ſem añar Elldsmat ur/ þeirra Ar munu ſtyttaſt/ og Bol van Drottins er j þra Ꝺwſum. So ſem Gras munu þeir visna. Syr. 23. Ps. 0.3

Eg

Eg sa eirn Ogudlegann sem var stollt
ur/ og þande sig sem Larberia Trie/
En sem þar var ad honum spurt/ þa
var hann allur j burt/ eg spurde epter
honum/ þa fannst hann huorge/ Ps.37.
Hallast ævallt myn Sal/ ad þeim
Gudlegu/ sem þu veitst ad Ord Drott
ins z hans bodord hallda/ haf Gud fyr
er Augum/ og þier j Hiarta alla þijna
Æfe/ og fordast/ ad þu visvitande stygg
er þinn Gud med nockre Synd. Þacka
jafnan Gude/ og bid ad hann vilie styra
þier og stiorna/ suo þu j ollu þijnu At
hæfe og Vppteckt/ hans Orde fylger.
Drottinn Jesu/ Vernda þu mig fra
Diofulsins Bornum/ sem full eru Fla
rdar og Pretta/ en suarner Ovinir al
ls hins gooda/ j huorium Andskotenn er
kroptugur/ skijnande sem Liossens Ein
gell/ so hann giete komest fyrer mig/ suo
sem Ormurenn sueik Evam. Einfallld
leike og Rietlæte geyme mig/ þui eg vo
na a þig Drottinn/ Amen/ Psalm.25.

Bæn

Vm falsaran Judam/ z hñs Suikraads sem porried sin Herra med Kosse.

O Nuilijk Fremdar Flærd/ sem synr eh skuñar Merke j Nreckvijse. O þu Guds Lamb saklausa/ huad hapder þu med þessa Vlfa? Nuor Mok hepur miñ Drottiñ Jesus vid Belial? Aoun Huad starlægt er sikkt? Ad Saklleiksins Munur skyllde ap Nreckvijsenar Mu ke verda kysstur.

Drottiñ miñ Jesu/ Forda þu minne Saalu þui/ ad hun biode þier Nreckvijs kar Koss/ Lat mig bæde med Ordum og Giordum audsyna þijna Elsku.

Lat mig ecke vera j þeirra tølu/ sem þig nalgast med sijnum Vorum/ eñ þe irra Hiarta er langt fra þier.

Vakta þig mijn Saal/ ad þijn Gud kiñe sie eingeñ Nræsne/ og þiona ecke Drottne med følsku Hiarta. Nygg ad huad þu trwer/ talar og giører/ suo þu baller ecke j Sman. Villtu þiona Gu de/ þa lat þier þad alvøru vera/ so þu

preiss

preisster ecke Drottins. Skalt vpp og gief þijnum Lausnara Koss Trwarens ar og Elskunar/ so hñ reidest ecke z þu forfarest eige a þijnum Veige/ Þui sa er holvadar s Drottiñ Jesu ecke elskar.

O Herra Jesu/ þu veist ad eg true a þig/ Þu veist ad miñ Sæl elskar þig. Þui fell eg þier til Foota/ z kysse þijna ar Fætur/ suo sem su Marg syndugra Maria Magdalena/ Eg vil feigen sy ta og æpa minar Synder/og jdrast þe irra af Hiarta.

Drottiñ Jesu/ Gief þu mier og þin Koss/ og endurnær mijna Harmþrungna Sæl med þisse Nædar Huggun. Tala Vingiarnlega vid mijna Sæl/ og mun eg hlijda þijnum Muñe/ z þitt Ord skal mijnar Hiarta Glede vera. Jæ/Drottiñ Jesu/ eg vil eirnen kyssa þijnar Hendur/ þier æfenlega packa þu na Giæsku/ og þier Lof syngia/ fyrer alla þijna Velgiorninga/ Og Ærunna vil eg ecke giefa mier/ helldur þijnu

Nafn

Nafne ad Eilijfu/ Amen.

Drottinn Jesu tiede sig Vingiarn=
legann vid sinn Suikara.

EJ suggader þu vid þijnum Suikara
Drottinn minn/ helldur sagder ad eins
Vinur/ huat til ertu komenn? Ja Drot
tinn/ þu giorder honum enn þa Aminning
hefde hann villtad giera ad sier/ og sagder.
Juda/ suikur þu Mannsins Son med
Kosse? Þui þig langade ecke epter ha
ns Blodinu/ helldur villder þu hann hefþ
de snwest og mätt lifa.

Hier med hefur þu Drottinn Jesu/ Eg
ferdamie giefed/ ad eg elske lijka mijna
Ovine/ og þat med safne Elldsglodum
yfer Hofud þeim/ So sem þu og einninn
giorder vid Malchum/ þa þu læknader
er hans Eyra.

Giefþu mier Drottinn/ ad eg sie ei Kry
sátmur/ Helldur giæptur og geodsamur/
vid huorn Mann/ Gief ad eg lijde þa
vondu med Polenmæde ꝛ mikle þa ha
tdynockudu. Gief þeim lijka/ Drottinn

miñ ſaka Jdran z Saκleikſins kynking Slit þa wr Dioſulſins Snørum/ hu ar þeir eru jñe fangner/ Amen.

Drottiñ Jeſus viſſe allt huad fram̃ vid hañ ætte ad koma.

ALla Hlute veitſtu Drottiñ/ þui þu ert ſañur Gud med Fødurnum z hei løgum Anda/ og viſſer vel allt huad yf er þig ſkyllde koma. Þier var ecke ad eins kuñugt/ huad ælyktad var j Raade Heilagrar Þrenningar vm þig/ hell dur eru øll Mañaña Verk og giorder þyrer þier auglioſar/ eins og Soolen/ z þiñ Augu ſiaa allra Mañа Athæfe. Þu ſier alla Hlute fra Heimſins Vpp hafe z til Enda/ z þyrer þier er ecke ne itt nytt. Þu alleina ranſakar Vnder diwpeñ/ og Mañaña Hiørtu/ og veitſt huad þeir huxa. Þu veitſt alla Hlute/ og ſier a huørium Tijma huør Hlutur ſkule ſkie.

So ſkalltu og vita miñ Sæl/ ad þiñ Frelſare veit þyrer/ og ſier allt huad þ: aiñ

an̄ vid þig atte ad koma. Alla þijna Luckuog Olucku heſur han̄ taled og uſſkamtad/og huad þu ſkuler vegna ha ns lijda. Nu ꝑa ecke ſo/ Drottin̄ gører ecke ad mier/ Nuor er ſa a Him̄num ſiñ hirder um migꝭ Medal ſuo margra/ gører Gud ecke ad mier. Þui huad er eg hia ollum Heime/ Þui Ritningen̄ ſeiger/ Þeir Heilogu DRottins eru j Nad og Myſkun/ og DRottin̄ heſur gaat a ſijnum Wtvoldum.

O Drottin̄ Jeſu/ Eg giefꝫ ſel mig med Lijſe og Sealu j þijnar Hendur oll dungis/ Styr mier og ſkerna a mijnum Weige alla Æfe/og ſnw þu allre minē Olucku mier til goods. Bleſſa þu min̄ Jngang og Wtgang/nu hiedan j fra/ og ad eilijfu/ Amen.

Drottin̄ geingur j moͤte ſijn nm Dauda.

DRottin̄ Jeſu/ þu ſaklauſa Lamb Gu des/ Nuorſu viliuglega og bliðlega ꝑ ſ teckſt þu til þijns Daudaꝭ Nuorſu feigſt

eñ giørder þu þijns Fødurs villa? Þuí ad þegar þu skalt þa koma/ gieckst þu þeim j mote. O mitt Lausnare/ Huørsu seidubweñ varstu ad giefa þitt Lijf wt off til Endurlausnar.

Jæ Herra Jesu/ Þo þu værer Son ur Guds/ þa hefur þu þo lært ad lijda/ Og þar med ertu ordeñ Ook og Epne til eilijfrar Saluhialpar/ ollum þeim sem þier eru hlijdner/ Þuiad so sem fyr er eins Mans Ohlijdne eru aller Meñ Synduger ordner/ so verda og fyrer þijna hlijdne/ Drottiñ/ marger riettlater.

Drottiñ Jesu/ veit mier ad eg sie vil iugur og hlijdeñ j minne Kuøl/ og lijde Þolenmodlega allt þad sem þu vppa mig leggur. Still þu mijna Ohlijdne/ med þisse Hlijdne og med þijnum liuft Vilia/ bæt þu mitt Vilialeyse. Veit þu mier ad eg kuñe ad giøra epter þijnum Ordum/ þar þu sagder/ Takeð a ydur mitt Ok/ og læred af mier/ Þuiad eg er Hogvær og af Hiarta lijtelatur.

Chrift

Christur pellde Striidsskarañ/ med
sijnu einu Orde/ til Jardar.

ÞV liest miñ Lausnare/ þijna Offsok
nara/ sem þitt Almætte/ so þeir visse
ad þu værer Drottiñ. Þui þa þu sagd
er/ Eg em hañ/ Duttu þeir aptur a
bak til Jardar. Þu steyptier Otta z Hr
ædslu yfer þa med þiñe Mattugu Hr
ndе/ so þeir stirnudu vpp sem Steinar/
og titrudu fyrer þiñe Rædu. Þeir vrdu
hrædder sem ein Jodsiuk Kona/ þeirra
Hiarta skielfdest wt meata fram/ z ogn
var a bædar sijdur. Huør datt yfer añ
añ fram/ sem þeir være høggner nidur
med Suerdum/ og ellte þa eingeñ. Þui
ad hia þier er Magteñ z Skelfingeñ.
Þu ert ognarlegur/ Huør kañ ad stand
ast fyrer þier/ nær þu reidest? Eñ þes
su olle þad/ miñ Sal/ ad þeir voru bre
nder j þeirra Samvitskum/ og þeirra et
geñ Hiarta fordæmde þa. Þeir vissu al
la þa Hreckvisse/ sem j þeirra Hiarta
var fulgeñ/ vond Samvitska kañ ei aña
rs ad vænta eñ jlls.   hialp

Hialpa Drottinn Jesu/ ad eg otteſt þi ſt dyrdarlega og ognarlega Nafn/ þui þu ert minn Drottinn og Herra/ Gud yfer ollum Gudum/ og Drottinn yfer allra Drottna/ Volldugur og hrædelegur/ ſem ei ſer ad Mannvirdingum/ Lat mig iafnann hafa goda Samviſku/ bæde fyrer þier og Mønnunum/ ſo þa ad nockud kiemur ad Hendum/ ad eg glete ſtadeſt/ og hafe Vonena faſta til þyn/ Drottinn minn Amen.

Drottinn Jeſus lætur ſinna Lærefueinna hafe þrꝫ Burtfarar leyfe.

HVgleid þad myn Sal/ huerſu Au gu Drottins hafa gætt a þeim ſem hann ottaſt. Ef þier leited ad mier (ſeger hann) þa læted þeſſa j burtu fara. Ja/ So var til ætlad/ Drottinn Jeſu/ ad þu einſamall ſkyllder Vynþrugunna troda/ og ad eingenn þinna Læreſueina ſkyllde j Daudann med þier ganga. Þar fyrer audſyner þu þitt Almætte/ ad vegna þinna Orda gatu þeir ecke hamlad þynn

þijnum Þæresueinum j burt ad plyia.
Sæll er sa Drottin/ huor ad j þijnu Leyfe þer/og ad huortum þu villt a ha ns Veige giæfa. Nan mæter enguu jl lu/ og eingen Plaaga mun hans Nw nalgast. Nuor han snerter/sa kiemur vid þin Auga stein/ Drottin. Þuiad þina Heilagra Sæler vardveiter þu/ z hialpar þeim af Nende þeirra Ogud legu.
Drottin sem ert min Nirder/ Lat þitt Andlit eirnen lysa yber mig þin Þræl/ so mig eingen skiæe wr þine Nende/ va rdveit mig sem þin Augastein/ og skyl mier vnder Skugga þina Vængia/ fyr er þeim Ogudlegu sem mig giarnast of sækia/og mier Mein giora/ fyrer mijn um Ouinum/ sem mijna Saal og Lijf vmkringia. Ja Drottin min/ Nuor skal annar hugga mig? Eg vona a þig Eg er ad sonnu aumur z fatækr/ en þu hugs þu mier z seiger/ Lated kyrra mijna smurda/z angred ecke mijna Propheta.

Drottinn vill ei lata med Suerdе veria sig.

LÆrefueinarar villdu veria sinn Lavard med suerde/ Þo spurdu þeir ad ądur/ huort þad være ecke hans Vilie. So skalltu og giora minn Saal/ huad þu villt giora edur Aforma/ þa tak þier raad so þu jdrest ecke þar epter. Ja/ tak raad hia Gude þijnum/ og lat hans Vitnisburde vera þijna Raadgiafa. Lat þier seigiast af hans Orde/ þad mun þig giera goodann/ Þui sia/ hier straffar Christur Petrum/ ad hann hafde honnum ospurdum til Suerdsins teked. Sie þier giordur Orettur/ minn Saal/ þa hefn þijn ecke sialf/ helldur gief Rwm Reide Drottins/ Þui skrifad stendur/ minn er Hefndenn (seiger Drottinn) eg vil endurgiallda. Drottinn er sa Hefnarenn/ sem ei fer ad Mannvirdingum/ huor sinn nu hefner sijn sialfur/ a þeim vill Drottinn hefna / & honum þa Synd tilreikna/ ad hann villde taka Hefndena fra Drottne

Nu

Nu er Veralldlegt Valld j Guds Þj-onustu til þess/ ad hegna og refsa þeim sem jlla giøra/ Enn Kirkiuvalldet skal ecke Lijkamlega Hegning eda Strafz aleggia/ þui þeirra Vopn og Veriur eru ecke Holldlegar/ helldur andlegar/ kroptugar fyrer Gude/ so sem Moyses Guds Madur hafde sijns Embættis Vopn og Veriur/ sem voru Bænen/ Forlijkunen/ Reykelsed/ huar med hann stod j moote Reidenne/ og giørde enda a Reydenne.

Drottne Jesu gatu hans Oviner ecke giørt/ fyrr enn hans Tij-me var komenn.

LAtt þu þa giøra til þad þeir villia/ seiger Jesus til Petrum/ Þuiat Jesus hafde daglega hia þeim seted z kient j Mu-sterenu/ z þeir høfdu ei lagt Hendur a hann/ þui hans tijme var þa ei komenn/ Enn nu var þeirra stund z Magt Myrkrana/ so Ritningenn uppfyllest.

So þecker Gud (minn Sal) Daga z

Stunder þeirra Gudlegu/og þeir eru aller vpp j hans Book skrifader/ sem Komande eru/og þa þegar/adur nockur þeirra vard/ Nafi ber Nafin fyrer þier huort Augnablik/ og þo þier nockut Næste ad Nondum kome/ þa kan̄ han̄ ad senda þier meir en̄ tolf Legiones Einglа/ sem aller eru Þiónustusamer/ And ar/ wtsender til ad þiona þeim sem Ni nnarijkis Arfar eiga ad vera. Ja/Nu̇ hefur sijnum Einglum boded vm þig/ ad þeir vardveite þig a ollum þijnum Vegum/ad þeir bere þig a Hondū sier so þu steyter ecke Foot þin̄ a Steine.

Drottin̄ Jesu/ Þu ert eirnen̄ sialfur alla tijma mier nalægur/ ad þu hialp er mier/ Huad kun̄a Men̄erner ad gio ra mier? Þui er eg roosamur/ bijd z vo na til þijn/ eg lat þa giora hid brekas ta/þangad til þu seiger so vid þa/ Hin gad skaltu komast/og hier skulu læcka sig þijnar stolltar Bylgiur. DRottin̄ min̄ Stund og min̄ Tijme er j þin̄e Ha nde

nde/ Frels mig af mijnum Ovinum/ og heim sem mig opsækia/ Amen.

Vm Flootta Lærefuein anna Christi.

NV sem Nirdenū er pangeñ/ þa ply ia z tuistrast Sauderner/ so þar vpp fylleft Ordid Jesu/ Sia/ su stund mun koma/ z er sem komeñ/ þad þier munud tuistrast huør til sijns sialfs/ z mig ein añ epter lata/ Joh. 16.

Herra Jesu Christe/ þu ert alleina La usnargialld fyrer vorar Synder. Þar fyrer flyia fra þier aller þijner Viner/ vegna þiñar Eymdar. Þier verdur gle ymt so sem þeim Framlidna. Þu ert a lijka ordeñ sem broted Kier/ sem eingeñ acktar meir. Eñ þu miñ Jesu/ varst ec ke einsamall/ þuiad þiñ Fader var hia þier. Þijner Oviner hesdu vel læted þig kyrrañ/ hefdt þu ecke sialfur gief ed þig viliuglega j þeirra Hendur.

Sal mijn/ huad vollt er Maññanna Hialp j Neydeñe/ huar fyrer ad Drott
inn

sit seiger/ Bolvadur sie sa sem sig forlæ
tur uppa Mennena/ og lætur Hollded ve
ra sitt Styrk/ z vijkur sijnu Hiarta fra
Drottne. Hann mun verda sem Drepe
a Eydemorkuñe/ og mun ecke sia pa
komande Huggun/ Helldur mun. hann
blijfa j sijnu Batnsleyse a Eydemørk
unne/ j þui Avaxtarlausa Lande sem ou
guer bwa. Enn blessadur er sa Madur
sem a Drottinn vonar/ og allt Traust
hefur til hans/ Hann er sem eitt Trie
pad sem vex j hia Vatnabeckum/ þui
pott Hite kome/ ottast hann ecke/ helldur
eru hans Laufblod sijgræn/ og hann er
ecke Hugsiukur fyrer Ofurþerrernum/
helldur ber hann Avoxt vaplaatanlega/
Psalm. 1.

Hialpa þu mier Drottinn Jesu/ so eg aval
lt vone a þig einn/ og pier af ollu Hiarta tr
eyste/ og af þier Luckn og Farsælldar væn
te/ til alls þess sem eg a ad giora og avorm
þui þu bregst alldrei DROttinn þeim pier
treysta.

XII Cap.

Huørneñ þeir bundu Jesum / z huada Dom hañ ꝼieck af Kieñemanne Hǫꝼdingiunum/og huılykar Smaan er han atte ad lyda aꝼ þeir ra Þienurum.

EN Skareñ og Herhøfdingeñ/ og þeir Þienarar Gydinga/gripu Jesum/z bundu hꝼ færdu hañ fyrst til Hañas/ſiñ var Caiphe Mægur/huør ed vär Byſkup a þui Are/ Þad var ſa Caiphas ſem Gydingum hapde giefed Rad/ ad betra være eirn Madur dœie ꝼ Folked.

Og þeir færdu hañ til Caiphas Byſkups/þad er til Høfdingia Preſtafia/ huar aller Kieñemeñ og Sriptlærder med Olldungum voru ſaman komner. Eñ Simon Petur fylgde Jeſu langt a epter/ z eirn añar Lærefueirn/allt til Byſkups Hallarekar. Sa ſame Læreſueirn var kuñugur Byſkupenum/ og

gieck

gieck med Jesu jñ j Hollena/ eñ Petur stod wte fyrer Dyrunum.
Pa gieck wt sa aňar Lærisueirn sem

Byskupsins Kuñinge var/ z talade vid Dyravordslu konuna/ og kom Petro jñ Eñ þar stodu Þienarar z hoͤfdu Kola elld a Hallargolþenu/ þui kallt var/ z vermdu sig. Petur stod hia þeim og or nade sier/ so hñ sæe huad verda villde. Eñ Ambaatt Byskupsins sem Dyrnar geymde/ sa Petrum vid Logañ/ þar hñ ornade sier/ starde a hañ og sagde/ Og þu varst med Jesu af Galilæa/ Ertu ecke eirn af hans Lærisueinum? Enn hañ neitade þar fyrer ollum og sagde/ Kona/ ecke er eg þad/ eg þecke hañ ecke eg veit ecke huad þu seiger.

Eñ Byskupeñ spurde Jesum vm ha ns Lærisueina/ og vm hans Kieñing. Jesus andsuarade. Eg hef opinberlig ga talad fyrer Heimenum/ Eg hefe al vallt kient j Samkundum/ j Musterenu/ þar sem aller Gydingar hafa til samans vered/ og hefe eckert j Leynd um talad/ Þui spyr þu mig þar ad? Spyr þu þa þar ad sem heyrt hafa hu

ad eg hefe talad til þeirra/ þeir sem
vita þad/ huad eg hefe sagt. En sem
hñ sagde þta/ þa gaf hm̃ eirn af Þien
urunũ sem þar stod/ Kinnhest/ og sagde
Skalltu so suara Kieñemaña Hoffdin
giänum? Jesus suarade/ Hafe eg jlla
talad/ þa bevijsa þad/ ad þad sie rangt
eñ hafe eg riett talad/ þui slær þu mig?
Hañas sende hñ bundeñ til Caipham.
En Simon Petrus stood og vermde
sig. Og skoññu epter þa pyrstu Apnept
an/ sem hañ gieck vt epter Forsalnum/
gool Haneñ. Og oñur Ambatt sa hñ
og took til ad segia vid þa sem þar sto
du/ Þesse var og med Jesu af Naza
reth/ Þa sögdu þeir vid hañ/ Ertu ec
ke eirn af hans Lærelueinum/ Og ad
rer sögdu/ Þu ert eirn af þeim. Enn
hañ neitade aptur/ og soor sig oþan a/
og sagde/ Madur/ eg er þad ecke/ og eg
þecke ecke þañ Mañ. Og litlu þar ep
ter/ so sem vm eina Stund/ hiellt eirn a
þui med þeim er þar stoodu/ og sagde/

sannlega ertu eirn af þeim/ þui þu ert ei
en Galileare/ þitt mal openberar þig.
Þa sagde Sueirn Byskupsins/ Frænde
þess sem Petur hioo af Eyrad/ Sa eg
þig ecke j Grasgardenum med honum?
Þa tok Petur til ad formæla sier/ z sue
ria sig/ seigiande/ Eg þecke ecke þann
Mann/ vm huern þier taled. Og jafnn
snart sem hann var ad tala þetta/ þa
gool Haneñ j annad sinn. Og Drottinn
snere sier vid/ og leit til Peturs/ Þa mi
ñtest Petur Orda Jesu/ sem hann hafþ
de sagt vid hann/ Fyrr enn Haneñ gal
ar tuisuar/ muntu afneyta mier þrisuar
Og hann geck vt og griet beysklega.

Eñ Kiennemanna Hofdingiar og Skr
iptlærder/ og allt þeirra Raad/ leitudu
Falsvitna j moti Jesu/ so þeir giæte af
lijfad hann/ og þeir fundu eingenn/ Og
þo þar kiæmi marger Liugvottar fram
þa bar þeim þo ecke saman. Vid sijd
er stoodu vpp tueir og geingu fram ad tueir
Falsvottar/ og færu Liugvitne moote

O hennum

honum seigiande/ Vid hofum heyrt
han̄ seigia/ Eg kan̄ og vil nidurbrióta
Musteri Guds/ sem med Hondum er
giort/og a þremur Dogum an̄ad upp
byggia/sem med Hondum er ecke giort
En̄ þeirra Vitnisburder urdu ecke eẽ
þa samhlioda.

Og Kiennemanna Hofdingenn stod upp
og spurde Jesum/ seigiande/ Suarar
þu onguu til þess sem þeir bera a mote
þier? En̄ Jesus þagde og andsuarade
onguu.

Þa spurde Kiennemanna Hofdingenn
han̄ aptur/og sagde/Ertu Christus/
Sonur þess Blessada? Eg sære þig vid
Lifanda Gud/ ad þu seiger oss/ ef þu
ert Christur Sonur Guds? Jesus sag
de/þu seiger þad/Eg er han̄/ þo seige
eg ydur/ upp fra þessu mun þad ske/
ad þier skulud Man̄sins Son sitia til Kr
aptarens hægre Handar/ z koma j sky
um Himens. Þa Reif Byskupen sin̄
Klæde j sundur/ og sagde/ Han̄ Gudla

ſkar/ Huad þurfū vier nu framar vitnā
ſka vid? Sia/ nu heyrdu þier hſs Guds
laſtan/ Huad lyſt ydur? Eñ þeir forde
mdu hañ aller/ og ſøgdu/ Hañ er Dau
da verdur. Eñ þeir Meñ ſem hielldu
Jeſu/ ſpottudu hañ/ og hræktu i hans
Aſionu/ og børdu hañ med Hnefum.
Eñ ſumer byrgdu hans Aſionu/ z ſlou
hann i Andlited/ einkanlega. Þienar
ner/ og ſøgdu/ Spa þu oſſ Chriſte/ hu
er er ſa þig ſloo? Og margt añad tøl
udu þeir hønum til Hædunga.

Eintaled
Vm Bondeñ Lauſnar
ans Jeſu.

S Ja hier mijn Sal/ huørſu ſa
Smurde Drottins/ og vor eim
ka Huggun/ vard fangiñ. Þut
ad hier byrioſt ſu ytre Pijnañ
og Kuøl hins Lauſnara/ a hans allra
Helgaſta Lijkama/ Og hier vpprill
eſt huad Forfadeñ Jacob fyrer ſpaade/

Q ij ſeig

feiglande. Simon og Levi/ þeirra Sy
erd eru Mordiarn. Sal myn/ vert ecke
j þeirra Radum/ og myn Æra vert ec
ke j þeirra Samkundu/ Þui j sijne Rei
de hafa þeir þann Mann Beiged.
Gen. 49.

Sal myn/ huad grimlega og hrade
lega yperfalla þeir þin̄ Lausnara? Nu
ad Omyskunsamlega fooru þeir med
hañ? Eirn rycker honum hingad/ añ
ar þangad/ Eirn þiakade honum hier
añar þar. Eirn rijfur j Hared/ añar j
Halseñ. Eirn j Hendurnar/ añar j Fæ
turnar. Eingeñ Vægd var a þerdum.
Eckert lietu þeir ogiort/ þar er eingeñ
Vægd/ þeir hafa ecke lijted j sijne/ Þeir
vooru hrædder/ hañ munde komest wr
þeirra Hondum. Þeir kostudu honum
Band vm Hals/ og bundu samañ hñs
Heilogu Hendur.

O Herra Jesu! Hunder hafa sokt ad
þier/ og Ogudlegra Rad hefur vmkr
ingt þig/ Þeir skulltu rooku sig vpp m
mote

mote þier/og þsolde grimra Maña vm
sealu þijna Sal/ og høfdu Gud ei fyr
er Augum.

Eñ haf þu Sal myn alla Huggun
aþ Bøndum og Fangelse þijns Lausn
ara/ þui hañ liet sig fanga/ so þu sak
laus yrder af þui eilijfa Fangelse. Nñ
liet Fiotra sig/ suo ad hañ slite af þier
Diofulsins Fiotra/ sem a þier lau/og
þier j Daudanum hiellþu. Hans Fan
gelse er þijn eilijþ Lausn/ Hans Fiotur
þut eilijft Frelse. Lofadur siertu Drott
tñ/sem ei gafst oss þangna vnder Disþ
ulsins Tefiur. Vor Sal er þadan slo
þpeñ sem Fugl af Snoruñe/ Snarañ
er broſteñ/eñ vier erum frij og frialser
eilijþlega/ Psal.124.

Vertu nu kostgiæfeñ/ z legg þar Aslu
dan a/ myn Sal/ ad þu ecke vppa nytt
faller j Satans Snoru. Hañ situr vm
þig/ og hañ leggur sijnar Snorur fyr
er þig a alla Vegu/ j Fatæke og Rijk
dome/ j Mat og Dryck/ j Nrygd z Gl

 ede

gde/ Ordum og Verkum/ Voku og Sueffne/ jaa/ allt til Lijfsins Enda/ ad hañ giefe veidt þig aptur og fellt/ Þid þu þar fyrer oaplaatanlega og hroopa til Drottins/ sem þig hefur endurleyst af hans Snorum/ ad hann eñ framreig is vernde þig fra þeim. Utbreid þu Drottiñ þijna Vænge yfer mig/ og vert mitt Skiol fyrer þeim grim̃a Dreka/ Amen.

Hvorsu Omyskunsamlega Høfud prestarner høndla vid Herrañ Jesum bunden.

ÞA Þienararner høfdu nu bunded Lausnarañ/ þa færdu þeir hañ fyrst til Hañas Prests/ sem var Caipha Magur/ Þessum gamla Blodhunde hugdust þeir fyrst/ Fagnadar Tijdende ad færa/ Ad nu være su Hinden̄ Fangen/ sem þeir snem̃a Dags foru ad veida. Þañeñ glodust þeir yfer Jesu/ so sem þr hefde vel veidt. Eñ Hañas sende hñ fra sier til Caipham(Hvar aller Skri

ptlærd

pilarder og Wildungarner voru til sam ans komner/ þa bidu þeir sem Hungrad er Vifar/ epter þui saklausa Lambe Gu ds/ i huors Blood þa þyrste.

En fyrer sokum þess þeir fundu hm̄ ongua Daudasøk/ þa tok Kiekiemañ Hofdingen til ad spyria hañ om hans Lærdsueina/ og hans Lærdom/ so hann gæte spursed nockud vr Ordunum eda and suorum Herrans Christi. Avuñ/ huad rangl ega høndla þeir vid Lausnarañ. Hier hafa þeir hañ fangeñ og bund enn/ og vita ei fyrer huoria Sok þeir vilia hañ til Dauda dæma/ og giefa þo eckert, funded honum til Brots/ þad Dauda sie verdugt.

Drottiñ miñ Jesu/ sem miña vegna varst bundeñ/ og sem eitt Spottpugl leiddur fra einum til annars/ Lat mig feigensamlega allt Hæd og Spott vel alldareñar þiña vegna lijda/ suo ad eg verde ecke af Oviinenum hæddur og spottadur eilijflega.

DRottiñ miñ Jesu/ sem hefur þig miña vegna j þessara Bloodhunda Te fiur giefed/ Frelsa mijna Sal/ suo ad Helvijte suelge hana ecke med sijnu Sine.

Drottiñ Jesu/ sem varst fangenn og bundeñ/ frame fyrer Radstefnu þeirra Ogudlegu/ z soddanDrtett hefur miñ vegna lided/ Bardveit þu mijna Sal/ fra Rade z Samtekum þeirra Ogud legu/ og lat mig ecke verda af þeim vn der Footum trodeñ.

DRottiñ miñ Jesu/ þu z greitt And suar gafst vm þiñ Lifnad og Lærdom/ þa þig Kieñemaña Hofdingeñ spurde/ gief þu mier Vijsdomsins Anda/ so ad eg med Glede vidurkieñe þitt Nafn/ og þeige qvallt med goodre Samvitsku/ miña Giorda og Framferdis vel bikie pdur verda.

Vm þañ þunga Kiñhest/ sem Ty skups Þienareñ gaf Herranum Christo.

Þa

HAr Drottin̄ andsuarade so greidt og greinelega/ þeim Kieñemanna Nöfn ingia/ þa gieck þrææl ad eirn Hans Þionare/ og gaf Jesu næsta hardan Kiñ hest/ so hønum riede vid/ lijka sem Hañ hefde ohæfelega suarad Byskupenum og þetta skal hafa vered Malchus/ sem Christur læknade a Eyrad j Grasgar denum.

O þu vonde Nijdingur/ Giefur þu þijnum Lækner slijk Laun? O þu vesa la Leirkier/ slær þu þin̄ Meystara? O þu þurftuga Skiepna/ huad giører þu þijnum Skapara? O þu vonde Þræll/ Hafdir þu Velgiørning Drottins suo snart vr minne þier lijda latted? Var þier ecke maklegt/ ad þijn Hond hefde þar vppvisnad/ so sem Jeroboam Kon gs/ er ei giorde nema greip til Spamanns/ Eda þu hefder a vormu Spo te Spitelsku ordid/ so sem Maria Mo ses Syster/ þa hun sette sig vpp a mo te Moysi/ Eingen̄ vndur hefde vered/

þo Jordenn hefde suelgt þig j sig/ z þu hefder Lifande til Heluijtis socked/ sem Corach Datam z Abiram.

En Lausnarenn leid þad med Polen-mæde/ ansade þier hogværlega z ámin-te þig godgiarnlega.

Ja Drottinn minn Jesu/ þu hefur lat-ed slá þig saklausann/ suo eg sie frij og ecke verde eilijflega slegenn. Þu tokst Kinnhestt a þijn Vanga/ so Gud minn Ni-neste Fader giefe mier sinn Fødurlega Koss/ og gange vid mier sem sijnu Eis-kulegu Barne/ fyrer þinar Forþienus-tu saker.

Kienn mier Drottinn minn af þier Dæ-me ad taka/ so eg endurgiallde ecke jlle med jllu/ Ecke laste þo eg sie lastadur/ Ecke hoote þo eg lijde/ Ecke slae þo eg sie slegenn/ Helldur sette þad allt til þijn/ sem allt riett dæmer/ Amen.

Vm Liugvottana sem gafu Herr-ann lognar Sacker.

HEyr nu mijn Saal/ huornenn þeir

Synd

Syndugu med ymeslegum Aiburdum med Ligum z Skrokvottum/ þustu jnn a þinn Lausnara/ so sem greniande Le on a eitt meinlausast Saud. Falsvitne stoodu vpp/ og baaru þig þut sem þu va st ecke valldur ap. Þeir gulldu þier jl lt fyrer gott/ so ad þeir giørde þier þad mesta Hiartans Angur. Lingvottarn er skomuduſt ſijn ecke ad liuga a þig/ ſo þeir kæme þier ; Daudan/ eñ fundu þo ongua Sok.

O þu ſæte Jeſu/ ad ſonu hafder þu ongua Mhæfu giort/ og ongua Skulld hafder þu til þeſſ ſem þeir giørdu þier/ Eñ þyn mykla Elſka til myn/ hu þuin Gade þig/ til ad lyda þetta. Eg er ſa eñ ſame/ ſem þier hefur ſlykt vnderbu ed og bakad. Eg er vondur og Synda ſullur/ eñ þu þijnder og varſt þo Sok ecke boren. Eg er ſakadur og hefe brot ed. Þu ſaklaus og þieckſt þo ozellis Dom. Eg er Ogudlegur og hefe Kual etnar forþient/ þu Riettlaatur/ z varst þo fordamdur.

Lofad

Lofadur vertu Drottinn minn Frelsare sem vid skulldenne tokst fyrer mig/ z ba est minna Byrde/ Festu þessa Huggun j minnu Hiarta/ suo eg sie ohrædddur fyrer Dioplenum/ og fyrer Logmalsins Bol van.

DROTTinn þagde vid Liugvottunum.

VId ollum þeirra Ausfire z Lygum/ þagder þu Frelsare minn/ sem eitt Saudur/ þeiger vndet þess Hondū hñ klypper. Enn par med gafstu minne Sal lu Epterdæme/ ad eg ei Andæpte Dmar um epter þeirra Heimsku/ so eg þeim ei samsekur verde. Sæl ertu mijn Sal/ þa Menn wijnka þig þijns Frelsara veg na/ og tala allt jllt vm þig/ og Liuga vppa þig/ Vert glad/ j Himnarijke mu ntu þar þyter Laun taka.

Hialpa mier Drottinn Jesu/ ad eg fr idsamur sie/ suo eg Hialp odlest. Lat mig eplaust a þig vona/suo eg veyke est ecke/ Drottinn/ Huad prijdeleg er fyrer þijn

þÿnum Augum Þolenmædeñ/og ad vǫ
na til þiñar Siæſku.

Vm þa agiætlegu Jatning Drottins fyrer Ræñemañа Høfdingiunum.

HVgleid nu mÿn Sal/ þÿns Frelſa
ra loꝼlega Jatning/ fyrer Byſkupen
um Caiphas/ og þeim Skriptlærdu/
Þui þa Caiphas ſpurde hañ vppa ha
ns Eyd og Saſſende/ huort hañ være
ſañlega Chriſtur Sonur þeſſe hædſta/
Þa þagde hañ ecke/ helldur Andſuara
de og ſagde/ Þu ſagder þad/ þui ſann
lega er eg Guds lifanda Sonur/ ſann
ur Gud fra allre Eilijfd/ ſamnættur eg
ur mijnum Fødur/og er ſa rette Meſſi
as/ſem Gud hefur ſkickad/ſmurt z ſent
Verolldeñe til Hialpradis/ Og þo hñ
mig ad ſiñe/epter ſijnu Guddomlegu ræ
de/ ydur j Nendur ſeliaſt læte/og mier j
þeſſa Verolld nidur ſockue/þa mun hñ
ſamt opphepia mig þar epter/ og þier
munud ſia ad reyna/ad eg ſie/og Rÿke
nu hallde/ til Hægre Handar Dyrdar
mÿns Fødurs/ z munud ſia mig j Skÿ

enn aptur koma/ til ad dæma Lifendur og Dauda.

Soddan Jatning/ Drottinn minn Jesu/ villdu þeir fordæmdu Gydingar ecke medtaka/ helldr kolludu slijkt hina mestu Gudlastan/ og dæmdu þig þar fyrer til Dauda/ Huers vegna þeir eru j Helvijte eilijflega byrgder/ Þui huer ecke trwer Synenum/ mun ecke sia Lijfed/ Helldur er Guds Reide yfer hm.

Enn mijn Sal (Drottinn Jesu) er j Raun og Sannleika ad þui komenn/ ad þu sert Christur/ Sonur þess lifanda Guds/ sem j þennan Heim er komenn/ syndnga Saluhiolpna ad giora/ Þui vill þig votta aller Spamenn/ ad fyrer þitt Nafn/ odlest aller þeir sem a þig trua/ Syndanna Fyrergiefning. Ei kunne eirn Broder ad frelsa annan/ þad hefde ord ed vid ad bijda eilijflega. Enn þu ert þess Lifanda Guds Fodurs Eingetenn Son/ Þu ert Christus Drottinn/ sa rett kallade Apresþ Kappe/ og sa sem j gieg

Sigrinum Diofuls og Daudans ert geing en. Þu ert Drottinn/sterkur og megtug ur/ eirn Volldugur Sigurs herra. Þu ert þad Kuinnunnar Sæde/sem þad gam la Hoggorms Diofuls Hofud hefur sundur broted/og hans Verk ad ongvu giort. Og þo þu stæder aumur og for litenn j þeim Gydinga blocke/ og yrder ad smacka aþ þeim beyska Hrygdarlæk þa hefur þu samt aptur a nytt/ þitt Hofud vpp lypt/ og situr nu til Fodur sins hægre Handar j Himnenum/ þar bad til ad aller þijner Ovinner eru lagd er vnder Sker þina Fota. Þuiad so sẽ Moyses vpp hoof Hoggorminn a Eyde morku/ suo atter þu eirnen vpphafenn ad verda/ so aller þeir a þig trwe/ fyrer farest ecke/ helldur hefdu þad eilijfa Lijf.

Drottinn minn Jesu/ þu veitst ad eg sannlega ollu þessu true/ og a þig eirn vona/ enn hialpa þu mijnum Veykleik a/ Amen.

Naada

Huada Smaan Christur atte ad lyda af þeim Þrælum sem hön um hielldu.

NV sem þeir Menn er hielldu Jesu/ heyrdu ad Olldungarner og Skript lærder kolludu hann Dauda verdann/ þa tietu þeir ecke af þa alla Noott/ ad slaa og beria/ hæda og spotta Herrann Christum/ þeir hrækia j hans heilø gu Aslanu/ huoria aller Guds Einglar girnast ad siaa. Þeir beria hañ med Hnefum. Þeir byrgia hans Andlit/ z slaa hañ/ seigiande/ Spaadu oss Christe/ huør er sa þig slo? Soddan z marg ar adrar Hadungar hopdu þeir j frame vid hañ.

Jaa uist Herra Jesu/ þu hiellst þynu Ryggi ad þeim ꝫ þig slogu/ z þynū Vongum ad þeim sem þig Hartogudu Þu baudst fram þitt blessada Andlit/ so sem þañ Stein sem huør Madur hr æker a/ z byrgder þad ecke fyrer Haduñ gu og Hrakum. Soddan Smaan giør

ef þier Hiartans Sorg/ ꝛ kreinker þig
Þu vonar einhuør mune ſia aumur að
þier/ eñ ſa er eingeñ/ Þu vonar að ein
huør mune hugga þig/ enn hann finſt
ecke.

Miñ Saal/ Grææt þu og vert grem
þÿnum Syndum/ Þui með þeim hefur
þu þeſſa Smaan bruggað/ ꝛ þiña Miſ
giorninga ſaker/ leið hañ þetta allt.
Með þeſſum Nætte afmæde hñ þÿnar
Jllgiorder/ og ſuo hlaut hañ að bitala
það hañ hafðe ecke tekeð. Hann leið
Smaan og Nædung fyrer oſſ/ ſo að vier
verdum af þeirre eilÿfu Smaan frÿ og
frælſer.

Lof og Dyrd ſie þier Drottiñ Jeſu/
það Spott og ſu Smææn ſem þu leiðſt
giefur mier Dyrdarenar Koroñu. Þiñ
Ofriður ſem þu mætter/ giefur mier, það
Eilÿfa Frid/ O þu ſaklauſa Lamb Guð
ds/ ſem varſt mitt i þeim Blodhunda
kranſe/ Lat þÿna Nædung vera mitt
eilÿfa Hiartans Huggun.

O þu þolenmoda Lamb Guds sem þat varst a mille þeirra Laadgiꝛnu Kualara/ Frelsa mijna Saal fra Helvijte/so Diøplarm er ecke a hana hrake og spytte æpenlega.

O þu Hogværa Lamb Guds/sem so varst illa lamen og baren/Frels mig fra Andskotans Eingle/ad hañ ecke mig med sijnum Hnefum lemie.

O þu liufa Lamb Drottins/sem þeigiande tokst vid øllum þeirra Haadungum z Pijslum/Vardveittu mig fra Oþolenmæde/alla mijna Lijfdaga/gief mier ad þeigia og þola þo eg Veralldarenar Arkast hliote þ þijns Nafns saker ad lijda/Amen.

XIII Cap.

Vm þad hryggelega Fall S. Petrus/og hans Hiartans alvarlega Jdran.

Hier vm stendur j næst fyrerskrifudum Gudspialla Texta/og mꝗ þar lesa.

Eintaled,

Aminning vm þad hrædelga Fall Sancte Peturs.

Þad

HAd veitstu mijn Sæl/ ad Simon Petrus var helstur af ollum Herrans Læresueinum/ Þu hefur he yrt huilijkur heilags Anda Geysle lio made j hans Hiarta/ þa hañ giørde sl̃ na Jatning vm Christum/ seigiande/ Vier vitum og hofum reynt/ ad þu ert Christus þess lifanda Guds Son/ Og þui seiger Drottiñ Jesus S. Petrum sarla sælañ/ vegna slijkrar Jatnjngar.

Auk þess sa Petur Forklaran z dyrd Herrans Christi a Fiallenu/ þa Moyses z Elias toludu þar vid hñ. Hyra og huorsu Petur hefur og Drottiñ elskt ad/ og huad hugadur hañ var/ ad fylgia honum j Daudañ. Þetta audsynet hañ med Verkenu j Grasgardenum þar hañ ryckte Suerde/ og villde verja siñ Herra. Og þa hiner flydu/ fylgde hañ epter/ og villde sia huad af Christo yrde. Huør hefde truad þui/ ad suo Hugadur og hraustur Madur/

 mynd

munde fara ſuo med ſig? Sia/ þegar hann ſter nu Hræſkann/ og huad þad vill gillda/ þa latur hann eina Ambaatt ſkelfa ſig/ ſuo ad hann forſuor ſinn Herra. Medan Drottinn var enn hia honum/ þa bilade ecke hans Hugur og Hreyſte/ Enn nu ſem Drottinn var fra honum/ og fanngenn/ og af þeim Hofdingium Preſtanna til Dauda dæmdur/ þa huarf Petro Dad og Dugur/ ſuo ad hann af ſagde klarlega DRottinn. Og ſokum þeſſ ad hans Hiarta til Christum var kallt orded hid ytra/ þa ber hann ad Kolaeldenum/ og vermer ſig hid ytra.

Hier ſkalltu læra Saal min/ Ad þu hafer eckert Optrauſt a þier/ ſem Petur/ þo þier vel gange/ So þu faller ſiſdur/ þa þier geingur a moote/ Hura ei med þier/ þa þier geingur vel/ Eg mun ei hiedan af ſkeyka/ ſo þu ſkielfeſt ecke/ nær Drottinn byrger ſitt Andlit vm ſtundarſaker/ þad er/ tekur ſyna Hond fra þier/ Nap ei ſamheillde nie Nadagiord

vid

vid Holld z Blod/ helldur medkieñ pitt vanmatt/ z treyst ecke vppa pijna myk lu Aughreynste/ þui Hollo z Blod erfer ecke Gud Ryke/ og er fallvallt z fanptt i Neydeñe.

Vijk ecke wt af pijnu Embætte/ sem Petur giørde/ huortum Christur hand med sijnum Lærefueinum ødrum/ burt ad ganga og forda sier/ strax hañ var fangeñ/ enn Petur fylgde Christo ept er/ sem honum var ad þui siñe ecke be falad.

Þar fyrer Skal mijn/ vakta pijns La vsnara ord æ vallt/ z blijf vid pitt Kall og Embætte/ og fast ecke vid þad sem ecke kiemur pier vid/ Þa vill Drottenn skipa sijnum Einglum ad geyma pig/ a øllum pijnum Vegum. Sie pu/ sa vonde Diøfull er sterkur/ vill giarn añ sikta pig sem Hueite. O/ vak z bid øllum stundum/ so pu faller ecke j Fre istne/ Andeñ er reidubweñ/ eñ Holldet er veykt. Vona a Drottiñ/ so muntu ei

falla/ Hans Ande mun styrkia þig/ þui skalltu hafa hans Ord fyrer Augum/ og hañ mun þier Hiastod veita,

Drottiñ minn Jesu/ minn Hialpare/ skyl þu mier æfinlega vnder Skugga þiña Handa/ og vernda mig med þijnū heilogū Einglum/ Leide mig þijn Hond j mijnu Embætte/ og forda mier villum Veige. Þu sem situr til þijns Fodurs hægre Handar/ og bidur fyrer oss/ Bid þu fyrer mier/ ad mijn Trw verdi eckert ecke nie linest/ so eg skeyke ecke af þijnum Fotsporum/ þui þu þecker minn Veykleika/ og veitst huad snart eg mune añars falla/ Þu sier allar Diofulsins Pijlur s hañ setur a mig/ z huorneñ Verolldin vmsitur mig. O/ forlat mig ecke Drottiñ miñ Lausnare/ og tak ecke þijna Hond fra mier/ Þui sañlega ert þu mitt Traust DRottiñ/ DRottiñ mijn Von fra Vngdomenū/ allt fra Moodurlijfenu mijnu/ hefe eg forlæted mig vpa þig/ Forlat þu mig ecke þa eg veyklast

Wid

Um Nana hlioodeð/ og það Nædar fulla Tillit Drottins/ sem Petrum minte a sijna Jdran.

ÞO Drottin Jesus hafe nu nog stalf ur að lijða/ af þeim Oguðlegu Gyðingum/ Þa leið honum þo S. Petur ecke wr minne/ Þui jafnsnart sem Haneñ gool j annað siñ/ snere hañ sier við j Holleñe/ og leit til Petrum/ sem villde hañ þa sagt hafa/ Petur/ villtu nu saña það eg sagða þier aður fyrrer? Miñ Son/ mistreystu ecke/ hugga þig þar við/ að eg hefe beðeð fyrer þier/ að þijn Tru skyllde ecke wtslokna. Við þetta Tillit DRottins minteft Petur hijs Orða/ z gieck vt z griet beysklega.

O Drottin Jesu/ Þijn Augu eru sem Elldsloge/ Huað snart gieta þaug verm eitt freðeð Mans Hiarta? Huað snart kuña þaug eitt Myrkvafullt Hiarta að vpplysa/ so það sijnar synder siae/ og viðurkiene.

Þike þier nu mijn Sal/ það myked/

 og

og helldur þu þad stora Synd vera/ ad S. Petur afneytade Christo/ og forsor sinn Lausnara og Skapara/ So hugsa med þier/ huad opt þu hefur þad giørt Huad opt hefr Andskotenn hankad þig? Huad opt hefur Verølldenn bleckt þig? Huad opt hefur þitt Holld og Blod hr ædt og skielft þig/ so ad þu hefur afne ytad þijnum Lausnara med illum Hug rekingum/ Ochristelegum Ordum/ sy ndsamlegum Giørdum?

Med illum Hugrekingum/ þuiad Mannsins Hiarta og huxaner eru illar allt fra Barnæsku. Med Ochristeleg um Huxunum/ Þuiad af Nægd Hiart ans mæler Munnurenn. Med syndsamle gum giørdum/ Þui eingenn Madur er sa a Jørdunne/ s̄ gott giøre/ og ecke sy ndge/ og huør ma so segia/ Eg er hr eint i Hiarta minu & Syndlaus? Ja/ þo huør og einn giørde sitt besta/ þa er þad ecke nema Upphaf/ og þa hann meinar hn̄ hafe vel og forkostulega gi

ørt

ert/ þa vantar han̄ enn þo fortrykeb.
Nepreu mier Saal myn/ Er Drottinn ei þin̄ Skapare/ Nær hefur þu dyrkad han̄ af Hiarta? Er han̄ ecke þin̄ Fader/ nær hefur þu hn̄ af Hiarta elskad? Er han̄ ecke þin̄ Herra? Nær hefur þu han̄ af Hiarta ottast/ og honum þionad? Er han̄ ecke Almattugur og Godgiarn? Nær hefur þu riettelega tr eyst a han̄? Gaf han̄ ecke sin̄ Son i Daudan̄ fyrer þig? Nær hefur þu hn̄ af hiarta þackad þar fyr? Hefur hn̄ ecke Sattmaala giort vid þig i Skyrnen̄e/ Nær hefur þu han̄ fyllelega hallded? Hefur han̄ ecke skipad þu skylldet han̄ elska af ollu Hiarta/ allre Saal/ ollum Kroptum/ og þin̄ Naunga sem sialfan̄ þig/ nær hefur þu þetta giort sem þu ætter?
Ja myn Saal/ med Mustenum seig est þu Christen vera/ en̄ Lifnadurenn er Ogudlegum lijkare. Ja/ þu ert ad sonu med þeim sem Gud nalgast med

Vorum ſijnū/ efi Hiartad er langt j þu ert. Þu dregur þig langt epter Christo ſem Petur giørde/ og þa nockud kiemur vppa þa hopar þu.

Þeſſ vegna giør nu Jordan/ mijn ſaal/ ſnu þier til Drottins/ og lat af vondu/ ſhalld þier til hans hædſta/ og drag ecke þijna Jordan vndan. Giør Jordan med an þu ert heill a Hoofe/ Eñ ef þu villt draga hana vndan/ þangad til þu gietur ei leingur ſyndgad/ þa giefur þu ecke vpp ad ſyndga/ helldur yfergiefur Syndeñ þig. O Huad opt hefur Gud þiñ kallad þig! Huad optlega hefur hañ til þijn liſed/ og þier bent ſo Naad arſamlega! Saala mijn/ lijt þu aptur til hans/ og lat ecke vndan dragaſt ad þu ſnwer þier til hans/ Freſta ecke þiñe Jordan Dag fra Deige/ þui Sa ſmdar Reide Drottins kiemur haſtarlega/ Ja/ huonær hellſt þu heyrer Han an gala/ þa þeink a þijna Jordan/ So opt þu til Himenſins lijtur/ þa giør

Jdran(so Helvijte fuelge þig ecke. Sy opt s þu til Jardarefi lýjtz/ sinu þier fra Syndunum til Drottins/ og þeink ad þu matt apftur ad Jordu og Molldu ad verda. Ap þu Saal myñ/ og græt be þskiega yfer þijnum Syndum/ suo sem S. Petur giørde/ Lat þijn Tarafiod rena sem Maria Magdalena giørde. Eñ huxa vm þad/ ad S. Petur villde ecke leingur vera hia þeim Ogudlega Sydinga Selskap/ helldur gieck wt/ þui hia jllum er jllt/ þui skalltu skilia vid þa Ogudlegu/ Gack wt af Sodoma so sem Loth giørde/ og legg þu Lag þitt vid þa goodu og fromu/ sem eins eru til Sinnis og þu/ þui hia þeim Heilogu ert þu Heilagur/ og hia Goodum ertu goodur/ og hia hreinum hreiñ. Jdran fyrer Drottne þijnar Synder/ og dyl ecke þijnar Misgiørder. þui huør sem dregur dulur a sijnar Synder/ þa luck ast þad ecke. Eñ huør vid þær geingur og lætur af þeim/ sa mun Myskun ødlast.

O þu

O þu Almmattuge Herra Gud/miß þui ad þu ert Gud Rettlatra/þa hef er þu ecke Jdranena sett þeim Rettlatu/ Abraham/ Jsaac og Jacob/ sem ecke synndgudu a mote þier. Eñ eg hefe synndgad/ og misnar Synder eru pleire eñ Sandkorn a Siapar Botne/ og eg hefe oengua Roo/ þui ad eg hefe vppvaked þijna Reide/og giort miog jlla j þiñu Auglite. Huert skal eg aumur ha fa mig? Huar skal eg stadar nema?

Drottiñ miñ Jesu/ miñ Frelsare/ eg kiem til þijn/ og beyge Knie mijne Hia rta nidur fyrer þier/og bid vm Nagd z Myskun. Aouj Drottiñ/ eg hefe synnd gad/ Eg hefe synndgad/og eg medkienne mijnar Misgiørder. Eg bid grætandi eg bid Drottiñ/ Fyrergief þu mier/ Drottiñ/ fyrergief þu mier þad/ Lat mig ei deyia j mijnum Syndum. Forsmadu ecke Drottiñ sundurknosad Hiarta þijns Þræls. Þu ert til þessa Veralldar komeñ ad hialpa Synndugum. Þu

hroopar

hroopar og seiger/ Komed hingad til mijn aller þier sem erud þreytter og þiaa der/ eg vil ydur endurnæra. Sem nu/ eg kiem eirnen til þijn/ Mijn einka Von og Huggun/ Myskuna þu mier/ þu sa taste Jesu Guds Son/ lijkna þu mier. O þu mitt sætaste Lausnare/ endurnær þu mig med þijnu Blode/ sem fyrer mig hat Synder er uthellt. Kom enn mier at Sætur aptur/ þui eg er nu vm kell fall enn. Þu ert sa Vollduge Herra/ sem vidriettet z upprepser/ þa sem nidur eru slegner/ Og ef þu reiser mig ecke vpp/ þa giet eg ecke vpp aptur stadeð/ Psal. 145.

Lat mig heyra Fagnad og Gledde/ so þaug Bein gleðiest sem eru Hrygdar full. Snu þijnum Augum pra mijnum Syndum/ og afma allar mijnar Mis gierder. Skapa j mier nytt Hiarta/ og gief mier endurnyadan Anda. Kasta mier ecke fra þijnu Auglite/ og tak ecke þinn helga Anda pra mier. Hugga mig aptur

apfur med þiñe Hialp/ og Gledennar Ande styrke mig/ Psalm. 51.
Drottiñ miñ Jesu Christe/ alijt mig aumañ Syndara med þijnum Nꝍdar Augum/ sem þu leist til Peturs j Byskups Hollenu/ og med huorium þu ꜳlet itt þa Hrygdarfullu Mariam Magdalenam/ og Rꝍningiañ a Krossenum/ Gief mier Nꝍd þar til/ ad eg hryggie og grꝍte Synder mijnar/ sem S. Petur giørde. Lꜳt mig af Hiarta hafa þig kiærañ/ s Maria Magdalena/ z lꜳt mig med Rꝍningianum j riettre Trw til þijn koma/ og þitt Auglite ꜳfenlega sia j Paradijs.
Fagna nu og gled þig miñ Sꜳl/ þui þiñ Harmagrꜳt heyrer Drottiñ/ hañ heyrer þijna Grꜳtbeidne og vill þier hialpa. Nꝍdugur og Myskunsamur er Drottiñ/ Þolenmoodur og Giꜳskusullur/ vellande Jdran hafa j skadeñ Syndaña/ O huad stoor er Myskunsemd Drottins/ ad hañ lꜳtur sig so Nꝍdug
ann

äñ þinna/ af þeim sem ser til hans sn
ua/og þa sem batnade fara/lætur hañ
Nꝛad oðlast/ og þa sem mædder eru/
huggar hañ/so þeir orvilnest ecke. Lof
adur se Gud Fader/sem mÿna Sal mꝫ
teked hefur. Lofadur se Jesus Christ
us/sem mÿna Sal frelsad hefur, Lofa
dur se sa heilage Ande/sem mÿna sal
so vel huggad hefur/ Amen.

Vm nyia Aldöne/Jdran og yfirbodt S. Peturs.

SO er skrifad vm hiñ heilaga Petur Postula/ ad so opt sem hañ þadan fra heyrde Hanagal/ eda hañ med ödru mote miñtest a sitt sargrætelega Fall/þa hafde hañ ecke gietad bundest Tara/og so opt sem hañ mintest a sīn veykleika/ þa hafe Tarē runed ofañ epter hans Kiñbeinum/so ad Daglega hafde hañ haft Sueitadūk lÿsteñ/ ad þurka þar med sīn Tar, Med þessu mote hefur hañ lifad i Guds Otta/ ꝛ vaktad sig fyrer Syndeñe. Og sem hñ

vaꝛ

þar nu i Santi komeñ vid Gud/tok hñ til ad hughreysta og hugga syna Bræ dur/ z adra Christneñar lime/ tn z Kieñ ingum og Amiñingum/ so sem hønum Drottiñ befalad hafde.

J sama mata skalltu myñ Sal/ þin na Synda jdrast/ z vm Fyrergiefning þarnaſt bidia/ og þar med vel og Christelega strijda/ Halldande fast Truñe z goodre Samvisku. Fordast Syndena/ sem Hoggorm/ Þui komer þu heñe of nærre/ þa sæter hun þig. Heñar Teñur eru sem Leons Teñur/ og Bijta til Dauda. Huor ein minsta Synd er hu asst Suerd/ sem so sæter/ ad eingiñ Madur kañ læekna. Þui skalltu ottast Gud myñ Sal/ Lat af ad syndga/ þui þ er þad rietta Forlijkunar Offur/ og su þægelega Þionusta.

Drottiñ minn Jesu. Lat þitt Heilaga Orð leida Fætur myna/ a Veg Fridarens/ so þad sie mitt Ljos/ ad eg ecke rate Ranglat ñ þvi mier. Vijsa mier þyna Vegu/ ad eg gange

Sänge j Sañleikanum. Halltu mynu Hiarta j Einingu þyns Fridar/suo ad eg þitt Heilage Nafn otteste og elske/Amen;

XIIII Cap

Huørnen ad Kieñemaña Høfdingiarner dæmdu Christum til Dauda og huad þeir gæfu hønum ad Skulld fyrer Pilato. Judas ørvinlast/ Drottin giører syna Jærning ad nyu/hans Saklëyse audsynest en þramar;

ENN ad Morgne toku sig saman aller Kieñemaña Høfdingiar/Skriptlærder/og Olldungar Lydsins/ og høfdu Raad um Jesum/ ad þeir Lyfletie hañ. Og þeir leiddu hañ þangad sem þeir sætu j Raade/og spurdu hañ ad/ Ertu Christus/ seig þu oss þad? En hañ sagde til þeirra/ Þo eg seige ydur þad/ þa true þier ecke. Og þo eg spyrie ydur/ þa suare þier mier ecke/ og ecke helldur late þier mig lausañ. Þar fyrer/ Fra þess

su mun Mañsins Sonur sitta til Kräp
tar Guds Nægre handar. Þa søgdu al
ler/ Ertu þa Guds Son? Eñ hañ sa
de til þeirra/ þier seiged þad/ þui eg em
hañ. Eñ þeir søgdu/ Nuad þurþum vi
er nu framar Vitna vid? Vier høfum
sialfer heyrt þad af hans Muñe.
Og allur sa Skare stood vpp/ bundu
Jesum/ og leiddu hñ fra Caiphas vpp
j Þinghwsed/ og feingu hañ j Hendur
Lands Domaranum Pontio Pilato/ z
þad var eñ snemma Dags.
Eñ þa Judas sa þad(sa ed hñ hap
de porradet)ad hañ var til Dauda da
midur/ jdradest hañ epter/ og skilade apt
ur Kieñemaña Nofdingiunum z Mlld
ungunum/ þeim þriatiiger Silfurpenin
gum/ og sagde/ Eg hefe jlla giørt/ ad
eg hefe porradet Saklaust Blood. Þe
ir søgdu/ Nuad kiemuur þad vid oss?
Sia þu þar fyrer. Og hañ kastade
Silfur Peningunum j Musterid/ hap
de sig þadañ og heingde sig sialfur/ og
hañ

hañ brast sundur j midiu/ suo ad hans
Jnnifle giellu wt.
Eñ Kiennemañ Hofdingiarner toku
upp Silfurpeningana og sogdu/ Ei er
leyfelegt ad kasta þm j Guds Kistuna
Þui þad er Bloods Verd.
Og þeir toku Raad saman/ og keyptu
med þeim þriatigu Silfurpeningum
þeim Launum Raanglætis/ eins Leirpo
ttasmids Akur/ Pilagrijmum til Grept
tunar. Og þad er kuñugt orded þeim
sem bwa til Jerusalem/ suo ad sa same
Akur er kalladur Acheldama/ þad er
Bloods akur/ allt til þessa Dags (Suo
ad uppfylleft sem Jeremias spaade/ seig
iande. Þeir tooku þa þriatiyge Silfur
peninga/ med huorium betaladur var
sa þeir keyptu ad Jsraels Sonum/ og
þeir gafu þa fyrer eirn Leirpotta smids
Akur/ so sem Drottiñ befalade mier.
Eñ Gydingarner geingu ecke jnn j
Þinghwsed/ suo þeir skylldu ecke saurg
ast/ helldur ad þeir mættu þa eta Pas
 kalamb

kalambed. Þa gieck Pilatus wt til þe
irra/og sagde/ Huada Akiæru hafe þi
er a mote þessum Manne? Þeir andsuø
ruðu-

tudu og ſogdu til hans/ Være þeſſe ee ke Illrædis madur/ þa hefdum vier ecke ſeinged þier hañ j Hendur. Þa ſagde Pilatus/ Taked hañ þa/ og dæmed hñ epter ydar Løgum/ Þa ſogdu Gydingarner/ Oſſ leyfiſt ecke ad Lyfláta nock urn/ ſo ad Ord Jeſu vppfylltiſt/ huort hñ ſagde/ auďſande med huørium Da uda hañ munde deyia.

Þa toku Kieñemaña Høfdingiarner til/ og Olldungar Lyđſins hañ hardle ga ad áklaga/ og ſogdu/ Med þeſſum Fiñum vier/ ad hñ ſnyr Folkenu/ z bañ ar ad giefa Keyſaranum Skatt/ z ſeig er ſig ad vera Kongeñ Chriſtum. Þa geck Pilatus jñ aptur j Þinghwſed/ kallade a Jeſum/ ſpurde hañ ad og ſag de/ Ertu Kongur Gydinga? Jeſus ſtod frame fyrer hønum/ og andſuarade/. Talar þu þad ap ſialfum þier til/ eda hafa adrer ſagt þier þad vm mig? Pil atus andſuarade/ Er eg nockud Gydin gur? Þitt Folk og Kieñemaña Høfd

Fngiarner hafa þig mier j Hendur fein ged/ Quad hefur þu giort? Jesus suar ade. Mitt Rijke er ecke af þessum Hei me/ Være mitt Rijke aff þessum Heime þa mundu mijner Þienarar strijda med mier/ so eg være ecke Gydingum j Hen dur selldur/ Enn nu er mitt Rijke ecke af þessum Heime/ Þa sagde Pilatus vid hann/ Þa ertu samt eirn Kongur? Jes us suarade/ Þu sagder þad/ Eg er og eirn Kongur/ Þar til er eg foddur og j Heimenn komenn/ad eg bere Sannleikan um vitne/ Huer sem er aff Sannleikan um/ hann heyrer mijna Rodd. Pilatus sagde þa/ Quad er Sannleikurinn?

Og þa hann hafde þad sagt/gieck hann vt aptur til Gydinga/og sagde vid þa Eg finn enga Sok med honum. Og þa hann var aklagadur af Kiennemann Hofdingiunum og Olldungum/ andsu arade hann engu. Pilatus spurde hann enn aptur/og sagde/ Andsuarar þu eng vu? Sia huad hardlega þeir aklaga þig/

sig/heyrer þu þad ecke? Og hañ and
suarade honum onguu Orde/ so Lands
Doomarañ vndrade þad storlega.
Eñ þeir voru akafer/og sogdu/ Nu
hefur vppæst Folked/med þui hañ hef
ur kient hingad og þangad j ollu Gyd
inga Lande/ vppbyriande j Galilea al
lt hingad. Eñ þa Pilatus heyrde Ga
lileam nepnda/ spurde hañ ad/ huort
hañ være af Galileæ? Og sem hñ for
nam/ad hañ være wr Herodis Vmdæ
me/sende hañ Jesum til Herodem/ hu
er ed a þeim Nætudar Dogum var sta
ddur til Jerusalem.
Enn þa Herodes sa Jesum/ gladdest
hañ vid/ þui honum hafde leinge Hug
ur vered ad sia Jesum/ og hafde mar
gt heyrt vm hañ/og vænte epter/ad hñ
munde sia nockurt Teikn af honum/
og hañ spurde hañ ad morgu. Eñ Je
sus andsuarade honum onguu. Kieñe
mana Hofdingiar og þeir Skriptlærdu
stodu z æklogudu hañ hardlega. Oz

Herodes med sinum Hiremanum/ fer ackade og gabbade hñ/ og lagde Hvijtt klæde yfer hañ/ og sende hañ aptur til Pilat

Pilatum. A þeim Deige urdu þeir Pilatus og Herodes goder Viner/ þui ad ur hafdu þeir Oviner vered.

Pilatus kallade þa Kiennemanna Hoffdingiana/ Yfermennena og Folked til samans/og sagde til þeirra/ Þier hafed feinged mier þennan Man j Hendur/ eins og hann være sa sem Folked afvega leidde. Eg hefe ransakad hann j ydar Nærveru/og finn þa enga Sök med þessum Manne/ sem þier honum giefed Herodes ecke helldur/ þui eg sende ydur med hann til Herodem/ og siaed/ Eing en hefur sannad uppa hann nockud þ Dauda sie verdugt/ Þui vil eg refsa honum/og lata hann so lausan.

Eintaled.

Christur var hafdur aptur fyrer Raaded þeirra Skriptlærdu/og giede þar eina sina Jatning.

AD Morgne Dags Snemen dis funduſt aptur þeir Skrip ttlærdu/ og Kieñemaña Nøfd ingiar med Olldungum Lyd ſins/ og Þingudu / j añad ſiñ vm Jeſum ſo þeir giøꝛe komed honum ap Døgū.

Sia þar miñ Sal/ þeir Ogudlegu hielldu ſijna Þingſtefnu/ og Drottinn vard ad koma bundeñ fyrer þa? þeir Syndugu ſatu j Doome/ og Drottinn Himens og Jardar hlaut ad ſtanda fr añe pyrer þeim/ Og Spekeñ ſialf hla ut ad Riettlætaſt af ſijnum Sonum.

Eñ þu Drottiñ miñ Jeſu/ ſem ei la ngar til neins Mans gløtunar/ byriad er eñ þa Joranar Predikun pyrer þeim J huørre þu auiſſader þm/ ad þeir væ re ſo forherter j ſijnum Aſetninge/ ad ei munde þier tia ad ſeigia þeim eda ſpy ria þa margs/ Og eñ þo þeir pramſol ge Blindleik ſijns Hiarta/ og take ap þier Lijfed/ þa munder þu ſamt j giegn um

tiin Daudañ jñganga j þijna Dyrd/ z eirn Kongur og Herra yfer þiñe Chrꝭ stne vera/ Þa munde þad augloſt ver da fyrer Augum/ huad þeir nu giorde/ og ad ſijduſtu fyrer þeim vitnader þu/ ad þu værer ecke einſamall Madur/ he lldur eilijfur ſañur lifanda Guds Son.

Sia hier/ mijn Saal/ þa hrædelegu Villu og Blindleik Gydingana/ z hu orſu þeir lata ſlijka Jatning Chriſti ſier ecke til Hiarta ganga. Þeir viſſu vel ad Christur atte ad koma j Heimiñ og hofdu leinge vænt epter honum/ og þeirra Forfedur. Eñ nu ſem þeir hielt du a honum/ villdu þeir ecke trua hon um nie hans Jatningu/ helldur dæma þeir hañ til Dauda þeſſ vegna/ ad hañ medkieñer ſig ad vera Christum. Eñ þad var ſo fyrerſpaad/ ad Christur ſky llde ypprætaſt/ Ja/ þad var og ſkrif ad ad hañ ſkyllde giefa ſiñ Lijkama til Synda Offurs/ og verda burt ſliteñ af Lande Lifande Mañа/ og verda pijnd

ur

fyr vegna Synda sijns Folks.

Þar fyrer ertu Drottin/ mitt stadfast Traust/ Von mijn og Sæluhialp/ þui eckert Nafn er Mønnunum giefed annad j huoriu vier holpner verdū/ vtan þitt sæla Nafn O Jesu. Og þo þitt eiged Folk hafe vanrækt og forakted þig/ þa ertu nu oss Heidingium giefen/ til ad lysa vorum Sælum/ ad þu stert vort Hialpræd/ allt til Heimsins Enda. Þijn Pijna vtvegar mier eilijfa Gledе. Þitt Doms æfelle veiter mier eilijfa Endurlausn. Þin Daude giefur mier eilijft Lijf.

Þu ert Christur sa smurde Drottins og lietst þig j þui Nafne til Dauda dæma/ Veit mier/ ad mijn Sal vite og vidurkiene/ þad þu ert þad einka Lijfn at Offur/ og Forlijkun fyrer mijnar Synder.

Þu ert Drottin Himens og Jardar/ og liest þig þo til Dauda dæma/ Hial pa minne Sælu/ suo hun stadfastlega true

ſtue/ ad man þijn/ og fyrer vtan þig er eingeñ Hialp/ huorke a Himne nie Jørdu.

Þu ert eilijfur Guds Sonur/ og hefur tekeð a þig mitt Holld og Blood/ z j þui Nafne lætur þu giefa þig Dauðanum j Vallð/ Gief þu að Sal mijn lære og true/ að alleina vegna þijns Arnaðar orðs og Forþienuſtu/ verde eg z blijfe Guds Barn að eilijfu/ Amen.

Judas ſkilar aptur þeim þriatijge Sylfurpeningum/ og Orvilnadeſt j ſijnum Syndum.

AF Forrædaranum Judas ſkalltu hier merkia/ mijn Sal/ að þeir Falsarar og Blodgyrugu/ komaſt ecke vtan Skeið ſijna Lijfdaga/ Þuiað Judas doo j ſijnum Syndum/ ſo ſem Drottiñ hafðe ſagt honum/ Vei þeim manne ſem forrædur Mañſins Son/ þarfare være þeim Mañe/ að hañ være allð ei fædður/ Pſ. 55. Matth. 26.

Eñ þu mijn Sal/ þo þu kuñer að falla j

ſta j nockra Synd/ þa orvinlaſt ecke ſo ſem Judas/ og ei ſkalltu ſeigia ſem Cain/ Myn Synd er ſtærre eñ hun verde fyrergiefeñ. Pad laug Cain/ þuiad Guds Myſkun er meire eñ allar Heimſins Synder.

Pad vat ad vyſſu/ Sæl myn/ ſtor Synd/ ad Judas ſellde ſo ſiñ Lavard og ſuek ſiñ Herra/ og þad var ſtor Synd/ þa Cain j Hel ſloo ſiñ Broodur Abel/ eñ ſu var Syndeñ længtum meire/ ad þeir orvæntu ſier Guds Nadar. Þui þo vier ſyndgum/ þa høfum vier eirn Tulk og Arnadarmañ hia Fødurnum/ Jeſum Chriſtum hiñ Riettlæta/ ſa ſem er Forlykuneñ fyrer vorar Synder/ 1. Joh. 2.

Eñ Judas villde Bølvanena hafa og þui er hun yfer hañ komeñ/ Bleſſunena villde hañ ecke/ þui er hun langt frá hønum. Bølvaneñe ſklæddeſt hañ ſem ødru hafnar Fate/ Nun er vt j hañ ruñeñ ſem Vatn/ og j hans Bein ſem Vidſmiør/ Nun er hønum ſem añat Kyrt

Kyrtell/ og sem eitt Bellte pad hañ bi
ndur vm sig/ Slijkt fæ peir af Drottne
sem hañ hata ecke fyrer Augum. Ps
alm. 109.

Eñ pa sem Gud hafa sier fyrer Aug
um/ blessar hañ/ bæde smæ og stoora.
Drottinn blesse þig æ meir og meir/
mijn Sæl/ Drottiñ blesse þig og vard
veite þig/ Drottiñ læte sijna Aslanu
lysa yfer þig/ og sie þier Myskunsamur
Drottiñ snue sijnu Auglite til þijn/ og
giefe þier Frid/ So skiedur pa sem Dr
ottiñ ottast/ og hñ fyrer Augum hafa.

Þeir færdu Jesum bundeñ fyrer Lands
domarañ/ pañ Heidna Pilatum.

SEm Apellisdomureñ var nu geñ
geñ/ ad hañ være Dauda verdugur
stodu þeir vpp/ z færdu hñ Pilato.

Þu ert sa rietti Samson/ Drotteñ/
sm hñs Folk batt/ og Philisteis j Hen
ur seldo. Eñ þu Herra Jesu varst sell
dur mijna Synda vegna/ suo eg kuittur
yrde fra Dioflenum/ Þu varst bundiñ
mier

miet til Lausnar/med Syndugra Om̄ allrra Nondum/ so eg komest j þijns Ni ûnneska Foďurs Nendur.

Nerra Nimneske Fader/ gáck ecke j Doom med mig/ vm mynar Synder/ þui þin̄ Sonur min̄ Lausnare/ gieck vn̄ der Doom þeirra Syndugu min̄a veg̃ na/ Snu þijnu Auglite til mijn/ og seig mig lausan̄ vid þann eilijfa stranga Doom/ vegna þess eilijfa einka Medal gangara/ vors Nerra Jesu Christi/ Amen.

Vm Phariseatan̄a hræsne.

ENN Pharisearner villdu ecke gan̄ gajn j Þinghwsed/ so þeir saurgud̄ ust ecke. So blinder voru þeir Darrar/ og suo dærlega voru þeir blinder. Þeir hlijfduſt vid ad koma inn j þad Neidna Þinghws Pilati/so þeir ecke ohreinet ærde. Enn þan̄ Riettlatta til Dauda ad fordæma/ þar hlijfduſt þeir ecke vid og þess skom̄duſt þeir sijn ecke. Þeir voru rijka ormdner j þui/ ad leggia þa þria

þrlatige Silfurpeninga j Guds Kistu/ sem Judas skilade aptur/ Enn ad rada af Søgum þann saklausa/ hıkudu þeir ecke vid. Þannen spudu þeir Mÿþlugu ha/ enn gleyptu Vlvalldann.

Hialpa þu mier Drottinn/ minn Frelsare/ fra allre Nꝛæsne/ ad eg ecke þione þier med Følsku Hiarta/ Lat mijna Sal þraskilda vera þeirra Tolu sem halgast þig med munenū/ enn hiartad er langt þra þier. Minn Gud/ forda Salu minne þeirre vondu Att/ sem þikest fullhrein/ enn er þo olldungis opueigenn og Saurug.

Þeir klogudu Drottinn fyrer Pila to sem eirn Spellvirkia.

ENN nu sokum þess/ ad Pilatus þeckte vel þeirra Vana/ ad þeir ecke liet ust meiga koma j Þingþwsid/ þa gieck hann wt til þeirra/ og spurde hvad þeir giæfe Jesu ad Søk. Enn þeir høfdu engva rietta Adferd Malanna j Andsuorunum/ helldur svara þeir Pilato

 sok

wt af Forse/ og seigia/ Være han ecke
eirn Jllrædis Madur/ þa mundum vier ecke hafa þier hn̄ j hendur feingid.
O þier Lygarar/ sem ecke kuñed ydar
ad skamast/ huad falsklega kiærdu þier
til myns Lausnara. Nuada Jllræde ha
foe hn̄ þa giort? Nuad hafde hañ þess
adhafst? Spyried þa Blindu sem hañ
gaf Sionena/ og læted þa herma fra.
Spyried Víofuloda sem hañ læknade.
Spyried Nallta sem hn̄ giorde Heilsa
tta. Spyried þa Daufu sem hañ liet
heyra/ Þa Blindu sem hañ gaf Syn/
Þa Mallausu sem hañ liet tala/ þa
Besolu sem hn̄ gaf Huggun/ þa Dau
du sem hañ giorde lifande. Þesser all
er munu votta og seigia/ ad hañ sie Dr
ottiñ Gud vor/ oss til Hialpar hingad
komeñ. Nefur ecke Esaias vm hn̄ sp
ad/ ad hañ munde Blindum giefa syn/
Daufum Heyrn/ z ad a hans Døgum
mundu þeir Høllftu kuiklæter verda/ s
añar Skogarhiortur/ og Mallaus
Tunga

Tunga munde þa Gude Loff syngiäs.
O Jesu þu Riettlaate og Heilage Ne tra/ sem miña vegna varst þyrer Illræ de klagadur/ Gief þu mier þitt Riettlæ te/ og læt mig j þeirra tolu vera/ sem þu hefur af Synd og øllu jllu frelsad/ Amen.

Huada Saker þeir gæfu Christo þyrer Pilato.

OG sem Pilatus liet sier ecke þeirrä Reyging nægia/ helldur badst epter ad meiga vita hans Dauda Sok/ Sia þä setia þeir fram þriær Sakargipter.

1 Ad hañ sem añar Villumadur/ tel de manga Trw fyrer Folkenu.

2 Ad hñ sem añar Vpphlaups mad ur/ bañade ad giefa Keysaranū Skatt.

3 Ad hañ þyrde ad seigia þad/ ad hñ være Konungureñ Christur.

O þier Folsku Tungur/ og oblìuger Lygemuñar/ Nær villde hañ villa tru fyrer Folkenu? Kieñer hañ ecke bæ e Jordan og Yferboot/ og Syndaña For

ergiefning ollum Rieittruudum? Kien
de hafi ecke rietta Guds Gotu j Sann
leika? Og greidde ydar Fatur a Veg
Fridarens. Nær ꝥyrerbaud hñ Skatt
ad giallda Keysaranum? Sagde hañ
ecke so vid ydur/ Giefed þad Keysaran
um huad Keysarans er/og Gude huad
Guds er. Og ad hañ ongvñ Mañe til
Hneyxlunar edur jlls Epterdæmis va
re/liet hañ Petrum giefa Skattpenin
giñ fyrer þa bæda til Capernaum.
Nær synde hañ sig j þui/ad leggiast ep
ter Veralldlegu Rijke og Konglegre st
ett? Hafde hañ sig ecke vndañ og flw
de/þa Landsfolked j Galilea villde hñ
til Kongs taka.
Eñ samt og ædur er hañ sañarlega
eirn Kongur/sem er sa Dyrdareñar Ko
ngur/ vm huorn skrifad er/ Fagna þu
Dottereñ Zion/ og vertu glod Dotter
Jerusalem/ Sia/ þiñ Kongur kiemur
til þijn Rieittlætur og Hoogvær/ Fatæk
ur/ rijdande eirnre Osnu og Fola Klif
hat

bærrar Osnu. Þetta sau þeir Gyding ar alltsaman/ Psalm.24. Zach.9.

Drottinn Jesu/ Lausnare minn/ þeir vpp luku sijnum Ogudlega Munne a mote þi er/ z toludu eiturlega med sijnum Folskum Tungum/ ogsækiande þig an saka. Og þo þu værer Riettlætur og einskis jlls valldur/ þagder þu þo samt/ og ansad er þeim ongvu. Þu varst sem daufur z Mællaus/ sa eingenn motmæle hefur j sijnum Munne/ Psalm.38. z 98.

Skoda hier Sal mijn/ huorneñ þeir hafa fared med þinn Lausnara/ Merk z legg j Minne/ ad þetta var eirn Speig ell vm hans Christne/ Þui aller sem Gudlega lifa vilia j Christo Jesu/ hli ota eirnenn Opsokn og Motgang ad lij da. Lærefueirnenn er ei yfer Meystara sijnum/og Þionenn ecke yfer sijnum Her ra. Þad ma duga/ þo Lærefueirnenn sie so sem hans Meystare/ og Þionenn suo sem hans Herra.

Sal mijn/ hafe Þisfulleñ og Neim

Tiij urenn

ýtreſt opſokt þiñ Lauſnara/ þui mættu
ſÿka vid Opſokn og Ofride bwaſt.
Kom mier til Hialpar Drottiñ Jeſu
ad eg jafnan audſyne mig/eg ſie þiñ ri
eitur og ſañur Þion/ j Þolenmæde/ og
allra Handa Neyd og Angiſt/ j Kroſſe
og Motgange j Vøkum og Føſtum/ j
Skÿrlÿfe og Vidurkieñingu/ j Langlu
ndargiede/ Hogvære/ j Hetløgum An
da/ j ofalſudum Kiærleika/ j Orde ſañ
leikans/ j Krapte Drottins/med Herkl
ædū Riettlætesins/ til hægre z Vinſtre
Handar/ j Heidre z Vanheidran/ j go
du Rykte og Vanryckte/ z ct. So ſem
Fatæker/ eñ þo marga audgande/ eins
og Snauder/ eñ þo a ollu Rægd hafan
de/ So ſem þeir ed eckert hafa/ eñ eign
aſt þo alla Hlute.
Hialpa þu mier Drottiñ Jeſu/ ad eg
mvallt ſie til reidu/ ad lÿda med þier/ ſo
eg æfenlega verde j þÿnu rÿke/ Amen.

Vm þa Opinberlegu Jatning Chr iſti fyrer Pilato.

At

AF Thuga þessa Jmkning/ Sæl mijn/ þa Pilatus spottade og spurde ad/ huort han være Kongur Gydinga/ þa sagde hn ei leingur/ helldr sagde/ mitt Rijke er ecke af þessum Heime/ Være mitt Rijke af þessum Heime/ þa mun þu mijner Þienarar strijda fyrer mig/ so eg ecke j Hendur felldest Gydingum/ En nu er mitt Rijke ecke af þessum Heime. Og sem Pilatus framar dæ[r] ꝺdest ad/ og spurde/ Þa heyre eg þo/ ad þu þikest Kongur vera/ sem villde han̄ feigia/ Befalings Madur/ Huada O hamingia kom ad þier/ ad þu tekur til bragds ad læta þig Kongs Nafne kal lla/ ꝛc. Þa giorde Christur greinar mun a mille þessa Heims Konga Rijk ia/ og sijns andlega Rijkis/ og sagde/ Eg er ad sönu einn Kongur/ og er þar til boren̄/ og j Heimen̄ komen̄/ ad eg vit ne bere vm San̄leikan/ Huor nu er af San̄leikanū/ han̄ heyrer mijna Raust.

Ad sönu Drottin̄ min̄ Jesu/ varstu

Til̄ sa

sa Dyrdareñar Kongur/ þo Heimurenn foraktade þig/ Þu varst sa Afrekekapp eñ/ sem wtsendur varst af Gude ad hia lya/ þu ert sa vtvalde Drottins/ huorn Gud hia ødrum Moñum til Nesdar sette/ og smurde med sijnu heilaga Vid smiøre. Þu ert sa Kuistur Davids/ sm ert einn velrijkiande Kongur/ giørande Dom og Riettlæte a Jordune.

Nu þo Heimenum lijtest ecke a þitt Rijke/ þad kiemur so til/ ad þad er and legt eñ ecke Verallldlegt/ Þu sem ert vpr Kongur/ sitiande til þijns Fødurs Hægre Handar/ j Dyrd Himnaña/ saf nar þier Vndersatum j þiñe christele gre Kyrkiu hier a Jardrijke/ med Ord Sacramentum Sañleiksins/ og wtdeiler med þijnum Vtvøldum/ Riettlæte og Syndaña fyr ergiefning/ heilagum Anda/ og þu ei lijfa Lijfe.

Jardnesker Kongar rijkia/ og festa sitt Rijke med Strijds magt og Mykel menske. Eñ þu ert Drottiñ/ Kongur Sañ

Sannleikans/ Þu sender þitt Ord/ og saman kallar þitt Folk med heilogum Nerlwdre/ þui þitt Ord er Sannleikur ein/ og Kraptur Guds/ sem hólpna giør er þa sem a þad trua.

2 Jardnesker Kongar rijkia/ og þeirra Gotz og Gæpur eru Jardlegar og þar þeingelegar. Enn þu ert Kongur a Himnum/ og ert rijkur af Sannleikanum/ þeim aumu til Hialpar. Gud þinn Fader hefur þig sent ad kienna Fatæjkum/ sundurknosud Hiortu ad græda/ þeim Hertekmu Lausn og Frelse ad boda/ Nadartijd Drottins ad kunngiera/ og þann Dag Hefndar Drottins øllum so ryggfullum til Huggunar. Þu ert kominn med Bodskap Fridarens/ og hefur elsk ad þijna Christne/ og þig i Daudann gefed fyrer hana. Þu ert Uppris an z Lijfed/ Hvør a þig truer/ hann lifer/ lijka þo hann deyie.

3 Jardnesker Kongar rijkia/ enn þo ska ma stund/ og eru sijnum Undersætum

ur um stundlegañ Frid. Eñ þu lætur
þijna Christne vid þessa Heims Kross
og Mootgang beriast/ so hun giegnum
Synder og Anauder komest/ j þitt eilijf
fa Rijke.
4 Jardneſker Kongar rijkia/ enn þo
ſkaña stund/ og verdur burt kipt þa mi
nst varer. Eñ þitt Rijke Drottiñ Jesu
varer eilijflega.

Lofadur sie Gud Drottiñ og Fader
vors Herra Jesu Christi/ sem oss hef
ur fra Myrkrunum kallad/ j sitt Da
samlega Lios/ og til eilijfrar Dyrdar/
og hefur sett oss j Rijke sijns Sonar/
hia huorium vier hofum Endurlausn
ena j hans Bloode/ sem er Syndaña
Fyrergiefning/ og obrigdula Von eilijf
fs Lijfs.

Drottiñ miñ Jesu Christe/ þu Kong
ur Dyrdareñar/ sem elskar Riettlæted
og hatar Ranglæted/ Gief mier þinn
heilaga Anda/ad eg kuñe hafa mig j
Hofe j þessare Verolldu/ þui eg veit ad
þesse

þesse Hiervist endast. Nu þu mier/ ad eg elske Sanleikan og Veg Fridarins. Forda þu mier Afgudadyrkan og Lygn og hallt mier j riettre Kyñingu þyns Vilia. Lat mig japnañ hlyda þynu Orde/ og fylgia þine Raust/ Roisest þu j mier kroptuga Trw þyns Nafns/ og fyll mitt Hiarta med stoduga Von til þyn/ vm þa eilijfu Saluhialp. Lat mig ecke vndergganga Ok þeirra Van trwudu/ so ad eg lyste ecke Sonum þe ssarar Veralldar/ Þui þessarar Verall dar Vegur liggur til Helvijtis. Hial pa þu mier/ sem ert sa eilijfe Konung ur Riettlætesins/ þa mun mig ecke neitt skada. Lat mig sækia epter þui sem eilijft er/ þar þu situr til Guds Hægre Handar/ enn ecke epter þui sem hier a Jardrijke a Heima. Og nær mier kan nockud a mote ad ganga/ lat mig Hug hraustan vera/ og vm hugsa/ ad þu yfer vanst Verolldena. Lat mig þui ecke gl eyma/ ad so sem þu hlaust ad lyda/ suo

hlio

hliota og þÿuer Timer ad lyda Morga
ng. Lat mig þui ecke gleyma Drottiñ
miñ Jesu/ ad vier erum Børn heilag
ra/ sem vonum epter ødru Lÿfe/ huørt
þu munt giefa þeim/ sem hia þier stød
uger j Truñe standa. O Jesu/ þu Kon
gur Dyrdareñar/ Huad miøg þyster
mÿna Saal epter þier/ mÿnum Lifanda
Gude/ Nær mun eg koma þangad/ og
skoda þitt Blessada Andlit! Amen.

Huør Christeñ Madur sie til reidu
Daglega ad giøra Grein a siñe Truarjatningu.

HAfþ þad Epterdæme Saal mÿn/ af Drottne/ ad þu Daglega stert til re
idu/ ad giøra grein a þiñe Trw/ og ad
andsuara/ huør sem vill vita/ vid hua
da Von þu lifer. Þui huør sem Soniñ
medkieñer fyrer Moñunum/ þañ vill
hañ medkieña fyrer sÿnum Himnesk
a Fodur/ Eñ huør honum afneitar/ þe
im vill hañ afneita fyrer sÿnum Himn
eska Fodur.

Hall

Halltu a Saklerkanum/ allt j Daud
aff Saal mijn/ og Drottin mun pyrer
þig stryda/ Vert ecke sem þeir ed Lofa
myklu/med storum Ordum/ en epna þa
illa Heiten sijdan. Helldur skalltu eirn
en fyrer Kongunum tala vm Herrans
Saattmaala og ecke skamast þijn. Lat
mig ei ottast þa Drottin/ sem Lijkama
num tijna kunna/ en ecke Saalune/ Hell
dur lat mig ottast þig/ sem Saal z Lijk
ama kant j Heluijte fortijna.

Sakleyse Christi openber
ast allstadar.

HEyr til Saal mijn/ huad lieoslega
uppkom þijns Lausnara Sakleyse.
Fyrst sagde Suikaren Judas. Eg he
fe illa giort/ ad eg sueik saklaust Blod/
Pilatus visse og vel/ ad Gydingar hoff
du af Hatre og Ofund griped Jesum/
og þess vegna vitnade hann vm hans
Sakleyse j þrim reisur/ og leitade miog
vid ad þaa hann lausan. Herodes fann
ecke neina Skulld hia honum. Vm sijd
der

der sende Pilatt Nwsprw honum Bod og sagde/ Farstu ecke vid þan Riettlat sa/ Þut eg hefe i Dag margt lided ha ns vegna j Suepne.

Nuad hafder þu nu giort/ þu Truw lynde Þion Drottins/ ad þu skyllder so fordæmdur verda? Nuad hafder þu bro ted/og huer var þijn Dauda sok? Eg Drottin mijn/eg var Søk og Efne þij ns Dauda/eg hef þui ollad/þijn Smat og þijnar Akomur heʒ eg veitt þier/ þijna Angist hef eg giort þier mz mijn um Syndum. Þu varst þijns Foðurs einka Sonur/ a huerium hn̄ alla Þoc knan hafde/ þui kuñe eingeñ þier vm neina Synd ad kieña/ Ongvum hafd er þu illt giort/eingeñ Flærd var fund eñ j þijnum Muñe/samt og ædur hef ur þu þijnst fyrer oss Synduga/og ert ordeñ Boluan fyrer oss/suo þu leyster oss af Lugmalsins Boluan.

Herr þu saklauste Lamb Guds/sem allar Heimsins Syndar barst a þijnum Herdum/

Lát mig alldrei ǽrvinlæst j mijnum Synd-um/ Lát mig lifa og deyia j þeirre Huggun ad allar mijnar Synder sieu med þijne sætla-usu Pynu bættar og bitaladar/ og allt þad mig vantar/ hafer þu med þijnum Dauda/ uter wtvegad/ Amen.

XV Cap.

Hvørsu ad Barrabas Mord-inge fieck Lijf/ en Christur var Nwd-strycktur/ Hæddur/ og til Dau-da Dæmdur.

Hátijdeñe var Landsdoom-areñ vanur ad giefa Folke-nu eirn Fánga lausañ/ þañ sem þeir umbæde. Eñ hañ hafde j þ siñ/ eirn Bandingia s mieg var Nafnkiendur/ ad hañ være Illræ-dismadur og Mordinge/ sa hiet Bar-rabas/ sem fyrer Upphlaup var fánng-adur/ hvør ad j sama Upphlaupe er j Stadnum var skied/ hafde Manns Ba-ne orded. Og Folked gieck upp/ og bad ad

ad Pilatus giorde sem hañ var vanur.
Og þa þeir voru saman komner / sagde
Pilatus til þeirra / Þier hafed til Sids
ad eg giefe ydur eirn Fanga lausañ /
huorn vilie þier nu lausañ hafa / Bar
rabam eda Jesum / þañ Kong Gydin
ga er kallast Christus? Þui hañ vissi
vel / ad Kieñemaña Hofdingiarner hof
du af Ofund opurselle hañ.

Og sem Pilatus sat nu a Domstoln
um / sende hans Hwsprw til hans / og
liet seigia hönum / Hafdu ecke þar ad
giora med þañ hiñ Riettlata / þui eg
hefe j Dag margt lided j Suefne hüs
vegna.

Eñ Kieñemaña Hodingiarner og
Alldungarner toludu vm fyrer Folke
nu og eggiudu þad til / ad þad skyllde
bidia vm Barrabam / eñ Lisplata Jes
um. Þa andsuarade Landsdomareñ / z
sagde vid þa / huorn vilie þier ad eg la
usañ giefe af þessum tueimur? Þa hro
pade allur Lydureñ og sagde / Burt mz
þeim

þeñañ/ og gief oſſ Barrabam lauſañ.
Þa kallade Pilatus eñ aptur til þeirra
viliande lata Jeſum lauſañ/ og ſagde.

Enn

Huad skal eg þa giora af Jesu/ sem ne
fnest Christus? Eñ þeir hroopudu ap
tur/ Krossfestu hañ Krossfestu hann.
Þa sagde hañ j þridia siñ til þeirra/
Huad jllt hefur hañ giort? Eg fiñ en
gua Sok med hønum/ Þui vil eg læta
refsa hønum og giefa hañ so lausañ.
Eñ þeir hroopudu þess meir/ Krossfes
tu hañ/ Og þeir løgdu ad hønum med
mykklu Kalle/ ad hañ yrde Krossfestur.
Og þeirra Hliod og so Høfudprestaña
tooku yfer.

Þa tok Pilatus Jesum z Hwdstykke
hñ. Eñ Stridsmeñ Landsdomarans
fooru med hañ jñ j Þinghwsed/ kollu
du samañ allañ Flock Þienarañá/ af
klæddu hañ/ og løgdu yfer hañ Purpu
ra Kyrtel/ og fliettudu Koronu af Þyr
num og settu a hans Høfud/ og feingu
hønum eirn Reyrlegg j hans Hægre
Hønd/ bugtudu sig fyrer hønum/ og sp
ottudu hñ seigiande/ Heill vertu Kong
ur Gydinga. Og þeir sloou j hñs And
lit

lit/ hræktu a hañ/ toku Reirleggen og sloou hans Høfud med/ fiellu a Knie og spottudu hañ/ og lietust tilbidia hã.

Pa gieck Pilatus wt til þeirra aptur og sagde/ Siaed/ eg hefe hañ vt aptur til ydar/ so þier vited/ ad eg fiñ ongua Søk med hønum. So kom Jesus wt/ berande eina Þyrnekorónu og Purpura Kyrteleñ. Pilatus sagde til þeirra/ Siaed Mañeñ.

Eñ þa Kieñemañanir Yfer Prestarner og þeirra Þienarar sau hañ/ hroopudu þeir og sogdu/ Krossfestu/ Krossfestu hañ. Pilatus sagde til þeirra/ Take þier hañ og Krossfested/ þui eg fiñ onga Søk med hønum. Gydingar suor udu hønum/ Vier hofum Løgmaal/ og epter voru Løgmaale skal hañ deyia/ þui hañ hefur giørt sig sialfann ad Guds Syne.

Pa Pilatus heyrde pad Ord/ vard hañ hrædduꝛ/ og gieck jñ aptur j Þing hwsed/ og sagde vid Jesum/ Hvadan ert þu? Og Jesus ansade hønum øngvu. Pa sagde Pilatus/ Villtu ecke tala vid mig/ veitstu ecke ad eg hefe magt ad

til ad Krossfesta þig/ z Magt ad giefa þig lausann? Jesus suarade/ Þu hefur onga Magt yfer mier/ nema þier være giefenn hun hier ad ofan/ Þui hafa þeir meire Synd/ sem mig hafa þier j Hendur sellt. Og vpp fra þui leitade Pilatus vid ad læta hann lausann/ Enn Gydingarner kolludu og sogdu/ Læter þu hann lausann/ þa ertu ecke Vinur Keysarans/ Þui huor sig ad Konge gior er/ hann er j mote Keysaranum.

Þa Pilatus heyrde þad Ord/ leidde hann Jesum wt/ settest a Domstoolenn j þeim Stad sem nefadest Hæsteetur/ a Ebreska Tungu Gabbata. Enn þad var Affanga dagur Paaska nær siottu Stund. Og hann sagde til Gydinganna/ Siaa/ þetta er ydar Kongur. Enn þeir kolludu/ Burt/ burt med þenna/ Krossfestu hann. Pilatus sagde/ skal eg Krossfesta ydarn Kong? Kiennemanna hofdingiarner suorudu/ Vier hofum onguann Kong nema Keysarann.

Þa nu Pilatus sa/ hañ kom øngvu til leidar/ helldur munde þar verda af meira Vpphlaup/ syndest hønum þad

af ad

af/ad giora Folksins Vilia/og dæmde ad þeirra Bón skyllde skie/(tok Vatn z þuode síjnar Hendur/ þar fyrer Folke nu/og sagde/ Eg er saklaus j Bloode þess hins Riettlæta síæe þier fyrer. Þa suarade allt Folked og sagde/ Hns Blood kome yfer oss og vora Nidia.

Þa gaf hañ þeim Barrabam lauß añ/sem fyrer Vpphlaup z Mañdræp var fangeñ/vm huðen þeir bædu/enn Jesum hæddañ og Hwdstrykktañ/ fieck hañ þeim j Hendur/epter þeirra Vilia so ad hañ være Krossfestur.

Eintaled.

Gydingar afsógdu Jesum/ enn bædu vm Barrabam.

Ogleid hier fyrst mijn Sal/ huørneñ þeir Gydingar afsø gdu þañ Heilaga og Riettsker duga/z bædu vm Barrabam ad hañ mætte laus verda/ eñ Hofding ia Lijfsins Liftietu þeir/ Pilatus vissi

V iiij, ad

ad Jesus var saklaus/ og þar fyrer leit
ade hañ vid ad læta hañ lausañ. Og
med þui hans vane var/ ad giefa þeim
eirn Fanga lausañ/ þa lætur hañ þa
ecke vm fleire eiga ad velia/ eñ vm Jes
um og þañ Mañdrapara og Jllrædis
mañ Barrabam/ Meinande ad þeir
munde helldur vilia ad fa meinlause Je
sus af Nazareth være giefeñ laus/ enn
hiñ vonde Mordinge/ epter huors Da
uda alla adra langade. Eñ þeirra Jl
ortu voru so þeisk og grøm/ ad þeir hef
du fyrre øllum Strakum og Mording
sum hlíft/ helldur eñ þeir hefde læted
Jesum þañ riettlæta lausañ. Þui hroo
pudu þeir so/ Burt/ burt med þeñañ/
og gief oss Barrabam lausañ.

Eñ miñ Sal/ þetta er ecke giørt fyr
giefens/ helldur þier til Huggunar.
Þui Mordingiñ Barrabas merker A
dam/ og alla hans Nidia/ J þañ mata
Ad so sem Barrabas vegna siins Mor
ds og illra Verka/ hafde Daudañ for
þient/

þient/ So hafde Adam fyrer sig og sij
na Nidia/ eilijfañ Dauda og Fordæm
ing forþienad. Eñ Mordingeñ og A
dam med sijnum Nidium/ þeir vrdu frij
og frialser/ Eñ sa meinlause Christur
hlaut ad deya/ Þuiad so sem aller j A
dam doou/ suo verda aller j Christo lif
ande.

Þar fyrer miñ Herra Jesu/ þo eg sie
eirn af þeim stærstu Syndurum/ þa vil
eg samt ecke örvænta mier Myskunar/
Þui eg veit þad/ huar mijn Synd er me
stug ordeñ/ þar er þijn Nad langtum
megtugre/ Og huor sa sem örvilnast j
sijnum Syndum/ sa neitar þui/ ad þu
sert Nadugur. Nu kann ecke meire
Gudløstun ad vera/ helldur eñ su/ nær
Madur efast/ og örvænter sier Guds
Nad/ sa same seiger nei vid Guds my
skū/ Sañleika og Almætte/ huar vppa
eg set alla mijna Von. A hans Nad
vona eg/ þui eg veit ad j hönum hefe
eg Guds Barna Nad ødlast. A hñs

Saklleika vona eg/ þui eg veit hans Forerheit mun alldrei liuga'ad mier. A hans Almætte vona eg/ þui eg veit ad minn þesse Lausnare er Almattugur ad hialpa mier af Syndenne og allskonar Neyd. Nu þo mitt eiged Hiarta vilie mögla a moote mier og seigia/ huer er tu þess þijn auma Manneskia/ ad þu me iger þier slijkrar Hialpar vona? Huad kantu til hennar ad vinna? Þa andsuara eg hreystelega og seige/ Eg veit a huø. en eg truͤe/ hann same hefur sig j Daud dann gyrer mig giesed/ og mier med sinne Vpprisu eilijft Riettlæte og Lijf afrek ad, Þessu hefur þu mier Drottinn minn Jesu heited/ Þar fyrer muntu það eirn enn hallda/ þui þu ert bæde sannordur og Almattugur/ Amen.

Sa saklause Christus verdur Hwd struktur sem Spillvirke.

ÞEssu næst liet Pilatus Hwdstrykia Jesum/ og hugdest þar med ad stil

la

la Gydinganna Grimd/ hann mein te ad þeir mundu þa aumka sig yfer honum.

Strags sem hañ veyk j þeñann Ve igenn vid Stryds menniena/ japnskiott Gripu þeir Jesum/ flettu hann synum Klædum/ bundu hann/ og Nwdflettu hann. Enn þad Saklausa Lamb/ var synes Himneska Fodurs Vilia hlyf ded/ villde øngvu þessu j moote briot ast/ Liet þa fara med sig sem þeir villdu.

O myn Sal/ Hvad hrædelega ha þa þeir wtleiked þiñ Lausnara/ Eing eñ Limur var heill a hans Lykama/ so hafa þeir med Vondum og Svipum hans Saklausa Lykama Sart og Lem strad/ ad eingeñ Ofle var heill a hñs Hwd. Avuñ/ Sa sem allre Verollð uñe Mwskun vetter/ hñ fieck ecke hiñ minsta Vægdar Dropa/ edur Lynkind hia þessum Kvølurum. Avuñ myn Sal/ Veina og Græat yfer þynum Sy ndum

ndum/ med huorium þu hafder forþie
nt þa eilijfu Hwdstroku j Heluijte og
Fordæminguna/ Og græt yfer þijnum
Misgiordum/ sem til eilijfra Kuala ha
fa vñed. Eñ þu miñ Lausnare liest þig
j miñ stad Hwdstrykia/ z frelsader mig
so fra Andskotans Vende.

Drottiñ miñ Jesu/ sem so varst fyrer
mijnar Synder særdur og Blodgadur/
Lækna þu Saar miñar Syndugu Sall
visku/med þijnum Undum/og græd þu
mitt alsæra Hiarta/ med þijnum Blod
dækium og Benium/ Amen.

Ecce Homo/ Sia þu huad særleg
ga Lausnareñ var til reika.

NU sem Jesus var so aumlega wtle
ikeñ/hwdstrycktur/bareñ/lameñ/sæ
rdur/og allur Bloodrisa/ þa tok Pilat
us hañ/ og leidde hañ burt med sier wr
Þinghwsenu/ ætlande ad þa þeir Gyd
ingar sæe/ huorsu jlla hañ være wtleik
eñ/ þa mundu þeir aumka sig yfer hon
um/ og lata hañ verda lausañ. Og
þui

Þui sagde hañ so/ Simeõ Mañeñ/ eg hefe giefed honum Rádning/ heimted ecke meira/ læted þetta nægia. Eñ þa
og

ir Gydingar villdu ecke lijta til Jesum/ sneru sier vndan/ kolludu z sǫgdu/ Bu rt burt med hann.

Enn þu mijn Saal/ gior ecke so/ helld ur hap þijn Augu a Lausnaranum mz jaþnade/ og stacka ecke. Sia og huxa vm/ huad Blodrisa hann var/ Sia/ hu orneñ Blodeð lagade wt/ rañ ofanept er hijs Lijkama. Nu kant þu ecke ad seigia/ Minn Vinur er biartur og riood ur/ wtvalenn af morgum Þusundum/ Helldur so/ minn Vinur er blaar og Bl oodugur.

O Jesu Christe/ þu allra Frijdaste a medal mañaña sona/ Huar var nu þijn Fegurd og Prijde? Huad samgrætelega varstu wtleikenn? Huad Osynelegur er tu ordenn/ huad sundur krameñ og mar enn var þinn heilage Lijkame.

O Drottinn Jesu Christe/ huad skal eg giora? Huorneñ skal eg mijna Hiar tans Hrygd stilla? Eg vil taka allar mijnar Synder/ og allann Obreinleika og

og kasta þeim j þijnar heiløgu Vnder og j þijn Saar/ sem þier mina vegna gi ørd hafa vered. Þeim vil eg søkua nid ur j þijnar Vnder/ so ad þeirra verde al ldrei minst framar meir. Drottinn minn/ þuo þu mig og hreinan giør/ af øllum mijnum Syndum z Misgiørdum/ med þijnu heilaga Bloode/ Amen.

Gydingar afseigia sinn eigenn Kong.

SJa nu Saal mijn/ huad Omyskun samlegt ad er Steinhiarta þessara Gydinga/ og huørsu þeirra Hirnd ver dur alldrei fylld. Strax sem þeir sia nu Christum so vtleikenn af Pilato/ þa hroopa þeir vpp aller saman/ og seig ia/ Burt/ burt med þenann/ Krossfestu hann. Kong Dyrdarennar afseigia þe ir/ a huørn aller þeirra Fedur vonudu z seigia/ Vier høfum ecke Kong annann enn Keysarann.

O þu galda og dærlega Þiod/ þack ar þu so Gude þijnum? O Drottinn Je

su

fu/Þu komst til þijns heimelis/eñ þijñ er þecktu þig eige/Þu varst ecke næsta ælitlegur/ nie prijddur/ Þeir sau þig/ eñ eige vär þuilijkt/ ad þeim kyñe a þig ad lijtast. Eñ mier lyst þu hiñ fegurste medal allra Mañaña Sona.

Drottiñ Jesu/ mijn Sæl veit/ ad þu varst þui sendur af Gude j þeñañ Heim/ ad þu skyllder pijnast og deya fyrer vorar Synder/ og allskonar Smañ ꝛ Fyrerlitning vppa þig taka/ so þu Synder vorar kuittader/ Daudañ og Diofulen yferyñer/ Riettlæted aptur giæfer/ og þad eilijfa Lijf. Drottiñ miñ Jesu/ Læt mig alldrei vid þig skilgast eilijflega/ Amen.

Stridsmeñerner endurnijdu Hæddingarnar vid Christum.

HVad hafast nu Stridsmenneꝛner af a medan? Þeir kalla saman allañ Flockeñ/ og hefida gaman ad Christo/ Fyrst hañ sagdest Kongur vera/ þa kasta þeir yfer hañ Konunglegū skrw⸗

dä/ þö ogodum/ sem vær apgømal Þus Pura Kapa/ og pliettu Koronu af Þyr num/ og setta hana a hans Høfud/ og þreingia hefie so fast/ ad Blooded laga de opanepter honum/ og þeingu honū Konglega Spyru j Hønd/ sem var eitt Reyrleggur/ kiptu honum japnframme af Hende honum/ og lømdu vm hans Høfud þar med/ þar med syndu þeir honum Konunglega Wirding/ bugtu du sig pyrer honum/ heilsudu honum/ og tilbædu hañ/ lømdu hans Ásianu/ og hræktu á hañ.

O Drottinn Jesu/ þeir plycktust sam an a mote þier/ og glødduft af þiñe be iskre Anaud. Þu varst sa fyrerlitnaste fullur Spotdar og Weykleika. þeir þig sau/ hræddust þig/ opnudu siñ muñ j moote þier/ og hristu sijn Høfud ad þier.

Drottinn minn Lausnare/ Þui ettu ord eñ Spott Folksins? Og foracktan Lyd sins? þess vegna Drottinn/ ad þu hefir

edur mig fra þui eilijfa Spotte/ Hædᵉ og Skōm Helvijtis. Og þo sa Oguðle ge Flockur Spottaðe þig/ þa ertu sa mꞇ min̄ Kongur/ og min̄ Drottin̄/ ꝛ ert þar til fæddur j þen̄an Heim/ að þu viliet min̄ Kongur og Lausnare vera.

Drottin̄ min̄ Jesu/ sem min̄a vegna þolder þa þraungun Þyrne korona/ Gef mier að eg með Trwnne a þig/ meige oðlast þa Lijfsins Koronu/ ſ̄ fyrerhugað er ollum þeim sem a þig trwa/ ꝛ þig elska af Hiarta/ Amen.

Um Þolenmæde Drottins/ j ollum þessum Hæðungum og Hørmungum.

HUgleið þu hier min̄ Sal/ þa stoᵒ ru Þolenmæðe þijns Drottins/ Sᵒ þu heñar min̄est/ og siert Þolenmoð/ ef þier kiemur nockuð til að lijða þyrer hans Nafns saker/ Lat þier til Hugar koma/ það han̄ sagðe/ Læreð af mier/ eg er hogvær og af Hiarta lijtelatur.

Þar fyrer skalltu vera til reiðu/ allra Handa Motgang/ eirnen̄ Oguðan̄ skal

han/ hans vegna ad lijda. Opsæke nö
ckur þig/ eda hreke/ þa seigdu af Hiar
ta/ Jordena a Drottenn/ og allt huad a
henne er/ hann a Heims Kringluna ꝛ hu
ad þar i sie bygger. Og villte nockur saga
þig sundur/ þa hefur þu Spamannsins
Esaiæ Dæme. Villte nockur dreckia þi
er/ þa huxa þu vm Jonam Spamann.
Sie þier i Elld kastad/ þa þeink vm
þa þria Menn i Ellds ofnenum i Babi
lon. Verde þier fyrer olm Dyr kastad
þa huxa vm Daniel Spamann/ sem ka
stadur var i Leona Grøfena. Villte nö
ckur grijta þig i Hel/ huxa til þess fyr
sta Pijslarvotts sem var S. Stephan
us. Sie fra þier teked allt þad þu att
þa huxa med þier sem S. Job seiger/
Nakenn kom eg af Modurlijfe/ Nakenn
mun eg i burt fara. Lijder þu nockurt
Orietttt/ gief þad i Guds Hendur/ hann
kann þess hefna. Fær þu Skada edur
Tion/ gief þad i Guds Hendur/ hann
kann þad bæta. Berer þu Hrygd ꝛ sorg

gief þad j Guds Hendur/ hañ mun þitt Huggare og Græðare vera. Eiger þu Daudañ ad lijda/ gieþ þad Gude j Hendur/ hañ mun þitt eilijfa Lijf vera.

Veittu mier Drottiñ miñ Jesu/ slijka Christelega Þolenmæde/ til allra þeirra Hluta sem mig meige aßtrijda/ ad eg lijde og umbere alla Hlute j þijnu Nafne/ Lat mig ei girnast Mönnunum ad þoknast/ þui eþ þad verdur/ þa er eg ecke þramar þiñ Þion.

Drottiñ ávijtar Pilatum/ vegna hans Metnadar/

ÞEgar Pilatus hrosade þui/ ad hañ heþde Magt ad giefa Jesum lausan og ad Krossþesta hañ/ Þa ansade hönum Jesus/ seigiande/ Þu hefder önguа Magt yfer mier/ være þier ecke hun hier ofan ad giefeñ.

Ja ad sönnu mijn Sæl/ Eckert gietur Madureñ tekeð af sier til/ nema þad sie giefed hönum af Himnum. Ach/ huad vill þa þesse auma Mollo z Aska med

med ſiñ Hrokak. Ecke er hun akad eñ andſtyggelegur ſtamur Saur/ lijka a medan vid Lijfed lafer. Þui hefur Dr ottiñ avallt/ Drambſeme Maña læck ad/ og heñe vm koll kaſtad. Gud heþur hrunded Volldugum af Stoole/ eñ vpp haþed Lijtelata/ þui hñ ſtendur a mote Drambſatum/ enn lijtelatum giefur hañ Naad.

Hialpa mier Drottiñ Jeſu/ ad gan ga og lifa ſem þu mier ſkipad hefur/ z J þui Kalle og Peirre Stiett ad þiona/ ſem þu hefur mig tilſett. Eg veit ad ſoñu Drottiñ/ ad Madureñ hefur ecke Raad a ſijnum Giørdum eda Framſer de/ Send mier þui þijna Speke af Ni mnum/ og af þijnu Velldis ſæte/ Send mier hana/ ad hun hia mier ſie/ og med mier Arvide/ ſo eg vite og giøre huad þier lijkar/ Leitu mig avallt Drottiñ Jeſu/ Goodum Raadum hlijda/ z Ami ſtingar þiggia/ ſo ad eg hyggneſt.

Dauda Vtſkurduriñ yfer Chriſto.

Af Thuga pad eirneñ miñ Sal/ hue eneñ Pilatus fellde Dom yfer þinn Lausnara/ so ad hañ Lyfslieteſt/ epter þui sem Gydingarner hooftudu honum seigiande/ Later þu þeñañ lausañ/ þa ertu ecke Keysarans Vinur. Þa vard Pilatus hræddur eñ meir vm sig/ fyrer Keysarans Reide/ ecke þyrer Guds Reide/ þar fyrer seiger hañ Doomeñ vpp/ og dæmer ad Gydingañna Villd skee skule. Og þo hañ þuxe Hendurnar/ og se gdeſt saklaus j hans Bloode/ þa gaf hñ sömt þañ saklausa Jesum j þeirra Vallð/ og dæmde ad þeirra Vilie skyllde gañgang hafa/ ad hañ være Krossfestur.

Huad Rangleqa er Drottiñ sa Riettlaate Domare dæmdur? Sem koma mũ ad dæma Lifendur og Dauda.

O þu Rangláate Domare Pilates/ þui dæmer þu so rangan Dom yfer miñ þañ Drottneſ Huar Illgiørd var Vmisfeſt vppa miñ Lausnara? Huada vissne

Vitne komu pram a mote hønum?
Voru þeir ecke hans Fiandmeñ? Jaa/
þeir sømu voru þar Sakaraberar og
Vitneñ. Er ecke plagsidur/ ad giefa
þeim Sokudu frest/ so þeir vtveige sier
sijna Afbotun? Eñ miñ Lausnare
var vm Midnætte fangeñ og til næsta
Morguns hæddur/ spottadur/ og med
Hrækum spyttur/ z ad Morgne sneīma
Nvdstrykktur/ og jafnskiott til Dauda
dæmdur/ og til Aptøkustadarens leidd
ur. Þu visser madur/ ad Sydingar høp
du aþ Natre fangad hañ og oþursellt/
Þui dæmder þu hañ til Dauda moote
þiñe eigeñ Samvisku? Þu þuoder þijn
ar Hendur/ eñ huør vill þuo þad Sak
lausa Blood af þiñe Samvisku.

Eñ gledst nu hier vid mijn Saal/ þui
med þessum hætte ertu pra þeim stran
ga Doome primals ordeñ og kuitt. Þui
huør a Soneñ Trwer/ hañ mun ecke
dæmdur verda. Nu mattu avallt med
goodu Giede koma fyrer Guds Nædar

 stool

skol/ so þu hsis Myskun ødlest/ z Lykn
inister nær þier alliggur.

O þu allra sætaste Herra Jesu/ sem aff þe
im Heidna Landa Domara varst fordæmd
ur/ Lat mig fyrer þessa þijna Elsku og ad
ra/ æfenlega þier þacker giøra/ Og þa þu tie
mur ad dæma lifendur og Dauda/ þa gack
ecke j Doom vid þinn Þræl/ og minstu ecke a
mijnar Synder/ helldur vnn z giefft mier aff þi
ne Nad/ ad eg med øllum wtvøldum mæge
setiast ad þui Ryke/ sem þu hefur oss tilbw
id fra Upphafe Verallðarennar/ Amen.

XVI Cap.

Um wtfør Lausnarans til Aftøkustadarens/ og huad þar fleira vid bar.

Og Striids Meñerner toku þa Je
sum/ fardu hañ af þeim Kyrt
le/ og j siin eigeñ Klæde/ leid
du hañ wt til Krossfestingar
og lietu hañ sialfañ bera siñ Kross. Og
sem þeir komu wt/ fundu þeir einn mañ
sem þar fram hia gieck/ er. hiet Simon
aff

af Syrenia/ huor ed kom ap Mörken
ne/og huor ed var Fader Alexandri og
Ruffi/ honum naudgudu þeir til ad be

ra hans Kross/ og honum lǫgdu þeir Krossen̄ a Nerdar/ ad han̄ bære hann epter Jesu.

En̄ honum fylgde epter stoor Fiǫlde Folks og Kuen̄a/ sem ad veinudu ꝫ grietu yfer honum. En̄ Jesus snere sier vid þeim/ og sagde/ þier Dætur af Jerusalem/ grated ecke yfer mier/ Grated helldur yfer ydur sialfum/ og ydar Nidium Þui sized/ sa Tijme mun koma/ a hųs rium þier munud seigia/ Sælar eru Obyrtur/ og þeir Kuider sem ei hafa þætt/ ꝫ þaug Briost sem ei hafa Miolkast. Þa munu þier taka til ad seigia vid Fiollen̄/ Falled yfer oss/ og vid Hælsana/ hylied oss/ Þui ef þeir giora slijkt vid grœna Tried/ Huad munu þeir þa giora vid þad visnada.

Eintaled.

Vileidsla Christi til Kualastadarens/ er vor Inleidsla j Himnarijke.

Sim

Sia þar mijn Sal/ huorn
ein þin Lausnare var tekeñ
ap Lande þeirra Cifondu.
Huiad/ þegar Pilatus haf
de Domeñ vppsagt/ þa tooku Stryds
meñerner Jesum/ og leiddu hañ wt til
Krossfestingareñar/ suo þad Logmaal
sins Fyrermyndan Framkiæme j þessu
Huorrar Fornar Blood sem Kieñema
fia Hofdingeñ farde jñ j þad allra Hel
gasta/ fyrer Synderner/ heñar Kropp
ur var brendur fyrer vtan Herbwderin
ar. So og eirneñ Jesus/ vppa þad ad
hañ med sijnu Blode helgade sitt Folk
þa liet hañ sig fyrer vtan Borgarhlid
eñ pijna.

Drottiñ Jesu/ miñ Lausnare/ Eg gis
te þier þacker/ ap mijnum Hiartans gr
unne fyrer þad/ Ad þu villder sliika sm
an þyrer mig lijda/ og liest þig wt ap
þiñe Eign til Kualastadarens wtfæra
og sem añañ Spillvirkia wtleida/ Þijn
þesse wtganga/ hu er mijn jñganga j þ
eilijfa Lijf. Eg

Eg bid þig Drottinn minn Jesu/ sem med stoorre Ydmiukt og Smæan varst wt vr þessare Jardneskri Jerusalem leiddur/ Leid þu mig þa j eilijfa Glede/ æru og Vegsemd þeirrar himnesku Jerusalem.

Nuglsed hier/ mijn Saal/ O Rottinn hefur þetta til Epterdæmis læted þier ad þu skuler lijka wtganga fra ollum þeim sem Forakta hans Nafn/ og hans heilaga Blod med Fotum troda. Þui skalltu hafa þig til Vegar/ skilia vid þessa Heims Synder/ og Drottne fylgia/ Huar Meñ vilia ecke þiñ Laust nara hafa/ þar skalltu ei stadar nema/ Helldur skappa Dupt þeirra af þijnum Footum. Eg seige þu skuler hrista syndarenñar Dupt af þijnu Hiarta/ med ti ettre Idran/ so vid komunst wt til Drottins/ af Herbwdum þessa Heims/ z be rã so Forerlitningena mz Drottne. Vi er vitū sañlega/ ad hier er eingiñ stadfost Vera/ z vid leitū þss okomna z þo a ad koma

koma/ þui oll Verolldeñ er porspillt/ z
forgeingur med allre siñe Vellyst/ gack
þar fyrer wt af heñe/ Sœl miin/ so þier
blotnest eckert af heñar Syndum/ ed
ur mœter heñar Plagum. Þui heñar
Synder nœ til Himnaña/ og Gud gæ
er ad heñar Ogudlegleika. Megtugur
er Gud Drottiñ sem hana mun dœma.
Gief Nœd Drottiñ Jesu/ ad eg lyk
est ecke þessare Verolld/ og mig ei saur
ge med heñar Syndum/ Lœt mig æfen
lega þier fylgia/ vid þig loda/ þier þio
na/ Lœt mig einskis oska/ einskis leita/
eckert girnast nema þig miñ Lausnare/
uppa þad ad eg aprœke hid stundlega/
eñ elske og æstunde þad Himneska.

Drottiñ vard sialfur ad bera siñ
þunga Kross a Herdum sier/ wt til
Aualastadarens.

OMiñ Sœl/ Nuorsu litla Vægd ha
fa þeir viliad syna þynum Lausna
ra. Þui þa hañ var med ollu uppgiefe
eñ og Mœttlaus/ þar hañ var þa lid
lang

langa Noott lamen og stryktur/ hrimd ur ꝛ hraktur/ þo samt hneptu þeir þan þunga Kross honum a Herdar/ a huor um han mætte ad deyia. Tueir Spillvi rkiar voru med honum vtleidder ad Kr ossfestast. En ei lesum vier skrifad/ ad þeir hafe sialþer sijna Krossa bored. Min Lausnare/ han alleina hlaut sin Kross siafur ad bera.

O þu allra Þolenmodaste Herra Je su/ Huad ovmrædeleg var þijn Hlijdne þu varst sa riette Isaac/ sem sialfur ba rst Elldeviden/ þa þier mætte ad Offra. En þu varst so þreyttur og Mættlaus orden/ ad þier veitte ecke par af ad gan ga sialfum/ þo gieckstu samt vnder þa þungu Krossens Byrde.

En suo hefur þu Oß vorrar Byrde (þad er Logmæled) og vort Synda hr æs (sem var Dauden) a þig teked/ ꝛ ste aff þess/ sem ad oss so freklega þinde/ þ er Logmalsins Boluan yfer Synden ne/ þui Krossen þyder Syndena/ ꝛ allt

þad

þ Syndaña vegna a oss legst/ þ allt hefr þu þolenmodlega þ oss bored/ Þu sanlausa Guds Lamb/ s barst allar Heimsins Synder. Vort Strapp lœ a þier/ so vier værum med Fride/ og vorar Saaler j eilijfre Ruggun. Myskuna þu mier Drottiñ Jesu/ og gief mier þiñ Frid Amen.

Vm Syrlendska Simon s Krossiñ Christi vard ad bera.

ÞA Kualararner sœu/ ad Lausnareñ munde verda til leingdar ofveykur vnder Krossbyrdeñe/ ottudust þeir hañ munde siokna wt af/ fyrr eñ þeir kiæmi ust med hañ til Aftøku stadarens/ Þui gripu þeir eirn Vegfarande Mañ sem kom vijþande ad/ Simon ad Nafne/ og þrœddu og neiddu hañ til ad bera Krossiñ epter Jesu.

Mijn Saal/ huad Trwfastur er vor Gud/ sem eirneñ sijnest j þessu/ ad sijnuñ Syne/ sem var ordeñ Bölvan fyrer oss lagde hañ ei meira vppa/ eñ hañ gat

vnder

vnder stadeð. Og sem hañ var nu með ollu preyttur vnder þeim þunga Kross sende Gud Honum þa Hialp / sem með honum bære.

Þess vegna myn Sal / nær þu j Hremenum lijdur Angist og Neyd / þa kal la þu til Guds / hañ mun þier lijkna / z þitt Angur bærelegt giora. Hañ mun senda þier einhuern godan Simon sm þig styrke med Rad og Dad / Ja / hañ sialfur vill sa Simon vera / og þier hialpa / Þui hañ er sa sem maddum Krapt eykur / z styrker sem duger þa Banmæ tugu / Þo vnger og olmner sleu / þa þreytast þeir / Eñ þeir sem Drottne treysta / þa nyast styrk / suo þeir meige vega sig vpp med Vængium sem Ornenn / Ad þeir hlaupe og girfest ecke vpp / Ad þeir gange og þreytest ecke / Þuiad Kraptur Drottins er mattugur j þeim Veyku.

O Drottin Jesu / lattu allar myñar Freistingar og miñ Motgang so endast ad eg

ad eg af þijnum Nꜳdar styrk fꜳe vel stadest/ Amen.

Aller Christner verda ad bera
Krossen med Christo.

TAk þig vpp Sꜳl mijn/ og lær nu ad bera Krossen epter Herranum Christo/ sem þesse Simon hinn Syrlendske giorde. O huørsu gott og merkelegt er þad hans Kross ad bera? O huad stora Virding og Mæte þeck sa Simon þann Dag/ þa hann þieck ad hialpa til/ ad bera wt Krossen Christi?

Drottinn Jesu/ Sæll er sa/ sem þier epterfylger/ hann geingur ecke i Myrk runum/ helldur hefer hann þad Lyffsins Lios fyrer sier. En sa þier vill þylgia hlytur þyrst ad aþneyta sialfum sier/ z Daglega sinn Kross vppa sig ad taka/ z þylgia þier epter.

Sia hier mijn Sꜳl/ Hafe Drottinn ecke skamast sijn fyrer þig a Krossenum ad hanga/ þa skalltu ecke helldur skamm ast þijn med þeirre Heilogu Jomfrw

Maria vnder Krossenū ad standa. Þui huør sis Kross ecke vppa sig tekur/ og fylger honum epter/ sa er hans ecke ver dugur. Ja/ huør sis Kross ecke ber/ og fylger honum/ sa kan ei hans Læresuei en ad vera. Þui tak hans Ok vppa þig nar Herdar/ mijn Saal/ huert ad er sæ tt/ z hans Byrde/ huør ad er Saalunne liettbær.

Møgla ecke j møte Drottne/ sem ma rgur gior'/ huxa helldur/ ad sis' kieran agar Drottin/ og tekur til a sijnu Nw se. Drottin min Jesu/ þyrr en þu lijte læckader mig/ villtest eg/ en nu fylge eg þijnu Orde/ Þui var mier þin Age fy rer goodu/ suo ad eg þeinge ad læra þi na Dooma. Og þui hroosar hier mijn Saal af Hormunguñe/ þui hun hefur Þolenmæde/ en Þolenmæde Reinslu/ en Reinslan Von/ en Vonen lætur oss ecke til skammar verda.

Naipa mier Drottin min Lausnare so ad eg ei lijde eda straffest sem annar

Mor

Mördinge/ Þiofur eda Illvirke/ edã sa sem til annars Embættis grijpur/ hē lidur ef so skier/ ad eg eige hier nockud ad lijda epter þijnum blessudum Vilia vglitla stund Sorg og Mædu ad bera eda adrár Freistingar/ þa gief Drottinn ad eg þier mijna Sal befale/ mijnum trwfasta Skapara/ til allra godra Verka. Og þo þijn Hialp kune vndañ ad dragast/ þa giør mig stødugañ j Voñenne/ þui þijn Hialp kienur vm sijder/ og bregst ecke/ Amen.

Su seinasta Predikun Christi/ sem hñ hafde á Iordune ꝛc. ad Aftøkustadnum.

SAl mijn/ hlijd þeirre snorpu Predikun sem Drottinn Jesus hafde fyrer þeim Kuinnum sem hañ grietu/ og sinne Sorg og Ørsturlande liet epter j sijna Minning/ Quad alvarlega hañ aminnte þa ad snua sijna Þijnu sier til Hiartans/ og ad giora Idran/ og Yberbot og Dømpt sagde þeim fyrer/ huada Sk

 kapp

taff ad hienge yfer þeirra Hoͤfdei

Jsa mijn Saal/ þad var Jerusalem sem Drottinn hafde vtvaled/ þad var Zi on/ sem Drottinn hafde sier kioͤred til Ne imilis/ ad hann þar bygge/ Himnana z alla Himnanna Himna/ og so Joͤrdena z allt þar j ne er/ þad atte Drottinn þinn Gud/ og allt er þad honum j Hende/ Enn samt þocknuduzt Drottne suo Gy dingana Forfedur/ þrann yfer adra/ ad hann elskade þa/ og þeirra Sæde epter þa wtvalde hann fram yfer allar Þiod er/ og sende þeim sitt Eingietna Son/ sem þa holpna giora skyllde af oͤllum þeirra Syndum.

O Herra Gud/ huad opt villde hann hafa safnad þeim saman/ sem Hænan safnar sijnum Vngum vnder sijna Væ nge? enn þeir hafa ecke villad/ Helldur toku þeir sinn eigenn Herra til Fanga/ doͤmdu hann til Dauda/ sellu hann Hei dnum Moͤnnum j Hendur/ so hann spott adur/ hæddur/ smadur/ Hudstryktur og

Lijf

Eigplaatsen yrde, Þar fyrer Saal minn/ vard Drottinn þinn Gud reidur/ sende sinn Her vt/ og liet fyrerfara þeim Mordin gium/ og þeirra Stad vpp brenna. Nu sende nockurskonar þiarlæga Þiod vpp er þa/ fra enda Verallðarennar/ lijka s Orn flygt/ huorrar Maal þeir skildu ec ke. Jaa ad sonu eina grimma Þiod/ hu or ei þor epter Mannvirdingum/ og ei vægde þeim gomlu nie Vngu. Þeita Folk krepte so ad Gydingum j ollum þe irra Borgarhlidum/ þangad til þad gat nidurbroted alla þeirra Mwrvegge Huar vppa þeir reiddu sig vm allt Lan ded. Drottinn hann sagde þeim slijkt pyr ter/ seigiande. Vei Oliettum og Brioss mylkingum a þeim Dogum/ Þui þar kom ad/ þær vrdu ad eta sijns Lijfs A vøxt/ og sitt eiged Fostur/ Holld z Kiøt sinna Sona og Dætra. Þeirra Oviner settu eina Vagnborg j kringum þa/ og þeirra Sonu/ og þreingdu ad þeim a alla vegu/ og nidur brutu þa Borg / so

Þar var ecke Steirn yfer Steine stand ande.

Þeirra Hofdingiar og vollduger Yf ermeñ/ og hiner Magtarmestu hia þ eim hærre Stettum z lægre/ hofdu sig j Biargskorur og Kletta/ og søgdu til Fiallaña/ Falled yfer oss/ og byrged oss fyrer Asionu þess sem situr a Stolnum og fyrer Reide Lambsins/ þui komenn er sa hrædelege Dagur hans Grimdar Huer kañ vid ad standast? Þeir fiellu fyrer Suerdum/ og voru fangner z færder mille Þiodaña. O/ Þui liggur nu Borgeñ suo j eyde/ sem full var af Folke/ Hun er nu sem ein Eckia/ su sem var Hofdingleg a medal Hofdingiaña/ og Drottning j Landenu verdur nu ad þi onu.

Nyta hier vm/ miñ Sal/ og gleym þui ecke/ huorsu þad Guds Folk er au mlega sundur tuistrad/ af þui þad þeck te ecke Nadareñar tijma/ þa þeirra var vitiad/ og forsmadu siñ Lausnara/

Nág

hans Dauda og Pijnu. Hafe nu Gud sialfe Eign og eigeñ Folke ecke hlijft/ þa mun hañ þier og ecke hlijfa/ Hafe hañ þeim Natturlegu Kuistunum ecke vægt/ þa mun hañ þier og ecke vægia/ ef þu lætur þier þad verda/ sem er/ ad forakta hans Dauda og Pijnu.

þess vegna Sæl mijn/ Legg hñs ord a Hiartad/ þar hañ seiger/ Grœted ei yfer mier/ helldur yfer ydur og ydar Sonum. Hell þijnum Tarum wt/ mijn Sæl/ og gief ecke vpp/ Eñ græt ecke yfer Christo/ þui þad er honum eingeñ Pionusta/ og ecke helldur þacknæmt. Hañ pijndest og deyde viliugur/ Wiliug ur gaf hañ sitt Lijf fyrer þig og adra/ Eñ þu skallt græta yfer þier og þijnū Syndum/ og trw þu a hañ/ og giør rie ttelega Idran.

O DRottiñ Jesu/ þu ert ad sońu su fagurgræna lystelega/ Lijfsins Eyk ꝛ Trie/ og Davids Kuistur/ berande so Iffalldañ Avoxt a huerium Manude/

huers Laupblod eru kroptug Lækning Heidingiafta/ Halla þu þier Sæl mijn ad þessare Eik/ þa muntu so vissulega af þessu Trie/ þess eilijfa Lijfsins A vaxtar neyta/ so sem Adami Daudans Eple af þui forbodna Trie eted hefur.

Hugleid hier/ huornenn ad Guds grimdar Reide gieck hardlega yfer þetta Trie/ suo hun liet þad fyrer añara skulld vppvisna og þorna. Ad vijsu Sæl mijn/ fyrst soddan skiedur af þui græna Avaxtarsama edla Trienu, Huad mun þa skie vid þad þurra og visnada? Nu greinest mun þeim Ogudlegu ganga/ sem eru Avaxtarlaus bolvud Trie z onyt? Ef sa Riettlæte hlytur ad lyda/ huern enn mun þa sa ranglæte fara? Huor mun verda Afelok þeirra ē þui H. Orde og Evangelio ecke trua. Lifa i Jdru narleyse epter Muñe og Maga/ aña fram epter Holldsins og Heimsins Girndum? Gior þar fyrer Jdran/ Sæl mijn/ þui Himnarijke nalgast/ Oren

ek.

er sett a Stofn Eikarennar/ Huert Tre se sem ecke ber goodann Avøgst mun afhøgguast/ og j eilijfan Elld kastast.

Drottinn minn Jesu Christe/ Planta þu j mijna Saal/ og laat hana verda sem grænt Vidsmiørs Tre j þijnu Hwse/ Laat hana blomgast sem fagurt Palma vidar Tre a Vatna Bøckum/ ad hun giefe sinn Avøgst j riettan Tyma/ og ad hennar Blød ecke visne/ og allt huad hun giører luckest farsællega/ Amen.

XVII Cap.

Um þann eitrada Vijndryck/ sem þeir skeinktu Drottne j hans Krossfestingu/ og huørnenn hann var med Spillvirkium reiknadur.

MEd Jesu voru vthafder tueir Spillvirkiar/ suo þeir skylldu Lijflatast med honum. Og þeir komu med hann j þann stad sem kallast a Ebresku Golgata/ þad þijdest Hofudskelia stadur. Og þeir gafu honum þar Edik/ edur Myrrublandad Vijn ad drecka/ med Galle meingad/ Og þa hann smacke

kade þad/ villde hañ ecke drecka.
Og þeir Krossfestu hañ þar j þeim stad Golgata/ og tuo Spillvirkia med

hønum

Honum/eirn til hægre/og annan til vin stre Handar/en Jesum j midiunne. Og su Ritning vppfylltest sem seiger/Hann var reiknadur med Spillvirkium. Og þad var vm þridiu Stund/ þa þeir neg ldu hann ja Krossinn.

Þridia Stund Gydinga/er hia oss ad reik na so sem nyunda Stund eda Dagmæl.

Eintaled.

Vm þad Edikblandada Vijn sem þeir budu Herranum Christo ad drecka.

Athuga hier fyrst mijn Sal huada Dryck þeir gaafu þijn um Lausnara ad suala sier a z lijfga sitt Dandþreytta Hi arta. Þad var vel satt sem vijse Mad urenn kienner/ad Menn skule skeinkia gott z sterkt Vijn þeim sem Lijfmæst eiga og Sorgfullum Hiortum so ad þaug gl ediest/ z sinna Harma ei minnest. Enn mi num Lausnara gaafu þeir Edik/ edur Myrrublandad Vijn med Galle ad dr ecka.

Drott

DRottin̄ min̄ Jesu/ Þu hlaust eirn hin̄ allra vesalaste z overdugaste a Jordußte ad vera/ Og huad riett var ad vægia Spillvirkium og Illrædismon̄um/ þad potte ei riett vera ad vægia þier m̄ Þu hapder þier eitt Folk plantad/ suo ad pad skylldc verda þier eitt sætt Vijn vidar Trie/ og eitt askelegt Sæde/ En̄ pad er orded þier ad beyskum og swrum Vijnvid/ so ad eg hier af hefde Nugg un og Nugsuala j ollum min̄um Anaudum. En̄ pa þu þeirra Vijn smackad er/ villder þu ecke drecka/ Þu villd' ecke þijna Pijnu eda þitt Lijf par m̄ sialfur styttá/ helldur Hlydne þijnum Fodur par m̄ sijna/ allt j Daudan̄/ Jam̄ j pan̄ Krossens Dauda.

Hier af skalltu læra min̄ Sal/ ad þetta Vijnid sem Christur villde hier ecke drecka/ pad merker Vellystingar þessar Veralldar/ z Glede þessa auma Lijfs. Þessa Heims Glede er sem Myrru blandad Vijn/ med Galle meingad.

Og þessa Heims Vellysting er ramare eñ Gall/ Huer þar af dreckur/ſa hlyt ur þeim eilyffa Dauda ad deya/ Þuiad allt þad j Verølldeñe er/ ſem er Holld ſins Vellysting/ Augnaña Vellysting og ſtolltur Lifnadur/ þad er ei af þeim Himneſka Fødur/ helldur af Verølld uñe/ og Verølldiñ med ſiñe Vellysting mun forganga. Ja/ Glede og Vellyst þessa Heims er ſa forgillte Bikar þeirr ar myklu Horkonu/ huørn hũ ſler j He nde hefur/ fullañ Andſtygdar/ ꝛ Fylu ſijns Hordoms. Eñ dreck þu ecke þar af/ myn Saal/ Helldur ſlaa fra þier he ñar ſtundlegre Vellyst/ og forſmaa heñ ar forgeingelega Glede/ ſo þu fyrerfar eſt ecke j heñe ſem þeir Ogudlegu.

Þad virſtu mier ad gefa/ miñ Lauſ nare/ ad þetta ſwka Gallblandada Vyn/ ſ̃ er þessa Heims vellyst/ ſie mier leid/ fyrſt eg ſie þu villder ei drecka þar af. Lat mig ei ſuikeñ verda med þui ſa gta ſkyne þessa auma Lijfs/ og ei dreck

eñ verda af þess Folskū Sætleika/ Lát mig ei lijkiast þeim sem Liosed fyrer myrkur og Myrkreñ fyrer Liosed hallda/ Surt satt/ og Satt Surt kalla/ Amē.

Nuørneñ vier eigum med vorum Hug skoden Augum ad ætla og skoda Drottin/ sem hañ hieck a Krossenum.

Lypt nu vpp þijnū Augum/ Sál min og skoda þeñañ Høfdingia Lijkama/ hangande a Krossens Galga. Sia allt ur þunge hans Lijkama/ hieck a eirum þremur Noglū/ og hñs allra helgasta Blood/ lagade nidur vr hans Blessud um Beinum. Auuñ/ avuñ/ Huad sár lega var hañ þijndur/ huad oseigianleg ar voru hñs Kualer z Skoda z sin sál miñ/ þetta er Drottiñ Jesus Christus Drottiñ vor Gud/ vor Frelsare/ Guds hiñ eingetne Sonur/ sañur Gud z sañ ur Madur sa eine sem vnder Solune er Flecklaus fundeñ/ Eñ so sem Vikurde er vant ad kasta vt/ strax sem hañ af Modurlijfe kiemur/ so var hiñ Herra

af þui vesla anna Folke vtkastadur.

O þu sæte Jesu/ huad sarlega varstu vtþanen a Krossens Galga/ so þu gast unguan þin Lid edur Lim hrært/ nema þitt Hofud/ Huad omæleleg var þijn Kuøl og Pijna/ hid jnra og ytra/ fra Huirfle og allt til Ilia/ a hægre Hond og vinstre/ Sia Drottinn min/ eg sie a eirne Dwnsæng/ en þu hieckst a þeim harda Krosse/ þo eg þiKe ei nema lijten Hofudverk/ þa legg eg fullmiukann Ko dda mier vnder Hofud/ En þu hafder þijnu blessada Hofde huerge ad ad halla/ sem þo var næsta veykt orded/ blætt og Blodugt/ og med þeirre huøssu Þyr nekorónu sundur nyst.

Jæ Drottinn min Jesu/ þeir ræku þig har Hendur og Fætur j giegnum/ z øll þijn Bein mætte telia j þijnum Kross festa Lijkama. Þu gierdest Madkur en ecke Madur/ øll þijn Bein sundur lid uduft.

Huad hapder þu til saka min Lausn are

ãre/ ad þu værer so jlla meleikeñ? Nuad hafdor þu med þijnum Netlögu Lidum og Limum gyndgad/ ad þeir skylldu suo saarlega sundur þeniast? Ad sonu haf der þu eckert broted/ z ecke añad til þess vñed eñ þad/ ad þu oss so miog elskader? Ja Nerra/ Eg er sa samé/ huers veg nä þu ap slooré mstar Elsku til vor/ he þur allt þetta lided/ soddan Kuøl z Pi ñu. Mina Synda vegna ertu særdur/ z mina Misgiørda vegna ertu lemstrad ur/ Þu hefur nidursøkt og steypt þier i Kualareñar Flood/ so ad eg yrdé frñ og frials þar j fra. Þitt Lijs gapstu j Da udañ til þess ad giefa mier aptur Lifed Þu ber þijns Himneska Fødurs Reide huoria eg forþient hafde/ og ert ordenn Boluan fyrer mig/ til þess ad frelsa mig fra Løgmalsins Boluan. Þu deyr der forsmanarlegum og bølvudum Da uda/ so sem skrifad er/ Bøluadur er sa sem a Trienu hanger/ so eg yrdé frelst adur fra boluodu Dauda eilijfrar For døminngar.

Þu

Þu hefur j burt teked þa Handskrift sem oss j móte vár/ og j Setningum var grunduð/ hana hefur þu afmáad/ j þui að þu af skiærre Ást og Elsku til vor/ liest þig a Krossenn festa med Nond um og Footum/ og tokst hana burt z fe ster hana lyka á Krossenn.

O Herra Jesu/ huad ouitrædelega myckel er þijn Hlijdne og Þolenmæde? Huad viliuglega hefur þu allt þetta lid ed? O huad Hiartanlega hefur þijn Hlijdne Fodurnum þocknast? Sem mijn Sal. Þar var slatrad þui sana Guds Lambe/ sem allar Heimsins Synder bar á siriun Herdum/ þar hieck sá riette Eirormur/ s var Mannsins Son/ huor so var upphafenn vegna þinna Synda/ so þu og aller þeir a hann trwa/ ecke fyrer farest/ helldur hafe þad eilijfa Lijf. Ja þad var sa Herrann þinn Lausnare/ sem alldungis Syndlaus var/ enn þo giörde Gud hann ad Synd og Bolvan vorra vegna/ so vier j honum yrdum so Rietlat

 ter

tet/ sem Gude vel lykade. Sia/ þesse er vor ædste Kiennemadur/ sem ei med Naþ ra eda Kalfa Bloode/ helldur med sijnu eigenn Bloode/ hefur einusinne jngeingeð j þad allra helgasta/ og hefur vt vegad oss eilijfa Endurlausn. Hann er ordenn Sætleiks Offur j þijnu Auglite þu eilijfe Fader Dyrdarennar/ so þu sntt er þinne Reide fra oss/ og ad vier fyrer hann erfum Himnarijke.

Og nu Himneske Fader/ Eg hefe þig styggt/ enn sialfur kann eg ecke ad sætta mig aptur vid þig/ Enn þinn kiære Son sem Mannlega Nattvru hefur a sig teked/ so ad hann er eirn Madur ordenn/ offrade sig til Forlijkunar Offurs/ fyrer þad sem Madurenn hafde broted/ z þui situr hann nu til þinnar Hægre Handar/ z bidur fyrer mier/ synande þier/ ad hann hafe mijna Mannlega Nattvru vppa sig teked.

O þu Himneske Fader/ Alijt þu nu þijns kiæra Sonar Nafud/ sem hann hne ygde

þgdé nidur/og j Daudañ fyrer mig sø kte. Þu Myskunsame Skapare/ Allt þu Kiærleika/ Aſt og trulega Elsku þis ns Sonar/og aumka þig yfer Veykle ika þinar aumu Skiepnu. Allt huør su hans Hiarta var bert/huorsu hans Sijda var raud/ huad vi þreyttur var allur hans wtþandur Lijkame/ Huorn eñ hans heilogu Augu vrdu dopur/ huorneñ hans dyrdlege Munur folu ade/ Huorneñ hans megtugu Armleg ger stirnudu/ huorneñ hans styrkue Lij kame hieck allur a sijnum þunga/ Hu orneñ ad hans giegnumgreþnu Fætur. aller alblodugar voru.

Þetta vtvijsu O Himnesfe Fader Dy rdarenar ad mæija/og þar ad auk þijns kiæra Sonar Lidu og Limu/ suo sundur þanda/og huga nadugleqa til vor aum ra/ huad ſijted vær eigum ad oss. Allt þu Þijnu og Kuol þijns Sonar/ sem bæde var Gud og Madur/ og myk þu vorar Kugler sem erum ecke neina ein

 falldar

palldar Mańeskiur/ og þijn Nandave
ek. Allt þu Þijsl' vore Frelsara/ z fyr
ergieþ þeim Syndernar/ sem haň heþ
ur endurleyst. Þesse er sa same sem þu
Nimneske Fader/ (sokum Misgiorda þij
ńs Folks hefur straffad/ þo haň være
þiň einka Son. Þesse er sa sem med Jll
virkium er reiknadur/ þo haň være allo
rei ad neinum Suikum eda neinu jllu
kusiur.

Og þui bid eg nu af Niarta/ þu Dyrd
lege Skapare Lioſſens/ ad þu fyrergief
er mier mijnar Synder/ fyrer þijns Ki
æra Sonar Dauda og Þijnu. Lát ha
ns Nád hialpa mier fra mijnum Synd
um/ Lát hńs Angist bæta mijna Jlls
ku/ hńs Lijtelæte mitt Dramblæte/ ha
ns Þolenmæde mijna Oþolenmæde/ ha
ns Giæsku mitt Nardsińe/ hńs Nlydne
mijna Ohlijdne/ hans blessada Frid/
mijns Niarta Ofrid/ hans Sætleika/
mijns Niarta Beiskleika/ hans Millde
mitt Natur og Reide/ hans Kiærleika
lattu

kaffu vikia og bæta mitt Aaftarleyfe.

O þu allra sætaste Jesu Christe/ sem ad a Kroßens Galga þitt blessada Fadm opnader/ og þijnar Hendur wtbreid der j mote oß ollū/ Aumum og Syndug um/ Sia/ eg aumur Syndare kiem til þijn/og fell þier til Foota vnder Kroß enum/ Þu ert reidubwen ad taka vid mier/og j þijnum Fadme ad geyma. Dro ttinn minn Jesu/ j þijnū heilaga Fadme vil eg lifa og deya/ þar vil eg þagna og syngia. Eg lofa þig Lausnarenn goode þu leyst hefur mijna Saal.

Drottinn minn Jesu/ huad gott er mier þa/ nær eg huxa vm þijnar heilogu vn der. Þui þott vonder Þankar kome j mitt Hiarta/ þa hleyp eg strax til þinna blessudu Vnda. Vilie Holld og Blod freistka mig/ þa huxa eg til þinna Vn da/og so fæ eg vpp aptur rised. Þa Di efullenn ofsæker mig/ þa fly eg til þeir ra myskunsemu Vnda mijns Lausnara/ z þa vijkur Sathan fra mier. Þa iller

Girnder plaga mig/ þa minest eg Vnd anna Jesu Christi/ og þa lijda þær j bu stu/ Jm/ j allskonar Reyd og Armæsum hef eg onguan slijka Lækning sem þess ar Vnder Lausnarans/ þar vil eg inne hylia mig og huijla ohrædður.

Gief þu mier Lausnare minn Jesu/ ad eg meige seigia med Postulanum/ Eg er Krossfestur med Christo/ Blod ga þu mitt Hiarta med Nøglum þijns Otta/ og lat mig a Lijfe og Salu med þier Krossfestann vera/ og eckert vita eda girnast/ utan þig ad eins/ minn eilijfu lege Herra/ sem fyrer mig varst Kross festur.

Mijn Sal/ lofa nu Drottinn/ z jlat þier ei fyrnast huad hann hefur vid þig giørt/ Hann sem þier fyrergaf allar þijn ar Synder/ og allann þinn Veykleika læ knad hefur. Æ Gud giefe allar Eim gur þockadu þier minn Lausnare/ fyrer þijna ovmrædelega Gæsku/ Lofe þig al lar Skiepnur Hymnesske Fader/ sem þu mun

num einka Syne ecke hlyþder/ Helldur
hañ fyrer ofs j Daudan gafst/ suo ad
vier hefdum hñ þyrer Arnadar Mañ
og Tulk hia þier a Himnum.

Huad mætter þu meira vinna til mín
ar Sæluhialpar/ Drottinn Jesu? Eñ
huad kañ eg þier j stadeñ ad endurgiall
da? Eg aum Mañeskia/ sem ecke er ne
ma Molld og Aska/ Huerneñ a eg ad
launa þierr Sina/ vm tuent er eg þier
skylldugur ordeñ. Fyrst ad þu hefur gi
efed þitt Lijf wt fyrer mig. Þar næst er
eg þier vm mitt Lijf skylldugur/ sem þu
hefur mier tuisvar giefed/ Einu siñe j
Skopuneñe/ añan tijma j Endurlausn
eñe. Þess vegna hefe eg eckert þ eg mak
legᵉ meige þier endurgiallda/ eñ allt mi
tt Lijf/ Eñ huad eg kuñe þier þ þitt Lijf
ad giefa/ þ þu wt gafst þ mig/ kañ eg
aumur ecke ad hugsa nie þiñna. Þui þo
eg mætte giefa þier Himen og Jord j
stadeñ/ med allre siñe Prijde/ þa være þ
hellst oplijted.

Enn so ad eg giefe þier þ sem mier er j Hende/ þa send mier þijna Naad þar til Drottin minn Jesu/ ad eg alla mijna Lijfdaga j sterkre Truu/ stødugre Von/ z brennande Brædraelsku j þijnu auglite/ framm gange. Þu veitst minn Drottinn/ ad eg hefe þig af hiarta kieran/ z vona alleina a þig/ Mig langar alleina epter þier/ og þier sende eg mijnar Andvarpaner/ Og þo mijn Truu sie veyk/ z mijn Von sie litelmotleg/ þa set eg samt mijna þessare minne Truu/ allt mitt Traust z alla von a þig/ z veit ad mijn veyk von mun alldrei lata mig til skammar verda.

Gief þu mier Drottinn minn/ ad eg þijnum fotsporum fylge/ og ad eg afleggi þess gamla Hoggorms Radum ad fylgia/ helldur nyr madur verde. Lat mig saknan vm þa eilijfu Dyrd hyggia/ z þar fyrer allre þessare Heims Fegurd z Prijde alvarlega gleyma. Lat mier smackast þinn Sætleika/ so eg fare ecke ad vera alldarennar Sætleik/ Lat mig onguann

Ver

Verallldlegan Hlut fra þier þæla/ hu erke jllan nie godan/ lat mier eckert fa Gurt nie kostulegt þykia/ nema þig all eina/ og ad mig til einskis lange nema til þijn og til þina Boderda/ huad þier a mote er/ þad sie og mier a mote/ huad þier þocknast/ þad lat mier z þocknast.

Lat Neitnsins Vellyst vera mier Nr bgd/ en mijn vellyst sie þier ad þiona/ z þijns Napns vegna ad lijda. Þitt Na kn endurnære mitt Hiarta/ og þijn min ing hugge þad. Lat mijn Tar ala mig Dag z Nott/ so eg leite epter þijnu Do mum/ Lat mier Logmal þijns Muns kiærara vera/ enn mørg Þusund Gyll ne Stycke. Lat mig hafa alla Vel lysting til/ ad vera þijnum Blessada Vilia hlijden/ enn hafa allann leida/ Andstygd og Obocka til þess ad vera þier Ohlijdenn/ alla mijna Lijfdaga/ Amen.

Huorsu ad Drottin var med Ill virkium reiknadur.

MJn Saal/ Ad hyggdustu hugleid þu hu orneñ ad þiñ heilage Lausnare var reiknadur a mille Illvirkia/ Þt med tuei mur Spillvirkium er hñ vpleiddur/ z a mille þeirra erhñ vppfestur z Krossþest ur. Avuij mñ Lausnare/ Ongvum hef ur þu Oriett giort/ z ecke voru Suik þi er j Muñe/ Eñ vorra vegna ertu reikn adur pyrer þañ mesta Syndara z Sla pa Mañ/ Þuiad þu þarft allar vorar Synder/ Þar ꝧ er þier wtvaleñ sa hell ske stadur a medal Rœningiaña/ z varst mitt a mille þeirra krossfestur/ so sem ad værer þu þeirra hiñ allra Veste.

O miñ Saal/ Hugsa med jafnade vm Ord Postulans. Þad er eitt vissielegt z dyrmætt verdugt Ord/ ad Jesus Christus er komeñ j Verolldena/ so hañ ho spna giorde þa syndugu/ Medal huor ra þu ert ecke hin minsta/ Saal miñ/ Eñ vert hughraust/ þu hepur hia Dr otlne Myskun odlast/ Þui þiñ Lausna re var med Illvirkium taldur/ so þu kiæ mest

Mist j Guds Barna tolu/ Nañ var mz Spillvirkium wtleiddur/ so þu med Hei lgum j Guds Rijke yrder jñleidd/ Nñ var mille Ræningia vpp heingdur/ suo hañ þig vr midiu Helvijte frelsade.

Drottiñ miñ Jesu/ Gief mijnu Hiarta þe ssa kröptuga Huggun/ vyrer þiñ heilaga An da/ ad eg j þessare Blessadre Huggun/ Christe leiga lifa z deya/ Amen.

XVIII Cap.

Vm þaug sio Ord Herrans Christi sem hañ talade a Krossen um/ og huad annad fleira þar jñfel lur vm ad tala og hyxa.

Nn Jesus sagde/ Fader/ fyrer gief þu þeim/ þui þeir vita ei huad þeir giora.

Og Pilatus skrifade eina Yferskript/ huor ed være hans Dauda sok/ og feste a Krossen yfer Hofde hon um/ og þar stod so skrifad/ JESVS AF NAZAreth/ KONGur GYD

inga

inga. Eñ þessa Yperskrift lásu mar
ger Gydingar/ þui sa Stadur var nær
re Borgeñe/ þar Jesus var Krossfest
ur

ur. Og þad vár skrifad med Grijkum og Ebreskum og Latinskum Ordum. Þa sögdu Kiennemanna Nøfdingiarner vid Pilatum/ Skrifa þu ecke Kongur Gydinga/ Nelldur ad hann hafe sagt/ Eg er Kongur Gydinga. Pilatus sua rade/ huad eg hefe skrifad/ þad hef eg skrifad.

Enn þa Stridsmennerner höfdu Kr ossfest Jesum/ toku þeir hans Klæde/ z skiptu j fiora stade/ huorium Stridsmanne eirn Nlut þar af/ þar med hans Yferhofn sem osaumud var/ og gagn ofenn fra ofanverdu/ allt j Falld nidur. Þa sögdu þeir sijn a mille/ skierum vier hana ecke j sundur/ helldur köstum Nl utkieste vm/ huør hana skule eiga/ suo Skriftenn vppfyllt yrde/ sem suo seiger/ Þeir hafa skipt med sier mijnum Klæd um/og a mitt Fat lögdu þeir Nlutskip te. Og þeir satu þar/ hafande Vard halld a hønum. Þetta giordu nu Strijdsmennerner/ enn Folked stod z horfde a.

Og par stod vnder Krossenum/ Mar
ia Moder Jesu/ og hans Moodursyst
er/ Maria Chleophæ Kuiña/ og Mar
ia Magdalena. Og sem Jesus sa nu
sijna Modur par standande/ og pann
Lærefuein hia henne/ sem hañ elskade/
sagde hñ vid sijna Mooder/ Kuiña þar
er pin Sonur. Þar næst sagde hañ vid
Lærefueinen/ Siaa/ par er pijn Moder.
Og opp fra pui añadest sa Lærefueinn
hana.

Eñ peir sem frañ hia geingu/ lostu
du hañ/ skooku sijn Nopuð og sogdu/
Suei/ Fijnlega brijtur pu nidur Guds
Mustere/ og bygger pad opp aptur at
premur Dogum/ hialpa pu sialfum pe
er. Siertu Guds Sonur/ so styg nidur
af Krossenum. Slijkt hid sam Kiene
mana Nafdingiarner/ spottudu hñ sijn
á mille med peim Skriptlærdu Olld
unganu og Folkenu/ seigiande/ Odrum
hefur hñ hialpad/ eñ sialfū sier giet ur
hañ ecke hialpad. Sie hañ Christus
sá

ſa Kongur Iſraels/og Btvalde Drott⸗
ins/þa hialpe hñ ſier ſialfur/ og ſtijge
af Kroſſenum nidur/ ſo vier ſiaum þad
og trwum honum/ Hañ treyſte Gude/
leyſe hañ hañ nu/ hafe hañ þocknan
a honũ/ Þui hañ hefur ſagſt vera Gu
ds Son. Slijkt hid ſama hoꝑdu vppe
a honum Mordingiarner ſem Kroſſfeſ
ter voru med honum/ og ſmadu hañ.
Stridsmeñerner hæddu ad honum
eirneñ/ geingu fram ad/ og ſkeinktu hõ
num ad drecka Edik/ og ſøgdu/ ſiertu
Gydinga Kongur/ þa hialpa nu ſialꝑ
um þier. Eñ añar af þeim Spillvirk
ium ſem þar hiengu/ laſtade hann og
ſagde/ Siertu Chriſtus/ ſo hialpa þier
z ockur/ Þa ſuarade hiñ añar/ aviſtade
hñ z ſagde/ Og þu ottaſt eñ ecke Gud
ſem þo ert j ſamre Fordæmingu/ Vid lij
dum ad ſoñu maklega/ þui vid ſaaum
huad vid hofum til vñed/ eñ þeſſe hefur
eckert jlla giørt. Og hañ ſagde vid Je
ſum/ Herra/ minſtu mijn þa þu kiemur
j Rijke

j Rijke þitt. Og Jesus sagde vid hāñ/ Sañlega seige eg þier/ j Dag skalltu vera med mier j Paradijs.

Og þa komed var ad siøttu Stundu/ vrdu Myrkur yfer allt Landed/ añt til hiisundu Stundar/ og Scolen miste siit Skyn. Og vm Niundu Stund kallade Jesus hatt/og sagde/ Eli/ Eli/ Lama Azabatani/ Þad þijdest so/ Miñ Gud Miñ Gud/ þui hefur þu yfergiefed mig? Eñ sumer af þeim þar stodu/ þa þeir heyrdu þad/ sogdu þeir/ Hañ kall ar a Eliam. Þar epter sem Jesus vis se nu ad allt var fullkomed/ so Skript eñ vppfylleist/ sagde hañ/ Mig þyster/ Þa stood þar eitt Kier/ fullt af Edike/ Og strax hliop eirn af þeim þangad/ took Niardarvott/og fyllte vpp med E dik og Ysop/ og sette hañ framan a Re yrlegg/ bar ad hans Muñe/ og gaf hō num ad drecka/ og sagde med þeim od rum/ Bijd vid/ lat sia huort Elias kie mur og tekur hañ ofan. Sem Jesus hafde

hafde nu Ediked smackad/sagde hann/ Pad er fullkomnad. Og enn aptur kall ade hann hatt/og sagde/Fader j þijnar Hendur fel eg minn Anda. Og þa hann hafde þad sagt/ hneyde hann Hofuded nidur/og gaf vpp sinn Anda.

Og sia/Fortialldeð Musterefins rifn ade j tuent fra ofanverdu/ nidur j gieg nu/z Jorden skalf/Biorgenn brustu j sun dur/ z Grafer Daudra opnuduft/ og risu vpp marger Lijkamer heilagra/sem þar sua:fu/og geingu wt sijnum Grof um epter hans Vpprisu/ komu j þa heilogu Borg/og byrtust morgum.

Enn Hundrads Hofdingenn sem þar stod gagnvart/ og þeir sem hia honum voru/z hofdu gat a Jesu/Pa þeir sau hann andadest med slijku Kalle/ og saaa Jardskialftann/ og huad annad þar bar vid/ Hrædduft þeir næsta/prijsudu Gud z segdu/Sannlega hefur þesse Madur Riettlatur vered/ og Guds Sonur.

Og allt Folk sem þar var hia/og horf

de a þetta/ þa þeir ſau huad ſkiede/ bordu þeir ſier a Brioſt/ og ſneru heim aptur.

Og þar ſtoodu aller hans Naungar langt fra/ og margar Kuiñur/ ſem hønum høfdu epterfylgt af Galilea/ og ſau allt þetta/ Medal huørra ad var Maria Magdalena/ og Maria yngra Jacobs z Joſephs Moder/ og Salome ſu Moder Zebedei Sona/ huøriar høn um høfdu fylgt og þionad/ þa hañ var j Galilea/ og margar adrar ſem mz hønum høfdu ferdaſt vpp j Jeruſalem.

Eintaled.

Pad fyrſta Ord Herrans Jeſu/ A Kroſsenum.

Fader/ Fyrergief þeim þad/ þuiad þeir vita ei huad þeir giøra.

Koda hier mijn Sæl/ þa fló ru Þolenmæde Guds Sakla usa Lambs/ Þuiad j allre sinne Neyd og Pijslum (heyrdust ecke nein Motmæle til hans/ ne Þyckiu Ord vid sijna Kualara/ helldur bidz hañ fyrer þeim/ og mællte Ord Nadarenar og Blessunarenar yfer sijnum Ouinum.

Huad kañ hogværara ad verda/ Huad kañ nædugra ad seigiast/ mijn sæl? Hañ þagde/ leid og þolde allt þad ad Hondum kom/ Ei huxade hañ vm Hefnd yfer sijña Ouina/ ecke klagar hañ vm sijna saaru Kuøl/ ecke vm sijna Sman nie Nædung/ helldur aumkade hañ sig yfer þeim hañ Krossfestu/ Læknande þa sem hañ særdu/ bad þeim Lijfs sem hañ Aflijfudu/ sem var þier mijn Sæl/ og øllum Mønnum sem hanu med sijnum Syndum Krossfestu.

Sia/ Hañ leit vpp sijnu Høfde til Hi mens/ þar hañ hieck a Krossenum/ og

ſagde. Fader/ Fyrergief þeim þad/ þeir vita ei huad þeir giøra. Sem villde hã ſeigia/ Sia Fader/ Hier er eg/og er þ er hlijdeñ allt j Kroſſens Dauda. Lát þier þetta Offur þocknaſt/og vertu nu porlijktur vid mijna Brædur/ þeirra ſy nda vegna/ Lát þa hreina verda af øll um ſijnum Syndum/ og lát þeirra Yf ertrodſlur lang̃t fra þeim.

Sia þar mijn Sál/ þar eru nu Bæn er Herrans Chriſti/ſem hañ j ſiñe Pi nu og Kuøl/med jñelegu Hiartans Ka lle/ giørde til ſijns Himneſka Fødurs/ og vard eirneñ Bænheyrdur/ vm hans Brædur/ſem Gud hafde hønũ giefed.

Sia nu miñ Himneſke Fader/ Þeſſe er vor ædſte Byſkup/ ſem et þarf med aflatlegu Blode ad forlijka oſſ/ þui hñ hefur ſialþs ſijns Blode wthellt. Sko da Himneſke Fader/ z alijt hans omæ lanlega Hlijdne/ haf ei Augun af ha ns Bǽnum/ ſo þu ſiaer huorſu vorar Synder eru dyrt betaladar/ Veg þu þet

ta saman/ hans Kuol og vorar Synd er/ so þu þess rijkuglegar vt heller þiñe Nad og Myskun yfer oss. Naþ þu Nu ygun mijn Sal/ og vert glad j Drott ne/ þiñ Lausnare er til Guds hagre Handar/ z bidur fyrer þier.

O þu miñ liufe Lausnare/ sem frame stendur þyrer mig hia Fodurnum/ Bid þu so eirneñ fyrer mier/ Fader fyrergi ef honum/ þui haň veit ei huad hann giorer. Ja/ Drotteñ Jesu/ Huor kaň ad vita huad oft hñ fellur? Kieñ mier ad þeckia mijna hinnuglega Breste. Eg bid þig Fader/ j Nafne þijns elsku lega sonar/ fær þu mijna sal vt af My rkuastoþuñe/ so eg þacke þijnu heilaga Nafne. Eg bid þig gratande/ fyrer þijns Nafns saker/ og fyrer þijns kiara Sonar Skulld/ Frelsa mig af ollum Synda bondum/ og endurnya mig til ef lijfs Lijfs/ Amen.

Vm þa Yferskript/ sem Pilatus sette yþer Hofud Jesu a Krossenum.

Pilatus skrifade yfer Høfde Herrans Christi þesse Ord. Jesus af Nazareth/ Kongur Gydinga/ En Gydingar lijkade ecke þesse Titell edur Yferskrift mogludu þar fyrer/ z villdu ecke ad hann þeirra Kongur hiete. O Drottinn minn Jesu/ Gydingum ertu Hneyxlan/ Heidingiū Heimska/ En mijn Saal veit visse lega/ ad þu ert samt einn Kongur/ þui Gud þinn Fader hefur þig innsett a sitt Heilaga Fiall Zion/ so þu skert Hofud þinnar Christne. Hann giørde þig ad Li ost Heidingianna/ so þu skert hans Riiki rꝗde/ allt til Veralldarennar Enda.

Þar fyrer heiter þu Jesus/ ad þu frel sar þitt Folk af ollum þeirra Synduu-

O þu Dyrdarennar Kongur/ Herra Jesu/ Forda þu minne Saalu þeirre eilyfu Skømm z Sman. O þu Nadarennar Kongur/ Lat þu þijns Himneska Fødurs Reide ecke vera yfer minne Saalu eilyflega. Þu Kongur Riettlæ tesins/ frelsa mijna Saal af Syndenna/ z þui eilyfa Ranglæte. Þu Kongur Gledennar og Fagnadarens/ Frelsa mijna Saal af þeirre ei lyfu Hrygd. Þu Kongur Fridarens/ Giefad

ad

ad þiñ Fridur sie tilbuur j mynu Hiarta/ AMEN.

Pad añad Ord Christi a Kross enum til siñar Moodur.

Kuiña/sia þar er þiñ Sonur.

Og til Lærefueinsins sem hañ elskade.

Sia/þar er þijn Moder

HA Drottiñ sa nu siina Narmþru ngna Mooder/ þar nærre standa tok hans Sonarlega Hiarta sæ tt til hekar/ z sagde/ Kuiña/ þar er þiñ Sonur/ Og vijsar til S. Johañem Gudspiallamans/ ad hun skylde hoñu a Hendur og til Forstonar palañ vera. O Herra/ Ojafnt skipter þu vid þijna Moodur/ gafst heñe Lærefueineñ fyrer Meystarañ/ Þræleñ fyrer Herrañ/ da udlegañ fyrer odaudlegañ/ Skiepnuna fyrer Skaparañ/og Son Zebedei fyrer Son Guds.

Þar næst sagde Drottiñ/ vid Lærefueineñ/ þañ sem hañ elskade/ Sia/ Þar

er þijn Moder/ So pieck Christur siñe Moodur/ sem añare Munadarlausre Kuñu/ Johañem til Forsuars og Um hyggiu.

Sia mijn Sæl/ þar oppfyllest Spa domur Simons hins gamla um Mar iam/ Tueggiad Suerd sagde hñ/ þad er/ Nijstande Sorg mun þijna Sæl i giegnum smiuga. Eñ Herrañ Jesus huggade hana med sijnu Tillite z Ord um/ Hañ læknade heñar sundurknosad Hiarta/og hægde heñar Sorg. Drott iñ miñ Jesu/ mijn Augu længar epter þijnu Orde/ og seigia/ Nær ætlar þu Gud ad hugga mig? Lijsgadu mijna Sæl Drottiñ/ og snu miñe Hrygd i gl ede/ þui þu Drottiñ huggar þa Lijtel motlegu.

Tak þu eirneñ þier til Hiarta Sæl mijn/ Kiærleika Drottins til siñar Mo dur/ ad hañ hugade so vel fyrer henne/ adur hañ gaf opp siñ Blessada Anda. Hier ættu Drottins Fotsporum eirneñ

epter

epter ad fylgia/ þui þetta liet haň þier til Eptterdæmis. Þar fyrer skalltu hei dra þiň Fodur af allre Alvoru/ og gle þm ecke huad þungur þu hefur vered þiňe Moodur/ þa hun bar þig j sijnu Lijfe/ og fædde þig j Heimeň. Huorniň kantu heňe ad launa? Heidra Fodur z Modur med Ord og Verk/ med allre Þolenmæde/ so þeirra Blessan hrijne a þier/ þar til hialpa þu mier Drottiň Jesu/ Amen.

Maria þyder Christnena/ Johaň es Kiennemeňena.

MErk hier eirneň Sæl min/ ad su verduga Jomprw Maria/ var hier eirn Speigell Christelegrar Kyrkiu a Jorduňe/ Þui so sem Maria med sorg og Harme stod vnder Krosse sijns kiara Sonar/ og med Hiartans Angist hla ut ad sia/ huorneň hans blessada Blod floode af hns heilaga Lijkama/a Jord nidur. So er Herrans Christi Samku nda z Christne hier a Jorduňe/ sivallt

Krossenum vnder orpen/ og hlijtur med Sorg og Angist ad sijn og skoda/ huor nen Blood og Forþienusta þijns Laus nara Jesu Christi/ af þeirre Ogudlegu Verolld og Ovinum Krossens Christi med Fotum trodeñ z forsmad verdur.

Herra Jesu Christe/ Allt jafnann med Nꝛdeñe þijna Christne/ og haf Vmhyggiu fyrer heñe þui hun er aum og vesæl hier a Jordune. Og sem þu S. Johañem þiñe Blessudu Moodur gaffst til Forsuars/ So send þiñe Chrl stne alla Tijma froma og Riettsijnada Kieñeþedur/ og Trwlynda Hyrdara/ epter þijnu Hiarta/ þeir ed Christnena foodre med Kieñingum og Vijsdoome Amen.

Vm þa sem Herrans Klæd um skiptu med sier.

GEym vor Drottiñ/ fyrer þeim Fal sku Spamoñum/ sem koma til vor j Saudaklædum/ eñ jñra eru þeir glepsande Vargar. Þad eru nu þesser/ sem þijn

þijnum Klædum med ſier ſkiptu/ z ſeg du Hlut a þiñ Mottul. Þad eru þeir Hirdarar ſem ſialþa ſig fæda. Eiga ecke Hirdararner ad fæda Hiordenar Eñ nu eta þeir þad þeita Fited/ Klæda ſig med þeſſ Ullu/ þeir ſlatra/ eñ Sau dena Fæda þeir ecke. Þeſſ giæta þeir ecke ſem veykt er/ og þad ſiuka græda þeir ecke/ Þad villta ſækia þeir ecke/ Þeſſ tapada leita þeir ecke/ helldur eru þeir ſtrænger/ z omyſkunſamer vid þa.

O Drottiñ þu gode Hirder/ tak ſialþur þyna Hiørd j geymſlu/ z haf vpp þa ſem fra Hiørdeñe villaſt/ Send oſſ æ allt þyna Rietſiñada Lærefedur/ ſem þiñ hreina og Ofalſada Lærdom fram fyrer oſſ bere/ med heil ræmum Laſtlauſum Lifnadi/ Giefþu ad vorer Kieñemeñ klæde ſig med Riettlæte nu/ Suipt ei fra oſſ goodum Kieñemøñum/ ſo Hiørdeñ tuiſtreſt ecke/ Helldur lat oſſ þiñ hallda og þeim fylgia/ og þeſſa Rauſt meiga med Glede/ og voru Sælargagne heyra/ þad er Vegureñ/ ganged hañ/ eñ huørke til vinſtre nie hægre Handar.

Þad þridia Ord Drottins vid Kæningiañ ſem ſpradeſt.

Sannlega seige eg þier/ J Dag skalltu vera med mier j Paradijs.

Sia hier mijn Sæl/ Jdran Ræningians/ Huad ægiæt hun er/ þo hun kiæme seint fram. O huad mykla Tru z sterka heþur hañ hapt/ Drottiñ (sagde hañ) minstu mijn/ þa þu kiemur j Rijke þitt. Sæl/ Hñ jatade Drottiñ ad vera eirn megtugañ Laufnara og Hialpar mañ/ þo hañ hienge þar nu a Krossenum/ sialfur Hialparlaus/ Hañ badst lyknar af honum/ þott hañ sæe hañ være þar med Spillvirkium Krossþestur.

Þar mættu og eirneñ mijn Sæl/ sia gooda Avoxtu hans Jdranar/ Þui þo hañ a Hondum og Footum være vid Krosseñ negldur/ þa þionade hañ samt Gude med sijnu Hiarta/ jatade sijnar Synder/ og leid sitt Straff med Þolenmæde

mæde/ han vottade Drottins Sakleyse z auglyſtade hiñ aftañ Rœningiañ/ sem Drottne amællte. Ja/ Þa aller Lære sueinar Þøgdu/ og voru j burt/ Þa med kiende hann Drottiñ stoduglega allt j Daudañ.

Þui æleit Drottiñ hañ nadugleg a/ og huggade hñ med Þessu Lijfsins Fyr erheite/ Sañlega sañlega seige eg Þier j Dag skalltu vera med mier j Paradijs Meinar Þu Sæl mijn/ ad Drottiñ lan ge epter Dauda hins Synduga/ eñ ee ke ad hañ vmsnue sier og life? Ja/nær sa Ogudlege snyr sier fra sijnum Ogud lega Lifnade/og bæter sig vel/ Þa mun Drottiñ læta hañ lifa/og øngra hans Synda framar meir minñast.

Med Þessu villder Þu/ Drottiñ minn Jesu/openbera Þañ omælelega Krapt Þiñar Forþienustu/ Þijns Dauda z Þi ñar Pijnu/ Gieffande hier med øllum Syndugum huggunarsamt Epterdæ me/ ad Þu vilier oss Nadugur vera/og,

vora

dora Jdran fyrer Syndernar medtake.

Avuñ/ Vier erum synduger aller/ af ll vort Riettlæte er sem saurugt Klæde/ og pa vier hofum sem best giort/ erum vier samt onyter Pionar/ Pui vier vilū ad Madur verdur ecke holpen fyrer log mælsins verk/ helldur med Truñe a Je sum Christum.

Mialpa mier Lausnare miñ/ ad eg ku ne ap Hiarta ad jdrast/ suo sem þesse Ræninge/ ad eg jæte a mig mynar Sy nder/ og mig af Hiarta ængre allt hu ad eg hef pier a mote giort/ Auk myna Trw/ Gief ad eg þitt Nafn ækalle/ z holpen verde/ Styr og stiorna mier mē þynum heilaga Anda/ ad eg sie Guds Barn/ og Erfinge Himnarijkis/ enn þiñ Brooder og Samarfe/ Læt mig ei lifa ept' Holldenu/ so eg deye ecke/ helld dur med Andanum Holldsins Girndes krefia/ so eg life.

Ja Drottiñ miñ Jesu/ j miñe epstu Andlæts Neyd/ þa eg mun suo til þyn

kalla og seigia/ Drottin minstu mjn/ þar þu situr til þÿns Fodurs hægre Handar/ medtak þu mig jñ j þitt Rÿke/ þa vilier þu ei þeyia vid mier/ helldur taka vid mier/ so sem vid Ræningianum og seigia suo vid mÿna Sal/ Sanlega seige eg þier/ j Dag skalltu vera med mier j mÿns Fodurs Rÿke. Gief þu mier Drottiñ gledelegañ Utgang/ þa mÿn Stund kiemur/ og før mÿna Sal fra þessare Eymd til eilÿfs Lijfs/ Før mig fra Syndum til Riettlætesins/ fra neyd j Sælu/ fra Dauda til Lÿfsins/ fra Heluijte til Himerijkis/ fra Fordæming unne til eilÿfrar Saluhialpar/ Amen.

Vm hiñ añan Ræningiañ til Vinstre Handar/ vm Kieñemaña Hofdingiana/ Strÿdsmeñena/ og adra sem lǫstudu Herrañ Christum a Krossenum.

VAraztu mÿn Sal/ ad þu sierf ein af þeim Gudlǫstnrū/ so sem sa vinstre Ræningeñ/ Kieñemaña Hofdingiarn er og Strÿdsmeñerner/ huorium ecke

þotte

potte Christur hafa nog ad bera j sinne Kuol z smannarlegu Pijnu/ helldur hæ ddu þeir han þar ofan a/ skooku sijn hø þud/ løskudu han og brysludu hønum vm/ ad ødrum hefde han hialpad/ enn sialfum sier giete han ecke hialpad. Ja Drottin min/ þeir spentu sitt Gin vpp j mote þier/ z søgdu/ Vel/ Vel/ þad gie tum vier sied/ þad er riett/ þad er vor vilie/ ad þu skylldet so fara. Þeirra sin nu helltest yfer þig/ og þo dirudu þe ir þig þar ad auke/ z søgdu/ huar er nu hans Gud?

Min Sal/ Drottin hefur sagt fyr er/ ad a sijdustu Døgum munu koma þuilijker Gudlastarar/ sem meir munde lifa epter sinne Vellyst/ og meir elska ha na en Gud/ þeir mundu sijnast gudleger en ecke reynast ødruuijs en falsklega. En þu mijn Sal skallt fordast slijka og vita fyrer vijst/ ad Drottin mun fira þþa þa. Slijke Ofsijdu mun han yfer þa wtausa/ z hans grimdar Reide mu

grijps

grÿpa þa. Hañ mun þeirra Augu blin-
da/ ad þeir siae ecke/ hañ mun læta þa
falla j eina Synd af aðrare/ ad þeir nae
ecke hans Riettlæte. Hañ mun afmaa
þa af Bok lifande Mañа/ ad þeir sieu
ecke skrifader j tolu Riettlatra. Drot-
tiñ mun koma med Ellde/ z hñs Vgn
mun vera sem añad Ovedur/ ad hañ þe
im endurgiallde Grimd siñar Reide/ og
bitale þeirra Lastaner meþ Ellds bále.
Hañ mun til þeirra tala j siñe Reide/
og j siñe Grimd mun hañ skielfa þa/
þa hoñ Doms Atkuæde alleggur/ a þe
im Deige Domsins og seiger/ Vijked
fra mier Bølvader/ j þad eilijfa Ellds
bál/ s fyrerbwed er Dioflenum z hñs
Englū/ Þa munu þeir j þad eilijfu ku-
aler ganga/ þeirra Ormur mun ecke
deya/ og þeirra Elldur mun ecke vtslock
na/ þar munu þeir ad Daudanum lei
ta og ecke finna hoñn/ þeir munu gir
nast ad deyia/ z Daudenn mun forðast
þa.

Drottin̄ Jesu Christe/ halltu mine Sa**l**
j þinnm Otta/ ad eg æivallt hrose mier af
þinu xrapne/ so ad eg ei med Gudlegsturun**
til Helvytis fordæmdur verde/ Amen.

Pad fiorda Ord Herrans Christi/ er
pad sargtætelega Kall til Fødursins.

Min̄ Gud/ Minn Gud/ Þui yfergafstu mig.

Heyr þad og merk myn Saal/ Nu
ad sarlega þin̄ Lausnare kallade
j sine Neyd z Angist/ Min̄ Gud
min̄ Gud/ Þui forlietstu mig? O eilyfe
Gud/ Huada Ordum er slykt? Kantu
nockud hryggelegra ad heyra myn saal
en̄ þetta var.

Huad var þier þu allra helgaste Lau
snare? Huadan kom suo sarlegt Kall
vpp fyrer þier? Hpred mykel var þyn
ytre Pyst z kuol/ En̄ þo var su jnre la
ngtum meire og oseigianlegre. Pad gi
orde su oseigianlega Byrde vorra Syn
da/ sem Gud hafde lagt vppa þig/ Eg
hefe

hefe syndgad/en þu pijndest/ Eg hefe
broted og jlla giørt/ en þu barst Kuole
na/ Eg hefe til Reide reitt þin Fødur/
en hefie var steypt yfer þig/ Nan sende
Elld sinar Reide j þijn Bein/ Hans
Grimd þiade þig og þuingade/ med øl
lum sijnum Straumum. Þu giørdest
Logmalsins Boluan fyrer mig/ z Nel
vijtis Syn villde þig suelgia. Þijn sal
var full Sorgar og Kuala/ og þitt lijf
var j Neliu/ A þier la Grimdar Reide
Fødursins/ mijnar og alls Neimsins sy
nder. Þig plægudu Þijlur Andskotans
og Skeyte Belials/ Snøtur Daudans
og Fiøtur Nelvijtis. Af þessu ollu sær
dest so þitt blessada Niarta/ ad þu fanst
ongua Nialp fyrer hønum. Þu barst
þig jlla/ en Nialpen var ei nærre/ Jaa/
sialfer Soolen a Nimnum byrgde sig/
og villde ei horfa a þig/ þar þu varst
ad Boluan ordeñ og so forlateñ af Gu
de. Drottiñ miñ Jesu/ Nuad strangt
Erfuide/ huad stora Sorg/ Madu/ Þij
 nst

nu og Angist hef eg þier bakad med mi̅num Syndum/ Allt hefur þu þetta lided fyrer mig. Þu varst forlaten̄ af Gude/ so eg yrde medteken̄ aþ honum. Þu barst Grimdar Reide þy̅ns Fødurs/ so eg Nadena feinge/ Þu barst my̅nar Synder/ so eg riettlatur yrde/ Þu smakader Andskotans Py̅lur/ so eg ohrædtur vera meige/ Þu varst Huggunarlaus og yþergiefen̄/ so eg feinge bæde Nialp og Huggun. Soolen̄ byrgde sig fyrer þier/ so su eilijfa Riettlætis Sol skyne mier eilij̄flega.

Drottin̄ Drottin̄/ huad strangt Erude atte þy̅n Sal/ Nuad sarlega vartsu fleigen̄? Ja minn Lausnare/ So ofergaþ þig þin̄ Nimneske Fader vm stundar saker/ en̄ med Dyrd og Vegsemd hefur han̄ þig aptur Koronad. Nu hefur han̄ sett þig til Herra yfer øll sijn Nandaverk/ og þier allt under Fætur gefed/ Nan̄ hefur leyst þig fra Angist z Dome/ Nuor vill nu telia leingd þin̄a Lijfdaga.

Drottiñ miñ Jesu/ sem ert dæneñ fyrer vorar Synder/ og vppriseñ fyrer vors Riettlætis saker/ Sie þier Lof og Þack er ad eilijfu/ Amen.

Nuørneñ Sæleñ skal sig hugga med þessu Epterdæme Herrans Christi j Daudans Neyd.

ÞAd skalltu epter hafa mijn Sæl/ Ad lijka sem Christur j siñe Neyd z Angist. kallade til sijns Himneska Fodurs so skalltu z skalla j allre piñe neyd/ þeg ar Andskoteñ særer þitt Hiarta med sijnum Dauðlegum Pijlum/ Þegar þijnar Synder vakna/ z þig vid Gud skil ia ætla/ Þegar þu þiñur Reide Drottins og Bølvan Logmalsins/ Þegar Daudeñ setur siñ huassañ Brodd þier a Brioste og myrder þig/ Þegar aller þesser Neliar Hundar ellta þig so sem j einængut/ so þu kiemst huørge/ z Veröldeñ er þier þraung/ þiñar Samvis ku vegna. Huørt villtu þa? Huad vill tu þa giora? Þad skalltu nu læra aß

 Þijn

þijnum Lausnara/ Kalla þu til hans/ hañ mun þier Raad og lid leggia.

Drottiñ miñ/ ætlar þu leinge ad gleyma mierl Ætlar þu leinge ad byrgia þijna Asionu fyrer mier? A leinge mijn Saal ad syrgia/ A mitt Hiarta ad angrast daglega? Ætlar þu leinge ad Reid ast z læta þitt Grimdarbæl brenna? Mijn Saal er ad mestu yferkomeñ. Au vij Drottiñ miñ/ er langt epter? Eg er yferkomeñ af Hiartans Andvarpnnum og flyt j miñe Sæng/ og væte mijnar Hæggiuvoder j mijnum Tarum. Mijn Asiana er forkieñeleg af Hrijgd/ og alt gomul ordeñ/ þui allt geingur ad mier þu hefur mijn Bein sundur mared sem eitt Leon/ so eg sagde/ nu hlijt eg ad deya/ Mijn Augu voru suo sem brosteñ/ Eg lijd Neyd/ Drottiñ lijkna þu mier Drottiñ lijkna þu mier/ Amen.

Ja/ mijn Saal/ þad bregst ecke/ Ver alldreñ mun eñ þa spotta þig/ og þessum þijnum Ordum sriwa og ymeslega þau

mi

ulfpyda/ Enn ackta þu þad ecke/ z vert Nughraust/ Þeir giordu so vid þinn Lausnara/ þa þeir sogdu/ Bijd vid/ lꜳt sia huort Elias kiemur z hialpar honum. Enn halltu a þisse Bæn/ og akalla Gud.

Sia þu Drottinn minn Gud/ nu ligguꝛ mier nꜳsta a Nuggun/ Vert mier ecke ognarlegur/ þui þu ert mitt Athuarf j Neydenne. Snu þier til mijn Drottinn/ og frelsa mijna Sꜳl/ hialpa mier sokum þinnar Giæsku/ Drottinn vert ei langt j burt/ minn Styrkur/ skunda þu mier til Hialpar. Þu hefur hialpad mier fra minnar Modurlijfe. Þu varst mitt Traust þa þegar eg lꜳ a Modur Briostꜳ Mig langar epter þier/ þui muntu hialpa mier/ Eg þecke þitt Nafn/ þui villdostu ad hlijfa mier/ Eg akalla þig/ virdostu ad Bænheyra mig/ Amen.

Giorstu ecke so hrygg Sꜳl mijn/ og lꜳt þier ei vera so orott/ Vona a Gud þui eg mun honum enn nu þacka/ ad hann

hialpar mier/ og vill vera minn Gud. Hygg ad fornum Dæmum/ Huor er sa nockurn tijma til Skamar ordenn/ sem a hann hefur vonad? Huorn hefur hann forsmad/ sem hann hefur akallad/ þui Drottinn er nadugur og Myskunsamur/ fyrergiefur Syndernar og hialpar j Neydenne.

Drottinn minn Jesu/ þu veist ad eg vona a þig/ Kom z Hialpa minne Saal/ þa þier þicker tijme til/ Og þo mitt eiged Hiarta vilie fortæma mig eirnenn/ þa ertu laangtum stærre z sterkare enn þad er/ Ja/ þo þu deyder mig Drottinn/ þa lættu mig samt eilijflega a þitt nafn vona/ Amen.

Pad fimmta Orded Christi.

Mig þyster.

Pessa Fimta sinn sagde Lausnarenn/ mig þyster. Drottinn Jesus/ Hefur þu ecke sialfur skapad Sioenn z alla Vatnsbrunna? Nu þyster þig og varst frumagna a Krossenum. Pad er ad son þu nattursegt/ ad allar adfram komn at

at Mañeskiur pyste. Eñ þo þig þyst hafe j meira lage/ þa voru þad eingeñ Vndur/ Þu varst sañur Madur/ sanst Nungur og Þosta/ sem huør añar/ Þar ad auk hafder þu mdur vm Noott ena j Alldengardenum sueitst þeim blo duga Sueita/ varst þar tangeñ/bund eñ/sleigeñ/ hraktur og hrmdur/ Nwd strykktur/ hæddur/ forsmadur/ a Krossiñ nelgdur/ so þitt blessada Blood var na sta burt ruñed/ og Mattur og Megn var allt j burt/ Þui var ei kyn þo þig þyste.

Eñ huad gafu þeir þa mijnum Ca lsnara ad drecka? Þu Giafkußulle Je su. Þu þrijder Aared med þijnum Goo da/ z sedur allar lifande Skiepnur med Fognude. Eñ j þiñe sijdustu Neyd/ hi elldu þeir þig ei verdañ eins goods Þos ta Dryckiar. Þui þeir gafu þier Gall ad eta/ og Edik ad drecka/ j þiñe stooru og hrædelegu Neyd og Angist.

Eñ vertu glød mijn Sal/ þui med

Hÿsum sÿra banvæna Dryck/ hefur þiñ Lausnare vmgeinged þier þañ eilijfa heilsusama Sælar Dryck. Nañ þyrste so þier yrde sualad/ Nañ vthellite sijnu Blode og gaf þier ad drecka/ Nañ ør megnadest/ so ad þu endurnærdest/ Nñ skorte/ so þu hefder nog/ Nñ giørde þig druckna af rijkuglegre Giæsku sinnar Nadar/ Nañ skeinkte þier Vellysting ad drecka sem reñande Straum/ smacka og sia huad sætur ad Drottiñ hañ er.

Eñ Drottiñ þyrste ecke ad eins Lijka mlega/ helldur þyrste hans Hiarta ept er þier eirneñ. Nañ þyrste epter þinne Trw/ og lavngade epter þiñe Sæluhi alþ. Nañ þyrste epter þier/ þui lætu þig þyrsta epter hønum. Kom til hñs og dreck/ og suala þijnu Hiarta/ þa þier þiker strangur vera Motgangur j þijn um Sootteum og Freistingum og Daud ans Neyd.

O þu goodfuse Jesu/ Þu hefur sagt þetta/ Nuørn sem þyrster/ sa kome til mijn

miỹn og drecke/ þui þiñ Brullur er opri
otande med Lijfsins Vatn/ Huor þar
af dreckur/ mun ei þyrsta eilijflega/
Huad miøg þyrster nu mijna Sal ept
er þisse Huggan/ so sem Hiørteñ þyrst
er epter Vatnsbrunnum/ so þyrst mijn
Sal/ og sæker til þijn Drottin minn
Gud.

O þu sæte Jesu Christe/ dyp þui fr
msta a þijnum Reidar Fingre j þitt ra
udliitada Blood/ sem þu þyrer mig wt
hellter/ z kom ad dreypa a mijna Sorg
bitna og Harmþrungna Sal/ og yfer
komed Hiarta/ Þui eg lijd storañ Þor
sta j miñe Neyd/ Huad gott mun miñe
Sal verda vid/ nær þu a hana dreyper
med þijnu blessada Bloode? Þui nær eg
dreck þitt Blood/ þa er eg j þier og þu
med mier.

Christner verda lijka Hørmungareñ
er Bikar ad drecka þessa Heims.

TAk hier eitteñ mark a Sal mijn/
ad so sem þeir skeinktu þijnum Lauf
nara

nara Gall og Edik ad drecka/ ſuo hlijt
ur lijka Motgangs Bikar þier til
Handa ad koma. Þañ Bikar hefur
Drottiñ ſialfur j ſiñe Hende/ fullañ So
rgar og Motgangs/ og ſkeinker af hon
um og giefur øllum ſijnum Truudum
ad drecka. Vertu okuijdeñ Sæl mijn/
Sæl/ ad Drottiñ ſialfur hefur hñ byr
lad/ og fyrer honum haft/ dreck þu eir
neñ med þijnum Lauſnara. Þui þo þeſ
ſe Bikar ſie ſwr og beyſkur/ þa mun
hañ þier fyrer beſtu verda. Þar fyrer
Ef þu villt nu j ſia Drottne nockru fyr
er allt þad ſem hañ hefur þier til goo
da giort/ þa medtak þu þañ Heilſuſa
ma Motgangſins Bikar/ Vert þolen
mod og prijſa hans Nafn/ Murra þu
ecke nie møgla vid þui/ þad er ecke ne
ma lijtel ſtund/ þa muntu ei drecka hañ
leingur/ Þui þa mun hañ ſkeinkia ſæt
añ Fagnadar Dryck a fyrer þig/ ſem
þiñe Sælu mun æfenlega vel ſuala.
Eñ þeim Ogudlegu/ þijnum Neiptar

moñ

moñum/mun hañ ſkiar Grimdar Vijk ar ſkeinkta/ þañ munu þeir hliota af ad drecka allañ ſaman/ og Dreggiarnar ølldungis vt ſwpa.

Eñ vakta þig Saal myñ/ fyrer Ohoofe/ ⁊ miſbrwka þad eige/ ſ͂ þiñ Lauſnara ſkorte a Kroſſenum. Hoflega drucked Vijn gledur Mañſins Hiarta/ eñ Ohoflegt orkar Kualar/ Þui ſkall tu et drecka þig ofdruckeñ/ þui þad leider vondan Lifnad epter ſig/ ⁊ Dryckiurwtarar munu ei j Guds Rijke ſitia.

Drottiñ miñ Herra Jeſu/ Vardveit þu mig fra Ofdrickiu/ ⁊ øllu miſbruke a þynu Lanegiefe/ ad eg æ alltt ſparneyteñ og Hofſamur lifde/ ſo eg þeſſ hæfelegre ſie til ad lofa ⁊ pryſa þitt heilaga Nafn/ Og ad eg j þiñe Piooniſtu/ a huøriu Augnablike/ ſie ⁊ fundeñ verde/ Amen.

Þad ſiøtta Orded.

Þad er fullkomnad.

Etta ſiøtta Ord er hid meſta Fagnadar og Huggunar Ord/ er hañ ſagde. Þad er fullkomnad/

Fagna-

Fagna mijn Sæl/ og vert ohrædd/ z ep
ast eige/ þui þin Lausnare hefur allt
þad fullkomnad/ sem vm hañ var skrif
ad. Allt hefur hañ fullgiort sem þurf
te til þiñar Sæluhialpar. Allt hefur
hañ fyrerbwed þad/ sem heyrde þier til
Nugguniar/ allt hefur hañ þad sigrad
z yferstijged/sem mote þiñe Sælu var.
Allt hefur hañ þad aptur feinged/sem
Adam og Eva hofdu glatad. Allt he
fur hañ þad bætt/ huoriu þu og adrer
med Syndunum spilltu.

Jæ Drottiñ Jesu/ Allt hefur þu vel
giort. Sæfur og Fornfæringar/ Breñ
offur og Syndaforner villde þiñ Fader
ecke/ og eige þoknast þær honum/ þær
sem epter Lögmalsins Setningum Fo
rnfærdar voru/ Eñ þu ert komeñ þijns
Fodurs Vilia ad giora/og hefur fyrer
Synderna fornfært þad sem æpenlega
duger/ Þui med þijnu blessada Lijkama
einustie Fornfærdum/ hefur þu fullkom
nad/fyrer alla þa sem helgast muñ ad

tilſkpű. Þu hefur ſatt oſſ vid Faudur ſiñ hans Reide / Bleſſan ſnued / Roggom ſins Ræpud ſundurmared / Synderna batt / Dioſuleñ yfervñed / hans Verk nidur brroted / hſis Rijke ſundur tuiſtrad Logmalſins Bolvan burt teked / Helvijſ te hefur þu nidurbroted / Allt hefur þu vel fullgiørt og fullkomnad.

Eilijfe Himneſke Fader / allt er full komnad med Offre þijns Sonar / ſem hñ hefur ſett fyrer mijnar Synder / ver tu mier nædugur z Myſkunſamur. Ef þu værer mier fraHorfeñ / ſo ſem eg hefe med mijnum Syndum forþient / þa lijt þu til mijn aptur / med þijnum Nadar Augũ / z fyrer ſaker þijns elſkulega Sonar. Alijttu Soneñ þiñ / z vert Pralſa um nædugur / Alijt hans Hollðgan / og fyrergiefp mier alla mijna Skulld. So opt ſem þu alijtur þær Heilogu Vnder þijns Sonar / þa lꝛt mijnar Synder vera huldar fyrer þier. So opt ſem þu alijtur þad rauda dijra Blod / ſem rus

ad er ap Sijdu Jesu Chrysti/ þa hreins
a mig af mijnum Misgiordum.

Eg hefe vijst myked jlle med Synd-
um forþient/ Enn minn Lausnare hefur
længstum meira med sijnu Blode bætt z
bitalad. Stort er mitt Ranglæte/ enn
myklu stærra er mijns Lausnara Rett-
læte. So sem Gud er stærre og meire enn
Madurenn/so er hans Nad z Myskun
meire enn mijn Synd.

Hvorgenn kann nockur suo stora Synd
ad hafa giort/ad Guds Son hafe ecke
med sijne Pijnu/ þar fyrer bitalad? Ed-
ur huorn kann nockur Drambseme ad vera
so stor/ad hun verde ecke bætt z bitalud
mz soddan Lijtelæte? Hvornenn kann Da-
udans Valld ad vera so stort/ad Guds
Sonar Daude hafe þad ecke nidurbro-
ted? Ja minn Gud/ Skyllde saman ve-
ga Mannsins Synd vid Lausnarans
Nad z Myskun/ þa er þar so langt a
mille/sem a mille Austurs og Vesturs/a
mille Helvijtes z Himerijkis/ þuiad þar
yper

Syndenn er stoor z ma myked/ þa er Nadenn myklu stærre/ og mm meira.

So vakta þig nu mijn Sal/ fyrer þeim sem stälßbirger þikiast ad hialpa sier/ viliande med sijnum eigenn Verkum þad allt fullkomna. Enn lattu þier sa gt og kient vera mijn Sal/ ad Madur verdur ecke riettlætur med Verkunum/ helldur fyrer Truna a Jesum Christum/ so tru þu og eirnenn a Jesum Christum/ so ad þu hölpenn verder.

Eg giøre þier Packer Drottinn minn Jesu/ ad þu hefur allt so vel fullkomnad z tilreitt mier til Sæluhialpar. Æfenlegt Loff og Dyrd sie þier/ Heidur z Vegsemd/ ad þu minna sal so vel gladt z huggad hefur/ Amen.

Pad siounda Orded Christi
Fader j þijnar Hendur bef eg minn Anda.

Egg vel a Hiartad mijn Sal/ Herrans Christi Ord a Krossenum/ og hyg a vm hitada Daude og Andlat þetta var/ og hvor sa vat z

Þar gaf vpp Andañ. Þetta var ecke Abraham/ ecke Jsaac/ ecke Jacob/ ecke Moyses/ ecke David nie nockur Spamadur/ helldur var þad sialft Lijfed/ sē þar doo a Krossens Gælga. Þar gaf vpp siñ Anda/ Hertoge z Hofdinge Lijfsins/ Þar deyde Jesus Guds Son/ sem Himen og Jørd hafde skapad/ sa allar Skiepnur lijfgar/ og vid Magt helldur øllū hlutū/ med sijnu kroptugu Orde/ Hñ liet þar sitt Lijf a Krossenū. Þui þo su Guddomlega Nátturañ j honum sie odaudleg/ z giæte ecke daed/ þa deyde sami Personañ/ sē var sañur Gud og sañur Madur (eñ hñ deyde epter Holldenu þui Orded huījldest a medan/ so hñ kynne ad freistast/ krossfestast z deya/ eñ þo var/ z er/ DRDed/ þ er Guddomurin Mañdomenū samteingdt/ so ad su mañlega Nattura giæte skadest/ sigrad og vpp aptur rised/ og alla sæla giørt.

O Drottin Jesu/ huad diwpt Lijtelæ ckader þu þig/ z giørdest hlijdeñ allt til

Daud

Daudans/ Ja/ allt til Krossens Dau
da/ Þu vaist ad vissu sa gode Nidder/ z
þijna sæl gapst wt fyrer þijnar Sauda
Kindur. Þu ert sa einka Endurlausnar
en/ sem þitt Lijf gafst til Betalings/ fy
rer so marga. Þin Daude er mitt Hæ
le z Athuarf/ Þitt Lijflat er mijn For
þienusta/ þegar eg a þin Dauda þeinke
þa er eg holpen/ huor vill fordæma mij
na Sæl/ Hier er Christur/ sem fyr
er hana er dæmen/ sa hefur mig frelsad
fra Daudanum z Helvijte/ Þu Daude
hn vard hier ad Eitre/ Þu Helvijte/ hn
er orden hier ad Drepsootit.

Vertu nu glad mijn Sæl/ Fyrst þu
hefur nu soddan Lausnara/ sem ollum
hialpar/ z Drottin er allra Drottna/
han hefur Daudan oppsuelgt j sijne Si
gurvinning/ Daude/ huar er þin Brodd
ur? Helvijte/ huar er þin Sigur? Af þ
enlegt Lof sie mijnum Lausnara/ sem mig
er hefur sijna Sigurvinning giefed. Life
eg nu/ þa life eg hier Drottin min Je

 su

fu/Deye eg/pa dey eg þier/ huort sem eg life eda dey/ pa er eg þiñ/ Drottiñ miñ Jesu/ eilijft Lof sie þijnu H.nafne.

Huorneñ Christiñ Madur eige ad andast eda sofna wt aꝼ.

HAf j miñe Saal miñ! ad pa Drott iñ miñ Lausnare/ atte ad giefa vpp Andena/ pa tok hañ Huggunar Ord af heilagre Ritningu/ z sofnade so vtaf Fader j þijnar Hendur fel eg miñ Anda. O huad mørg þusund Eingla munu pa nærre vered hafa/ z flutt hans Saal jñ j pañ eilijfa Paradijsar fognud. So skalltu eirneñ giøra j þijnu andlaate/ pa su stund er komeñ/ Og so ꝥ þiñ Daude Lijkame a pa ad sueipast j huijtre Lijflæuse/ Eins skalltu sueipa þijna Saal med einhuorre Agiætre Huggunar Grein/ og skiliast so vid med fognude.

Jaa/ so sem Siglinga meñ/ pa þeirra Skip brotnar/ grijpur huor þad sim nær er/ Fialer/ Stijre/ eda huad añad sem

þeir

þeir meige sier ad pleita / z finda til Lan
ds / og hialpa so sijnu Lijfe. Eins skall
tu giøra mijn Sal / Þegar Skipkorn
þijns Lijkama er komed ad brote / þa gr
ijp þu Huggun vr Ordum Jesu Christ
i / og hallt þier fast vid þaug / þa nær
þu vel Lande / og þa kantu komast j gi
egnum Daudan / og j þad eilijfa Lijf.
Þui huor Jesu Christi Ord vardveit
er / mun ei Daudan smacka ad eilijfu.
O Drottinn minn Jesu / Hallt mier jafn
an vid þitt heilaga Ord / so eg lære gud
lega ad lifa / og Christelega ad deya /
Amen.

Christner Men eiga ad læra ad
vita huad þeirra Daude sie.

HJer skalltu læra Sal mijn / ad skilia
þad sem þinn Lausnare hefur talad /
vm Dauda þeirra Gudlegu / og huor
Nøpn hann hefur gefed hønum. Þui
þa vier heyrum Daudan nefndan / þa
er oss þad hrædelegt Ord / oss stendz Ot
te þar af / þui vier hugsum so vm Daud

 ann

ann/ sem vor Samviska seiger oss/ ad vi
er hofum med Syndunum forskulldad
hann. En þinn Lausnare hefur miog hu
ggunarsamlega talad vm Dauda z Af
gang sinna Vina af þessum Heime/ z ka
llar hann einn hægann Suefn/ sem hann
sagde vm Lazarum/ Lazarus Vinur
vor sefur. Huor sem nu er trwadur Vi
nur Christi/ sa deyr ecke/ helldur sofn
ar hann/ Og j odrum stad sagde Christ
ur vm þa Stulku/ sem hann vakte af
Dauda/ Stulkann er ecke daud/ helldur
sefur hun. Og so talar Drottinn fyrer
Munn Esaie. Ganged j burt mitt Fo
lk/ og j ydar Suefnhwss/ og læsed apt
ur Dyrnar epter ydur/ Fel þu þig eina
litla stund/ þangad til Grimdenn er vm
lidenn. Og j þessare Pijningar Historiu
stendur/ ad marger Lijkamer þeirra hei
logu risu vpp/ sem ædur sofnader voru.
Huor hann sefur nu/ sa er ei Daudur/
helldur huijlest hann af sijnu Erfvide/ þar
fyrer skalltu ei ottast Daudann/ þui þo
hann

ſte ſa ſijdaſte vor Ovinur og Opſøkna
re/ þa orkar hañ ecke meira/ eñ ſkilia
Sælena vid Lijkamañ/ og þar epter a
orkar hañ einſkis/ huørke a Sæl nie
Lijfe þeirra Gudlegu. Lijkamañ leggur
hñ nidur til huijldar j hñs ſuefahws/ ꝫ
er Grøpeñ. Eñ Sælen er j Hende Dr
ottins ann Kualar/ og huijler j Sælu.
Fyrer Augum þeirra Heimſku er ad ſla
ſo ſem þeir deye/ og þeirra Apgangur
er reiknadur fyrer Kuøl/og þeirra Bu
rtfør þ ſkada/ Eñ þeir eru þo j Fride.

Drottiñ miñ Jeſu/ Gief þu mier þe
ſſa rietta Tru/ allt til Æfeloka/og veit
mier godan Chriſtelegañ Apgang og
Endadag/ Amen.

Vm Herrans Christi Lijkamans hegd an þa hñ vppgaf ſiñ bleſſada Anda.

O Drottiñ miñ Jeſu/ ſem ſuo milldele
ga hneygder þitt bleſſada Høpud nt
dur a Kroſſenum/ Eg bid þig grætande
Hneig þitt bleſſada Eyra til mijn/ og
gief mier þiſſar Nadar ꝫ Fridar Koſſ.

Mitt liufe Lausnare/ sem þijnar Hend- ur a Krossens Trie wtbreidder/ Laattu mig aumañ og syndugañ verda eirneñ j þijnum Fadme/ Miñ Gud/ þu sem so hatt varst vppheingdur a Krossinū/ laat tu mig aumañ alla tijma vpphefia mitt Hiarta til þijn. Þu millde Jesu/ sem var j millum Ræningia gaßst vpp þiñ Anda/ Laat mig nu j þijnum Fadme vt af sofna. Miñ Lausnare/ huor ad vart est lijþlaateñ sem hiñ stærste Illgiorda madur/ Laat mijnar Synder ecke hrygg ia mig j miñe Daudastundu. Mijn all ra besta Huggun/ sem hreckst a mille hi mens og Jardar/ Gieþ ad mitt Hiarta þyfest vpp til þijn/ og eg alvarlega til þijn Andvarpe. Miñ Medalgangare sem þijn Kne beygder a Krossenum/ bid þu Fodureñ fyrer mier/ z send mier echt istelegañ Vidurkiilnad hiedañ. Miñ Himneske Kongur/ sem barst þa stirdu Þyrnekoronu/ Krijn þu mig epter þetta Lijf/ med oforgeingelegre Koronu eilijf- rar

tar Sæluhialpar. Miñ Frelsare/ sem a Hendum og Footum varst Ablodug ur/ slækna þu Saar og Vrkumsl mijns Hiarta/ Sælar og Samvisku. Minn Hialpare/ sem lietst þijna Sijdu j gieg num stinga/ og þijnar Hiarta Dyr op na/ Lat mig ævallt fela mig þar jñe j allskonar Motgange z Olucku. Miñ Lausnare/ þu sem allur varst blaar z bl odrisa/ þullur Saara og Benia a þijnu̅ Blessada Lijkama/ Hreinsa og Endur nær mijna Saal med þijnu Blode/ og lat mig ætijd hallda og hafa þig fyrer þañ allra vænsta og kiærasta j mijnu Hiarta. Þu sem hieckst nakeñ og als ber/ klæd þu z skyl miñe Sælu med þi nu eilijfa Riettlæte.

Sia þu Drottiñ miñ/ eg legg mig j þiñ blessada Fadm/ z fel mig olldung ls þier a Hendur/ Þui sæler eru þeir da udu z j Nafne Drottins vt af sofna.

Þar fyrer mijn Saal/ þott ad Helvijte vilie þig a þiñe Dauda stundu blinda/

 og

og Daudans Snorur vilie þig ánetia/ Þa vertu Ohrædd/ og giør sem þinn Lausnare þier kient hefur/ akalla þu hañ/ so sem hañ sijñ Fødur akallade/ z þo Muñureñ eige mæla kuñe/ þa andvarpa samt j þijnu Hiarta/ þui þad mũ vera fyrer hønum so sem stort Kall/ og þad mun smiuga j giegnum Himeneñ/ vpp til þijns Lausnara.

O þu naduge Jesu/ sem þitt Lijf hefur fyrer mig lated/ og miña Synda vegna ert dáeñ/ Þier fel eg mijna Saal j Hendur/ þu hefur hana Endurleyst/ þu trufaste Gud. Þiñ Daude er mitt Lijf/ mitt Riettlæte/ mijn Huggun/ mijn Hialpar von og eilijfur Fridur. Engeñ gietur slited mig vr þinne Hende/ med mig hefur Daudeñ og Diøfulliñ alls ecke/ Miñ er Jesus Christus/ sa Høfdinge Lijfsins/ sem mier til gooda hefur Daudan og Diøfulleñ yfersiged/ Helvijte nidurbroted/ z Himnenum vpploked. Hia mier eru mørg Þusund Eingla Drottins/ sem bijda epter miñe Saalu/ ad þeir bære hana jñ j Himnarijke. Hiedan j burt med Fride eg fer/ fegeñ og gladur j Gude/ huggad nu vel mitt Hiartad er/ z horfeñ allur Kuijde/ Eins og Gud hefur heited mier/ Hujlldar suefn miñ er Daude/ Amẽ.

Vm

XIX Cap.

Um þau Jardteikn sem skiedu/ þa Neer hañ Christur gaf opp siñ Anda/ huar um sa næst skrifadt Gudspialls Texte hliodar/ og ma þar lesa.

Eintaled.

Sieþnu giætur ad Sæl miin/ Huada Undur z Fadæme ad skiedu þa þiñ Lausnare pijnd est og doo a Krossenum. Siæ ad Sooleñ bra siñe Byrte/ og Myrkur giørdust j ollu Landenu. Fortiallo Mu stieresins rifnade j sundur ofan j giegn/ Jørdeñ skalf og titrade/ Biørgiñ brust tu j sundur. Daudra Maña Grafer opnudust/ og marger Heilager sem sua fu/ risu opp z geingu j þañ heilaga St ad/ og byrtust morgum.

Sia þar miin Sæl/ huorneñ Skiep nuñe allre vard vid Dauda þess Riett lata/ Siæ huada Jardteikn Gud liet skie a Jørdu og Himne/ huorneñ Sool eñ miste sitt Skyn/ og Landed vard þu lk

ill Myrkurs a Albiørtum Deige. Jam
mïñ Lausnare/ Nimen og Jørd Syrg
du/og allar þÿnar Skiepnur bæru Na
em vegna þiñar storu Kualar/ og herf
elega Dauda/ Eñ su Synduga auma
Mañeskia/ fyrer huoria þu so pÿndur
varst/ hun tok þad sïst til Niarta.
Þess vegna kom nu mÿn Sal/ z vak
na af þÿnu Athugaleyse/ Statt vpp/
lypt vpp þÿnum Augum/ og sia/ Naþ
þÿn Eyru open og heyr/ hw þu þitt Ni
arta til/og huga vm/lim þÿna Skynse
me til ad skoda Sakleyse Drottins þess
Riettlæta/sem fyrer þig Ranglætañ
er dæmeñ. Skoda þañ Heidna Hoþuds
mañ/og þa sem med hønum høþdu va
rdhalld a Herranum Christo/ og so ad
ra sem hia Krossenum stadder voru/ hu
ad ottaslegner vrdu þeir aller/ og voll
rdu Christi Meinleyse openberlega/
børdu ser a Brioft/sneru heim og gio
rdu saña Jdran.
So skalltu z eirneñ giora Sal mÿn
og

og lata þier nockud þiñast til um þesse
Vndur/ og lata þier Frelsarans Dau
da ganga til Hiartans. Sooleñ geym
de sitt Skyn/ þui leggur þu ecke lijka af
þitt Hræsnis Skyn? Fortialldeð Muſ
tereſins rifnade j giegn nidur/ Þui ryf
ur þu ecke lijka j giegn nidur/ þa Sky
lu þinar Vantruar/ z Mañlegrar ſkyn
ſeme/ ſem fyrer þijnum Hugſkots Aug
um hanger/ og ſkygger a þaug? Jord
eñ bifadeſt/ ſem þo er helldur faſtlega
Grundvollud/ Þui titrar ecke lijka þitt
Hiarta/ af þeirre obærelegre Synda by
rde/ſem Guds Son hiñ Riettlate hl
aut ad bera? Biorgeñ klofnudu/ Þui
klofnar ecke lijka þitt Hiarta/ og lijkur
ſier vpp/ ſo Guds Sonar Bloods Kra
ptur kome þar jñ? Daudra Mañа gr
afer opnuduſt/ og þeir riſu vpp/ Þui
vill þitt Hiarta ecke vakna/ ſem ſo faſt
ſefur j Syndunum? O mijn Sal/ ber
þu þier a Brioſt med allre Alwd z Al
vøru/ og ſnu aptur af þeſſum vallta
Veig

Veige, Skriptast þu þyrer Drottne/ og iata þijnar Synder/ eñ vidurkienn hans Sakleyse/ med huoriu hñ hefur bitalad fyrer þijnar Synder.

O þu Nꝏdarsame Guds Son/ huø re Sakleyse allar Skiepnur vottudu. Vertu mier aumum Syndugum Nꝏd ugur/ Fyrergief mier allar mijnar mis giørder/ og afmꝏ mitt Rꝏnglꝏte fyrer sokum þijns Dauda og þijñar Pijnu/ med huøriñ þu hefur endurgollded þyr er mig. O Jesu Christe/ vegna þijns Sakleyses bisadest Jørdeñ/ gief ad mitt Hiarta titre og skialfe af Christelgre Jdran/ vegna miña Synda. O Jesu Christe miñ goode Naudhialpare/ Ve gna þijns Sakleysis klofnudu Biorg iñ og Kleittarner/ Kluf þu eirneñ mitt Steinhiarta/ suo ad eg medtake Kraft z Verkan þijns Dauda z þiñar Pijnu

O Jesu miñ Sꝏluhialpare/ Vegna þijns Dauda Fortialdeð Mußterisins rifnade j sundur/ og þad allra helgasta

gioz

giørdest oped þ huørium Makle/ Gief
Nad/ so ad eg j þýnu Nafne sæke þan
gad med Fognude og Glede/ fram fyr
er þiñ Nadarstool/ suo eg Mýskun ødl
est og Nad fiñe a huørium Týma/ sm
mier er hialpar og Nuggunar vant j
miñe Neyd og Astrýdu. Þu Jesu Et
lýfe Guds Son/ Endurlausnare Neim
sins/ huørs Pýsla z Kuala vegna Gø
leñ byrgdeslg/ þui þu giørdest Bøluan
þ oss/ Lattu mier Nuggunareñar Sool
skýna/ huad sem mier æ liggur. Þu Al
mættuge Drottiñ Jesu Christe/ Ap
huørs Krapte ad Grafernar Daudra
opnudust/ z þeir risu vpp/ Vek þu mig
eirneñ æ þeim sýdasta Deige/ so eg æ
þeim efsta Pæska Deige rýse vpp wr
miñe Grøf/ jñgange og lende j þeim
Heilaga eilýfa Stad/ og þeirre Himn
esku Jerusalem/ hia Gude/ hans Ein
glum og øllum wtvøldum/ Amen.

Vm Herrans Christi vine/ sem stoodu
langt fra/ z a þetta allt horfdu huad
fram for.

H Thuga hier mijn Sæl/ Vine og Næunga Herrans Christi/ med hit ørium var Moder hſs Maria/ og Johañes/ þeir ſtodu nockud langt fra Kroſſenum/ hormudu og grietu yfer þeim óſeigianlegum Pijſlū/ Hæde og Spotte/ ſem Christur atte ad lijda/ og ſmuliijka þau hrædelegu Vndur ſem ſkiedu.

Þetta var eitt Speigell þeſſara ſijdustu Daga Sæl mijn/ þeſſvegna ſkallt þu feſta þad j Miñe/ Þui vier ſem nu lifum/ erum ad Veralldareñar Enda kömner/ Sia huorneñ þeſſe vonda veralld/ ad nyu Herrañ Christum Kroſſfeſter/ Huorneñ Kærleikiñ yfergnæfet/ Eñ Kiærleikiñ ſloknar j margta hiortum. Sia huorneñ Meñ lifa j ſijnum Holldſins Girndum/ og epter ſinne Eigen Villd/ og Fotfroda Blodeo þeſſtts Lauſnara/ ſo ſem þeir ed hafi Kroſſfeſtu. Guds Sendebodar og Ordſins Þienarar kalla og amiña/ og þeir Englar Fridarens ſprgia herfelega/ ad

Vegur Riettlæteſins ſie audur/og eing
eñ vilie ganga Gotu Idranareñar og
Yfirbootareñar.
Eñ huor krwer vorre Kieñingu/ og
Predikunum/ Og huorium er Armleg
gur Drottins auglyſtur? Mañaña ſyn
er vilia ei lata ſier ſetgiaſt leingur af
Guds Anda/ og ſmer medtaka og hlyſ
da Evangelio. Þeir aumu verda opſok
ker/og þeim pœlaku giefut ad andvar
pa. Þui lætur Gud Vndur ſiaſt a Hi
mne og Jordu/og Stormerke/med Bl
ode z Reyk/og Ellde/ Solleñ ſortnar
og Tungled verdur ad Bloode/ þui ſa
ognarlege Dagur Drottins er fyrer
Dyrum. Hañ ſender oſſ eirneñ ſijnar
Aminingar og heitingar/ Drepſott og
dijra Tijd/ þar med ognarleg Tijdende/
af Strijde og Bloods wthellingum/ af
Jardſkialptum og Stafar Yfergange/
af þeſſu er vijda ad ſpyria.
O þu eilijfe Vollduge Gud/ Huor tru
er ad þu muner ſo miog reidaſt? Huor
 kuijdet

kuiider vid þiñe Grimdk Þar þyrer mu
ntu setia þig j mote slijkum Forokturū
og lata þa þa slopolld giolld siña Sy
nda/ Þu munt Andstygd og Obocka
hafa a þm/og þeirra Land eydeleggia/
Þu munt þeirra Helgedoms Kyrkium
vm koll steypa/ z senda þeim kroptuga
Villu. Þu munt lata suarta Myrkur
koma/ z þiña Orda Lioos fra þeim hu
erfa/ Þu munt ei giegna þeirra Bænū
nie akalle/ Þu munt giefa þeim eitt bl
autt Hiarta/so þeir sleu hrædder þyrer
þiukande Laufblade/ Og vilie þeir ec
ke snwast fra sijnu Rangłæte/ þa mun
tu lata þa deya/ og þyrerfarast j Syn
dum sijnum.

Ad soñu Drottiñ/ suo hefur þu giort
vid þitt eiged Land og Lijde/ þa þeir gf
verdust þiña Orda Motstandarar/ So
muntu eñ giora øllum þeim þitt Heila
ga Nafn ecke akalla og ei tilbidia.

Gief mier þa Nad Lausnare miñ/ad eg a
valle sie med þijnum Vinum og Naungum/

sem

sem eru lange fra/ z syrgia vegna þess Eignar lega Frambferdis sem þeir sie j Heimenum. Og þo eg siae þeir heilögu take til ad falla fra/og þa trwudu backe/ þa lat mig ecke hn eyklest þar a/ þui þu Drottinn munt geyma þier siø Þusund/sem ecke beya syn Knie fyrer Baal/ helldur stande støduger j þynum Ordum/allt til Aßeloka. Og þo eg hliote Harm og Kuyda ad bera/sem Maria og Johañes/ þa send mier Þolenmæde/og kieñ mier ad þura/ad saler sieu þeir sem harma/ þui þeir munu Huggun ødlast/Þo eg hliote ad vera til Spotts og Andstygdar j Heimenum þa lat mig a þig vona/ þui þu munt mig upphefia þa þier lyst. Þo eg hliote ad gan ga vm Myrkrañs Dal/og rata j Eymd og Motgang/so sem Maria og Johañes/ þa lat mig hura til þyn/og þui trua/ad þeim Gudhræddu mun Lios byrtast nudt j Myrk Kunum/ hia þeim Myskunsama og Mædnga Gude. Þo eg kuñe ad sia/ad nockur true vm stundarsaker/eñ e Freistingar tijmanum fal le hañ þar fra/ þa lattu mig stødugañ stan da/sem Mariam og Johañem/ þui sa sem stadfastur er til enda/mun holpeñ verda. Þa eg siae ad þu sender megnan Villudom a Jørdryke/vegna Ohacklætis Mañaña/Þa giep þu mier ad hallde mier fast vid þitt Ord. Þui þitt Ord er Lios miñs Fota/ og lyser mier a mignum Veige. Þo eg siae þyn Ord

og

ar og Stormerke a Himnenum/þa lat mig ei skielfast opnidg/helldur mijnu Høfde upp lypta/og hyxa ad mijn Endurlausn nalgast. Pa eg sie þad hrædelega Straff og Refsing ar Plagur/sem þu munt senda yfer þa Po ndu/Pa gief mier ad eg ǵrvænte ecke/helldur a þig eylaust vænte z vone/Po þeir take lijf ed af mier/fyrer þijns Nafns saker/þa lat mig Huggun hafa hia þier/Þui Daude þin na heilagra er dyrmætur j Auglite þijnu/Pa eg a ad skiliast vid þessa Verǵllð/ þa vertu mijn Huggun/z lijfga mig med stǵdugre von þess eilijfa Lijfs/þar eg mun Fǵgnud z glede ǵdlast/ og taka fyrer Sorg og Hrygd þessa Heims eilijfa Glede/Amen.

XX Cap.

Þeir brutu ecke Bein Herra ns Christi/ Eñ løgdu j giegnum hans Sijdu med Spiote/ huar ad wtrañ Vatn og Blood.

Nu sokum þess ad Affanga dagur var/ so ad Lijkamarner hienge ecke a Krossenum vm Huiltdagen/ þui sa Huijlda gur

gur var stor/ Þa bædu Gidingarner Pi latum/ ad læta briota þeirra Bein/ og taka nidur af Krossenum. Þa komu Stridsmenerner/ og brutu Bein hins fyrsta/ og annars sem med honum voru Krossfester. En er þeir komu ad Jesu og sau þad hañ var þegar Latenn/ br utu þeir ecke hans Bein. En einn af Stridsmonnunum lagde j giegnum ha ns Sijdu med Spiote/ og jafnskiott fla ut þar wt Blod og Vatn, Og sa þetta sied hefur/ vottat þad/ og hans Vitnis burdur er sannur/ Og sa same veit ad hñ satt seiger/ so ad þier skulud trwa. Þui þetta er skied/ suo Ritningiñ vppfyll est/ Þier skulud eckert hans Bein brio ta. Og aptur seiger onnur Ritning/ Þe ir munu sia þañ j huorn þeir hafa stunged.

Einfaled.

Ja hier Sæl mñn/ huad streinge lega Gydingar þeir hielldu Log maaled/ viliande ecke læta Lijka

 me

matta vera a Krossenum vm Nottena/ og komu þui Striðsmeñerner/ Brutu Bein beggia Ræningiaña/ suo þeir dæ þess fyrre/ og ad þa mætte taka ofan a mote Kuolldenu/ og grafa/ Eñ þijns Lausnara Bein brutu þeir ecke/ þui hñ var þegar andadur. Enn þeir lagdu j hans Sijdu med Spiote/ huar vt af plaut Vatn og Blood/ sein og skiede epter Ritningareñar Aliodan/ Nuors vegna S. Johañes þad skijrlega vot tar/ ad hñ þad huortueggia sied hafe.

Vm þad þeir brutu eckert Bein Herrans Christi.

Ja ad sonu Drottiñ miñ Jesu/ þeir hafa eckert af þijnum Beinum brot ed/ þui þu varst þad einka Paaskalamb vm huort skrifad var. Þier skulud eckert Bein j þui sundur briota.

O Drottiñ miñ/ Nuad næsta gooda Huggun hefur miñ Saal af þessu/ þui so munu z miñ Bein forvara/ ad þau brotne ecke. Þu veitst Verolldeñ hat

ar mig / z mīn Motstandare Oløfullik geingur vm kring sem greniande Leon ad hañ giete giørt mier skada. Eñ þu setur honum Takmark / og þu þecker alla mijna Lime / Ja / þu hefur øll mijn Høfud Haar taled / suo eckert fellur af þui þijns Blessada Vilia. Þessvegna þo þeir Ranglætu sitie vm mig / z vil ie mier skada giøra þa læstur þu þa ecke nær þui. Drottiñ miñ Jesu / miñ Skiølldur ertu / hialpa mier af allskonar Neyd og Boda / Amen.

Su opnada Sijdañ Christi er Hußlld ar stadur allra harmþrungeña Syndugra Maña.

Skoda nu Sæl mijn / þa giegnum la gda Sijdu þijns Lausnara / Þui þar þiña allar syndugar og harmþrungnar Samvisku / Rad og Lijkn / Hußlld og Roo / Skunda nu mijn Sæl til Sijdunar Jesu Christi / sem er þiñ Hußlld ar stadur. Hier þinnur þu Hiartans mil lde Drottins / Hier smackar þu huad sæ

 tur

sur Drottiñ er. Þijns Lausnara Und er eru fullar af Naad og Sañleika/ Sætleika og Kiærleika/ Þa nu þijner Ovíner kreppa ad þier/ og Nelvijtis hu ndar/ Syndeñ/ Daudeñ Diofulleñ vm kryngia þig/ Hlaup þu strax og fel þig j þeim Sijdusþylsnum þijns Lausnara/ hia hans Naadarrijka Hiarta/ suo sem Fugleñ flyr j Eykaña Holur/ vndañ Stormvidrenu/ Þui þu Drottiñ ert þ Lijfs Trie/ J þijnum Skugga og Skiole er þeim mæddu Hiortum gott ad hu ijla og afläiast/ og j þijnu Sijdu Saare endurnærast sundurknosadar Samvisk ur. Halla þier ad þessare Lijfsins Eik Saal mijn/ þui vnder heñar Greinum ertu Hæskalaus.

Vatn og Blood rañ af Sijdu Lausnarans.

MErk hier Saal mijn/ ad þiñ Lausn are er sa/ sem komeñ er fyrer Vatn og Blood/ ei med einusomu Vatne/ helldur med Vatne og Bloode/ so hañ

vtdeg

ytvegade fler eigenlegast Sofnud/med
sijnu eigen Blode/ og hñ hreinañ gior
de med Vatnsbade j Ordenu. Þuiad so
sem sa fyrste Madur Adam/ sofnade
j Paradijs/og Gud tok eitt af hñs Rif
ium/ og hñ skapade Evam þar af / ꝫ
þar fyrer var Holld af Mañsins Holl
de/og Bein af hans Beinum. So he
fur þu og sofnad mitt Lausnare/ sem ert
sa añar Adam/ Herrañ Himens ꝫ Jar
dar. Þu sofnader vm stundar saker wt
af a Krossenum/ ꝫ liest opna þijna Sijj
du/og hleypter þar wt Blode ꝫ Vatne
sem þu huortueggia hefur bunded jñ j
þijnu heilaga Orde og Sacramentis/
og skapar þier þar af þijna elskulega
Brwdur/ sem erum vier þijn Christne/
þiñ Sofnudur/ huorn þu hefur med
þijnu Raudlitada Blode endurleyst og
helgad. Vndu þier nu Sæl mijn vid
þeñañ Lijknar Bruñen/sem er Sijdan
Herrans Christi/ huor oss stendur opeñ
fyrer/ ad hreinsa og þuo vorar Synder
 og

Saurende/ af huoriu̅ Brune vppspre ttur Vatn og Blood. Sia/ Þetta er Bloodðinn nya Testamentis/ sem er wthellt fyrer þinar Synder/ sem þig bæde hreinsad og helgad hefur/ og Ri ttlæta giort/og þar med en j Dag en endurnærer þina Sæl j þeirre Heilogu Kuølldmaaltijd Drottins.

Siaa og skoda mijn Sæl/ huad dyr mæt þu ert j Auglite Drottins. Þu ert ecke endurleyst med Gulle eda Sylfre/ helldur med þui dyrmæta Bloode Jesu Christi/ þess saklausa Lambsins Drott ins. Þar fyrer/ þott þinar Synder sieu myklar og hrædelegar/ þa orvinlast ec ke/ þui þu ert med dyru Verde keypt/ og hefur æfenlega Endurlausn j þessu Blodenu Christi. Þad alleina giorer þig hreina ap ollum þinum Syndum z Saurendu̅/ Þad frelsar þig fra Hel vijte/ huar jnne eingen lijkn z huggu̅ er.

O mitt Himneske Fader/ eilijfe Gud/ reidstu mier ecke vegna mykleika mi̅na

Syn

Syndar. Sia þu/ þijns Sonar dyra Bl
od hefur bætt mitt Brot/ og mig aptur
vid þig sætt/ þad er þad Adreißingar
Blood/ sem betra seiger enn Abels Bl
ood/ Þui Sonar þijns Blood hrøop
ar/ og bidur þig fyrer mier aumum Sy
ndara/ Ja/ þad hroopar j mijnu Hiar
ta/ og bodar mier þijna skiæra Nad og
Syndanna fyrergiefning.

Gief lijka Saum ad Sæl mijn/ Va
tnenu þui sem af Herrans Sijdu vt rann
Þui þad er þad Lijfsins Vatn/ med hu
oriu þu bæde j skijrnenne þueigenn varst
& hreinsud/ & so enn nu daglega þitt þys
ta Hiarta j Truñe nærer/ lijßgar & hu
ggar. Drottinn Jesu/ þu ert su rietta
Hella sem Moyses sloo j Eydemørku
ñe/ af huorre Vatnsstraumur rann/ suo
ad allt Israels Folk drack þar af. Hia
þier Drottinn er sa lifande Vppsprettu
Bruñur/ þu giefur øllum þyrstum Hi
rtum Lijfsins Vatn ad drecka/ okeypis
fyrer eckert/ af þijnum lifanda Bruñe
huer

Huør þar aþ dreckur/ mun ecke þyrſta ad eilijfu/ O Drottiñ/ gief miñe Sælu z eirneñ þuilijkt Vatn/ ſm̃ er Vatn hu ggunar/ ad endurnæra ſig med Fride z Føgnude/ ſo hun ecke ormagneſt.

Kom hier myn Saal/ z aus med Føgnude Vatned med þynum Muñe/ Aus þu þitt Hiarta Kier barmaþullt/ med rietta Tru/ ſo þu kagner og æþenlega gledieſt. Hallt mier til þeſſa Bruñſins Drottiñ Jeſu/ og verndamig avallt kyrer øllu ødru Vatne z Bruñũ Veralldarceñar/ og Diøfulſins/ ſem Huggun arlauſer eru/ og miñar Sælar Þorſta ei kunna ad ſløckua/ Amen,

XXI Cap.

Liikameñ Chriſti var tekenn af Kroſſenum/ Grafeñ/ z Vardhallds meñ til ſetter ſem hñ ſkylldu geyma.

O Kuollde þeſſ Dags ſem var Aþþanga Dagur/ og kallaſt Vpphaf Huottdag Naña/ Kom Joſeph af Arimathia/ eirnre Borg Gydingaña/ eirn Rijk

Rijkur Madur/ Raadherro/ Goodur Gudhræddur Madur/ sem ecke hafde samþyckur vered Gydingaña Raade og

Til

Tilfake/ ſa og eirneñ vænte epter Gu ds Ryke/ z var eirn af Læreſueinum Je ſu/ þo Heimuglegur/ ſokum þeſſ hann ottadeſt Gydingana/ Sa hatte þad/ og gieck fyrer Pilatum/ bidiande ad hann mætte taka nidur Lÿkamañ Jeſu.

Eñ Pilatus vndradeſt/ ad hañ var þegar Andadur/ kallade Hundradshoſ dingañ til ſÿn/ og ſpurde huort hñ væ re þyrer laungu daudur? Og ſem hann vard þeſſ ſama vĩs af Hundrads høfd ingianum/ gaf hañ Joſeph Lÿkamañ Jeſu/ og ſkipade ad hañ være þeingeñ honũ. Og Joſeph keypte ſier eirn Lÿn dwk. Þar kom og eirneñ Nicodemus ſem a Nætturþele hafde vered hia Je ſu/ hafande Myrru og Aloes bland/ nær Hundrad Pund. Þeir toku Lÿkam añ Jeſu/ og vofdu hañ j hreinum Lÿn dwk/ ſmurdu hañ og bundu/ ſem Plag ſidur var hia Gydingum.

J þeim ſama ſtad var Alldengardur og j þeim Garde var ny Grof ſem Jo

ſeph

seph atte/ huøria hañ hafde j Stein wthøggua lated/ j huøria Grøf ad ein geñ Madur hafde eñ þa lagdur v ered/

þangad

Þangad løgdu þeir Jesum/ ſøkum Aþ ꝥangadags Gydingaña/ ſem vpphoof Þuottdageñ/ z af þui Grøꝥeñ var þar ſo nære. Og þeir velltu einum ſtorum Steine yfer Grafar Munnan/ z geingu þar fra.

Eñ þar voru þær Maria Magdalena/ og Maria Joſes/ þær ſatu gagnvart Grøpeñe/ med þeim ødrum Kuññum/ ſem ꝥylgt høꝑdu Jeſu aꝥ Galilea og athugudu hørneñ hans Lijkame være Jardadur. Sijdan ſneru þær heim aptur/ bioggu til Salve z dyrmæt Smyrſl/ eñ vm Þuottdageñ Nuꝥlduſt þær epter Løgmalenu.

Annars Dags ſem kiemur epter Aꝥ ꝥanga Dageñ/ komu Kieñemaña Hoꝥdingiar/ aſamt med Phariſeis til Pilatum/ og ſøgdu/ Herra/ vier mijñumſt ad þeſſe Suikare ſagde/ þa hañ lifde/ Eg vil epter þria Daga vppriſa/ þar fyrer ſkipa/ ad hoſi ſie Vardhalld a Grøf eñe allt til hins þridia Dags/ ſo hans

Lære

Leirefueinar kome ecke/ og stele honum j burt/ og seige fyrer Folkenu/ ad hn sie vpprisen af Dauda/ og verde su seirne Villan argare en su fyrsta. Pilatus sagde vid þa/ Þar hafe þier Vardhall ꝺs Mennena/ fared burtu og vakted sem þier kunned. Þeir geingu burtu/ og geymdu Grøfena med Vardhallds Mønnunum/ Og jnnsigludu Steinin.

Eintaled

Hvad vel Joseph af Arimathia/ og Nicodemo var vid Christum/ z huøria Rækt þeir hofdu vid hn Daudan.

HEsse Joseph var einn Radherra hia Gydingum/ og Nicodemus Hofudsmadur Phariseanna/ Eff þeir hofdu ei samþycker orded j Rade þeirra sem dæmdu Jesum/ Helldur sem þeir sau/ ad Magtin villde ganga pr am yfer Riettenn/ befoludu þeir þad alle Gude a Hendur þeim Riettlæta Domara/ sneiddu sig fra þeim Ogudlega Fl

ecke/ og giordust Christi Lærisueinar/ og trwdu honum/ og a hañ/ villande so hafa eina goda Samvisku fyrer Gude ꝫ Mońū. Og þo þeirra trw være pyrst vm siñ veyk/ og þeir være nu eñ ottasleg ner/ þa slocknade hun ecke samt/ helld ur lißnade j godañ Tijma/ kiomande ski ear/ ꝫ giordest augsyneleg. Þui Joseph bad vm Lijkamañ Christi og þteck hñ. Eñ Nicodemus kom med dyrmæt Sm yrsl til ad smyria Jesum.

Sia hier/ huad kiærañ þeir hafi ha fa Herrañ Christum/ Huad myked þo tte þeim j Nwse vm hañ/ Huad ægiæt var þeirra stadfeste? Huad kostuleg var þeirra Jmtning? Huad heidarlega biu ggu þeir þiñ Lausnara til Grafarenar Huar er nu Petrus/ sem ædur villde mz Christo j Daudañ ganga? Huar er nu Thomas/ sem med honum eirneñ deya villde? Sia ad konurnar voru me ir hugadar eñ þeir/ þui Petur og Tho mas hofdu flwed j burtu/ Eñ Mar

ia

ria Magdalena og adrar Kuinnur með hefie vrdu þar hia/ og villdu sla huad af hans Lijkama yrde.

Naf þad Epterdæme mijn Sæl/og hallt þier fast vid Christum/Nura hu ad trur hafi var/og er vid þig/huoriu gieturþu launad honum?

Drottinn minn Jesu/hialpa mier/ styrk mier og skiorna med þijnum Heilaga Anda/svo ad eg se þinn trwr Þræll og Lærisueirn/sem Joseph/ og alvarlega a þig true sem Nicodemus. Halltu mier nu Hiarta til Samþyckis/ so ad eg ollt eft þitt Nafn/ og epter Guds Rijke bijde. Forda þu mier ad eg verde samþyck ur j Rade Oguðlegra/ og ei hylle hu ad rangt er. Gior mig reiduþwen j ollum godum Verkum/ ad giora þinn Vilia/ og verka med mier huad þier þokknast/ Lat mig af Hiarta elska þig sem Joseph/ og feigensamlega þier þiona sem Nicodemus/ lat ængnanni Voda hrada mig fra þier/ helldur j lijfu og

 lijfe

leidu/ hia þier stødugast og stadfastast vera/ Amen.

Um Grepltran og Jardan Herrans Christi.

TAk þig nu vpp mijn Saal/ z kom til Grafar þijns Lausnara/ Sia/ huør neñ hañ var af Krossenum tekeñ/ z vid duglega j sijna Grøf lagdur.

O huad beyskilega munu þar Gudhræddu Kuinnur grææted hafa? Huilijku Tæraflode mun hans blessada Moder hafa wthellt? O Herra Jesu Christe þu allra frijdaste a medal Mañaña so na/ Huad bleik z føl er þijn Asiana or deñ/ burt er nu þitt fagra yferlit? Hu ad stirder erunu aller þijner Lider z Lim er? Huørsu sætlega og aumkega hefur Daudeñ wtleiked þig? Eñ samt er þijn Huijld vegleg/ z hefur feinged ærlega Greptran. Þeir sueipa þiñ Heilaga Lijkama j hreinum Lijnklædum/ og smyria hñ med forkostulegñ ilmande Smyrslum/og leggia hañ nidur j nya Gr øf Josephs. Eg

Eg þacka þier Drottinn minn Jesu/ af mijnum Hiartans Grunne/ fyrer þij na Heilögu Greptran/ huar med þu ert ad eins audsynder/ ad þu eplaust værer dmenn fyrer mijnar Synder/ Helldur og eirnenn/ hef eg hier eina veglega og gle delega Huggun/ ad þu allar mijnar Sy nder/ sem þier af þijnum Fodur voru a Herdar lagdar/ hafer med þier j Grøf ena lagt/ og sannarlega stillt þijns Fod urs Reide. Þuiad so sem Stormenn og Storsioenn stillte strax þa Jonas Spa manne var kastad wtbyrdis/ og Hualur enn hafde gleypt hann. So er nu sa St ormur þijns Himneska Fodurs Grimd ar Reide/ sannlega stilltur/ jafnsnøgt sem þu varst sliten wr Lande Lifendra/ z þa þu varst sem Bølvan og hreinsu nar Offur j Grøfena lagdur.

Sal mijn/ hrædstu ecke þijna Grøf þar þu att ad liggia/ Hugsa med þier/ ad Drottinn hefur vijgt hana/ og giort hana þier ad Suefnhwse. Þar fyrer

Jaar þijn Stund kiemur/ þa skalltu gl
adlega ganga j þitt Suefnhws/ z loka
Dyrunum epter þier/ og bela þig þar
vm stundar saker/ a medan Reide Dro
ttins lijdur hia. Neyr þu Sal mijn/
huorsu Huggunarsamlega Spmad
ureñ Esaias hañ talar vm Grop þijn
ns Lijkama/ þar þu ert nidur lagdur/
Þijn Grof seiger hañ/ er fyrer Gude
ecke añad eñ eitt Suefnhws. þiñ Da
ude er ecke añad eñ sætur Suepn. Þa
Meñ leggia þig j Grøfena/ þa er þad
ecke añad/ eñ so sem þu sfert lagdur j þij
na Sæng. Þegar Meñ ausa þig Mo
lldu/ þa er þad ei añad/ eñ so sem þu læ
ter aptur Dyrnar a þijnu Suefnhwse.
Þa þiñ Lijkame rotnar/ og verdur ad
Molldu/ þa er þad ei añad/ eñ suo sem
þu sofande huijler og fordeft Olucku og
voda Suartnættesins.

Drottiñ miñ Jesu/ sem ert dæeñ mi
na Synda vegna/ z hefur med þijnum
heilaga Lijkama helgad mijna Grøf.

Gief

Gief ad eg skielfest ecke/ pa mier kiem ur mijn Grof til Hugar. Kienn mier ad vita og minnast/ ad eg er Molld/ og ve rd aptur ad Molldu. Skrifa þessa Hu ggun med þijnum heilaga Anda j mitt Hiarta/ Ad mijn Grof sie ecke nein eit rud Andstygdar Hola/ Helldur eitt æsk elegt Suefnhws/og sætur Hvijldarsta dur/ huar jsie þu hefur eitrnenn leiged/ z ert a þridia Deige vpp aptur risenn/ suo eg skule læra þar af/ gladlega til minn ar Hvijldar ad ganga/ og þar ad hvijla þangad til þu vppvekur mitt Lijkama a Dóms Deige/ og færer mig þa med þier jnn j eilijfa Himnarijkis Dyrd og Salu.

Vm Phariseana/ s med vondre Sam visku vm Vardhallds Menn bidia/ til ad sitia yfer Grøfenne.

HEyr þu Sal mijn/ hrædelega Ill sku Phariseana/ og Hreckvijsse Kienn emanna Hofdingianna/ og þeirra Fylg iara/ Sem huorsu kroptugur Diøfull

ekk er j Bornu Vantrwareñar. Þeitra Hreckvjsst Hiarta liet sier ecke nægia/ ad þeir hofdu fordæmt og mþlijsad Chr istum/ helldur auka þeir a hañ Lijtum og Smanum allt j Grøfena/og kalla hañ Suikara.

O þier aumer vesaler Phariseatar/ Huad eiga ydur Vardhallosmeñerner Og þui jñsigle þier Lijksteineñ? Ep hañ er Guds Son/so sem noglega var auglioſt og beviſad/ og sem hañ medki ende fyrer ydur/ þa kuña huorke Vard hallosmeñerner/ ei ydar Jñsigle/ne da udeñ sialpur hañ ad hindra. Eñ sie hañ einpalldur madur/ sem ydar Mein ing var/ Þui ottuduſt þier? Huad skyll de daudur Madur kuña ad giora ydur?

Enn þetta allt giørde þad Brenda Merked j ydar Samviſkum/ z ydar eig eñ Hiarta pordæmde ydur. Ohreint er ydar Hugskot og Samviſka/og þui væ re þier jaþnañ hins vesta. Ydar Ot te kiemur þar ap/ ad þier treyſtud ydur ecke

ecke til ad verda þess kiender/ huad þier giort hafed. Eg helld ad sonu ad ydar Nreckvisse hape maklega leiked ydur wt/ Þui huar med þier hugdud ad hin dra mijns Lausnara Vpprisu/ þar med vard hun helist og mest openber/ z ad han være a þridia Deige vpprisen pra Daudum/ sem han sagt hafde. Bolva der eru þier/ og Bolvader eru ydar Peningar eilijflega/ sem þier gæfud Vardhallds Mønnunum.

O/ Sæll er sa mijn Sæl/ sem gooda Samvisku hefur/ og huørs Aporm vel luckast/ og ei kiemur honum ad giallde. Þui jll Samviska a ongua Roo/ og hr rædst huort Laufblad. En god Samviska er ein Dagleg Farfælld/ og giør er Hiartad gladt/ bæde pyrer Gude og Mønnum.

Vardveit mig Drottin min pyrer vondre Samvisku/ z stiorna mier med þinum heilaga Anda/ ad eg j Einfalld leika z Gudrækne life/ a medan eg er hi

er j Neime. Gief mier ad hallda þessare Huggun og ærlegre hroosan/ ad eg mei ge kostgiæfa/ minar Samvisku godan Vitnisburd ad hafa hia huorium man ne/ Hialpa mier/ so ad mitt Hiarta for dæme mig ecke/ helldur ad eg hafe æþ enlegan Fognud j þier.

Drottinn minn Jesu/ sem Syndenē ert dæeñ/ z huïldest j þiñe Grøf/ Gief þu mier/ ad eg daglega þañ gamla Adam med trune deyde z greptre/ Sio ad minn Samvisku z mitt Hiarta huïlest/ z lat te af øllum illum Verkum/ z þier dag lega þione/ j Retlæte z heilagleika/ ȝ þier þoknast/ So ad eg þar med þann rietta Huïldardag/ z þa eilijf þu Natijd vppbyrie hier a Jordune/ z efrars Hei ms fullkomlega hallde/ þa ej med þier minn Lausnare/ j Eilijfum Frid og Farsælld verd inngang ande/ Amen.

Ein Packargiord þyrer Herrans Jesu Christi Pijnu.

Vier þockum þier Drottin Jesu Christe / sannur Gud og sannur Madur / ad þu heþur oss aumar fordæmdar Manneskiur / Endurleyst og frelsad / fyrer þijna Heilogu Pijnu / þitt Saklëyse / þinn Dauda og Dyrmæts Blood. O Herra Jesu Christe / Huad þung er þijn Kuol / huad stoor er þijn Pijna / Huad margpolld er þijn Pijsl / huad diwpar eru þijnar Vnder / huad bitur z beysfur er þinn Daude / huad Omræðeleg er þijn Elska / z huoria þu hefur satt og forlijkad oss vid þinn Faudur / þa þu fyrst j Grasgardenum / wt af þungre Daudans Angist sueittest Blodenu / og gafst þig vdluglega j Hendur þeirra Ogudlegu / huorier þig omyskun samlega bundu / z færdu þig fra einum Ranglatum Domara til annars / fyrer huorium þu vatst palsklega aklagadur / hadd

hæddur/ſpyttadur/ḣrakkur/og ſærgræ telega ſleigeñ og bareñ j þitt Heilaga bleſſada Andlit. Avuñ Drottiñ/ Vor ra Miſgiørda vegna ertu ſærdur/ Vor ra Synda vegna ertu ſleigeñ/ Nwdſtr yktur/ Þyrnekrindur/ med Fotum trod eñ/ ſem añar Madkur/ og ſo herfelega wtleikeñ/ ad þu varſt ecke nockrum ma nne lijkur. Þu varſt ſa fyrerlitnaſte og forſmanarlegaſte/ fullur Særa og Benia/ ſuo ad Heidens Mans Hiarta kiende j Brioſt vm þig/ og ſagde/ Siæ ed/ Huilijk Mañeſkia haſi er? Þu ba rſt vorar Synder/ þa þu barſt þiñ Kr eſſ/ og vorra Synda vegna ertu a med al Spillvirkia reiknadur/ z hieckſt þar a Hondum og Footum ſundurgrafenn ſo ſem ein Bølvan/ og ert j þijnum ſtæ rſta Þoſta/ med Edike og Galle Dry ckiadur/ og hefur þiñ Anda j beyſkre Kuøl og Þijnu vppgiefed/ og hefur ſo bætt vorar Miſgiørder/ ſuo vier erum fyrer þijnar Vnder heiler ordner. Fyr er allar þijnar Kualer/ Þijſler og Þijn

ur

ur/seigium vier þier Drottin Jesu/ af Hiarta/ Lof/ Heidur og Þackargiord/ Og bidium þig/ ad þu læter þijna Hei logu Þijnu ecke vera oss Gagnlausa/ Helldur ad vier huggum oss j henne/ og hugleidum hana so/ ad þar med wtslock ne z nidurkiefiest med oss allar vondar Girnder/ so ad vier deyum fra Syndun um/ en lifum Riettlætenu. Og ad vier fylgium þijnum Fotsporum/ þ vonda z orietta med Þolenmæde ad lijda/ z bijda so epter vorre Daudastundu/ z verda fa ter þig Sæluholpner/ Herra Jesu Lofadur og Blessadur ad eilijfu/ Amen.

Ein Bænar viſſa wt aþ Nafnenu Jeſu. Ort aþ ſæluga S. Magnuſe Olaþsſyne.

Ton/ Gud er mitt Lieder.

SÆLL Jeſu ſæte/ Sool og Fødurs Liome/ Gieſtur ægiæte/ Girndeñ Mans og Some/ Mÿn Wiid er tiiog tuiſt/ Megned þer til rÿrdar/ þar nem þu þier viſt/ þÿde Kongur Dyrdar Harmþrungeñ hjggia/ Hialþar þiñar krefur/ þar beint ad byggia/ bert þu loþ ad heþur.

Kom Jeſu klære/ kóſeñ Lækner trega/ Nææd þÿn mig nære/ nu og æfenlega/ Synd mÿna ſuarta/ ſeþ þu diwps j bæ tum/ veþ þu mitt Hiarta/ veþkt j þÿnu Sæarum/ Þær Biargſkótur beſtu/ mig byrge huad ædunar/ frek a medan fleſ tu/ fraḿ hia Reideñ brunar.

Gief Jeſu goode/ glede Fognud mÿ nu/ ſæadu a Sær Bloode/ Sælar minn ar þÿnu/ Lættu Lÿkn Mana/ Lÿþgun tiing hliota/ og þiñ Sætleik ſaña/ vm

Sæm

Samviskuna pliota/ jfirat þu Aduni/ Angurkramens Hiarta/ med Gagne & Giædum/ Geyslan þin hin biarta.

Jesu þig Jesus/ jafnan lat mig fin na/ og Ovinar illfuss/ alla Freistue visia/ Þitt lættu þydt Nafn/ þryckt j mijnu Briosie/ þess Kraptar satt safn/ Sorg j burtu lioste/ Þad dyrst ad Dyg dum/ Diøple søn er Fæla/ Lyd & Lund sfygdum/ leypstrar aþ þui Sæla.

Fyrr en fer eg hiedan/ fest mig þier vid Hendur/ Myskun a medan/ Millde tijmen stendur/ A Domsins Deige/ þa daprar standa Þioder/ tortijn mier eige/ true Jesu Broder/ fra hørdu Helorde/ mier hialpa þa / & þijna/ suo meige eg Matborde/ Molana vnder tijna.

O Jesu Adstod/ vm mig þinie tialld da/ eg fast j Anaud/ einum vil þier ha llda/ Eingin Ogtæsa/ vnder geytnslu þinne/ hart kan mig hæsa/ nie hamla velferd minne/ eg mun Giedgladur/ Ed æsku þijna reina/ gode Gud og madur/ Grædaren allra Meina/ Amen.

Errata j þessare Bok.

3. Cap. gagned/les ganged/
7. Cap. eg ef þet/les ef eg fer.
10. Cap. giengum/les giegnum.
12. Cap. Sriptlærder/ les Skripl..
14. Cap. Þyngþwsed/ les Þinghusi
15. Cap. gramgang/les framgang
16. Cap. fiaþur/les fialfur.
18. Cap. sam/les sama.
J sama C. hneide/les hneigde.
J sama C. skalla/les kalla.
21. Cap. horneñ/ les hvorneñ.

Og hvad hier hefur mætt fleira yf.. sienst/bidium vier goda Meñ ad lag færa og lesa j Maaled.

